

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΔ'

Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 2002, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.37' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΣΓΟΥΡΙΔΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Ευτύχιο Δαμιανάκη, Βουλευτή Χανίων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ροδόπης κ. ΓΚΑΛΗΠ ΓΚΑΛΗΠ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημόσιων Νοσοκομείων Περιφερειακό Συμβούλιο Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης ζητεί την επίλυση λειτουργικών προβλημάτων των Νοσοκομείων και Κέντρων Υγείας της Περιφέρειας.

2) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κάτω Ολύμπου Λάρισας ζητεί την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσε η κακοκαιρία της 6.12.2002 στην περιοχή του.

3) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μακρυχωρίου και οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί Μακρυχωρίου και Γυρτώνης Λάρισας ζητούν να δοθεί παράταση της εκκοκκιστικής περιόδου για τους βαμβακοπαραγωγούς της περιοχής τους.

4) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Μακρυχωρίου και οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί Μακρυχωρίου και Γυρτώνης Λάρισας ζητούν να δοθεί παράταση της εκκοκκιστικής περιόδου για τους βαμβακοπαραγωγούς της περιοχής τους.

5) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοινότητα Αμπελακίων Λάρισας ζητεί την επανεξέταση της εξατομίκευσης των ζημιών στα αμπέλια της περιοχής της που επλήγησαν από χαλαζόπτωση στις 24.9.2002.

6) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νίκαιας Λάρισας ζητεί τη χρηματοδότηση της διευθέτησης του χειμάρρου «Γκοσμπασα-

νιώτη» και την κατασκευή γεφυρών στο χείμαρρο «Νεμπεγλεριώτη».

7) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο υπεύθυνος του WWF Ελλάς για το πρόγραμμα «Βόρεια Πίνδος» καταγγέλλει παράνομη λαθροθήρα αγριόγιδου στην οροσειρά της Τύμφης.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ – ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Αιτωλ/νίας ζητεί την καταβολή αποζημιώσεων στους δικαιούχους καπνοπαραγωγούς της περιοχής της.

9) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Αιτωλ/νίας ζητεί την καταβολή αποζημιώσεων στους δικαιούχους καπνοπαραγωγούς της περιοχής της.

10) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πολύτεκνων επαρχιών Λακεδαίμονος και Επιδαύρου Λιμηράς Νομού Λακωνίας ζητεί την αύξηση του πολυτεχνικού επιδόματος και της ισόβιας σύνταξης.

11) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών – Βιοτεχνών – Εμπόρων Εύβοιας ζητεί τη λήψη μέτρων ανάπτυξης του Νομού Εύβοιας.

12) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ευστάθιος Δεληγιωρίδης ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού του προβλήματος από τον ΟΓΑ.

13) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα το οποίο αναφέρεται στις μειωμένες αποδοχές των ελλήνων εργαζομένων έναντι των υπολοίπων ευρωπαίων συναδέλφων τους.

14) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Τρυπατζής, Έλληνας του εξωτερικού, ζητεί να του χορηγηθεί άδεια παραμονής για τη σύζυγό του, η οποία είναι ρουμανικής καταγωγής.

15) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Τρυπατζής, Έλληνας του εξωτερικού, ζητεί να του χορηγηθεί άδεια παρα-

μονής για τη σύζυγό του, η οποία είναι ρουμανικής καταγωγής.

16) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών – Βιοτεχνών – Εμπόρων Εύβοιας ζητεί την ικανοποίηση αιτημάτων αναπτυξιακού, φορολογικού και ασφαλιστικού περιεχομένου.

17) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κύμης διαμαρτύρεται για την υποβάθμιση της λειτουργίας του Ταχυδρομικού Γραφείου Οξυλίθου Εύβοιας.

18) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις αντιδράσεις των κατοίκων της περιοχής της Κέρκυρας στην εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας.

19) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συνομοσπονδία Επιχειρηματιών Ενοικιαζομένων Δωματίων Διαμερισμάτων Ελλάδος διαμαρτύρονται για την υποχρεωτική ασφάλιση στο ΤΕΒΕ των ιδιοκτητών με επιχειρήσεις από 1 έως 7 δωμάτια.

20) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Τρυπατζής, Έλληνας εξωτερικού, ζητεί να χορηγηθεί άδεια παραμονής στη σύζυγό του που είναι ρουμανικής καταγωγής.

21) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Τρυπατζής, Έλληνας εξωτερικού, ζητεί να χορηγηθεί άδεια παραμονής στη σύζυγό του που είναι ρουμανικής καταγωγής.

22) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ζητεί να ανασταλεί η έκδοση τιμολογίων για έργα ΕΠΤΑ εντός του 2002.

23) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Διπλωματούχων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ζητεί να ανασταλεί η έκδοση τιμολογίων για έργα ΕΠΤΑ εντός του 2002.

24) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης ζητεί να εγκριθεί η εκτέλεση πλώων βοηθητικού σκάφους οστρακοκαλλιέργειας για δειγματοληψίες νερών στο Θερμαϊκό Κόλπο.

25) Ο Βουλευτής Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Επαγγελματίες Θερινών Κινηματογράφων ζητούν να τους επιστρέφεται εξολοκλήρου ο ειδικός φόρος για τα θερινά σινεμά ή να καταργηθεί ο ειδικός φόρος.

26) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συνδικάτο Εργατοτεχνιτών και Υπαλλήλων Ιματισμού – Κλωστοϋφαντουργίας και Πλεκτικής Βορείου Ελλάδος ζητεί να απορροφηθούν τα μέλη του στο Δήμο Θεσσαλονίκης και να τους καταβληθούν δεδουλευμένες αποδοχές τους.

27) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στη δυσανεμία των Εμπορικών Συλλόγων της Κρήτης στην εξαγγελία των πρόωρων εκπτώσεων.

28) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην κατασκευή ιδιωτικού αεροδρομίου στο Νομό Λασιθίου.

29) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθε-

σε αναφορά με την οποία ο κ. Κων/νος Γεγάκης, συνταξιούχος του ΙΚΑ, ζητεί την επίλυση συνταξιοδοτικού του προβλήματος.

30) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Μαραγκός, αντιπλοίαρχος Λιμενικού Σώματος, ζητεί διευκρίνηση σε υπηρεσιακό του θέμα.

31) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών Ενοικιαζομένων Δωματίων Διαμερισμάτων Στρυμωνικού Κόλπου «Ο ΣΤΡΥΜΩΝΙΚΟΣ» ζητεί την υπαγωγή του στο Γ' ΚΠΣ (ενίσχυση μικρομεσαίων επιχειρήσεων) με διαφορετικές προϋποθέσεις.

32) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδοχείων Κέρκυρας ζητεί την νομοθέτηση διάταξης που επιτρέπει την προσθήκη γ' ορόφου στις υφιστάμενες διόροφες ξενοδοχειακές εγκαταστάσεις.

33) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στην ακαταλληλότητα του κτιρίου του Γυμνασίου Σκριπερού.

34) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αφορά στις αντιδράσεις του Θεσπρωτικού και Κερκυραϊκού Λαού στην πιθανότητα δημιουργίας εργοστασίου μαζούτ στη Σαγιάδα.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 107/2-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 16/26-7-2002 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 107/2-7-2002 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Στ. Κ. Δήμας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η κατάθεση των θέσεων της χώρας μας για την ενδιάμεση αναθεώρηση της Agenda 2000, έγινε πολύ πριν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαμορφώσει και επεξεργαστεί τις προτάσεις της. Υπήρξαν χώρες που είχαν καταθέσει τις θέσεις τους πριν από εμάς, καθώς και χώρες οι οποίες τις κατέθεσαν μετά από εμάς (π.χ. Γαλλία, Πορτογαλία, Ηνωμένο Βασίλειο, Σουηδία), ενώ άλλες χώρες δεν κατέθεσαν καθόλου θέσεις (π.χ. Ιρλανδία, Αυστρία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο, Ολλανδία).

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε στο Συμβούλιο στις 15-7-2002 ανακοίνωση που περιελάμβανε τις κατ' αρχήν ιδέες της για ορισμένους τομείς της Κ.Α.Π. Οι προτάσεις της, δηλαδή τα νομικά κείμενα προς έγκριση, αναμένεται να κατατεθούν το φθινόπωρο.

Για τις απόψεις που εκθέσαμε στο Συμβούλιο ως προς το θέμα αυτό, έγιναν πολλές συζητήσεις με διάφορους συλλογικούς φορείς και επί πλέον έγιναν συζητήσεις σε θεσμοθετημένα όργανα, όπως η Επιτροπή Παραγωγής Εμπορίου της Βουλής και η ΕΘ.Ε.Α.Π. (Εθνική Επιτροπή Αγροτικής Πολιτικής). Το θέμα της αναμόρφωσης της Κ.Α.Π. και της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής είναι επίσης αντικείμενο συζητήσεων του Σ.Α.Π. (Συμβούλιο Αγροτικής Πολιτικής), οι εργασίες του οποίου έχουν ξεκινήσει από τις αρχές του 2002.

Με τις χώρες του νότου αλλά και με τις άλλες χώρες, συνεργαζόμαστε στενά και σε βάθος, σε πολλά θέματα και με σημαντικά αποτελέσματα, όπως στο θέμα των πριμοδοτήσεων του καπνού, στην αναγνώριση της φέτας ως Π.Ο.Π., καθώς και σε πολλά άλλα. Η στενή αυτή συνεργασία υλοποιείται με τακτικές συναντήσεις σε πολιτικό αλλά και υπηρεσιακό επίπεδο.

Η διαπραγμάτευση για τη μεταρρύθμιση της ΚΑΠ θα είναι δύσκολη και επίπονη και οι συσχετισμοί δεν είναι δεδομένο ότι θα είναι σε πολλές περιπτώσεις ευνοϊκοί. Χρειάζεται λοιπόν σοβαρότητα και τεκμηρίωση. Οι κραυγές, οι κορώνες, οι αφορισμοί, τα επίθετα και οι ανέξοδοι λαϊκισμοί αποπροσανατολίζουν και βλάπτουν τα συμφέροντα των αγροτών και της χώρας

μας. Υποβαθμίζουν δυστυχώς, τη χρησιμότητα της κριτικής που είναι αιχμηρή και γόνιμη όταν είναι ευπρεπής και τεκμηριωμένη.

Ο Υπουργός
Γ. ΔΡΥΣ»

2. Στην με αριθμό 115/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2509/25-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 115/2-7-2002 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Τ. Τσιόγκας, Ν. Γκατζής και Α. Σκυλλάκος, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, για το εργατικό ατύχημα, που συνέβη την 17-6-2002, σε νεοαναγειρόμενο τμήμα της χοιροτροφικής μονάδας ΕΛΛΑΣ ΦΑΡΜ, κατά το οποίο τραυματίστηκε θανάσιμα ο εργάτης Κων/νος Οικονόμου, που ασχολείτο με εργασίες καθορισμού δαπέδου, από την αρμόδια Υπηρεσία μας διενεργήθηκε προανάκριση και συνελήφθη ο υπεύθυνος της τεχνικής εταιρείας «Κ. Μπαλάφας Α.Τ.Ε.», ο οποίος με τη διαδικασία του αυτοφώρου, οδηγήθηκε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Τρικάλων.

Σε ό,τι αφορά την ανέγερση κτιρίων στην περιοχή Μ. Καλυβίων Τρικάλων, από την εταιρεία «ΕΛΛΑΣ ΦΑΡΜ», σας πληροφορούμε ότι οι ιδιοκτήτες αυτής, μετά την κατεδάφιση παλαιών εγκαταστάσεων δυνάμει της υπ' αριθμό 236/13-9-2001 άδειας κατεδάφισης του Τμήματος Πολεοδομίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Τρικάλων, άρχισαν την ανέγερση νέων κτιρίων, χωρίς της αρμόδιας Αρχής. Για την παράβαση αυτή του Γ.Ο.Κ., από την Υπηρεσία μας, σε βάρος των υπευθύνων υπεβλήθη μήνυση την 26-12-2001 και ταυτόχρονα ενημερώθηκε εγγράφως η Διεύθυνση Πολεοδομίας και Περιβάλλοντος της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Τρικάλων, η οποία την 18-2-2002, με έγγραφό της, ζήτησε τη διακοπή των οικοδομικών εργασιών, ενώ την 26-2-2002 υπεβλήθη άλλη μήνυση σε βάρος των εν λόγω υπευθύνων, για παράβαση του Γ.Ο.Κ., επειδή συνέχισαν της διακοπείσες εργασίες. Μετά την ημερομηνία αυτή, από την Υπηρεσία μας δεν διαπιστώθηκε η συνέχιση των εν λόγω εργασιών.

Πέραν αυτών όμως, σε βάρος των υπευθύνων τη ανωτέρω εταιρείας υπεβλήθησαν μηνύσεις την 12-11-2001 και 18-6-2002, για λειτουργία χοιροτροφικής μονάδας χωρίς άδεια λειτουργίας.

Τέλος, στην Αστυνομική Διεύθυνση Τρικάλων δόθηκαν πρόσθετες εντολές και οδηγίες, για συνεχή παρακολούθηση του θέματος αυτού, διενέργεια τακτικών ελέγχων και αυστηρή εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας σε κάθε περίπτωση, σε συνεργασία, όπου απαιτείται, με τις συναρμόδιες Υπηρεσίες.

Ο Υφυπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ»

3. Στην με αριθμό 119/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2511/25-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 119/2-7-2002, που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Μ. Κόλλια - Τσαρουχά, σας γνωρίζουμε ότι η ομαλή και ασφαλής κυκλοφορία πεζών και οχημάτων και η πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων αποτελεί βασικό στόχο και καθημερινή επιδίωξη μας.

Για το σκοπό αυτό έχουν δοθεί εντολές και οδηγίες και οι αρμόδιες Υπηρεσίες μας σε όλη τη χώρα έχουν δραστηριοποιηθεί και λαμβάνουν καθημερινά μέτρα με ρυθμιστές της κυκλοφορίας, πεζές και εποχούμενες περιπολίες και συνεχείς ελέγχους.

Ιδιαίτερως όμως το θέμα της οδικής ασφάλειας των μαθητών, κατά την προσέλευση και αποχώρησή τους από το σχολείο, αντιμετωπίζεται από τις αρμόδιες Υπηρεσίες μας με ιδιαίτερη ευαισθησία. Από της ενάρξεως της σχολής περιόδου, μετά από σαφείς εντολές και οδηγίες μας, από τις Υπηρεσίες μας λαμβάνονται μέτρα ρύθμισης της κυκλοφορίας σε όλα τα σχολεία που παρουσιάζουν ιδιαίτερα κυκλοφοριακά προβλήματα. Επιπλέον, διενεργούνται έλεγχοι των σχολικών και λοιπών

λεωφορείων που μεταφέρουν μαθητές για να διαπιστωθεί αν πληρούν τους όρους ασφαλούς μεταφοράς μαθητών, καθώς και όλων των οδών που περιβάλλουν τα σχολικά συγκροτήματα για τη διαπίστωση της πληρότητας και ορθότητας της οδικής σήμανσης. Για τις ελλείψεις ή βλάβες, που εντοπίζονται, ενημερώνονται οι αρμόδιοι φορείς για τη λήψη των επιβαλλόμενων μέτρων.

Επίσης, προγραμματίζονται και πραγματοποιούνται από ειδικούς αξιωματικούς διαλέξεις κυκλοφοριακής αγωγής μαθητών σε σχολεία όλης της χώρας με κύριους άξονες τη σωστή κυκλοφοριακή αγωγή, το σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή και την εμπέδωση κυκλοφοριακής συνείδησης.

Επισημαίνεται ότι για την παροχή αυξημένης οδικής ασφάλειας και τη διευκόλυνση των μαθητών, κατά την προσέλευση και αποχώρησή τους από το σχολείο, καθιερώθηκε και ο θεσμός του σχολικού τροχονόμου. Για την επέκταση του θεσμού αυτού σε όσο το δυνατό περισσότερα σχολεία καταβάλλονται προσπάθειες με τη συνεργασία των διευθυντών των σχολείων, των Ο.Τ.Α. και άλλων φορέων, ενώ οι Υπηρεσίες Τροχαίας είναι πρόθυμες να συνδράμουν κάθε προσπάθεια των αρμοδίων διευθυντών σχολείων για την εκπαίδευση των σχολικών τροχονόμων που ορίζονται από αυτούς.

Από την αρμόδια Υπηρεσία μας ο θεσμός αυτός κρίνεται επιτυχημένος, καθώς και αποτελέσματα από την εφαρμογή του σχετικού προγράμματος είναι θετικά. Σύμφωνα δε με τα τηρούμενα στην ανωτέρω Υπηρεσία μας στοιχεία, κατά το παρελθόν σχολικό έτος (2001-2002), το πρόγραμμα του σχολικού τροχονόμου σε όλη τη χώρα εφαρμόστηκε σε 902 σχολικά κτίρια και συγκροτήματα και απασχολήθηκαν 1367 σχολικοί τροχονόμοι, ενώ στο νομό Σερρών, κατά το ίδιο σχολικό έτος, το εν λόγω πρόγραμμα εφαρμόστηκε σε 10 σχολικά κτίρια – συγκροτήματα και απασχολήθηκαν 20 σχολικοί τροχονόμοι.

Ο Υφυπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ»

4. Στην με αριθμό 136/3-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 20/24-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 136/3-7-02 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Η. Δ. Καλλιώρας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις προτάσεις της Ε. Επιτροπής για την ενδιάμεση αναμόρφωση της Αγγελια 2000, δεν παρέχεται η δυνατότητα χορήγησης εθνικών ενισχύσεων για αναπλήρωση των μειώσεων των κοινοτικών επιδοτήσεων.

Οι θέσεις της Ε. Επιτροπής δεν μας ικανοποιούν ως έχουν, γιατί απέχουν πολύ από τις ελληνικές θέσεις, όπως αυτές είχαν εκφραστεί γραπτώς πολύ πριν από την έκδοση της ανακοίνωσής της και γιατί προβλέπουν μειώσεις των ενισχύσεων σε ορισμένα προϊόντα Ελληνικού ενδιαφέροντος.

Από μία πρώτη αποτίμηση των «προτάσεων», φαίνεται ότι θίγονται οι παραγωγοί σκληρού σίτου και λιγότερο οι παραγωγοί ρυζιού. Από την εν γένει μείωση των επιδοτήσεων μέχρι 3% κατ' έτος και μέχρι 18%-20% σε τελικό στάδιο, δεν φαίνεται ότι θα θιγούν πολλές αγροτικές εκμεταλλεύσεις στην Ελλάδα, γιατί εξαιρούνται αυτές που παίρνουν μέχρι 5.000 ευρώ και οι οποίες στην χώρα μας είναι πάρα πολλές.

Κατά τις επικείμενες συζητήσεις στα διάφορα όργανα της Ευρωπ. Ένωσης και συνεργαζόμενοι με άλλα Κράτη-Μέλη, κυρίως του Κοινοτικού Νότου που έχουν παραπλήσιες απόψεις με τις δικές μας, θα προσπαθήσουμε να επιτύχουμε αλλαγές στις ιδέες αυτές της Ε. Επιτροπής, ώστε να προστατευθεί το εισόδημα των σημαντικών αυτών προϊόντων για την χώρα μας.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ»

5. Στην με αριθμό 29/2.7.02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 8/26/7.02 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 29/2.7.02 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Β. Στ. Τσίπρας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Γεωργίας με το αρ.800/27.2.02 έγγραφό του προς την Α.Τ.Ε., γνωστοποίησε μεταξύ των άλλων ότι οποιαδήποτε απαίτηση της Τράπεζας κατά της Ένωσης Δασικών Συν/σμών, δεν μπορεί να ικανοποιηθεί από το ακίνητο στο οποίο υπάρχει το πιστήριο Ξύλου Φουρνά, διότι είναι κυριότητος του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και ως εκ τούτου θα πρέπει τις οικονομικές της αξιώσεις να τις ικανοποιήσει από άλλα περιουσιακά στοιχεία της Ένωσης.

Παράλληλα, με το αρ. 801/27.2.2002 έγγραφο του Υπουργείου προς τη Δ/ση Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών, τέθηκε υπόψη το όλο θέμα του πιστηρίου, με την επισημάνση ότι θα πρέπει κατ' αρχήν να μεριμνήσουν για την ανά-

κληση της έκτασης των 16.631 τ.μ., που αποτελεί ενιαίο σύνολο με την υπόλοιπη έκταση του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

Το Υπουργείο Οικονομικών με τη με αρ.1024054/2136/Α0010/5.7.02 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, προέβη στην ανάκληση της παραχώρησης της έκτασης στην ανωτέρω Ένωση.

Όμως, προκειμένου να επαναλειτουργήσει το πιστήριο Ξύλου, ύστερα από αιτήματα ενδιαφερόμενων, με το ίδιο κατά τ' ανωτέρω έγγραφό του το Υπουργείο Γεωργίας ζήτησε την περιέλευση της ανωτέρω έκτασης των 16.631 τ.μ. στο Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, προκειμένου, σύμφωνα με τις διατάξεις που διέπουν το Ταμείο αυτό (Β.Δ.284/61), να επιδιωχθεί ή δια δημοπρασίας μίσθωσή του.

Ο Υπουργός
Γ. ΔΡΥΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερησία διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2003».

Θα συνεχιστεί ο κατάλογος των ομιλητών. Πρώτος ομιλητής είναι ο κ. Τσεκούρας. Ορίστε, κύριε Τσεκούρα, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο ετήσιος Κρατικός Προϋπολογισμός αποτυπώνει, ως γνωστόν, τη συνολική οικονομική και κοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης για το αμέσως επόμενο έτος. Ακόμη και ένας απλός, αλλά κριτικός, σχολιασμός της επιδιωκόμενης συνολικής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής στον διαθέσιμο χρόνο των οκτώ λεπτών θα ήταν αδύνατος. Γι' αυτό θα περιοριστώ σε δύο παρατηρήσεις – προτάσεις: Πρώτον, στη μεγέθυνση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και δεύτερον στη διανομή αυτού του προϊόντος.

Ξεκινώ, λοιπόν, από τον κύριο στόχο της οικονομικοκοινωνικής πολιτικής που είναι η, όσο το δυνατόν γρηγορότερα, επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων προς το μέσο βιοτικό επίπεδο των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Προϋπολογισμός προβλέπει ετήσιο πραγματικό ρυθμό μεγέθυνσης του ΑΕΠ 3,8% ήτοι κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες μεγαλύτερο από εκείνο της Ευρωζώνης (1,8%). Η χώρα μας βρίσκεται σήμερα στο 70% του μέσου κατά κεφαλήν ευρωπαϊκού εισοδήματος. Βέβαια λαμβανομένου υπόψη και του 35% της παραοικονομίας μας φθάνουμε ή φθάνουμε το 94%.

Αν τώρα, η διαφορά των δύο ποσοστιαίων μονάδων στους ρυθμούς μεγέθυνσης διατηρηθεί, η χώρα θα χρειαστεί μόνο δεκαοκτώ και όχι ογδόντα χρόνια για να πετύχει την πραγματική οικονομική σύγκλισή της. Όμως και αυτό το χρονικό διάστημα μπορεί να θεωρηθεί σχετικά, μεγάλο και τίθεται το ερώτημα αν δύναται να περιοριστεί. Η απάντηση είναι θετική. Τα δεκαοκτώ χρόνια μπορούν να μειωθούν και στα δεκατρία, αν η διαφορά των πραγματικών ρυθμών μεγέθυνσης μεταξύ του ΑΕΠ της Ελλάδας και του μέσου ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, φθάσει τις τρεις ποσοστιαίες μονάδες, πράγμα που είναι δυνατόν αν ικανοποιηθούν ορισμένες προϋποθέσεις.

Πρώτη προϋπόθεση, πέραν της καινοτόμου επιχειρηματικότητας, είναι η δραστική αύξηση των παραγωγικών ιδιωτικών επενδύσεων, υπό τον πρόσθετο βέβαια όρο, ότι οι δημόσιες επενδύσεις θα διατηρηθούν σε σχετικά υψηλά ποσοστά του ΑΕΠ, και ως έργο στο χρόνο εκτέλεσής τους και ως ποιότητα δεν θα είναι αναντίστοιχες του χρηματικού τους κόστους.

Ένας υψηλός ρυθμός μεγέθυνσης του ΑΕΠ απαιτεί περισσότερες ιδιωτικές επιχειρηματικο-παραγωγικές επενδύσεις. Αυτές, για να αυξηθούν επαρκώς, χρειάζονται ορισμένα κίνητρα, εκ των οποίων αναφέρω τα τρία σημαντικότερα.

Πρώτον, η προώθηση των διαρθρωτικών μεταβολών στην ελληνική οικονομία.

Δεύτερον, η ίδρυση συγκεκριμένων κέντρων υποδοχής επενδύσεων, τα οποία, πλαισιωμένα με ένα αντιγραφειοκρατικό θεσμικό πλαίσιο και στελεχωμένα με ικανά στελέχη, θα μπορούν να διαφημίζουν, στο εξωτερικό, αποτελεσματικά την Ελλάδα κατά περιφέρεια, ως τόπο εγκατάστασης επιχειρήσεων και ως one stop shop θα χορηγούν, σε ελάχιστο χρόνο, τις επενδυτικές άδειες.

Και τρίτον, οι θαρραλέες φοροελαφρύνσεις, για όσο χρόνο ακόμα θα ισχύει η εθνική δημοσιονομική πολιτική, τόσο για τα πρωτοεπενδύσιμα κεφάλαια όσο και για τα επανεπενδύσιμα κέρδη, ιδίως σε περιοχές με ανεργία πάνω από το μέσο όρο της ανεργίας της χώρας.

Ας σημειωθεί ότι στη γειτονική μας Βουλγαρία, οι μεγάλες επιχειρήσεις από το 2003 θα καταβάλλουν φόρο 23,5%, ενώ οι εταιρείες που επενδύουν σε περιοχές με ανεργία πάνω από το μισό του μέσου όρου της ανεργίας της χώρας, θα απολαμβάνουν

μηνενική κλίμακα φορολογίας για επενδύσιμα κέρδη. Στόχος δε της βουλγαρικής κυβέρνησης είναι η μείωση της κλίμακας φορολογίας εταιρειών στο 15% ως το 2005, πράγμα που μπορεί να έχει ως συνέπεια να προτιμήσουν και περισσότεροι Έλληνες επενδυτές τη Βουλγαρία από την Ελλάδα.

Δεύτερη προϋπόθεση είναι η αύξηση της κατ' αξίαν παραγωγικότητας και όχι μόνο της στατιστικής παραγωγικότητας της εργασίας, η οποία, ως γνωστόν, μπορεί να επιτευχθεί και με μία μείωση του αριθμού των εργαζομένων. Η αύξηση της κατ' αξίαν παραγωγικότητας της εργασίας είναι κυρίως, συνάρτηση του εξοπλισμού των εργαζομένων με σύγχρονα μέσα παραγωγής, της ορθολογικής οργάνωσης του εργασιακού χώρου και της όλης επιχείρησης και προπαντός της εκπαίδευσης, εξειδίκευσης και κατάρτισης των εργαζομένων.

Η παρεχόμενη εκπαίδευση, εξειδίκευση και κατάρτιση από μεν την ιδιωτική επιχείρηση είναι σχεδόν ανύπαρκτη -και αυτό δείχνει σχετικό αναχρονισμό του επιχειρηματικού μας κόσμου- από δε την πολιτεία είναι περιορισμένη, ανεπαρκής, μάλλον γενική, (αφού οι εκπαιδευτές στην πλειονότητά τους είναι αποκομμένοι από την παραγωγή), και ως εκ τούτου μη ταιριαστή στις ανάγκες της αγοράς.

Οι καλά καταρτισμένοι εργαζόμενοι, και στους τρεις τομείς της οικονομίας, δεν αυξάνουν μόνο την παραγωγικότητα, η οποία υστερεί ακόμη του μέσου όρου των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά παράγουν και καλής -καλύτερης ποιότητας- προϊόντα και υπηρεσίες, οπότε η οικονομία μας θα μπορέσει να ανακτήσει το χαμένο έδαφος τόσο στις ξένες αγορές όσο και στην ίδια την εγχώρια αγορά μας, όπου τα ξένα προϊόντα, ακόμη και μερικές υπηρεσίες, εκτοπίζουν τα ελληνικά με αποτέλεσμα το εμπορικό μας ισοζύγιο να χειροτερεύει.

Είναι, λοιπόν, αδήριτη ανάγκη η χώρα μας, πέραν της προσέλκυσης πολλών ξένων και εγχώριων επενδύσεων, να δημιουργήσει καλής ποιότητας ανθρώπινο κεφάλαιο. Αυτό θα αυξήσει την παραγωγικότητα, η οποία με τη σειρά της, θα φέρει τις αμοιβές των εργαζομένων κοντά σε εκείνες των άλλων Ευρωπαίων συναδέλφων τους, χωρίς το φόβο των πληθωριστικών πιέσεων, θα βελτιώσει, όπως είπαμε, την ποιότητα προϊόντων και υπηρεσιών και γενικότερα, θα ενισχύσει τη ζητούμενη ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας, της Δημόσιας Διοίκησης και συνολικότερα της κοινωνίας μας.

Η δεύτερη παρατήρησή μου αφορά στη διανομή του παραγόμενου προϊόντος - εισοδήματος. Η διανομή του εισοδήματος στη χώρα μας, συγκρινόμενη με τη διανομή των άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με βάση το δείκτη Gini, (έτος 1996), βρισκόταν μαζί με το Ηνωμένο Βασίλειο στην προτελευταία θέση, πριν δηλαδή από την Πορτογαλία. (Ελλάδα και Ηνωμένο Βασίλειο 0,34, Πορτογαλία 0,37), με τη Δανία να βρίσκεται στην καλύτερη θέση (0,28). Αλλά και ο διαπεριφερειακός δείκτης Gini, με βάση την «ισοδύναμη καταναλωτική δαπάνη κατά περιφέρεια», (από την Έρευνα Οικογενειακών Προϋπολογισμών του έτους 1998 - 1999), δείχνει σημαντική ανισοκατανομή μεταξύ των περιφερειών της χώρας μας, με την Κρήτη να έχει τη μεγαλύτερη ανισοκατανομή (0,343), ακολουθούμενη από την Ήπειρο και την Αττική (0,322) και με τα Ιόνια Νησιά να βρίσκονται στην καλύτερη θέση (0,275). Χειρότερη παρουσιάζεται η ενδοπεριφερειακή ανισοκατανομή.

Τούτη η κατάσταση μπορεί και πρέπει να αντιμετωπισθεί, αν αυξηθούν ακόμη περισσότεροι οι επενδύσεις, δημόσιες και ιδιωτικές, και κατανεμηθούν καλύτερα διαπεριφερειακά και ενδοπεριφερειακά.

Σε σχέση με το όριο της φτώχειας (έτος 1999), το οποίο έχει πλέον οριστεί στο 60% του διαμέσου ισοδύναμου κατά κεφαλήν εισοδήματος, -συμπεριλαμβανομένων των εισοδημάτων από ενοίκια και της αυτοκατανάλωσης- υπάρχουν 1,9 εκατομμύρια, ήτοι 17,5% Έλληνες φτωχοί. (Αυτά είναι στοιχεία από την υπό έκδοση μελέτη των συναδέλφων μου, Μητράκου και Τσακλόγλου από το Οικονομικό Πανεπιστήμιο).

Από τα παραπάνω, καταφέρεται ότι η αποκαλούμενη προσωπική διανομή του εισοδήματος στη χώρα μας πρέπει να γίνει δικαιότερη. Γι' αυτό, ενώ η θεά Θέμις σε ένα κράτος δικαίου έχει τα μάτια της δεμένα-κλειστά, ώστε να μη διακρίνει πρόσω-

πο, φύλο, ή κοινωνική θέση ή τάξη, η Justitia της «κοινωνικής δικαιοσύνης», πρέπει να έχει τα μάτια της ορθάνοιχτα, για να βλέπει ποιος στερείται αγαθών και υποφέρει, ώστε να τον βοηθάει μέσω αυτών που έχουν σχετικά άφθονα αγαθά.

Η κοινωνική Justitia δεν είναι θεά, αλλά άνθρωπος και μάλιστα με τη μορφή του ή της πολιτικού. Έτσι η κοινωνική δικαιοσύνη είναι το αντίθετο της ισότητας ενώπιον του νόμου, είναι η ηθελημένη ανισομεταχείριση, προκειμένου να διορθωθούν τα πανουργήματα, οι κακότητες της φύσης και της κοινωνίας. Γι' αυτό χρειάζεται ένα προοδευτικότερο φορολογικό σύστημα και μία δικαιότερη διανομή εισοδήματος και πλούτου, χωρίς βέβαια να καταστρέφεται η προσωπική απόδοση, η οποία αποβαίνει προς όφελος της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, η χώρα μας σημειώνει πρόοδο σε πολλούς τομείς. Υπάρχουν όμως ενδογενείς, συστημικές αδυναμίες, όπως η ανεργία, η διαφθορά, η γραφειοκρατία και η ανορθολογική οργάνωσή μας, οι οποίες δυσκολεύουν την καθημερινή ζωή των πολιτών και δεν τους δίνουν τις δυνατότητες να απολαμβάνουν ισότιμα τους καρπούς της πρόόδου που συντελείται. Ας κάνουμε το παν για να εξαλείψουμε αυτές τις αδικίες, δίνοντας έτσι πληρότερο νόημα στην πολιτική.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Αμπατζόγλου από το Συνασπισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγκριτες αστικές εφημερίδες σημειώνουν ότι ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τις καπιταλιστικές χώρες, εκείνο της αξιοπιστίας του συστήματος, μετά τις γνωστές πτωχεύσεις οικονομικών κολοσσών, όπως η ENRON, η WORLD COM, η CONSECO. Η υπερχρεωμένη οικονομία αποτελεί πλέον το τέλος του μύθου.

Η EUROSTAT εντόπισε καλυμμένα χρέη 3,3 τρισεκατομμύρια στην ελληνική οικονομία, με αποτέλεσμα το πραγματικό δημόσιο χρέος -ως ποσοστό του ΑΕΠ- να ανέλθει κατά 7,3 μονάδες. Αποκορύφωμα του χάους της δημιουργικής λογιστικής είναι η σημερινή απαξίωση του Προϋπολογισμού, ο οποίος περιέχει νούμερα, την αλήθεια των οποίων δεν μπορεί κανείς να πιστοποιήσει.

Μετά από μία δεκαπενταετή περίοδο λιτότητας, οικονομικών στενωπών και ατραπών, ενταχθήκαμε πλέον στην ΟΝΕ. Μοναδικό εργαλείο για την άσκηση της αναπτυξιακής και αντικυκλικής πολιτικής είναι ο προϋπολογισμός και η δημοσιονομική διαχείριση, όπως καθορίζεται απ' αυτόν. Ποια είναι η εικόνα της χώρας μας μέσα από τα μεγέθη του προϋπολογισμού; Συγκλίνουμε προς τον ευρωπαϊκό μέσο όρο ονομαστικά ή πραγματικά; Είμαστε μια συνεκτική ή αντιφατική κοινωνία; Μικραίνουν ή μεγάλωνουν οι ανισότητες και οι αποστάσεις;

Στην Ελλάδα του σήμερα υπάρχει σοβαρό κοινωνικό πρόβλημα συνοχής και αλληλεγγύης. Μεγαλώνουν οι αδικίες και διευρύνονται οι ανισότητες. Οδεύουμε με γοργούς ρυθμούς προς την κοινωνία του ενός τρίτου. Την ίδια ώρα που κυριαρχεί η κοινωνική ανασφάλεια για τους πολλούς, μεγεθύνεται η κερδοσκοπία, ο πλουτισμός και ο νεοπλουτισμός για τους λίγους.

Στα κοινωνικά, εργασιακά και τεχνολογικά θέματα είμαστε ουραγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την τελευταία τριετία υπερδιπλασιάστηκαν τα επιχειρηματικά κέρδη, έτσι ώστε η ελληνική επιχειρηματική κερδοφορία να είναι πρώτη στην Ευρώπη. Στην κλίμακα της οικονομικής ανισότητας, ο ΟΟΣΑ κατατάσσει τη χώρα μας τρίτη μεταξύ των χωρών μελών του. Ακόμα και οι ΗΠΑ, υπόδειγμα κοινωνικών ανισοτήτων, έπονται της Ελλάδας σ' αυτήν την κατάταξη και κατατάσσονται στην πέμπτη θέση.

Ο Έλληνας εργαζόμενος είναι ο περισσότερο εργαζόμενος, ο χειρότερα αμειβόμενος, ο περισσότερος φορολογούμενος και ο έχων τη χειρότερη ποιότητα ζωής. Έχει καταβάλει τις υψηλότερες ασφαλιστικές εισφορές, ενώ την ίδια στιγμή έχει τις χαμηλότερες από οποιαδήποτε άλλη χώρα συντάξεις. Η εισοδηματική ανισοκατανομή στη χώρα μας είναι τόσο μεγάλη, ώστε το μερίδιο του πτωχότερου 10% του πληθυσμού στο εθνικό εισόδημα να είναι μόλις 2,2% και το αντίστοιχο μερίδιο του πλουσιότερου 10% να είναι 26,3%, δηλαδή υπέρ-δεκαπλάσιο.

Η Ελλάδα είναι πρώτη την τελευταία δεκαετία σε ρυθμό αύξησης της ανεργίας με σταθερή πρωτιά στην ανεργία των νέων και στους ανέργους μακράς διάρκειας, παρά την καταπατάληψη τριών τρισεκατομμυρίων δραχμών από τα κυκλώματα των υμετέρων.

Οι μέσες αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα ανέρχονται στο 55% των αντιστοίχων αποδοχών σε άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την προτελευταία θέση κατέχει η χώρα μας και στον ελάχιστο μισθό ο οποίος ανέρχεται σε 473 ευρώ ενώ ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι διπλάσιος. Η αγοραστική δύναμη των αμοιβών στην Ελλάδα είναι η χαμηλότερη στην Ευρώπη με εξαίρεση την Πορτογαλία. Για την αγορά εκατόν ογδόντα πέντε προϊόντων που είναι αναγκαία για τη σημερινή διαβίωση ο Έλληνας εργάζεται τριακόσιες εξήντα ημέρες ενώ ο Γερμανός το μισό. Χρειάζονται είκοσι χρόνια για να συγκλίνει το κατά κεφαλή ΑΕΠ της Ελλάδας προς το αντίστοιχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τους σημερινούς ρυθμούς ανάπτυξης. Έχουμε πέντε από τις δέκα πτωχότερες περιφέρειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα έχει το υψηλότερο ποσοστό φτώχειας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετά την Πορτογαλία. Οι κοινωνικές παροχές αποτελούν βασικό εργαλείο αντιμετώπισης του κινδύνου φτώχειας. Από τα στοιχεία της EUROSTAT φαίνεται ότι η Ελλάδα είναι η χώρα όπου οι κοινωνικές παροχές μειώνουν τη φτώχεια σε πολύ μικρότερο βαθμό απ' ό,τι σε όλες τις άλλες χώρες. Η μείωση του κινδύνου φτώχειας πριν και μετά τις παροχές είναι μόλις 4,3% για την Ελλάδα, ενώ για την Ιταλία η αντίστοιχη μείωση είναι 13%. Οι κοινωνικές παροχές σε χώρες όπως η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Ισπανία, μειώνουν τον κίνδυνο φτώχειας κατά έξι έως δέκα φορές αντίστοιχα περισσότερο σε σχέση με την Ελλάδα, για να μη μιλήσουμε βέβαια για τη Φιλανδία, τη Σουηδία και το Λουξεμβούργο. Η παραπάνω εικόνα σε ό,τι αφορά τη χώρα μας φανερώνει την αδυναμία των ασκούμενων πολιτικών στην αντιμετώπιση της φτώχειας. Η πολυδιαφημισμένη από την Κυβέρνηση ασθενής μείωση της ανεργίας δεν οφείλεται σε αύξηση της απασχόλησης αλλά σε μείωση του εργατικού δυναμικού και σε μείωση των απασχολούμενων. Η Κυβέρνηση παροτρύνει στη γενικευμένη εφαρμογή ελαστικών και υποβαθμισμένων μορφών απασχόλησης, με αποτέλεσμα να μη δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας αλλά να μοιράζονται οι υπάρχουσες. Σαν επιστέγασμα ήρθε πρόσφατα και η θεσμοθέτηση της ενοίκιασης των εργαζομένων. Συνεχίζει τις γενικευμένες ιδιωτικοποιήσεις που οδήγησαν στη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης και στην απώλεια δεκάδων χιλιάδων θέσεων εργασίας.

Ο εργαζόμενος επίσης είναι και πολλαπλά ανασφαλής. Κάθε δεκαπέντε λεπτά έχουμε ένα εργατικό ατύχημα. Κάθε τρεις μέρες έχουμε ένα θανατηφόρο. Ενώ η καταγραφή των επαγγελματικών ασθενειών είναι ανύπαρκτη.

Τα τελευταία δέκα χρόνια περίπου τρεις χιλιάδες άτομα έχασαν τη ζωή τους, όσοι στους δίδυμους πύργους και εκατοντάδες των θυμάτων της τρομοκρατίας στην Ελλάδα. Η Κυβέρνηση απέρριψε πρόσφατα για μία ακόμα φορά τις προτάσεις του Συνασπισμού για την καθιέρωση του τριανταπενταώρου χωρίς μείωση των αποδοχών και την προστασία των ανέργων.

Αν και αυξάνει ταχύτερα η ζήτηση των υπηρεσιών υγείας σε σχέση με άλλες βασικές ανάγκες, ο δημόσιος τομέας της υγείας, το ΕΣΥ, χάνει συνεχώς μερίδια σε όφελος του ιδιωτικού τομέα. Στη χώρα μας οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία είναι οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ αυτές οι ιδιωτικού τομέα είναι υψηλότερες. Η Ελλάδα είναι τελευταία στο δείκτη δικαίως κατανομής δαπανών για την υγεία, γεγονός που σημαίνει ότι οι πτωχοί πληρώνουν πανάκριβα την υγεία. Το κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα της υγείας κάθε εργαζόμενου σ' αυτόν τον τόπο μετατρέπεται αργά αλλά σταθερά σε εμπόρευμα. Η αγορά και η μεγέθυνση της οικονομίας αποδείχθηκαν ανίκανες να λύσουν σύνθετα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα. Στο επίκεντρο της πολιτικής πρέπει να επανέλθει ο άνθρωπος και τα προβλήματά του και όχι οι αγορές και η χρηματιστήρια. Θα πρέπει να εφαρμοστούν εν τέλει πολιτικές που στο επίκεντρό τους να έχουν την πραγματική ανάπτυξη, την αναδιανομή του

εθνικού εισοδήματος ώστε να αλλάξει η ζοφερή εικόνα της μετάβασης στην κοινωνία του ενός τρίτου. Ο παρών Προϋπολογισμός δεν εξασφαλίζει αυτές τις προϋποθέσεις και τον καταψηφίζουμε.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής, τους Αντιπροέδρους, τους Υπουργούς και τους συναδέλφους για τη μέχρι σήμερα αποδοτική και αγαστή συνεργασία που είχαμε, αφού με τον καινούριο χρόνο θα ασκώ άλλα καθήκοντα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Και εμείς σας ευχόμαστε καλή δύναμη και κουράγιο στα νέα σας καθήκοντα, κύριε Αμπατζόγλου.

Το λόγο έχει ο κ. Αποστολάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός Προϋπολογισμός συζητείται μέσα σε μία διεθνή συγκυρία αναπτυξιακά αβέβαιη και υποτονική, με χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με την ανάγκη εφαρμογής κοινωνικότερης δημοσιονομικής πολιτικής και ελαστικότερης ερμηνείας του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, αφού τα ανώτατα επιτρεπτά όρια του Μάαστριχτ έχουν κιόλας ξεπεραστεί από ορισμένους εταίρους. Παρ' όλα αυτά, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι παρ' όλες αυτές τις διεθνείς αντίθετες συνθήκες, η Ελλάδα από το 1996 μέχρι σήμερα αναπτύσσεται με ρυθμούς υψηλότερους από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η επιτυχημένη πορεία που στέφθηκε με την ένταξη στην ΟΝΕ συνεχίζεται μετά την εισαγωγή του ευρώ και αναμένεται να εξακολουθήσει την ίδια πορεία και το 2003 με ρυθμό ανάπτυξης 3,8%, δηλαδή κατά πολύ υψηλότερο από το ρυθμό ανάπτυξης των χωρών της Ευρωζώνης που είναι 1,8% και της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι 2%.

Υπάρχει όμως και μια άλλη συγκυρία ιδιαίτερης σημασίας για τη γεωπολιτική θεώρηση της περιοχής μας και την πορεία των εθνικών μας θεμάτων. Όπως η ένταξη της χώρας στην τότε ΕΟΚ και εν συνεχεία, πριν δύο χρόνια, στην ΟΝΕ, έτσι και φέτος, ύστερα από μία συντονισμένη προσπάθεια με το μακροχρόνιο προγραμματισμό, την εμμονή στο στρατηγικό στόχο, τη μεθοδική επεξεργασία των απαιτούμενων ενεργειών και τη σοβαρότητα της προσέγγισης, πετύχαμε, την χωρίς επιφύλαξη και σημειώσεις ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα αφήσω, λοιπόν, το τεχνικό μέρος του Προϋπολογισμού με τα στοιχεία σε άλλους να τα αναλύσουν και θα αναφερθώ περισσότερο στον τομέα της ασφάλειας και της σταθερότητας, συνθήκες απαραίτητες προκειμένου η χώρα να αναπτυχθεί, να προοδεύσει και να ευημερήσει, και θα αναφερθώ στις συνθήκες αυτές, όπως διαμορφώθηκαν από τις ενέργειες της Κυβέρνησης τα τελευταία οκτώ χρόνια. Διότι η σταθερότητα και η ασφάλεια αλληλοεπηρεάζονται με την ανάπτυξη και την ευημερία των λαών.

Το νέο γεωστρατηγικό περιβάλλον μέσα στο οποίο κινηθήκαμε μέχρι σήμερα δεν έχει καμία σημασία μέχρι αυτό που υπήρχε πριν. Ο μεγάλος στόχος του Ελσίνκι για το άνοιγμα της Ευρώπης και την ένταξη της Κύπρου είναι γεγονός. Η Ευρωπαϊκή Ένωση που θα κινείται από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια αρχίζει να γίνεται πραγματικότητα.

Δύο είναι τα κοινά χαρακτηριστικά στη νέα κατάσταση: Κοινή δημοσιονομική και φορολογική πολιτική, κοινές πολιτικές στον τομέα της οικονομικής δραστηριότητας και κοινό νόμισμα, σχεδόν δεσμευτικό στοιχείο για κάθε χώρα και κοινή πορεία προς την ασφάλεια, τη σταθερότητα και την ειρήνη στην περιοχή. Οι αλλαγές αυτές έχουν ιδιαίτερη σημασία για την Ελλάδα που διακρίνεται ως ο σταθερός γεωπολιτικός παράγων στην περιοχή μας με τη συμβολή της στην αντιμετώπιση όλων των κρίσεων.

Η δικαίωση των αποφάσεων του Ελσίνκι στην Κοπεγχάγη με την ανεμπόδιστη ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα επιτρέψει βαθμιαία στην Ελλάδα να επανασχεδιάσει τους τρόπους αντιμετώπισης της πολιτικής λειτουργίας του Αιγαίου και στην Κύπρο με ορίζοντα το νέο γεωστρατηγικό περιβάλλον, όπως αυτό θα διαμορφωθεί.

Με την Τουρκία, η οποία θα προσπαθεί να συγκλίνει προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και με μια Ελλάδα που θα είναι εγγυητής και εκπρόσωπος των αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή αυτή, αυξάνει άραγε η ελπίδα, να μειωθούν οι μέχρι σήμερα ανταγωνιστικές θέσεις και να στρέψουμε την προσοχή και τις προσπάθειές μας περισσότερο στην οικονομία και την ανάπτυξη παρά στην ασφάλεια της χώρας; Υπάρχουν δυστυχώς βάσιμες εκτιμήσεις ότι η Τουρκία δεν πρόκειται να εγκαταλείψει το στόχο και την πρακτική να αξιοποιεί τη σημαντική στρατιωτική της δύναμη, το μόνο πλεονέκτημα που διατηρεί σήμερα, και να προσπαθήσει να το αξιοποιήσει ακόμα και στις μελλοντικές σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σε μια τέτοια περίπτωση οι δύο χώρες παρά την αποδοχή των ίδιων αρχών, μοιραίως θα συνεχίσουν την ανταγωνιστική τους πορεία. Και αυτό όχι με δική μας ευθύνη.

Η εθνική ασφάλεια εξακολουθεί επομένως να είναι αποκλειστικό θέμα της χώρας μας, των Ενόπλων Δυνάμεων του λαού και της ικανότητάς μας να εφαρμόσουμε μια εθνική αμυντική πολιτική που εγγυάται σταθερότητα και ασφάλεια. Η εθνική αμυντική πολιτική και η αναβάθμιση του ρόλου της χώρας στο ευρύτερο γεωπολιτικό περιβάλλον ως παράγοντα ειρήνης ασφάλειας και σταθερότητας, μας υποχρεώνει να συνεχίσουμε την πορεία εκσυγχρονισμού των Ενόπλων Δυνάμεων. Προς την κατεύθυνση αυτή οι πιστώσεις του Υπουργείου Άμυνας είναι αυξημένες κατά 4% έναντι των αντιστοίχων δαπανών του 2002.

Στα πλαίσια όμως της αναδιοργάνωσης των Ενόπλων Δυνάμεων η κατάργηση και η σύμπτυξη μονάδων θα εξοικονομήσουν σημαντικούς πόρους που θα διατεθούν για την κάλυψη δαπανών πρώτης προτεραιότητας του Υπουργείου. Να θυμίσω εδώ ότι μετά την κρίση των Ιμίων του 1996 τέθηκε σε εφαρμογή ένα εκτεταμένο πρόγραμμα εξοπλισμού και αναδιοργάνωσης των Ενόπλων Δυνάμεων, το οποίο κινήθηκε σε τρεις άξονες:

Πρώτον, μελετήθηκε, σχεδιάστηκε και άρχισε να εφαρμόζεται το μεγαλύτερο εξοπλιστικό πρόγραμμα στην ιστορία των Ενόπλων Δυνάμεων. Για την πενταετία 1996-2000 διετεθήσαν 4,5 τρισεκατομμύρια δραχμές ενώ για την πενταετία 2001-2005 η οποία διανύεται ήδη έχουν υπογραφεί συμβάσεις 5,8 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Πρόκειται για υπέρογκα ποσά που αναβίβασαν το ποσό του ΑΕΠ για αμυντικές δαπάνες στην μέγιστη τιμή του 5%. Το ποσοστό αυτό είναι πολύ μεγαλύτερο του αντιστοίχου των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μετέχουν στο ΝΑΤΟ το οποίο είναι 1,5%-2%, αλλά ακόμα και των ΗΠΑ που είναι 4% επί του ΑΕΠ.

Πρέπει βέβαια να συνειδητοποιήσουμε ότι τόσο υπέρογκες δαπάνες είναι αδύνατο να διατίθενται στις Ένοπλες Δυνάμεις εσαεί. Είναι παραδεδομένο διεθνώς ότι δαπάνες πάνω από 3% επί του ΑΕΠ στην πραγματικότητα υπονομεύουν την ικανότητα της χώρας να εφαρμόσει μια αποτελεσματική κοινωνική και αναπτυξιακή πολιτική. Τότε όμως ήταν αδήριτη ανάγκη να εφαρμοστεί το πρόγραμμα αυτό.

Τώρα, αφ' ενός μεν οι Ένοπλες Δυνάμεις εξοπλίστηκαν σε ικανοποιητικό βαθμό, αφ' ετέρου οι χειρισμοί και οι διπλωματικές πρωτοβουλίες της χώρας μας σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, οι νέες γεωπολιτικές συνθήκες μετά τις αποφάσεις του Ελσίνκι και τα τετελεσμένα της Κοπεγχάγης θα μας επιτρέψουν ελπίζω, να περιορίσουμε τις αμυντικές δαπάνες στα συνήθη επίπεδα που και οι άλλες χώρες διατηρούν. Διότι δε θα πρέπει επίσης να λησμονούμε ότι, η δόμηση ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων, κύριοι παράγοντα ισχύος, είναι μια δύσκολη, δαπανηρή και περίπλοκη διαδικασία, η οποία απαιτεί πολύ χρόνο, ενώ οι προθέσεις για την ειρήνη αλλά και το γεωπολιτικό περιβάλλον στο οποίο καλούμεθα να δράσουμε αλλάζει πάρα πολύ σύντομα και αυτό το βλέπουμε ακριβώς να γίνεται στις μέρες μας.

Ακόμα δε θα πρέπει να ξεχνούμε ότι, και στο πιο ειρηνικό περιβάλλον και στην πιο ειρηνική περίοδο, όλες οι χώρες χρειάζονται ικανές Ένοπλες Δυνάμεις για να εγγυηθούν την ανεξαρτησία και την ασφάλεια της χώρας.

Οι άλλοι δύο τομείς του εκσυγχρονισμού των Ενόπλων Δυνάμεων ήταν η αναδιοργάνωση της δομής τους και η αλλαγή σε έναν ημιαπαγγελματικό στρατό, σε αντίθεση του μέχρι τώρα

στρατού καθαρά εθνικής θητείας.

Όλα αυτά δε θα μπορούσαν να υλοποιηθούν εάν η οικονομία της Ελλάδας δεν είχε το δυναμισμό να υποστηρίξει τη γιγάντια αυτή προσπάθεια. Και ο δυναμισμός αυτός απεικονίζεται και στον Προϋπολογισμό που σήμερα καλούμεθα να ψηφίσουμε.

Όπως υλοποιείται η αμυντική θωράκιση μόνο από μια ισχυρή οικονομία, έτσι και η κοινωνική πολιτική δεν ασκείται με ακάλυπτες επιταγές χωρίς αντίκρισμα που ακυρώνονται είτε με την άνοδο του πληθωρισμού είτε από περιοριστικά μέτρα που ακολουθούν.

Εμείς επιλέγουμε μια άλλη πολιτική που αρνείται να διανείμει εθνικό πλούτο πριν καν αυτός δημιουργηθεί. Οι παροχές που δίδονται από τον Προϋπολογισμό εγγράφονται σε στρατηγικές συνεχούς και σταθερής ενίσχυσης των αδύναμων κοινωνικών ομάδων που έχουν υπόσταση, συνέχεια και προοπτική.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει δεσμευτεί στον ελληνικό λαό με ευθύνη και συνέπεια που να εγγυάται την ασφάλεια αλλά και την ανάπτυξη της χώρας. Η οικονομία και η ασφάλεια είναι οι δύο βασικοί πυλώνες πάνω στους οποίους θα πορευθεί η χώρα μας τα επόμενα χρόνια. Και προς αυτήν την κατεύθυνση έχουμε υποχρέωση να συμβάλουμε όλοι, αφού όλοι θα καρπωθούμε τα κέρδη της επιτυχούς και ασφαλούς οικονομίας της ελληνικής πορείας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Πάππας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα όσα λέγαμε πέρυσι στον προϋπολογισμό για την Ελλάδα μας και τα προβλήματά της, συνεχίζουν σήμερα να είναι το ίδιο επίκαιρα. Όλοι οι κλάδοι και όλες ανεξαιρέτως οι τάξεις έχουν υποστεί τη ζημιά από την ανεξέλεγκτη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, όπως καθημερινά εμείς τουλάχιστον ζούμε την κατάσπαση στη Χαλκιδική και όλοι γενικά στην ελληνική Περιφέρεια. Μια Περιφέρεια που δίνει μόνιμα σκληρές μάχες για την επιβίωση και συγχρόνως νιώθει αδικημένη από τη σημερινή Κυβέρνηση.

Λείπει μία νέα αγροτική και περιφερειακή πολιτική, με μείωση του κόστους παραγωγής, στροφή στις νέες ανάγκες της αγοράς, με έμφαση στη μεταποίηση και τυποποίηση. Οι τιμές των αγροτικών προϊόντων έχουν διαμορφωθεί σε εξευτελιστικά επίπεδα. Στην εκλογική μου Περιφέρεια βασικά προϊόντα όπως ελιές, λάδι, σταφύλια, σκληρά σιτηρά, υποδειγματικά και με αποδεδειγμένη υπεροχή σε ποιότητα, πανελλαδικά και διεθνώς, έχουν περιφρονηθεί καθ' ολοκληρία από τους αρμοδίους Υπουργούς, ενώ απεγνωσμένα προσπαθούν οι αγρότες μας, οι γεωργοί μας, να κρατήσουν κάποιες λογικές τιμές. Στην ίδια δεινή θέση βρίσκονται οι καπνοπαραγωγοί, οι μελισσοτρόφοι, οι ρετινοσυλλέκτες, οι υλοτόμοι, οι δασεργάτες και οι καλλιεργητές βάμβακος και οπωροκηπευτικών. Τώρα μάλιστα που έχουν να παίρνουν περσινά χρήματα για ξηρασία, παγετό ή χαλαζόπτωση, που έπληξε τα προϊόντα τους, η κατάσταση από τη σωρεία των λαθών και την oligωρία των υπηρεσιών των αρμοδίων Υπουργείων έχει γίνει αφόρητη. Το ίδιο περιφρονούμενοι και οι κτηνοτρόφοι και οι αλιείς μας που έχουν περιέλθει σε οικονομικό αδιέξοδο.

Ένα ζήτημα που καίει την επαρχία είναι η έλλειψη υποδομών. Είναι βέβαιο ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι μια πολύ μεγάλη ευκαιρία για την πατρίδα μας, ίσως η τελευταία. Ωστόσο, όμως, είναι πολύ λυπηρό το φαινόμενο ότι στην ουσία η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν συμμετείχε ενεργά και αποφασιστικά στο σχεδιασμό του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δυστυχώς, δεν έχει αρχίσει ακόμα η αξιοποίησή του. Τα δε ήδη εκτελούμενα έργα, λ. χ. του Προγράμματος ΕΠΤΑ, όπως μας καταγγέλλουν δήμαρχοι και αφορούν κυρίως δρόμους και υδραγωγεία, σταμάτησαν. Και τούτο λόγω αδυναμίας αποπληρωμής των οφειλόμενων λογαριασμών από τις υπηρεσίες της Περιφέρειας.

Στέκομαι για λίγο στο μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα την ανεργία, που πλήττει κυρίως τη νέα γενιά και τις γυναίκες. Εδώ οι ευθύνες της Κυβέρνησης για την αρνητική αυτή εξέλιξη είναι

τεράστιες, πολύ περισσότερο όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει τεράστια κονδύλια, όχι μόνο για τη δημιουργία αναπτυξιακών υποδομών, αλλά και για την υλοποίηση κοινωνικών προγραμμάτων. Και η Κυβέρνηση επιδεικνύει αδυναμία αξιοποίησης των πόρων του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου με αποτέλεσμα να χάνονται τεράστια ποσά.

Ένα σοβαρό κοινωνικό και εθνικό πρόβλημα, το οποίο κυρίως ως πραγματικότητα βιώνει η ύπαιθρος, είναι το δημογραφικό. Πρέπει να στιγματίσω την κοινωνική αναληγσία και αδυναμία της Κυβέρνησης στην ενίσχυση της πολύτεκνης οικογένειας.

Στην πολύτεκνη οικογένεια χρειάζεται να δοθεί υψηλή προτεραιότητα για μια δυναμική στεγαστική πολιτική, ένα συγκεκριμένο σχέδιο ενίσχυσης οικογενειακού προγραμματισμού, αύξηση επιδομάτων και φορολογικές ελαφρύνσεις.

Η ίδια θλιβερή εικόνα εμφανίζεται και στους δύο εκ των κορυφαίων τομέων, την υγεία και την παιδεία. Η μεγάλη υπόθεση υγείας αγγίζει τώρα στην ανατολή της Τρίτης Χιλιετίας σε τριτοκοσμικά επίπεδα. Βασικές ειδικότητες ιατρών είναι ανύπαρκτες στα Νοσοκομεία και στα Κέντρα Υγείας και τα Ιατρεία ΙΚΑ που υπολείπονται. Είναι λυπηρό ότι σήμερα οι δημόσιες υπηρεσίες υγείας δεν έχουν τη δυνατότητα να ανταποκρίνονται στις προσδοκίες των πολιτών. Βασικά θέματα όπως η αύξηση δαπανών μισθοδοσίας και εφημεριών τουλάχιστον κατά 10%, η άμεση διευθέτηση των χρεών των νοσοκομείων με εφεξής να ισχύσει τριμηνιαία αδιαπραγμάτευτη εξόφληση των υποχρεώσεων των ασφαλιστικών ταμείων προς τα νοσοκομεία, η αύξηση των δημοσίων επενδύσεων σε ανανέωση υποδομών και εξοπλισμών των νοσοκομείων και η αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τον εκσυγχρονισμό της υγειονομικής τεχνολογίας, δεν έχουν βρει μέχρι σήμερα το σωστό τους δρόμο.

Για πολλούς μήνες τώρα ο ιατρικός κόσμος των νοσοκομείων κατέρχεται δικαιολογημένα σε πολύωρες στάσεις εργασίας και απεργίες διαρκείας, χωρίς την παραμικρή ευαισθησία από τις προϊστάμενες Αρχές του.

Ανάλογη συμπεριφορά αντιμετωπίζει από την Πολιτεία και ο φαρμακευτικός κόσμος της χώρας μας, με αποτέλεσμα, αυτές τις μέρες, να αναστείλει λόγω χάρη την επί πιστώσει χορήγηση φαρμάκων στους ασφαλισμένους του δημοσίου.

Όσο για την παιδεία, τη μεγαλύτερη επένδυση της χώρας, απαιτείται μια ριζική μεταρρύθμιση με προοπτική 20ετίας. Είναι λυπηρό το γεγονός ότι υστερούμε σημαντικά σε ζωτικούς τομείς όπως έρευνα και τεχνολογία, ενώ αδικαιολόγητα η Κυβέρνηση επιμένει στο κρατικό μονοπώλιο της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης, αναγνωρίζοντας έτσι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια του εξωτερικού και απαγορεύοντας τη λειτουργία τους στην ημεδαπή, με συνέπεια να υιοθετείται η φοιτητική μετανάστευση.

Χρειάζονται σχολεία, κτίρια και εξοπλισμός, χρήματα για τη συντήρησή τους, για τις μετακινήσεις των μαθητών μέσω των ΚΤΕΛ, ενώ είναι γνωστό ότι ο αριθμός των φοιτητών και οι απαιτήσεις αυξάνουν και οι πιστώσεις παραμένουν στα ίδια επίπεδα.

Χρειάζεται ακόμα μια ιδιαίτερη πρόνοια και μέριμνα για τα άτομα με ειδικές δεξιότητες. Πιο γενικά, μια γνήσια εθνική πολιτική στην παιδεία της χώρας μας, αλλά και στην παιδεία της πολύτιμης Ομογένειάς μας, στα Ελληνόπουλα της Διασποράς της 3ης και 4ης γενιάς, που εν έτει 2002 μιλούν στα πέρατα του κόσμου για Ορθοδοξία, Ελληνισμό και ελληνική παράδοση.

Μαζί όμως με την παιδεία συνδέεται ο πολιτισμός. Μιλάμε για πολιτισμό και την ίδια στιγμή η Κυβέρνηση, αρνείται να χρηματοδοτήσει και να προωθήσει έργα πολιτισμού μέσω των εφοριών αρχαιοτήτων, με αποτέλεσμα να μην αναδεικνύονται οι παραδοσιακοί οικισμοί και μνημεία της πλούσιας πολιτιστικής μας κληρονομιάς που αποσαφηνίζουν την πολιτιστική ταυτότητά μας και αναδεικνύουν περίτρανα τη μακρόχρονη ιστορική μας διαδρομή. Συγχρόνως δε, να μη δίνεται μια οριστική λύση στην ανάπτυξη των περιοχών αυτών, όσο αφορά κυρίως την ανοικοδόμηση.

Η Δημόσια Διοίκηση, είναι ένα άλλο σημείο που θα πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα. Το κράτος, αδυνατεί να ανταποκριθεί στην αποστολή του. Ταλαιπωρείται ο πολίτης, φταίει η γραφειοκρατία, ο κομματισμός, η πολυνομία, η αδιαφάνεια, η ατιμωρησία,

φταίνε πολλά. Διανοείται κανείς σήμερα ότι χρειάζονται μήνες ολόκληροι για την έκδοση σύνταξης ΙΚΑ, ΟΓΑ και άλλων ταμείων, χωρίς να υπολογίζει κανείς αν έχει τη δυνατότητα αυτός ο συγκεκριμένος ενδιαφερόμενος να εξασφαλίσει τα προς το ζην μέχρι τη λήψη της σύνταξης;

Με την παγκόσμια ρευστότητα και τις ιδιαίτερα αρνητικές προοπτικές που διαγράφονται για τον τουρισμό, θα περίμενε κανείς ότι η σημερινή Κυβέρνηση, θα ελάμβανε τα ενδεικνύμενα μέτρα για την ενίσχυσή του. Αντ' αυτού, διερχόμαστε μια τριτοκοσμική κατάσταση. Το αντιμετωπίζουμε έντονα στη Μακεδονία, στη Χαλκιδική, όπου μάλιστα τον Ιούνιο του 2003 θα πραγματοποιηθεί η Σύνοδος Κορυφής, μια μεγάλη τιμή για την περιοχή μας και συγχρόνως μια τεράστια υποχρέωση της πολιτείας να τελειώσει ημιτελή έργα εντός του νομού.

Ενδεικτικά αναφέρω συσσωρευμένα προβλήματα του τουρισμού στην περιοχή μας, τα οποία στην πλειοψηφία ενυπάρχουν και σε άλλους νομούς, όπως οδικό δίκτυο, εξοντωτικά μέτρα για τα μικρομεσαία ξενοδοχειακά καταλύματα, μείωση των κονδυλίων για την τουριστική προβολή, πλειοδοτικοί αγωνισμοί για ημετέροως, υποτυπώδεις τουριστική εκπαίδευση, ηχορύπανση, έλλειψη κινήτρων για το συνεδριακό και θαλάσσιο τουρισμό, ελεύθερη και ανεξέλεγκτη κατασκήνωση, παράνομα και φοροδιαφεύγοντα κάμπινγκ.

Εδώ οφείλουμε να σημειώσουμε με υπευθυνότητα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στα μεταλλωρυχεία του Στρατωνίου και του Πόρτο Καρά στη Χαλκιδική, όπου κατ' επανάληψη δοκιμάζονται οι εργασιακές σχέσεις με τα συνταξιοδοτικά τους προβλήματα. Παράλληλα όμως, να μέμψουμε την Κυβέρνηση για την απουσία της, όσον αφορά την τήρηση των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προστασία και το σεβασμό του περιβάλλοντος, ιδιαίτερα της βόρειας Χαλκιδικής που αυτές τις μέρες πλήττεται στην κυριολεξία.

Εμείς καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκοπήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ.Σφυρίου έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, και αγαπητή συναδέλφισσα, συζητούμε τον Προϋπολογισμό της χώρας μας για το έτος 2003, ένα έτος σταθμό στις αρχές του 21ου αιώνα. Μόλις η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε μία ιστορική διεύρυνση με νέα μέλη-κράτη που μέχρι πρότινος ανήκαν στο λεγόμενο ευρωπαϊκό - ανατολικό συνασπισμό. Μόλις η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε χωρίς προαπαιτούμενα την ένταξη όλης της Μεγαλονήσου της Κύπρου, όπως είχε αποφασίσει η Σύνοδος Κορυφής στο Ελσίνκι το 2000.

Αναφέρω, όμως, εδώ ότι η Νέα Δημοκρατία, και όχι μόνο, εγκαλούσε την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για εκείνη την απόφαση. Διαβάζω στη σελίδα 3387 των Πρακτικών της Βουλής την ομιλία του κ. Καραμανλή στον προϋπολογισμό του 2001. Έλεγε: «Μακάρι, κύριοι της Κυβέρνησης, να είχατε την ίδια ευαισθησία και στο Ελσίνκι».

Το 2003 ξεκινά με την Ελλάδα να ασκεί για τέταρτη φορά τα καθήκοντα της προεδρεύουσας στην Ευρωπαϊκή Ένωση χώρας με προγραμματισμένη την υπογραφή της Συνθήκης ένταξης της Κύπρου στις 16 Απριλίου -μαζί βέβαια και με τις υπόλοιπες εννέα χώρες- κάτω από την Ακρόπολη.

Είναι βέβαιο, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλοι οι Έλληνες, ανεξάρτητα από τις πολιτικές και κομματικές τους προτιμήσεις, αξιώνουν να έχει η ελληνική Κυβέρνηση αυξημένο κύρος κατά την άσκηση της Προεδρίας, ώστε και την Προεδρία να χειριστεί με επιτυχία και να μη βάλλεται κατά τις σκληρές διαπραγματεύσεις για την επίλυση του πολιτικού προβλήματος της Κύπρου.

Αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι, και θα ήθελα να αναρωτηθείτε και εσείς. (Αναφέρομαι στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας). Έχετε συνείδηση πόσο πλήττεται αυτό το κύρος, δηλαδή το κύρος της χώρας μας, με ανέξοδους και ανεύθυνους χαρακτηρισμούς, που πολλοί από εσάς, από τον Εισηγητή, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, και άλλους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, τόσο επιπόλαια εκτοξεύετε; Χαρακτηρίζετε τον Πρωθυπουργό και Προεδρεύο-

ντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναξιόπιστο, ψεύτη, ανεύθυνο που επιδίδεται συνεχώς σε λαθροχειρίες κλπ.

Σας ερωτώ: Έχετε συνείδηση του νοήματος των χαρακτηρισμών που εκτοξεύετε; Αν τους πάρει στα σοβαρά η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, τι άποψη θα σχηματίσει για το κύρος της προεδρεύουσας χώρας; Ευτυχώς, όμως, για την Ελλάδα, δεν παίρνουν στα σοβαρά τη Νέα Δημοκρατία, γιατί λέει συνεχώς τους ίδιους χαρακτηρισμούς και τους ίδιους κασσανδρισμούς και συνεχώς διαψεύδεται.

Πώς μπορεί, για παράδειγμα, να πάρει κανείς στα σοβαρά τον Πρόεδρο ενός κόμματος που ενώ επί χρόνια διακηρύσσει ότι η Ελλάδα δεν θα ενταχθεί στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, γιατί αποκλίνει όλο και περισσότερο, όπως έλεγε ο κ. Καραμανλής, όμως ο ίδιος έχοντας στα χέρια του το νέο, το κοινό νόμισμα, το ευρώ, στο τέλος του Δεκέμβρη του 2001, μιλώντας για τον προϋπολογισμό του 2002 αποφαινεται μικρόψυχα. Διαβάζω στη σελίδα 2779 των Πρακτικών της Βουλής: «Η ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση στηρίχθηκε κυρίως στη διεθνή συγκυρία».

Πώς μπορεί κανείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να πάρει στα σοβαρά τη δεκαετή κατά σειρά καταστροφολογική τοποθέτησή σας επί του Προϋπολογισμού του 2003, όταν οι εννέα προηγούμενες καταστροφολογίες διαψεύστηκαν.

Για παράδειγμα, διαβάζω στη σελίδα 2835 των Πρακτικών της Βουλής από την ομιλία του κ. Καραμανλή για τον προϋπολογισμό του 2001. «Απομένει μόλις ένας χρόνος ως την κυκλοφορία του ευρώ και δεν υπάρχει ούτε πρόβλεψη ούτε σχεδιασμός για τη νέα πραγματικότητα». Και συνεχίζει ο κ. Καραμανλής: «Το πιο μεγάλο πρόβλημα που θα προκύψει, θα αφορά την απασχόληση. Θα αφορά στον κίνδυνο εξάρσης της ανεργίας. Έτσι που πάτε...», λέει ο κ. Καραμανλής, «...η ανεργία μπορεί δυστυχώς να φτάσει στο 20%!».

Όμως από τότε -ήταν Δεκέμβριος του 2000- που το ποσοστό της ανεργίας άγγιζε το 12%, στο τελευταίο τρίμηνο του 2001 μειώθηκε στο 10,9% και στο δεύτερο τρίμηνο του 2002 μειώθηκε περισσότερο, στο 9,6%, ενώ το ίδιο τρίμηνο ο μέσος όρος ανεργίας στην Ευρώπη ήταν 8,3%. Και βέβαια κατά το 2003 με την εφαρμοζόμενη πολιτική η ανεργία θα μειωθεί κι άλλο. Ο κ. Καραμανλής όμως προέβλεπε 20%.

Τώρα η Νέα Δημοκρατία ασκεί κριτική γιατί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν αυξάνει ακόμη περισσότερο τις δαπάνες κοινωνικής προστασίας. Σε όλες τις ομιλίες του, επί των προϋπολογισμών όλων των ετών από το 1994 έως σήμερα, ο κ. Καραμανλής χαρακτήριζε ως ανάληψη την πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Το ίδιο προβλέπω ότι θα πει και την Κυριακή για τον Προϋπολογισμό του 2003.

Και καταφεύγει σε τέτοια κριτική και χαρακτηρισμούς η Νέα Δημοκρατία τώρα, στον Προϋπολογισμό του 2003, που οι δαπάνες της κοινωνικής προστασίας στην Ελλάδα αυξήθηκαν στο 27,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, έναντι 28,2% του ευρωπαϊκού μέσου όρου, ενώ όταν η ίδια η Νέα Δημοκρατία κυβερνούσε ήταν μόλις 22% οι δαπάνες για κοινωνική προστασία στην Ελλάδα, έναντι 29% στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σήμερα όμως έχει το πολιτικό θράσος να εγκалаί την Κυβέρνηση γιατί δεν έχει ξεπεράσει τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, δεν έχει πάει στο 28,2%, εκείνη που διατηρούσε τις κοινωνικές δαπάνες στο ύψος του 22% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος! Με αύξηση κατά το 2003 των πιστώσεων για την κοινωνική ασφάλιση κατά 19%, αφού είχε προηγηθεί ήδη μια αύξηση 9% κατά το 2002, όταν η αύξηση των συνολικών δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού κατά το 2003 είναι μόνο 5%! Επαναλαμβάνω: αύξηση 19% για την κοινωνική ασφάλιση, με 5% των συνολικών δαπανών.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει, πριν ολοκληρώσω την τοποθέτησή μου, να αναγνωρίσω, ότι για τα πολλά προβλήματα που εξακολουθούν να υπάρχουν -κοινωνικά, διαρθρωτικά, οικονομικά- είναι και αναμενόμενη και επιβεβλημένη η κριτική από την πλευρά της Αντιπολίτευσης. Απορρίπτουμε όμως τους απαράδεκτους -πολλές φορές έως και υβριστικούς- χαρακτηρισμούς, όσο και το μηδενισμό, που πολλές φορές φτάνει έως και την καταστροφολογία.

Θα ήθελα κλείνοντας να απευθύνω μια παραίνεση στους συναδέλφους α) επιτέλους να δεχθούν ότι τα προβλήματα που εξακολουθούν να υπάρχουν είναι απότοκα κατάστασης στην οποία ευρίσκετο η χώρα επί πολλές δεκαετίες –δεν ήμασταν στην κορωνίδα της Ευρώπης και βρεθήκαμε ξαφνικά σε χαμηλές θέσεις και β) να ομολογήσουν ότι κατά την τελευταία δεκαετία 1994-2003 σημειώνεται πρόοδος. Και τα στοιχεία όλα συγκρίνοντας με το παρελθόν, το αποδεικνύουν αυτό.

Θα ήθελα ως τελευταίο παράδειγμα να αναφέρω ότι το κατά κεφαλήν εισόδημα του 1993 ήταν το 64% του ευρωπαϊκού μέσου όρου και σήμερα έχει φτάσει το 67,5% και το 2003 θα ξεπεράσει το 70% του μέσου ευρωπαϊκού όρου. Αυτά τουλάχιστον πρέπει να τα αναγνωρίσει η Αντιπολίτευση, εάν θέλει να λαμβάνεται σοβαρά η κριτική την οποία ασκεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Καλογιάννης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του 2003 που είναι ο δεύτερος μετά την καθιέρωση του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος. Η Κυβέρνηση εκτιμά, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού, ότι όλα εξελίσσονται ομαλά για την ελληνική οικονομία. Είναι όμως αυτή η πραγματικότητα;

Θα προσπαθήσω με στοιχεία να αντικρούσω την εξαιρετικά ωραιοποιημένη και παραπλανητική εικόνα που η Κυβέρνηση θέλει να περάσει στους Έλληνες πολίτες.

Το 2002 ήταν το έτος που η Κυβέρνηση όφειλε να «κλείσει» το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αυτό δυστυχώς δεν συνέβη μέχρι σήμερα. Το Υπουργείο Οικονομικών δεν κατάφερε να στείλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ούτε το 10% των αιτήσεων αποπληρωμής για τα επιχειρησιακά προγράμματα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Έτσι τα 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ που έχουμε ως χώρα λαμβάνειν δεν θα εισρεύσουν στα ταμεία της Ελλάδος, όπως η Κυβέρνηση προϋπολόγιζε ότι θα συμβεί, μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους. Ούτε όμως και το 2003 το ποσό αυτό θα εισρεύσει στη χώρα μας στο σύνολό του, διότι δυστυχώς τα προγράμματα δεν «κλείνουν».

Επιπλέον, η επιβάρυνση του Κρατικού Προϋπολογισμού από δαπάνες τις οποίες δεν αναγνωρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω υπερβάσεων και ποιότητας στην κατασκευή των έργων, είναι τεράστια. Θα παρακαλούσα μάλιστα τον παριστάμενο κύριο Υπουργό στην ομιλία του να μας δώσει ορισμένες εκτιμήσεις για τις επιβαρύνσεις αυτές.

Ταυτόχρονα, είναι μετέωρη η συνεχώς επαναλαμβανόμενη φράση του αρμόδιου Υφυπουργού Οικονομικών ότι δεν χάσαμε ούτε ένα ευρώ από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Πώς το γνωρίζει αυτό ο κύριος Υφυπουργός;

Θα τον διαψεύσω παρουσιάζοντας δικά του στοιχεία. Τον περασμένο Ιανουάριο ανακοίνωσε ότι το Β' ΠΕΠ Ηπείρου «έκλεισε» με απορρόφηση 106% και ότι οι δαπάνες του ανέρχονται σε 366 εκατομμύρια ευρώ. Στις 12 Δεκεμβρίου, μόλις την περασμένη εβδομάδα, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας Ηπείρου ανακοίνωσε σε συνέντευξη Τύπου ότι δεν χάθηκε ούτε μια δραχμή για την Ήπειρο και ότι οι τελικές πληρωμές του Β' ΠΕΠ Ηπείρου ανέρχονται σε 348 εκατομμύρια ευρώ, παρουσιάζουν, δηλαδή, μια μείωση 20 εκατομμυρίων ευρώ σε σχέση με τα στοιχεία τα οποία προ δεκαμήνου είχε ανακοινώσει ο Υφυπουργός Οικονομικών.

Ποια είναι η αλήθεια; Πού οφείλεται η μείωση; Την αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, δεν τη γνωρίζουμε ακόμη διότι το Υπουργείο Οικονομικών δεν έχει στείλει ούτε για το ΠΕΠ Ηπείρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση την τελική αίτηση αποπληρωμής. Αν όμως σε ένα μικρό ΠΕΠ, όπως το ΠΕΠ Ηπείρου, υπάρχει σύμφωνα με επίσημα στοιχεία απόκλιση 20 εκατομμυρίων ευρώ, μπορεί κανείς να καταλάβει τι συμβαίνει με τα μεγάλα τομεακά επιχειρησιακά προγράμματα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπως για παράδειγμα οι οδικοί άξονες.

Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης περνά το 2003 στον τέταρτο χρόνο υλοποίησής του. Η εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού του 2003 χαρακτηρίζει την πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ως πολύ θετική. Πώς τολμά, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση να δίνει τέτοιους χαρακτηρισμούς, όταν

οι απορροφήσεις στο Γ' ΠΕΠ Ηπείρου ανέρχονται μέχρι σήμερα στο 2,6% της συνολικής δημόσιας δαπάνης; Ποιους στόχους είχε θέσει η Κυβέρνηση και είναι ικανοποιημένη με το 2,6%;

Σε μια κίνηση απελπισίας, προχθές, το Υπουργείο Οικονομικών ανακοίνωσε ότι οι απορροφήσεις ανέρχονται συνολικά στο 17% της συνολικής δημόσιας δαπάνης. Μόλις προ μηνός όμως, πάντα με επίσημα στοιχεία, η συνολική απορρόφηση ήταν 10% της συνολικής δημόσιας δαπάνης και αυτή, κύριοι συνάδελφοι, είναι η πραγματικότητα. Κάθε άλλη ανακοίνωση –λυπάμαι που το λέω– στερείται σοβαρότητας. Πώς, λοιπόν, και τότε θα μπορέσει να ξεφύγει η Ήπειρος από το Στόχο 1, με τους ρυθμούς που ακολουθούνται σήμερα, μετά μάλιστα και τη διεύρυνση προς Ανατολάς της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Για να γίνουν κατανοητοί οι ρυθμοί με τους οποίους σήμερα προχωρούν τα έργα, θα αναφέρω δύο ενδεικτικά παραδείγματα. Πρώτον, Εγνατία Οδός. Όχι μόνο η ολοκλήρωσή της παραπέμπεται στο 2010, αλλά το σημαντικότερο, δεν είναι καν εξασφαλισμένοι οι πόροι για την κατασκευή της στο σύνολό της.

Δεύτερον, Δυτικός οδικός άξονας. Είναι ακόμη στα χαρτιά, διότι τα συναρμόδια Υπουργεία Οικονομικών και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. δεν καταφέρουν ακόμη να φέρουν στη Βουλή το νομοθετικό πλαίσιο που θα διέπει τις συμβάσεις παραχώρησης.

Επιτέλους, κύριε Υπουργέ, κάντε αυτό που ο Χρήστος Τρικoupης έκανε εδώ και εκατόν είκοσι χρόνια. Φέρτε το ίδιο νομοθετικό πλαίσιο με το οποίο κατασκευάστηκαν οι σιδηρόδρομοι πριν από εκατόν είκοσι χρόνια στην Ελλάδα!

Πέραν των έργων, ο πρωτογενής τομέας στην ύπαιθρο έχει πλήρως εγκαταλειφθεί. Στον κοινωνικό τομέα η αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής θα έλεγα ότι είναι πλήρης. Αναφέρω χαρακτηριστικά ότι στο Νομό Ιωαννίνων στους νέους κάτω των τριάντα ετών ο ένας στους δύο είναι άνεργος.

Στον τομέα του πολιτισμού η Κυβέρνηση, αφού κατέστρεψε το Μαραθώνα, παρά τις φωνές πολλών εξ ημών σ' αυτήν την Αίθουσα και όχι μόνο, εγκατέλειψε τελείως και το αρχαίο θέατρο της Δωδώνης. Το θέατρο θα παραμείνει κλειστό για πολλά χρόνια ακόμη, χωρίς να υπάρχει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των εργασιών αναστήλωσής του.

Κυρίες και κύριοι, επειδή θεωρούμε ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι εθνικό θέμα, έχουμε κατ' επανάληψη καταθέσει σειρά προτάσεων, άμεσα υλοποιήσιμων, για τη βελτίωση της σημερινής κατάστασης, προτάσεις τις οποίες η Κυβέρνηση με περισσή αλαζονεία απορρίπτει.

Οι προτάσεις αυτές αφορούσαν κατ' αρχήν στην ολοκλήρωση του εθνικού και των περιφερειακών χωροταξικών σχεδίων, στην άμεση απλοποίηση του νομοθετικού πλαισίου που διέπει την διαχείριση και παρακολούθηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, στην άμεση ποιοτική και ποσοτική στελέχωση των τελικών δικαιούχων, στον εκσυγχρονισμό του τρόπου εκπόνησης των μελετών και ανάθεσης των δημοσίων έργων προς την κατεύθυνση της διαφάνειας και της εναρμόνισης με την οδηγία 92/50 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη θεσμοθέτηση μέγιστων χρόνων στη διαδικασία κατασκευής των έργων και, βεβαίως, στη διευκόλυνση των ιδιωτικών κεφαλαίων να τοποθετηθούν. Πρόκειται για ιδιωτικά κεφάλαια τα οποία στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ανέρχονται σε 10,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ας ξεφύγουμε, επιτέλους, από τη στενή κυβερνητική λογική των αυτοσχεδιασμών, η οποία έχει οδηγήσει σε πολύ μεγάλες καθυστερήσεις τα έργα υποδομής και ανάπτυξης, έχει καταδικάσει το Νομό Ιωαννίνων σε στασιμότητα και την Περιφέρεια της Ηπείρου σε μόνιμη απόκλιση από το μέσο βιοτικό επίπεδο των εταίρων μας της Ευρωζώνης. Για τους λόγους αυτούς θα καταψηφίσω τον Προϋπολογισμό του 2003.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Καλογιάννη.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Αντωνάκοπουλος από το ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κυρία συνάδελφε, πιστεύω ότι αυτές τις μέρες κάποιος Έλληνας πολίτης ακούγοντας τις τοποθετήσεις μας μέσα από το ελληνικό Κοινοβούλιο -μιας και αυτές μεταδίδονται

απευθείας από το εθνικό δίκτυο- ένα πράγμα θα διαπιστώσει: υπάρχει κρίση αξιοπιστίας όχι των κυβερνώντων αλλά της Αντιπολίτευσης. Συνήθως τα τελευταία χρόνια είναι ανεκτό στην κυβερνητική κάποιοι να βάζουν ψηλά τον πήχη και να μην κατακτούν στόχους.

Όμως, σ' αυτόν τον τόπο υπάρχει μια πρωτοτυπία: η Αντιπολίτευση διαψεύδεται συνεχώς. Και αυτό συμβαίνει, γιατί ελλείπει ενός ουσιαστικού λόγου και ουσιαστικής προσέγγισης των πραγμάτων, όπως σήμερα αυτά διαμορφώνονται μέσα από νέους θεσμούς, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλοι οργανισμοί, όπως είναι πλέον η απελευθέρωση της αγοράς, δεν είχε αντιληφθεί αυτές τις αλλαγές και προσπαθεί με έναν παλιομοδίτικο τρόπο κατασκευασμένης και διάψευσης της πραγματικότητας. Αυτό, πιστεύω, ίσως διευκολύνει την Κυβέρνηση, αλλά δεν κάνει καλό στον τόπο. Και αυτό γιατί δεν υπάρχει η αξιοπιστία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Αυτό είναι ένα πολιτικό έλλειμμα. Ας είναι, όμως.

Όλη η Ευρώπη, όλος ο κόσμος, διαπιστώνει τα άλματα που έχει κάνει η ελληνική οικονομία και η κοινωνία τα τελευταία χρόνια. Δεν πιστεύω ότι κανείς μπορεί να αμφισβητήσει την αντικειμενική κρίση της EUROSTAT και άλλων διεθνών οργανισμών.

Θυμάμαι σχετικά πρόσφατα ότι ο πρώην Πρόεδρος των ΗΠΑ ο κ. Κλίντον είχε μιλήσει για το χρυσό μετάλλιο της ελληνικής οικονομίας. Εν πάση περιπτώσει, όλοι αυτοί έχουν συνωμοτήσει στο να δίνουν επαίνους σε μια ελληνική οικονομία και κοινωνία, ούτως ώστε να διευκολύνουν το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρνηση; Γιατί, εάν δεχθούμε τα καταστροφικά επιχειρήματα που ακούγονται εδώ, μάλλον όλοι αυτοί λένε ψέματα ή -εν πάση περιπτώσει- είναι μέλος ενός σεναρίου που θέλουν να στηρίξουν την ελληνική Κυβέρνηση εσωτερικά. Απλώς είναι ο συλλογισμός. Ας σας προβληματίσει.

Προβάλλεται ως επιχείρημα η απόκλιση κατά δέκατα της μονάδας από οικονομικούς στόχους, που κατά καιρούς συμφωνούσαν. Η άκαμπτη μαθηματική προσέγγιση αυτών των στόχων αρχικά δεν είναι πολιτική. Βλέπουμε σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση να υπάρχει μια ύφεση, να υπάρχει απόκλιση από στόχους που είχαν θέσει άλλες πιο γερά δομημένες οικονομίες και κοινωνίες, όπως η Γερμανία, και γενικώς να υπάρχουν κάποιες αναθεωρήσεις. Όταν είμαστε αναπόσπαστο μέλος μιας τέτοιας ένωσης, δεν έχουμε το δικαίωμα ή την υποχρέωση να είμαστε μέρος αυτής της εξέλιξης; Αυτές οι αναθεωρήσεις μας αγγίζουν κατά πολύ μικρό ποσοστό από τους άλλους. Πιστεύω ότι κι αυτό είναι ένα επίτευγμα.

Ακούστηκαν πολλά μιας και δεν ευνοούσαν οι συγκρίσεις των τελευταίων ετών και φθάσαμε στο 1981. Και βέβαια μπορεί να μιλήσει κανείς για το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν του 1981. Ας μιλήσει όμως και για τον πληθωρισμό του 1981. Γιατί ο πληθωρισμός ήταν διπλάσιο νούμερο και άγγιζε το 20%.

Συζητώντας για έναν προϋπολογισμό τίθενται κάποια βασικά ερωτήματα. Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι αναπτυξιακός; Είναι κοινωνικός; Είναι ισοσκελισμένος; Σίγουρα είναι αναπτυξιακός, διότι οι βασικοί δείκτες και οι μακροοικονομικοί και οι κοινωνικοί έχουν θετικό πρόσημο. Ο φετινός Προϋπολογισμός είναι στην ίδια πολιτική λογική, όπως και ο περυσινός και ο προπέρσιος, οι οποίοι συμμετέχουν καθοριστικά σ' αυτήν την ανοδική πορεία των δεικτών. Άρα, εκ προοιμίου είναι αναπτυξιακός και αναλύοντας βεβαίως το πώς κατανέμονται οι επιμέρους δαπάνες, αλλά και από τη φιλοσοφία τους.

Είναι κοινωνικός ο Προϋπολογισμός; Σαφέστατα και είναι! Το 27% του ΑΕΠ πλέον πηγαίνει για κοινωνικές δαπάνες και συγκλίνει στο μέσο ευρωπαϊκό όρο. Χρησιμοποιούμε το ρήμα «συγκλίνει», διότι ξεκινήσαμε από διαφορετικό επίπεδο και διαφορετική κατεύθυνση με άλλες χώρες που ήδη είχαν κατακτήσει στόχους. Κι αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούμε. Διότι πρέπει να δίνουμε μια συνέχεια στα πράγματα. Δεν προέκυψαν από παρθενόγεννη σήμερα όλοι οι δείκτες. Προϋπήρχαν κάποιοι πολύ χειρότεροι. Προϋπήρχαν άλλες καταστάσεις, άλλες συγκυρίες και σήμερα βεβαίως αξιοποιώντας όλα αυτά τα μέσα έχουμε κατορθώσει να είμαστε σε μια περίοπτη θέση στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, όχι μόνο στο ευρωπαϊκό.

Είναι ισοσκελισμένος ο Προϋπολογισμός; Σαφέστατα και

είναι! Βεβαίως με την αυστηρή μαθηματική λογική του δεκάτου της μονάδας μπορεί να μην είναι. Μα, ποιος μπορεί να προβλέψει; Ποιος είπε ότι η ζωή δεν έχει δυναμισμό και δυναμική μέσα της; Δεν είναι κάτι στατικό ό,τι συμφωνήσουμε σήμερα σε επίπεδο δεκαδικού αριθμού να πραγματοποιηθεί μετά από ένα χρόνο.

Αλλά εδώ τέθηκαν και κάποια άλλα, πιο βασικά ερωτήματα. Τελικά ποιο σύστημα κρίσης και κριτικής των πραγμάτων δεχόμαστε; Δεχόμαστε τη EUROSTAT, δεχόμαστε το Ελεγκτικό Συνέδριο; Και τότε τα δεχόμαστε αυτά τα όργανα; Όταν βγάζουν αποφάσεις και κρίσεις για εκατοντάδες δείκτες και υποθέσεις, που βεβαίως είναι θετικά, τότε σκοπίμως και επιμελώς υποβαθμίζουμε ή συκοφαντούμε αυτές τις αποφάσεις. Κι όταν κάποιοι υπάρχουν διορθωτικές κινήσεις, τότε αυτό γίνεται σήμα!

Και γίνεται με ένα συκοφαντικό πατριωτισμό, θα έλεγα σημαία γιατί ίσως μέσα στην επικοινωνιακή θολούρα που υπάρχει βοηθάει να υπονομεύσουμε ό,τι έχει παραχθεί. Έτσι, λοιπόν, σε σχέση με τη βαριά λέξη που χρησιμοποιείται περί εξαπάτησης της EUROSTAT η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση απάντησε ότι υπάρχει πλήρη διαφάνεια και αντικειμενική απόδοση των ελληνικών στοιχείων σ' αυτή.

Και βεβαίως όσον αφορά τη λογιστική απεικόνιση των τιτλοποιήσεων υπάρχει σε όλη την Ευρώπη μία μεγάλη συζήτηση. Το ίδιο και για το Ελεγκτικό Συνέδριο. Όταν κρίνει όλες τις συμβάσεις πάνω από 1 δισεκατομμύριο και τις μελέτες πάνω από 500 εκατομμύρια και μέχρι τώρα δεν έχει αποδώσει κατηγορίες, δεν το κρίνει κανείς όταν μιλάει για τη διαφάνεια του δημόσιου βίου, ει μη μόνο σε μία κρίση που έγινε, ίσως και σε υπέρβαση, των αρμοδιοτήτων του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι σε ένας μεγάλος τομέας που ένας προϋπολογισμός πρέπει να συμβάλλει, είναι η σύγκλιση. Σήμερα το πρόβλημα στην Ελλάδα δεν είναι πια η περιφερειακή σύγκλιση -αυτή έχει κατακτηθεί- είναι οι ενδοπεριφερειακές ανισότητες και σε αυτές είμαστε όλοι υπεύθυνοι, γιατί εκεί παίζει κατ' εξοχήν ρόλο η αποκέντρωση και το περιεχόμενο που δίνουμε σ' αυτήν τα περιφερειακά και τα νομαρχιακά συμβούλια. Εάν υπάρξει ισόρροπη κατανομή πόρων μέσα στην ίδια την περιφέρεια έχει βασικό λόγο σήμερα το περιφερειακό συμβούλιο. Αυτό το γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά. Τα μέτρα που αφορούν την στήριξη των αγροτών -αυτά που ακούσαμε και χθες- σε σχέση με τις γρήγορες συντάξεις του ΟΓΑ, σε σχέση με το 50% της απόδοσης στην προεκτιμώμενη ζημία και σε σχέση με την έγκαιρη απόδοση των προγραμμάτων για νέους αγρότες, για πρόωρες συντάξεις και για όλο το πακέτο που αφορά την αγροτική οικονομία, πιστεύω ότι θα συμβάλλουν περαιτέρω στην απάλειψη των εσωτερικών ανισοτήτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν μπορώ να σας δώσω περισσότερο χρόνο, κύριε Αντωνοκόπουλε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι κανείς σήμερα δεν μπορεί να αμφισβητήσει τα μεγάλα βήματα που έχει κάνει η χώρα μας.

Θα κλείσω με ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ο πρόεδρος του ΕΚΟΦΙΝ πρόσφατα στο Συμβούλιο Υπουργών Οικονομίας, που εξέτασε την περίπτωση της Γερμανίας για την παράβαση των ελλειμμάτων, ήταν ο Έλληνας Υπουργός Οικονομικών. Αυτό, λοιπόν, συμβολικά και σημειολογικά δείχνει τη θέση της χώρας μας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» είκοσι τέσσερις φοιτητές της Νομικής Σχολής Αθηνών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Πολύζος εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά ακούγοντας το συνάδελφο τον κ. Αντωνάκοπουλο απογοητεύθηκα, γιατί δεν είναι δυνατόν να έχει τέτοια άγνοια των προβλημάτων ένας Βουλευτής της επαρχίας, να είναι τόσο αποκομμένος από την ελληνική πραγματικότητα. Μένω με την εντύπωση ότι τώρα, λόγω των γιορτών των Χριστουγέννων, μία επίσκεψη σίγουρα θα σας βοηθούσε να ενημερωθείτε, αγαπητέ συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί πράγματι μέγιστο πλήγμα για τη δημοκρατία και για το Κοινοβούλιο το γεγονός ότι οι Κυβερνήσεις του κ. Σημίτη περιφρόνησαν τα προηγούμενα χρόνια, αλλά συνεχίζουν και φέτος να περιφρονούν τον ελληνικό λαό, διότι έφεραν έναν ψεύτικο προϋπολογισμό. Η αλήθεια, όμως, δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από λογιστικά τεχνάσματα και τερτίπια. Η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού βρίσκεται σε δεινή οικονομική κατάσταση. Οι μόνοι που ευημερούν είναι οι υψηλόβαθμοι κομματικοί αξιωματούχοι του κυβερνώντος κόμματος και τα διαπλεκόμενα μ' αυτούς μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, που λυμαίνονται τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Η αλήθεια βρίσκεται στην ελληνική περιφέρεια που μαράζωσε και ερήμωσε εξαιτίας της εχθρικής κυβερνητικής πολιτικής στην αγροτική οικονομία και στη μικρομεσαία επιχείρηση. Αλλά και κάτι άλλο πολύ σοβαρό: Εξαιτίας της παράλυσης της κρατικής μηχανής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τέτοιες κυβερνητικές επιδόσεις δεν είναι να απορεί κανείς για το κατάντημα της ελληνικής οικονομίας και, ειδικότερα, των μεγάλων κλάδων, όπως είναι η γεωργία, ο τουρισμός και η μικρομεσαία επιχείρηση.

Τι να πει κανείς για τη γεωργία; Να πούμε ότι το έλλειμμα στο εμπορικό γεωργικό ισοζύγιο της χώρας εκτινάχθηκε σε δυσθεώρητα ύψη και συγκεκριμένα επιβαρύνθηκε με 1,8 τρισεκατομμύρια δραχμές την εξετία 1996-2001;

Να πούμε ότι ακόμα περιμένουν οι αγρότες –και της Πιερίας– τις αποζημιώσεις από τις καταστροφές του περσινού χειμώνα, αυτές τις αποζημιώσεις, δηλαδή, που ο κύριος Πρωθυπουργός για την άμεση καταβολή τους είχε υποσχεθεί το 50% εντός τριμήνου ή το αργότερο μέχρι τέλος Μαΐου του 2001;

Να πούμε για τα ΠΣΕΑ που ακόμα περιμένουν τις αποζημιώσεις από ζημιές που έγιναν το 1999 και το 2000; Να πούμε ότι το Υπουργείο Γεωργίας κοντεύει να τρελάνει συνολικά όλους τους Έλληνες αγρότες και ήδη τρέλανε τους βαμβάκοπαραγωγούς; Σήμερα οι πληροφορίες μου λένε ότι τα τριακόσια είκοσι πέντε κιλιά για την Πιερία έφθασαν τα τριακόσια δώδεκα. Μια τους δίνει το πενήνταρι, μια τους το παίρνει πίσω και κάθε τρεις και λίγο αλλάζει την ποσότητα κατά στρέμμα.

Τι να πούμε για τον τουρισμό; Να πούμε ότι δύο χρόνια πριν τους Ολυμπιακούς Αγώνες η Ελλάδα είναι εκτός των δημοφιλών προορισμών; Να πούμε ότι για να βγει μια βίζα για την Ελλάδα στην Ουγγαρία ή στη Γιουγκοσλαβία ή στην Πολωνία χρειάζεται τριπλάσιος χρόνος απ' αυτόν που χρειάζεται για την Ιταλία;

Τι να πούμε για τη μικρομεσαία επιχείρηση, όταν σημαντικά προγράμματα, όπως αυτό της ανταγωνιστικότητας που αφορά άμεσα τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις παρουσιάζει απορρόφηση 4,5%; Τι να πούμε, όταν αυτές οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι στο στόχαστρο της εφορίας εξαιτίας της κυβερνητικής πολιτικής, προκειμένου να κλείσουν τις «μαύρες τρύπες» του Προϋπολογισμού;

Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν βασικοί πυλώνες της ελληνικής οικονομίας –η γεωργία, ο τουρισμός, η μικρομεσαία επιχείρηση– αντιμετωπίζονται εχθρικά από την Κυβέρνηση, δεν πρέπει να προκαλεί εντύπωση που η ανεργία μαστίζει τη χώρα με αποτέλεσμα την ερήμωση της ελληνικής επαρχίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας έπρεπε να αποτελεί κεντρικό πολιτικό στόχο για κάθε κυβέρνηση και με αιχμή του δόρατος την αυτοδιοίκηση. Δυστυχώς, όμως, οι Κυβερνήσεις του κ. Σημίτη με την ανύπαρκτη αγροτική και αναπτυξιακή τους πολιτική, αλλά και με αστήρικτη την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για την ερήμωση της ελληνικής υπαίθρου.

Ανάγκη εικόνα αυτής της τραγικής κατάστασης αποτελεί η Πιερία –η ιδιαίτερη εκλογική μου περιφέρεια– που ήταν, όπως συνηθίζω να λέω, «νομός πιλότος» στην ανάπτυξη, στην πρόοδο και στην ποιότητα ζωής. Τώρα πρωταγωνιστεί μόνο στην ανεργία: Σύμφωνα με στοιχεία του Εργατικού Κέντρου, η καταγεγραμμένη ανεργία πλησιάζει το 35%.

Αυτή, λοιπόν, είναι η πολιτική της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη για την ελληνική περιφέρεια, αλλά και για την Πιερία. Αυτά έγιναν, διότι η πολιτική του κ. Σημίτη κατέστρεψε την αγροτική οικονομία και έβλαψε αποφασιστικά τον τουρισμό.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω και κάτι άλλο. Με τους καποδιστριακούς δήμους, οι οποίοι δεν στηρίχθηκαν, δημιουργήθηκαν τα ερείπια στην ελληνική ύπαιθρο.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα επίκαιρο σοβαρό θέμα για την Πιερία, κύριε Υπουργέ. Είναι γνωστό σε όλους ότι είχαμε βιβλικές καταστροφές από τις πλημμύρες, εξαιτίας δύο σοβαρών λόγων, εκ των οποίων ο ένας είναι ότι στην περιοχή του Δήμου Δίου από τη δεκαετία του 1980 υπάρχει προμελέτη, σύμφωνα με την οποία έπρεπε να αποτελέσει τον πυρήνα για να γίνουν ορισμένα έργα. Πλην όμως δεν έγινε τίποτα.

Είχαμε πλημμύρες το 1999, αλλά αυτό δεν έγινε παράδειγμα για την Κυβέρνηση. Δεν πήρε το μήνυμα, δεν έγινε κανένα έργο.

Προχωρώ στο δεύτερο λόγο. Τα έργα της ΠΑΘΕ και του σιδηροδρομικού δικτύου, όχι μόνο δεν έλυσαν προβλήματα ως προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά δημιούργησαν, με αποτέλεσμα αυτήν τη στιγμή να μπουν τα νερά μέσα στο τούνελ στον Πλαταμώνα, μέσα από το οποίο έπρεπε να περάσει ο σιδηρόδρομος, να βγουν στη Λεπτοκαρυά και να κάνουν ζημιές στα κάμπινγκ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Επειδή βλέπω ότι δεν έχω χρόνο, θα καταθέσω για τα Πρακτικά της Βουλής τρία έγγραφα με ημερομηνίες 13.11.1996, 12.11.1996 και 12.12.1996. Ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, ο Υπουργός Μεταφορών και ο Υπουργός Εσωτερικών ρίχνουν τα βάρη ο ένας στον άλλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ δώστε μου μισό λεπτό. Τελειώνω. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός):** Παρακαλώ, τελειώστε σε μισό λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: Και για να μη νομίσετε ότι τα λέει αυτά ένας Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, θα τελειώσω διαβάζοντας τρεις σειρές από ένα έγγραφο με ημερομηνία 9.12.2002 του Δημάρχου Λιτοχώρου που είναι γνωστό ότι ανήκει στο κυβερνών κόμμα.

Λέει το έγγραφο: «Όπως σας είναι γνωστό η κατασκευή της εθνικής οδού (ΠΑΘΕ) τμήμα Σκοτίας-Κατερίνης άρχισε το 1994, χωρίς να υπάρχει οριστική μελέτη και χωρίς να υπάρχει συσχέτιση με την προ έτους κατασκευασθείσα σιδηροδρομική γραμμή.

Κατά τη διάρκεια κατασκευής των έργων της εθνικής οδού προσπαθήσαμε πολλάκις προφορικά να επισημάνουμε τις ατέλειες του έργου και πάντα προφορικά παίρναμε τις στερεότυπες απαντήσεις ότι όλα θα γίνουν όπως πρέπει».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Πολύζο, παρακαλώ μη δημιουργείτε πρόβλημα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΛΥΖΟΣ: «Δυστυχώς όμως ύστερα από τα έντονα και καταστροφικά καιρικά φαινόμενα που εκδηλώθηκαν στην περιοχή μας το πρώτο δεκαήμερο του 2002 δικαιωθήκαμε».

Και αυτό θα το καταθέσω στα Πρακτικά για να γίνει αντιληπτή η ανευθυνότητα των Υπουργών, η ανευθυνότητα της Κυβέρνησης, αλλά και η ασυνεννοησία.

Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Πολύζος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον εισηγητή και τους περισσότερους από τους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας να περιγράφουν με τα μελανότερα χρώματα την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και να αμφισβητούν συλλήβδην όλα τα μεγέθη του Προϋπολογισμού –έφτασαν στο σημείο να μιλήσουν για πολιτική απάτη- θα εδμιουργείτο σε κάποιον ανυποψίαστο πολίτη η εντύπωση ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει καταφτάσει στην Αθήνα για να θέσει υπό τον έλεγχό του την καταρρέουσα ελληνική οικονομία και ότι οι ελεγκτές του ΣΔΟΕ περιμένουν έξω από την είσοδο του Κοινοβουλίου για να συλλάβουν τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και τον παριστάμενο κ. Φλωρίδη για λογιστικές απάτες.

Είναι λυπηρό, γιατί η Νέα Δημοκρατία του κ. Καραμανλή, αντί να ασκήσει μια σοβαρή και υπεύθυνη κριτική σε πτυχές της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης που ασφαλώς είναι δεκτικές κριτικής και αντί να καταθέσει τις δικές της εναλλακτικές προτάσεις, αναλίσκεται σε ένα λόγο καταγγελτικό και σε λαϊκίστικες πλειοδοσίες, χωρίς να παρουσιάζει συγκροτημένη πολιτική και υπεύθυνες θέσεις.

Ας μιλήσουμε σοβαρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κάθε καλόπιστος πολίτης σήμερα αναγνωρίζει ότι η Κυβέρνηση Σημίτη προχωρά συστηματικά και αποτελεσματικά στον εκσυγχρονισμό της χώρας. Αυτό προκύπτει κυρίως από την επανεξέταση και αναπροσαρμογή κατεστημένων αντιλήψεων σε μια σειρά από παραδοχές που αφορούν τόσο την εξωτερική και αμυντική μας πολιτική, όσο και την εσωτερική πολιτική.

Στην εξωτερική πολιτική είχε γίνει οιοιόνι δόγμα μετά το 1974 ότι η Ελλάδα οφείλει να λειτουργεί αρνητικά απέναντι στην Τουρκία, ότι η Τουρκία είναι ο αντίπαλος που πρέπει σε κάθε περίπτωση να είμαστε απέναντί του, να εμποδίζουμε κάθε σχέση του με την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέχρις ότου έρθει σε συνεννόηση μαζί μας για την Κύπρο και το Αιγαίο.

Είχαμε αναπτύξει τη στρατηγική του εχ' ανατολών κινδύνου, που ήθελε με οποιαδήποτε θυσία -ή μάλλον με δυσβάστακτες θυσίες από τον ελληνικό λαό- την εξασφάλιση όχι απλά της αποτρεπτικής ικανότητας της χώρας μας απέναντι σε ενδεχόμενη τουρκική απειλή, αλλά κατά το δυνατό στην ισοπλία με την Τουρκία σε στρατηγικά όπλα. Αυτό μας είχε οδηγήσει -και μας έχει οδηγήσει- στο να διαθέτουμε τις υψηλότερες δαπάνες σε ποσοστό ΑΕΠ για τους εξοπλισμούς, που είναι μεγαλύτερες από το ποσοστό που διαθέτει η Τουρκία και οι δεύτερες μέσα στο ΝΑΤΟ μετά από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Οι οικονομικές επιπτώσεις του διπλωματικού και στρατιωτικού δόγματος, που προανέφερα, ήταν ο δραστικός περιορισμός των δυνατοτήτων της χώρας μας να πραγματοποιεί τις αναγκαίες επενδύσεις σε έργα υποδομών και να αναπτύσσει το ευρύτερο δίκτυο των κοινωνικών κρατικών υπηρεσιών προς τους πολίτες σε κρίσιμους τομείς, όπως είναι η υγεία, η παιδεία το περιβάλλον, οι συγκοινωνίες. Αυτές οι επιπτώσεις επιδεινώνονταν από την επικράτηση λαϊκιστικών αντιλήψεων και την καλλιέργεια πελατειακών σχέσεων. Αυτές εκδηλώνονταν κυρίως με επιλογές δήθεν φιλολαϊκές -θα σας θυμίσω την ΑΤΑ- και την υπερδιόγκωση του σύγχρονου κράτους όχι για την παροχή αναγκαίων υπηρεσιών προς το σύνολο, αλλά για την ανορθόδοξη καταπολέμηση της ανεργίας μέσω προσλήψεων στο δημόσιο τομέα, περισσότερων από τους αναγκαίους, και ασφαλώς χαμηλά αμειβομένων.

Με αυτό τον τρόπο το δίπολο αμυντικές δαπάνες και μισθοδοσία απορροφούσαν -και εξακολουθούν να απορροφούν- το σημαντικότερο τμήμα του προϋπολογισμού. Γι' αυτό τα περιθώρια για την άσκηση αναπτυξιακής και κοινωνικής πολιτικής δεν φθάνουν στο επίπεδο που όλοι θα θέλαμε και ιδίως ο ελληνικός λαός. Αντίθετα αναπτύσσονταν πληθωριστικές πιέσεις, που στρέφονταν τελικά κατά των λαϊκών στρωμάτων.

Αυτήν ακριβώς την κατάσταση ανέτρεψαν οι κυβερνήσεις Σημίτη. Ξεκίνησε η Κυβέρνηση Σημίτη από την οικονομική σταθεροποίηση, από το μέγα ζήτημα της σταθεροποίησης της οικονομίας, της καταπολέμησης του πληθωρισμού, των ελλειμμάτων και του δημοσίου χρέους. Όσο και αν αμφισβητείται αυτή η προσπάθεια, το αποτέλεσμα είναι χειροπιαστό. Η έντα-

ξη μας στην ΟΝΕ, και στην Ευρωζώνη αποδεικνύει κάτω από τον αυστηρό έλεγχο των διεθνών οργανισμών, αλλά και των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι οι στόχοι αυτοί επιτεύχθηκαν και η χώρα μας μπήκε στο σκληρό πυρήνα των ευρωπαϊκών κρατών. Αυτός ήταν ο στόχος και το αποτέλεσμα της πρώτης Κυβέρνησης Σημίτη.

Στη διάρκεια της θητείας της σημερινής Κυβέρνησης υπήρξε η αλλαγή στο δεύτερο σκέλος, στο σκέλος της εξωτερικής πολιτικής. Μεταβλήθηκε η πολιτικής μας απέναντι στη Τουρκία. Αντί να λέμε πάντα «όχι» υποστηρίζουμε πλέον το «ναι» υπό ευρωπαϊκούς όρους και εγγυήσεις.

Οι αποφάσεις της Κοπεγχάγης είναι τα μέχρι σήμερα ευνοϊκά αποτελέσματα. Απώτερος, όμως, στόχος μας είναι η λειτουργική, δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού και η δίκαιη διευθέτηση σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο των σχετιζόμενων με το Αιγαίο προβλημάτων.

Έτσι, πιστεύουμε ότι το Αιγαίο θα πάψει να είναι χώρος εθνικών αερομαχιών με αναχαιτίσεις τουρκικών αεροσκαφών από τα ελληνικά, όπως είναι σήμερα. Θα οδηγήσει στην αποκλιμάκωση των αμυντικών δαπανών και στην απελευθέρωση τεράστιων πόρων για υποδομές και ανάπτυξη, που σήμερα έχουμε ανάγκη. Έτσι, θα καλυφθούν και οι απώλειες από εισροές κοινοτικών πόρων, που ασφαλώς θα προκύψουν στο μέλλον λόγω της εισόδου των δέκα νέων μελών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτόν τον δρόμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπηρετεί η πολιτική των Κυβερνήσεων Σημίτη. Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι όλα βαίνουν καλώς και ότι δεν υπάρχουν λάθη ή παραλείψεις. Η βασική, όμως, πορεία, οι βασικές επιλογές τόσο στον εξωτερικό τομέα όσο και στην οικονομική πολιτική είναι οι σωστές. Εκεί, που αναμφίβολα διογκώνεται το πρόβλημα, είναι τα άπαιρα, μικρά, καθημερινά προβλήματα, στο σύνολο δηλαδή των αυτονόητων αναγκών, που συναποτελούν τη λεγόμενη καθημερινότητα.

Το κράτος και ο δημόσιος τομέας υστερούν. Ο πολυπληθής μηχανισμός τους χαρακτηρίζεται από επικαλύψεις ανάμεσα σε δήμους, νομαρχίες, περιφέρειες, κεντρικές υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και Υπουργεία. Οι επικαλύψεις δημιουργούν καθυστερήσεις και αδράνειες. Γραφειοκρατία και η διαφθορά αποτελούν συγκοινωνούντα δοχεία. Ο πόλεμος κατά της καθημερινότητας, είναι η επόμενη μεγάλη πρόκληση του Κώστα Σημίτη και του ΠΑΣΟΚ.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπερψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό. Δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Σημίτη και στο τέλος της τετραετίας πιστεύουμε ότι το ίδιο θα κάνει και ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, κ. Φώτης Κουβέλης, έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ευμερία των αριθμών και ο εξωραϊσμός των οικονομικών μεγεθών που επιχειρείται από τα κυβερνητικά στελέχη που παίρνουν το λόγο στην παρούσα συζήτηση, δεν μπορούν να αμφισβητήσουν την οικονομική πραγματικότητα για τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα για τους οικονομικά ασθενέστερους.

Άκουσα τον εκλεκτό συνάδελφο, τον κ. Κοντογιαννόπουλο λίγο πριν να αναφέρεται στην ανάγκη του εκσυγχρονισμού της οικονομίας και θα συμφωνήσω μαζί του ότι αυτό είναι εξαιρετικά αναγκαίο. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο οικονομικός εκσυγχρονισμός δεν είναι ουδέτερος. Είναι ή συντηρητικός ή προοδευτικός, με την έννοια ότι ορά, έχει ως σταθερή και αταλάντευτη αναφορά τους οικονομικά αδύναμους αυτής της χώρας και τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Έτσι, λοιπόν, έρχεται η συγκεκριμένη πραγματικότητα, αυτή που βιώνει ο ελληνικός λαός, να αναδείξει το βαθύτατο συντηρητικό χαρακτήρα του συζητούμενου Προϋπολογισμού. Η πραγματικότητα είναι ότι στη χώρα μας οι κοινωνικές ανισότητες διευρύνθηκαν, ενώ ταυτόχρονα έχουν ένταθεί οι εισοδηματικές πιέσεις.

Ο Προϋπολογισμός του έτους 2003 δεν είναι σε θέση να

λύσει τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, τα προβλήματα των εργαζομένων, των ανέργων και των συνταξιούχων. Η ανεργία στη χώρα μας έλαβε τη μεγαλύτερη τιμή το έτος 1999. Εκτίμησή μας είναι ότι ο παράγοντας αυτός διαρκώς διογκώνεται. Η μείωση που παρατηρήθηκε τα τελευταία χρόνια δεν οφείλεται στην αύξηση των θέσεων απασχόλησης, αλλά στη μείωση του εργατικού δυναμικού. Στις νέες ηλικίες η ανεργία παίρνει εκρηκτικές, δραματικές διαστάσεις. Ένας στους τρεις νέους και νέες δεν μπορεί να μπει στην αγορά εργασίας. Η ανεργία στους νέους ηλικίας δεκαπέντε ως εικοσιπενσάρων ετών έχει φθάσει στο 29,5%.

Ανυποχρητικά παραμένουν και τα ποσοστά στις γυναίκες, αφού περίπου το 17% του γυναικείου εργατικού δυναμικού δεν μπορεί να βρει απασχόληση. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία -όχι δικά μας, με στοιχεία της EUROSTAT που αφορούσαν την περίοδο 1998-2000- η Ελλάδα εμφανίζει έναν από τους χαμηλότερους δείκτες απασχόλησης, μεταξύ των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ταυτόχρονα το ελληνικό εργατικό δυναμικό εμφανίζει ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά συμμετοχής σε προγράμματα επαγγελματικής επιμόρφωσης. Την κατάσταση αυτή επιβαρύνει ιδιαίτερα και η πρόσθετη διαπίστωση, ότι η χώρα μας παρουσιάζει ιδιαίτερα υψηλά ποσοστά στους ανέργους μακράς διαρκείας με ποσοστό, 56,7%.

Έτσι η ανεργία παίζει σημαντικό ρόλο στη διόγκωση της λεγόμενης «μαύρης τρύπας» του ασφαλιστικού συστήματος, αφού περίπου 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ χάνονται ετησίως από εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών. Από τα δύο πρώτα Κοινωνικά Πλαίσια Στήριξης σπαταλήθηκαν περίπου 2 τρισεκατομμύρια δραχμές για επιδοτήσεις, σεμινάρια κατάρτισης, προγράμματα στέγης και προγράμματα επιδότησης νέων θέσεων εργασίας. Ουδέποτε όμως έγινε ένας απολογισμός και μία έρευνα για το αν οι άνεργοι που καταρτίστηκαν στο πλαίσιο αυτών των προγραμμάτων βρήκαν δουλειά ή τους βοήθησε η επιμόρφωση.

Κύριε Υπουργέ, εκκρεμεί -και σας το λέω εξαιρετικά καλόπιστα- ένας απολογισμός εκ μέρους της Κυβέρνησης τι έγιναν αυτά τα χρήματα, πώς διετεθήσαν τα σχετικά προγράμματα και τι αποτέλεσμα είχαν τα προγράμματα αυτά στην αντιμετώπιση της εξειδίκευσης και εν συνεχεία της απασχόλησης.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός, κατέθεσε στη Βουλή δύο προτάσεις νόμων για τα ζητήματα της ανεργίας. Η πρώτη πρόταση αφορούσε την εφαρμογή του τριανταπενταώρου χωρίς μείωση των αποδοχών. Πήραμε τότε τη διαβεβαίωση της Κυβέρνησης ότι θα μελετήσει το θέμα. Απερρίφθη βεβαίως η πρόταση. Θα φέρει, είτε, μία δική της καλύτερη πρόταση, προσαρμοσμένη στα οικονομικά δεδομένα, όπως αυτή θα τα αξιολογούσε και θα τα εκτιμούσε. Σήμερα, στα τέλη του έτους 2002 βεβαίως δεν έχει έρθει καμία τέτοιου είδους σχετική ρύθμιση εκ μέρους της Κυβέρνησης. Παραμένει η μελέτη εκ μέρους της Κυβέρνησης του σχετικού ζητήματος και η ανεργία ανεβαίνει και πλήττει την κοινωνική συνοχή.

Καταθέσαμε μία δεύτερη πρόταση νόμου για την αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 80% του μισθού του ανειδίκευτου εργάτη και την επιμήκυνσή του σε τέσσερα χρόνια για τη διασφάλιση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης των ηλικιωμένων ανέργων και την παροχή σ' αυτούς ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, προκειμένου να αντιμετωπίσουν ζωτικά ζητήματα.

Κύριοι συνάδελφοι, οι άνεργοι παρατεταμένης ανεργίας είναι «τα άλογα που όταν γεράσουν τα σκοτώνουν». Δεν δικαιούται αυτό το κράτος να ομιλεί για την κοινωνική του διάσταση, όταν αυτό το ιδιαίτερα ευαίσθητο ζήτημα, των ανέργων παρατεταμένης ανεργίας, δεν έχει σκύψει η Κυβέρνηση να το δει, με την ευαισθησία που αναλογεί στο ζήτημα αυτό, συνολικότερα αλλά και για τον κάθε άνεργο ξεχωριστά.

Η Κυβέρνηση απέρριψε τις προτάσεις αυτές και η πολιτική της έχει ως αποτέλεσμα τη διόγκωση της «μαύρης τρύπας» του ασφαλιστικού, την αύξηση της ανεργίας, την εφαρμογή ελαστικών και υποβαθμιζόμενων μορφών απασχόλησης. Ο ψευδεπίγραφος, κατά τη γνώμη μου, νόμος για την προώθηση της απασχόλησης έφερε απορύθμιση της αγοράς της ανεργίας με την

επέκταση της μερικής απασχόλησης.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός δεν μπορεί να συζητείται σε στεγανό. Υπάρχει η συγκεκριμένη οικονομική πραγματικότητα που βιώνουν οι Έλληνες πολίτες. Υπάρχουν τα στοιχεία τα οποία προσδιορίζουν αυτήν τη δύσκολη πραγματικότητα για τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα για τους οικονομικά υποβαθμισμένους συμπολίτες μας.

Η ανασφάλιστη εργασία ανέρχεται στο ένα εκατομμύριο Ελλήνων και μεταναστών, σε συνδυασμό δε με την εισφοροδιαφυγή αυτό δημιουργεί απώλειες 3 δισεκατομμυρίων ευρώ το χρόνο.

Η χώρα μας ανήκει στην κατηγορία των χωρών που έχουν το μικρότερο κατά κεφαλήν εισόδημα σε δαπάνες κοινωνικής προστασίας σε μονάδες αγοραστικής δύναμης. Οι κοινωνικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ στη χώρα μας σε σύγκριση με τις αντίστοιχες των χωρών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπερέρχονται μόνον από εκείνες της Ιρλανδίας, της Πορτογαλίας, της Ισπανίας, του Λουξεμβούργου και της Ιταλίας. Οι εργαζόμενοι στη χώρα μας έχουν τη μεγαλύτερη συνεισφορά στην κοινωνική ασφάλιση από τις άλλες χώρες - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αναλογία του κατώτατου μισθού στην Ελλάδα σε ευρώ σε σχέση με τις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κυμαίνεται γύρω στο 40%.

Η αγοραστική δύναμη του κατώτατου μισθού στη χώρα μας, μετρούμενη σε μονάδες αγοραστικής δύναμης, είναι μεγαλύτερη μόνο απ' αυτήν της Πορτογαλίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ποσοστό της μόνιμης φτώχειας, δηλαδή πάνω από τρία χρόνια, βρίσκεται κάτω από το όριο. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, είναι το μεγαλύτερο ποσοστό σε ολόκληρη την Ευρώπη. Το κατώτατο ημερομίσθιο στην Ελλάδα έχει μειωθεί μέχρι σήμερα κατά 14% και όσον αφορά τον κατώτατο μισθό σε ευρώ, είναι μεγαλύτερος αυτός της Πορτογαλίας.

Ερωτώ καλόπιστα: Αν αυτά τα στοιχεία δεν προσδιορίζουν το συντηρητικό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού, τότε πού να ανατρέξει ο οιοσδήποτε καλόπιστος για να αναζητήσει τι προσδιορίζει από κοινωνική άποψη το συγκεκριμένο Προϋπολογισμό; Αυτά τα στοιχεία και τον προσδιορίζουν και τον αξιολογούν ως βαθύτατα συντηρητικό, ως έναν προϋπολογισμό που δεν έχει αταλάντευτη αναφορά τους οικονομικά αδύναμους αυτού του κράτους, δεν έχει ως σταθερή αναφορά το κοινωνικό κράτος.

Με τα δεδομένα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, από την άλλη μεριά, ο Έλληνας πολίτης που καλείται να κοινωνήσει τη χαρά της Κυβέρνησης για την ευημερία των αριθμών του προϋπολογισμού, ζει μια οικονομική πραγματικότητα σκληρή, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά την ακρίβεια των αγαθών, που, παρά τις προσπάθειες που κάνει η Κυβέρνηση για να έχει αντίθετο λόγο προς εκείνον που διατυπώνει ο μέσος καταναλωτής, αυτή η πραγματικότητα υπάρχει και δημιουργεί ένα συνθλιπτικό καθεστώς πραγμάτων για τον Έλληνα πολίτη, ιδιαίτερα το μισθοσυντηρούμενο και τον πολίτη που προσδιορίζεται με στοιχεία κάτω από τα όρια της βιωσιμότητας. Αυτά είναι στοιχεία που αναφέρονται στη ζώνη της φτώχειας.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι υπηρετεί το κοινωνικό κράτος. Και πάλι οι αριθμοί είναι καταλυτικοί. Η Κυβέρνηση λέει ότι, παρά τους περιορισμούς που επέβαλε η διεθνής οικονομική ύφεση, δίνει με τον Προϋπολογισμό προτεραιότητα και αποδίδει υψηλότερα κονδύλια σε κρίσιμους κοινωνικούς τομείς, όπως αυτοί της παιδείας, της υγείας και της πρόνοιας.

Δυστυχώς, αυτοί οι ισχυρισμοί της Κυβέρνησης είναι αβάσιμοι και διαψεύδονται επίσης από τους ίδιους τους αριθμούς. Έτσι, κύριοι συνάδελφοι, οι δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2003, τακτικού και προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για την παιδεία, προβλέπεται να ανέλθουν σε 5.183.000 ευρώ ή 3,45% του προβλεπόμενου για το έτος 2003 ΑΕΠ έναντι 3,55% του ΑΕΠ για το 2002 και 3,56% του ΑΕΠ για το 2001. Κατά συνέπεια, η μείωση των δαπανών για την παιδεία ως ποσοστό επί του ΑΕΠ σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια είναι προφανής, είναι πρόδηλη.

Η Κυβέρνηση καλά θα κάνει να αναφέρεται στην αλήθεια των αριθμών, διότι η διαφορετική επιλογή της να παραφράζει ή να ερμηνεύει διαφορετικά ψευδώς τους αριθμούς δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία προσπάθεια να αποπροσανατολίσει την ελληνική κοινωνία από την ουσία του ζητήματος που αναφέρεται στο κοινωνικό κράτος και έχει σχέση με τον Προϋπολογισμό.

Κύριοι συνάδελφοι, οι δαπάνες επίσης του Κρατικού Προϋπολογισμού του έτους 2003, τακτικού και επενδύσεων για την υγεία, προβλέπεται να ανέλθουν σε 4.093.000. ευρώ, δηλαδή στο 2,72% του προβλεπόμενου για το έτος 2003 ΑΕΠ έναντι 2,76% του ΑΕΠ για το 2002 και 2,76% του ΑΕΠ για το 2001 όπως και 2,77% του ΑΕΠ για το 2000 αντιστοίχως. Εδώ η μείωση των δαπανών για την υγεία και την πρόνοια ως ποσοστό του ΑΕΠ το 2002 σε σύγκριση με τα προηγούμενα χρόνια είναι σαφής και δεν επιδέχεται διαψεύσεις ούτε εξωραϊσμούς. Προσθέστε, αν θέλετε, στο ζήτημα αυτό και την κρατική επιχορήγηση για τη λεγόμενη κρατική συμμετοχή στα πιο βασικά ασφαλιστικά ταμεία, για να διαπιστώσετε τη συγκεκριμένη οικονομική πραγματικότητα μέσα στην οποία καλούνται και για την επόμενη χρονιά να ζήσουν οι Έλληνες πολίτες και ειδικά οι οικονομικά ασθενέστεροι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επισημάνω και πάλι ότι ένας προϋπολογισμός είναι αποτελεσματικός, είναι ουσιαστικά προοδευτικός, όταν βλέπει τα ζητήματα της κοινωνικής συνοχής. Και η Κυβέρνηση, μπορεί να επαίρεται γι' αυτούς τους αριθμούς, μπορεί να εξωραΐζει τους αριθμούς, αλλά υπάρχει μια αδυσώπητη κοινωνική πραγματικότητα που την ελέγχει, την ελέγχει ως μια Κυβέρνηση που επαναλαμβάνει ένα βαθύτατα συντηρητικό, ένα βαθύτατα αντικοινωνικό προϋπολογισμό. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Στρατηλάτης έχει το λόγο. Μετά, θα μιλήσει ο Υπουργός Μεταφορών κ. Βερελής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα σ' αυτήν την κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία τον Προϋπολογισμό του 2003 και μέσα απ' αυτό το διάλογο κρίνεται κατά βάση η αξιοπιστία της πολιτικής και των πολιτικών. Και για μεν την Κυβέρνηση, είναι σαφές ότι πέρα από την καθημερινή κρίση των πολιτών για όσα κάνει και για όσα δεν μπορεί να κάνει είναι χειροπιαστό δείγμα αυτός ο Προϋπολογισμός με το περιεχόμενό του.

Εμείς δεν λέμε ότι μ' αυτό τον Προϋπολογισμό λύνουμε όλα τα προβλήματα της χώρας. Αλλά είναι περισσότερο από βέβαιο ότι η Ελλάδα πάει μπροστά, ότι η Ελλάδα προοδεύει.

Μέσα στο 2002 με την κυκλοφορία του ευρώ, ολοκληρώθηκε η μακρόχρονη προσπάθεια της ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Και παρά τις διεθνείς αντιξοές συνθήκες, η Ελλάδα από το '96 μέχρι σήμερα αναπτύσσεται με ρυθμούς πολύ υψηλότερους από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ακούσαμε την πρώτη μέρα της συζήτησης από τον πρώτο ομιλητή της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης διάφορα απίθανα, ότι για παράδειγμα αυτός ο Προϋπολογισμός είναι αντιαναπτυξιακός και βέβαια χωρίς καμία τεκμηρίωση. Ακούσαμε ακόμα ότι ο Πρωθυπουργός της χώρας είναι κακός διαχειριστής των πραγμάτων.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός της χώρας ο Κώστας Σημίτης είναι και καλός διαχειριστής και μέγας μεταρρυθμιστής. Και αυτό αποτυπώνεται και μέσα στο συγκεκριμένο Προϋπολογισμό διότι πράγματι ενσωματώνει μια σειρά από μεταρρυθμίσεις και όχι μόνο στα λόγια. Όπως για παράδειγμα η φορολογική μεταρρύθμιση. Δεν είναι μεμονωμένες οι φορολογικές ελαφρύνσεις. Το 75% των φορολογικών δηλώσεων που θα υποβληθούν το 2003 δεν θα πληρώσουν ούτε ένα ευρώ.

Επίσης, ενισχύει σημαντικά τις μικρές επιχειρήσεις και τις πολυμελείς οικογένειες, γιατί έτσι πιστεύουμε ότι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το μέγα θέμα της χώρας, το δημογραφικό. Βέβαια, αντίστοιχα θέλω να σας θυμίσω μια άλλη περίοδο όταν λέγατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, εκείνο το περίφημο 0+0=14%.

Ασφαλιστική μεταρρύθμιση: 1,37 δισεκατομμύρια ευρώ είναι

η συμμετοχή του κράτους για το 2003 στα ταμεία του ΙΚΑ.

Διανύετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μια μακρόχρονη κρίση αξιοπιστίας και προσανατολισμού και θέλετε να σας εμπιστευθεί ο ελληνικός λαός και να κυβερνήσετε. Αρνήσθε εδώ και χρόνια ο,τιδήποτε θετικό συμβαίνει σ' αυτόν τον Τόπο. Περιορίζετε στην καταγγελία και καταστροφολογία. Όπως και την περασμένη βδομάδα στη συζήτηση για τον κοινωνικό προϋπολογισμό ακούσαμε ότι όλα αυτά τα χρόνια δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα, για παράδειγμα στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, όταν είναι γνωστό ότι από την Αλεξανδρούπολη ως τα Χανιά και από τη Ρόδο ως τα Γιάννενα, όλα αυτά τα χρόνια κατασκευάστηκαν τα πιο σύγχρονα νοσοκομεία που θα εξυπηρετήσουν τις ανάγκες του ελληνικού λαού στον τομέα της υγείας.

Εδώ θέλω να αναφέρω ότι αυτές τις μέρες επίσης δημοπρατείται και το νέο νοσοκομείο της ιδιαίτερης πατρίδας μου της Καβάλας.

Δεν έχετε κάνει όλα αυτά τα χρόνια μια θετική κρίση για το έργο της Κυβέρνησης. Θεωρείτε αφελή τον ελληνικό λαό και καθεστώς την Κυβέρνηση προσβάλλοντας την κρίση του. Γι' αυτό θα παραμείνετε και για πολλά ακόμα χρόνια στα έδρανα της Αντιπολίτευσης. Αντίθετα εμείς παραδεχόμαστε ότι υπάρχουν προβλήματα όπως αυτά της λειτουργίας των νέων νοσοκομείων, παρ' ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει αρκετές χιλιάδες προσλήψεις ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού και χρειάζονται και άλλες.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός τα γνωρίζει. Ξέρει πολύ καλά ότι το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του χρόνο με το χρόνο διευρύνει το δίκτυο της κοινωνικής προστασίας. Εδώ είναι ανάγκη να αναφέρω ότι στα έτη '90-'93 είχαμε μια δραματική μείωση των δαπανών για την κοινωνική προστασία της τάξης του 3,95% ως προς το ΑΕΠ. Αντίθετα, τα χρόνια 1993-2000 η αύξηση ήταν στο 14%. Για μας η κοινωνική πολιτική δεν αποτελεί επιστέγασμα μιας αναπτυξιακής πολιτικής αλλά συστατικό στοιχείο της. Και αυτή η ανάπτυξη θα είναι για το 2003, με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς, στο ύψος του 3,8%, αντίθετα με τις εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΑΣΑ που μιλούν για 4%. Ακόμα και αυτό το στοιχείο το αμφισβητείτε. Και ότι η πρόβλεψη γι' αυτήν την ανάπτυξη θα είναι στους ίδιους ρυθμούς περίπου και τα επόμενα τέσσερα-πέντε χρόνια.

Τι γίνεται μετά;

Υπάρχουν πολλοί παράγοντες που μπορούν να γίνουν τροφodότες της ανάπτυξης στο μέλλον. Όλα αυτά τα επενδυτικά προγράμματα θα αυξήσουν την παραγωγική βάση της χώρας, όπως επίσης και η τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων θα δώσει μια ώθηση σε διάφορους τομείς της οικονομίας, όπως για παράδειγμα στον τουρισμό.

Βέβαια εδώ γεννάται το ερώτημα αν αυτή η ανάπτυξη διαχέεται ισομερώς στο σύνολο της χώρας. Και για μεν τις δημόσιες επενδύσεις πράγματι υπάρχει ισορροπία και με το παραπάνω υπέρ της περιφέρειας. Όμως στο σκέλος των ιδιωτικών επενδύσεων δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφερθώ στο Νομό μου στην Καβάλα.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, στο Νομό της Καβάλας όλη τη δεκαετία του '90 πληρώσαμε ακριβά μια συγκεκριμένη πολιτική που είχε να κάνει με την ανάπτυξη της Θράκης για τους γνωστούς λόγους. Είχαμε το μοναδικό φαινόμενο να μετακινηθούν επιχειρήσεις στους συγκεκριμένους νομούς και στηρίξαμε αυτήν την πολιτική με αποτέλεσμα τη μείωση της απασχόλησης στο Νομό μας. Έτσι, κύριε Υπουργέ της Οικονομίας, θα πρέπει να ισχύσουν ίδιοι κανόνες και πολιτικές για το σύνολο της περιφέρειας στο νόμο τον οποίο καταρτίζετε. Αλλιώς θα ενισχύονται οι ενδο-περιφερειακές ανισότητες.

Και δύο λόγια για την αγροτική πολιτική. Μας λέτε ότι η Κυβέρνηση δεν έχει αγροτική πολιτική. Και αυτό βέβαια δεν είναι αληθές. Αλλά εκείνο που προξενεί κατάπληξη σε εμάς για μια ακόμη φορά είναι ότι πέρα από τον καταγγελλτικό σας λόγο δεν ακούσαμε ως τώρα το τι πρέπει να γίνει για να ξεπεράσει ο αγροτικός χώρος την κρίση εξ' αιτίας μιας μακρόχρονης και οδυνηρής μετάβασης από μια προστατευτική πολιτική στην

πλήρη απελευθέρωση των αγορών και με δεδομένες τις διαρθρωτικές αδυναμίες του χώρου.

Όλα αυτά τα χρόνια δεν αισθανθήκατε την ανάγκη να ζητήσετε συγγνώμη απ' αυτούς τους ανθρώπους που με την αλόγιστη οικονομική πολιτική σας την περίοδο '90-'93 τους οδηγήσατε στην χρεοκοπία. Από τότε οι περισσότεροι από αυτούς δεν μπόρεσαν να συνέλθουν και βέβαια συνεχίζετε να χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για αυτούς τους ανθρώπους. Εμείς για μια ακόμη φορά δείχνουμε έμπρακτα το ενδιαφέρον μας γι' αυτήν την ευπαθή κοινωνική τάξη τον αγροτικό κόσμο και με τα χθεσινά μέτρα που ανακοινώθηκαν από τον Υπουργό Οικονομίας. Και βέβαια δεν θέλω να αναφερθώ σε όλα εκείνα που κάναμε γι' αυτούς τους ανθρώπους. Τελευταίο δείγμα ήταν η ψηφιστη του νόμου για την αγροτική εστία. Ούτε αυτό το ψηφιάσατε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, προφασισόμενοι διάφορες αιτίες.

Ό,τι θετικό έγινε όλα αυτά τα χρόνια, έγινε από εμάς. Και σας θυμίζω τα βιβλιάρια υγείας των αγροτών, τα κέντρα υγείας, τον ΟΓΑ, ως οργανισμό κύριας ασφάλισης. Η σύνταξη του ΟΓΑ ήταν 15.000 δραχμές το 1993 και είναι 53.000 δραχμές σήμερα. Δεν είναι πολλά. Όμως η αύξηση είναι ουσιαστική. Οι νέοι συνταξιούχοι αγρότες φέτος θα πάρουν από 90.000 έως 130.000 δραχμές. Αυτές είναι οι διαφορές μας, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Όμως το πρόγραμμά για τους αγρότες είναι δομικό, αναφέρεται στο κόστος παραγωγής. Και εδώ τι θέλετε να γίνει; Προτείνετε δηλαδή τη διατίμηση στις τιμές των εφοδίων; Μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα που προτείνετε εσείς, οι υπέρμαχοι της απελευθέρωσης των αγορών;

Επειδή ο χρόνος τελειώνει θέλω να τονίσω ότι για όλους τους παραπάνω λόγους και όχι μόνο υπερψηφίζω αυτόν τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χρίστος Βερελής έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω ζηήσει τη συζήτηση επτά προϋπολογισμών. Και πριν από εμένα παλιότεροι συνάδελφοι είχαν ζηήσει κι άλλες συζητήσεις. Η μόνιμη επωδός της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης σε όλα αυτά τα χρόνια ήταν ακριβώς η ίδια, ότι πρόκειται για προϋπολογισμούς οι οποίοι είναι ψευδεπίγραφοι, πρόκειται για προϋπολογισμούς που εμπεριέχουν στοιχεία, τα οποία είναι αντικείμενο δημιουργικής λογιστικής. Το αποτέλεσμα όμως είναι ότι η χώρα στα χρόνια αυτά πήγε μπροστά κι έκανε βήματα, τα οποία κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει. Μπορεί στην Αίθουσα αυτή, όταν μάλιστα δημιουργούμε μια ατμόσφαιρα παραθύρων τηλεόρασης να υψώνονται οι τόνοι. Όποιος όμως έχει τη δυνατότητα και την ψυχραιμία να διαβάσει τα πράγματα, να δει τη διεθνή θέση της χώρας, να αντιληφθεί ποια είναι η πορεία της τα τελευταία χρόνια, αντιλαμβάνεται ότι έχουν συμβεί εξαιρετικά θετικές εξελίξεις σε ό,τι αφορά την ελληνική οικονομία και τη θέση της χώρας διεθνώς.

Το ότι εμείς μεταξύ μας περιφέρουμε μία μικροκομματική κουβέντα, η οποία είναι ένα είδος δημόσιου διαλόγου, το οποίο ενδημεί πολλές φορές σ' αυτήν την Αίθουσα, αυτό είναι κάτι που πιστεύω ότι δεν το παίρνουν πολύ σοβαρά υπόψη τους εκτός αυτής της Αίθουσας. Και δεν παίρνουν πολύ σοβαρά υπόψη τους, διότι αν το έπαιρναν, τότε δεν θα υπήρχε κανένας επενδυτής, ο οποίος θα ησυχάζειτο σοβαρά με την Ελλάδα, δεν θα υπήρχαν διεθνή funds, τα οποία θα έπαιρναν μετοχές ελληνικών εταιριών. Δεν θα υπήρχε απολύτως κανείς, ο οποίος θα ερχόταν εδώ στην Ελλάδα να κάνει την παραμικρή συναλλαγή.

Θέλω να σας μιλήσω με λίγα λόγια για τις τηλεπικοινωνίες και τις μεταφορές, τους δύο πιο δυναμικούς κλάδους της οικονομίας διεθνώς και τους δύο εξαιρετικά δυναμικούς κλάδους της οικονομίας στην Ελλάδα.

Πριν από δύο χρόνια είχα την τιμή στην Αίθουσα αυτή να εισηγηθώ το νομοσχέδιο, το οποίο προέβλεπε την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς τηλεπικοινωνιών. Η αγορά απελευθερώθηκε πλήρως. Μέσα σε ένα διάστημα δύο ετών οι εξελίξεις είναι εντυπωσιακές. Τα αποτελέσματα είναι εντυπωσιακά.

Υπήρξε μείωση των τιμολογίων και η μείωση αυτή θα συνεχιστεί. Η μείωση αυτή ευνοεί τόσο τους ιδιώτες, όσο και τις επιχειρήσεις. Υπήρξε η δημιουργία εταιριών, οι οποίες λειτουργούν πλέον εναλλακτικά σε σχέση με τον κλασικό ΟΤΕ. Και ο ΟΤΕ έχει πάψει να είναι ένα μονοπώλιο, το δε Υπουργείο Μεταφορών δεν είναι πια το Υπουργείο του ΟΤΕ, είναι το Υπουργείο των τηλεπικοινωνιών. Οι εκθέσεις του ΟΟΣΑ και οι εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι κολακευτικές για τις τηλεπικοινωνίες. Πάνω από 60 εκατομμύρια ευρώ που είχαν παγώσει στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχουν πλέον αποδεσμευτεί και έχουν εισπραχτεί από τη χώρα μας. Λειτουργούν δεκαπέντε εταιρίες, οι οποίες δίνουν υπηρεσίες σταθερής τηλεφωνίας. Λειτουργούν τέσσερις εταιρίες κινητής τηλεφωνίας και έχουν δοθεί τρεις άδειες κινητής τηλεφωνίας τρίτης γενιάς με πλειοδικτούς διαγωνισμούς, που έγιναν με άψογο τρόπο. Από τις διαδικασίες αυτές το ελληνικό δημόσιο εισέπραξε 270 δισεκατομμύρια δραχμές. Και όλη αυτή η πετυχημένη προσπάθεια απέδωσε στον καταναλωτή στους ιδιώτες και στις επιχειρήσεις. Μόνο τον τελευταίο χρόνο οι μειώσεις σταθερής τηλεφωνίας του ΟΤΕ ήταν περισσότερο από 15%. Οι τιμές δε των εναλλακτικών εταιριών είναι μειωμένες πλέον του 20% από τις τιμές του ΟΤΕ. Οι μειώσεις των τιμών της κινητής τηλεφωνίας στην τελευταία τριετία είναι σε ποσοστό 10% έως 40% ανάλογα με τις κατηγορίες των τιμολογίων. Δημιουργήθηκαν με την απελευθέρωση της αγοράς τέσσερις χιλιάδες θέσεις εργασίας. Και ο ανταγωνισμός θα οδηγήσει σε νέες θέσεις εργασίας, θα οδηγήσει σε περαιτέρω μειώσεις των τιμολογίων. Με μία φράση: μέχρι πριν από ελάχιστα χρόνια οι καταναλωτές έκαναν ουρά πίσω από τον ΟΤΕ για να αποκτήσουν ένα τηλέφωνο. Σήμερα μετά από τρία μόλις χρόνια οι εταιρίες σταθερής τηλεφωνίας κάνουν ουρά πίσω από τους καταναλωτές, για να τους δώσουν ένα τηλέφωνο.

Ο ΟΤΕ πριν από λίγα χρόνια ήταν μια περιφερειακή, μικρή, απομονωμένη, μονοπωλική επιχείρηση. Σήμερα έχει αναφορά σε πληθυσμούς άνω των εβδομήντα εκατομμυρίων ανθρώπων και μια πελατεία που προσεγγίζει τα είκοσι εκατομμύρια πελατών. Επίσης, είναι γνωστή η διεθνής κρίση στις τηλεπικοινωνίες.

Αρκεί να σας πω ότι η KPM έχασε περίπου το 80% της χρηματοπιστωτικής της αξίας, η France Telecom έχασε το 70% της χρηματοπιστωτικής της αξίας και η Deutsche Telecom έχασε περίπου το 60%. Μέσα σ' αυτήν τη διεθνή κρίση ο ΟΤΕ είχε την καλύτερη συμπεριφορά από όλες τις ευρωπαϊκές εταιρίες.

Το Υπουργείο Μεταφορών είχε την εποπτεία του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, μιας ανώνυμης πλέον εταιρείας που πριν από λίγες μέρες ήταν μια κλασική δημόσια υπηρεσία. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο έχει γίνει πλέον η τράπεζα της γειτονιάς και του χωριού, μια ανώνυμη εταιρεία με ένα εξαιρετικά ευρύ δίκτυο το οποίο περιλαμβάνει τα εκατόν σαράντα πέντε καταστήματα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Παράλληλα, γίνονται συναλλαγές και στα εννιάκισια καταστήματα που έχουν τα Ελληνικά Ταχυδρομεία με τα οποία συνδέεται με μια σύμβαση η οποία θα διαρκέσει άλλα δώδεκα χρόνια.

Χιλιάδες ταχυδρομικοί διανομείς φέρνουν μέσα σε εκατομμύρια νοικοκυριά τα προϊόντα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Η νομοθεσία που διέπει το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο μέχρι πριν από δύο περίπου χρόνια ήταν η νομοθεσία της δεκαετίας του 1930. Έγιναν σημαντικές αλλαγές. Υπάρχει επαγγελματικό μάντζαζμεντ. Τα κέρδη του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου για το 2002 θα είναι περίπου 70 δισεκατομμύρια δραχμές. Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο θα αποτελεί πλέον έναν ισχυρό παίκτη στην τραπεζική αγορά ο οποίος θα είναι και αντίβαρο στις πολιτικές των άλλων τραπεζών, δεδομένου ότι η παράδοσή του είναι να είναι εξαιρετικά φιλικός προς τα δύο εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες των μικροεπιχειρηματιών που είναι και η σταθερή του πελατεία.

Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία έχουν κέρδη τα τελευταία χρόνια. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια είχαν ζημιά περίπου 30 δισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο, την οποία κάλυπτε ο φορολογούμενος με την εισφορά του στο δημόσιο κορβανά. Το 2001 είχαν κέρδη 15 εκατομμύρια ευρώ και το 2002 τα κέρδη θα φτάσουν τα 20 εκατομμύρια ευρώ. Η δε σύνδεσή του με το Ταχυδρομικό

Ταμειυτήριο του δίνει μια δυναμική η οποία πιστεύουμε ότι είναι εξαιρετικά θετική για τα επόμενα χρόνια.

Έγινε μια συζήτηση και στην Αίθουσα αυτή, που πρέπει να αναδειχθεί και να αναταχθεί. Η συζήτηση αφορούσε την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ». Καλλιεργείται η εντύπωση με τον οίστρο των ομιλητών ότι η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» είναι μια εταιρεία η οποία διαρκώς τρώει τα λεφτά των φορολογουμένων. Από το 1999 μέχρι σήμερα η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» δεν έχει εισπράξει ούτε μια δραχμή από το δημόσιο κορβανά. Μέσα στο διάστημα αυτό η εταιρεία έκανε προσπάθειες.

Όπως γνωρίζετε, πριν από περίπου ένα χρόνο, στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 εντάθηκε μια διεθνής κρίση στις αεροπορικές εταιρείες από την οποία περίπου είκοσι επτά εταιρείες μέλη της ΙΑΤΑ έκλεισαν ήδη, άλλες περιφερειακές εταιρείες έκλεισαν επίσης και τριακόσιες χιλιάδες εργαζόμενοι διεθνώς έχασαν τη δουλειά τους. Από την κρίση αυτή ενισχύθηκαν μόνο ορισμένες μεγάλες εταιρείες. Πρόσφατα, η μεγάλη εταιρεία η «UNITED» ξέρετε ότι έχει μπει σε ένα καθεστώς ειδικής μεταχείρισης. Η «SABENA» έχει κλείσει. Η «SUISSE AIR» έχει κλείσει. Μέσα σ' αυτό το κλίμα η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» έκανε μεγάλες προσπάθειες και στάθηκε όρθια χωρίς την υποβοήθηση του ελληνικού δημόσιου.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα γίνεται μια προσπάθεια από κάποιους να δημιουργηθούν εντυπώσεις λέγοντας διαρκώς να σταματήσει ο φορολογούμενος να ενισχύει την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ». Δεν το κάνει ο φορολογούμενος. Η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» σέρνει μεγάλα βάρη από το παρελθόν τα οποία συνδέονται με τη δομή του στόλου της, με την πολυτυπία των αεροσκαφών, με τις μεγάλες συμβάσεις που έγιναν την περασμένη δεκαετία και έχουν φέρει την εταιρεία να πληρώνει εξαιρετικά υψηλά μισθώματα αεροσκαφών.

Η Εταιρεία, όμως, έκανε μία σειρά από προσπάθειες. Οι προσπάθειες αυτές έφεραν αποτελέσματα. Και συγκεκριμένα:

Τα τελευταία δύο χρόνια μειώθηκε το προσωπικό της εταιρείας κατά τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιους ογδόντα εννέα εργαζόμενους. Συγκρατήστε το νούμερο. Θυμηθείτε το στις αναφορές σας. Το μόνιμο προσωπικό μειώθηκε κατά δύο χιλιάδες διακόσιους έξι, το εποχικό προσωπικό κατά δύο χιλιάδες διακόσιους ογδόντα τρεις. Έτσι, το σημερινό μόνιμο προσωπικό της εταιρείας ανέρχεται σε έξι χιλιάδες εκατόν εβδομήντα πέντε άτομα.

Μπορέσαμε και πουλήσαμε ένα μεγάλο πρόβλημα της εταιρείας. Πουλήσαμε την «OLYMPIC CATERING» με εννιακόσιους εργαζόμενους εξασφαλίζοντας τη θέση των εργαζομένων για τα επόμενα χρόνια και εισπράττοντας ένα τίμημα το οποίο ήταν εξαπλάσιο από τη λογιστική αξία της εταιρείας με διαφανείς διαδικασίες. Και είμαστε τώρα σε μία διαδικασία όπου η εταιρεία είναι για δεύτερη φορά σε ένα διαγωνισμό προκειμένου να δημιουργηθεί η νέα Ολυμπιακή η οποία θα γίνει με πλειοψηφία ιδιωτικών κεφαλαίων.

Η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» χρειάζεται ιδιωτικά κεφάλαια. Τα χρειάζεται διότι οι υποχρεώσεις της από το παρελθόν είναι κολοσσιαίες. Τα χρειάζεται παρ' όλο που για πρώτη φορά το 2002 θα είναι οικονομικά μία ισοσκελισμένη χρονιά. Και αυτό γίνεται μετά από πολλά χρόνια. Θα είναι μία ισοσκελισμένη χρονιά διότι μειώθηκαν τα έξοδα, βελτιώθηκε η λειτουργία της και υπήρξε μία επίδοση εντυπωσιακή στον εμπορικό τομέα.

Και συγκεκριμένα: Υπήρξε αύξηση των πωλησιών που έφτασαν στο 68% από το 62%. Υπήρξε αύξηση του μεριδίου της αγοράς της εταιρείας. Από το 53% πήγε στο 58%. Υπήρξε αύξηση του μεριδίου της αγοράς στο εξωτερικό. Από το 20% πήγε στο 25%. Υπήρξε αύξηση του μέσου εσόδου ανά επιβάτη όπου από τα 46 ευρώ πήγε στα 60,9 ευρώ για το εσωτερικό και από τα 169 ευρώ πήγε στα 193 ευρώ για το εξωτερικό.

Η υλοποίηση, λοιπόν, μιας σειράς μέτρων με τη μείωση παθητικών δρομολογίων στο εξωτερικό, κάτι που είναι αυτονόητη υποχρέωση της όποιος διοίκησης η οποία δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να στηρίζεται στο δημόσιο, έφεραν σημαντικά αποτελέσματα.

Γνωρίζετε ότι υπάρχει μία διαδικασία η οποία είναι σε εξέλιξη προκειμένου η εταιρεία να καταβάλει, όπως της ζητείται από

την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ένα ποσό ύψους 41.000.000 ευρώ και ένα άλλο ποσό το οποίο δεν είναι ορισμένο από την απόφαση και πρέπει να γίνει η ερεύνηση του ύψους του ποσού αυτού σύμφωνα με την ελληνική έννομη τάξη. Και αυτή η απόφαση είναι τέτοια που μας δίνει τη δυνατότητα να τη συζητήσουμε με προσφυγή την οποία θα κάνει η εταιρεία.

Ακούστηκε η άποψη ότι δήθεν η Επίτροπος, η κ. Παλάθιο, απείλησε ότι αν γίνει αυτό το πράγμα τότε θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε μία δυσμενέστερη εξέλιξη για την Ολυμπιακή. Αυτό δεν έχει ειπωθεί από την κ. Παλάθιο. Και αν είχε ειπωθεί θα ήταν ένα τεράστιο σφάλμα, διότι το σύνολο σχεδόν αυτών των αποφάσεων προσβάλλονται πάντοτε είτε στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων είτε αργότερα στη διαδικασία της προσφυγής στο Τακτικό Δικαστήριο.

Εκείνο που είναι σημαντικό να τονιστεί είναι ότι αυτή η απόφαση δεν εμποδίζει τη διαδικασία αποκρατικοποίησης της «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ», η οποία εξελίσσεται. Και εξελίσσεται με συζητήσεις με σοβαρούς ομίλους οι οποίοι διαθέτουν, αποδεδειγμένα πλέον, την κεφαλαιουχική ικανότητα προκειμένου να μπορεί κανείς να έλθει, εάν υπάρξει θετική εξέλιξη στις συζητήσεις, σε μία συμφωνία προκειμένου να αναλάβουν τη νέα Ολυμπιακή Αεροπορία η οποία θα έχει το ελληνικό δημόσιο ως μειοψηφούντα μέτοχο.

Και επειδή ειπώθηκε ότι η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» έχει διαρκώς χρέη προς το δημόσιο και προς το Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών, θέλω να σας αναφέρω κάτι, για να κλείσει αυτό το κεφάλαιο, το οποίο νομίζω ότι θα είναι εξαιρετικά χρήσιμο.

Σήμερα στο Διεθνή Αερολιμένα Αθηνών η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» οφείλει λιγότερα ποσά, μέσα στην τρέχουσα διαδικασία συναλλαγής της, απ' ό,τι άλλες ιδιωτικές εταιρείες. Σημειώστε το αυτό όταν επιχαίρετε ενδεχομένως, εκ λάθους πολλές φορές, θεωρώντας ότι θα αποκομίσετε μικροκομματικά οφέλη αν η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ» καταρρεύσει.

Δεν θα καταρρεύσει, αγαπητοί συνάδελφοι, η «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ». Θα συνεχίσει να εργάζεται και πιστεύουμε ότι θα έρθει σε πέρας η διαδικασία της ιδιωτικοποίησής της.

Αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας: Οι αστικές συγκοινωνίες σε μία μεγαλούπολη είναι το κύριο όπλο μας προκειμένου να εξασφαλίσουμε ένα μέλλον σε μία δύσκολη πόλη όπως είναι η Αθήνα, όπως δύσκολες πλέον είναι όλες οι μεγαλουπόλεις του κόσμου.

Εάν συγκρίνουμε μια μέση αστική μετακίνηση με ένα μέσο μαζικής μεταφοράς, θα κάνουμε δυο διαπιστώσεις. Η πρώτη διαπίστωση είναι ότι από πλευράς χώρου στην αστική μετακίνηση με μέσο μαζικής μεταφοράς χρειαζόμαστε περίπου εκατό φορές λιγότερο χώρο. Σε ό,τι αφορά την παραγωγή αέριων ρύπων η μετακίνηση με ένα μέσο μαζικής μεταφοράς στην Αθήνα –τα στοιχεία είναι συγκεκριμένα– έχουμε περίπου εκατόν πενήντα φορές λιγότερη παραγωγή ρύπων.

Αυτό σημαίνει ένα πολύ απλό πράγμα, ότι πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Εάν δεν το κάνουμε αυτό, τότε θα έχουμε μια διαρκή μείωση της μέσης ταχύτητας μέσα σ' αυτήν την πόλη και μετά από λίγα χρόνια θα έχουμε την πλήρη ακινησία. Τα αυτοκίνητα την τελευταία δεκαετία διπλασιάστηκαν στην Αθήνα. Δεν διπλασιάστηκαν όμως οι χώροι. Η μέση ταχύτητα των λεωφορείων το 1985 ήταν είκοσι επτά χιλιόμετρα την ώρα, σήμερα που μιλούμε είναι δώδεκα χιλιόμετρα την ώρα.

Υπάρχει μια στρατηγική, η οποία γίνεται διαρκώς πράξη. Η στρατηγική αυτή έχει να κάνει με την προσπάθεια να αυξηθούν οι μετακινήσεις με τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Αυτή είναι και η μόνη στρατηγική η οποία μπορεί να έχει αποτελέσματα. Σήμερα μετακινούνται με τα μέσα μαζικής μεταφοράς δύομισι περίπου εκατομμύρια Αθηναίων την ημέρα. Ο στόχος μας είναι σε μια διετία να φθάσουμε στα τριεσίμισι εκατομμύρια. Αυτό σημαίνει ότι ένα εκατομμύριο μετακινήσεις την ημέρα θα αποσυμφορηθούν κυρίως από τα Ι.Χ. αυτοκίνητα και θα μεταφερθούν στα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Πώς θα γίνει αυτό; Αυτό θα γίνει πρώτα απ' όλα με μια σειρά από νέα μέσα μαζικής μεταφοράς. Το τραμ είναι ένα απ' αυτά. Το τραμ είναι μια εξαιρετική υπόθεση, είναι ένα παράδειγμα το

οποίο δείχνει και τη μικροκομματική αντιμετώπιση στην οποία τυγχάνουν πολλές φορές σημαντικά έργα τα οποία πηγαίνουν να ανακουφίσουν τις μετακινήσεις σε μια πόλη, πηγαίνουν να ανακουφίσουν τους πολίτες.

Το τραμ έχει είκοσι τέσσερα χιλιόμετρα μήκος. Έχει το χαμηλότερο κόστος κατασκευής τραμ σε όλη την Ευρώπη παρ' όλο που επιπολαίως και αστήρικτα λέγεται πολλές φορές κυρίως από κάποιους νεοεκλεγέντες δημάρχους ότι δεν συμφέρει το τραμ, ότι είναι ακριβό κ.ο.κ.

Σας καταθέτω, λοιπόν, εδώ δύο πίνακες που συγκρίνουν το τραμ της Αθήνας με το τραμ της Λυών που τελείωσε μόλις πριν από δυο χρόνια.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χ. Βερελής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής και έναν πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Αυτό το οποίο καταδεικνύουν οι πίνακες αυτοί είναι ότι το κόστος ανά χιλιόμετρο του τραμ της Λυών ήταν 5,8 δισεκατομμύρια δραχμές, ενώ το κόστος του τραμ της Αθήνας 4,4 δισεκατομμύρια δραχμές, περίπου 20% φθηνότερο.

Υπήρξε μια αντίδραση στη διέλευση του τραμ από συγκεκριμένες περιοχές. Το τραμ θα συνεχίσει την πορεία του. Αυτοί οι οποίοι κτυπούν το τραμ σήμερα σε δυο χρόνια θα είναι ευτυχείς που θα κτυπούν τα εισιτήρια του τραμ, γιατί το τραμ θα επιβραβευθεί όπως έχει επιβραβευθεί σε τετρακόσιες πενήντα πόλεις σε όλο τον κόσμο.

Υπήρξε μία αλλαγή χάραξης που έγινε για εκατόν σαράντα μέτρα στην Πύλη του Αδριανού και υπήρξε μια διαστρέβλωση εξοργιστική, ότι χαλάστηκαν δισεκατομμύρια, ότι έγιναν πρόχειρες μελέτες, ότι δεν ξέρουμε τι κάνουμε και πού πηγαίνουμε με το τραμ.

Η αλήθεια είναι μια και είναι πάρα πολύ απλή. Το Υπουργείο Πολιτισμού και οι αρμόδιοι αρχαιολόγοι, μετά την εκσκαφή που έγινε στο συγκεκριμένο τόπο, είπαν μετά από μελέτη του θέματος ότι δεν μπορεί να περάσει από εκεί το τραμ διότι βρέθηκαν σημαντικές αρχαιότητες. Δεν επρόκειτο ούτε περί των κραδασμών, που είχαν απορριφθεί ήδη επιστημονικά ούτε για κανέναν άλλο λόγο.

Στην Ελλάδα, σε μια χώρα που οι αρχαιότητες -και πολύ σωστά- έχουν μια εξαιρετική θέση στο δημόσιο βίο, διότι συνδέονται με την ιστορία μας και τον πολιτισμό μας, οι αποφάσεις αυτές γίνονται αμέσως σεβαστές και αποδεκτές. Έγινε, λοιπόν, μια αλλαγή χάραξης εκατόν σαράντα μέτρων, το κόστος δε το οποίο υπήρξε -και έχω καταθέσει τα στοιχεία αυτά στη Βουλή- ήταν 60 εκατομμύρια δραχμές. Περί αυτού του κόστους μιλάμε και δεν υπάρχει άλλος τρόπος να ξέρει κανείς τι υπάρχει κάτω από τη γη, εάν δεν σκάψει να το βρει. Εάν υπάρχει άλλη μέθοδος και υπάρχουν συνάδελφοι οι οποίοι μπορούν να έχουν τέτοιες μεθόδους και μπορούν να δουν κάτω από το έδαφος πιστεύω ότι θα κάνουν πολύ καλό σ' αυτήν τη χώρα, η οποία έχει τόσες αρχαιότητες, να την καταθέσουν για να μπορούμε πλέον να τη χρησιμοποιούμε.

Ως προς τα λεωφορεία, υπάρχουν περίπου χίλια εξακόσια οχήματα στους δρόμους. Παίρνουμε περίπου άλλα πεντακόσια πενήντα λεωφορεία τους επόμενους δέκα πέντε μήνες. Θα έχουμε τον πιο σύγχρονο στόλο λεωφορείων σε όλη την Ευρώπη.

Μέσα σε αυτά τα λεωφορεία θα υπάρχουν και τετρακόσια είκοσι λεωφορεία φυσικού αερίου που κάνουν την Αθήνα να έχει το μεγαλύτερο οικολογικό στόλο λεωφορείων σε όλη την Ευρώπη.

Σε ό,τι αφορά τα τρόλεϊ, άλλα εκατόν σαράντα τρόλεϊ θα ενταχθούν στο επόμενο διάστημα στο στόλο των τρόλεϊ, προκείμενο να έχουμε και εκεί μία εξαιρετική βελτίωση. Βάλαμε νέες γραμμές στην Πετρούπολη, στο Ίλιον, σε λίγο μπαίνει και στο Χαλάνδρι.

Για τον ΗΣΑΠ φτιάχνονται είκοσι τέσσερις σταθμοί. Δείχνουμε τους σταθμούς αυτούς εδώ στο σταθμό του μετρό. Θα είναι πολύ ενδιαφέρον να περάσετε να τους δείτε. Έχουμε νέα τρένα. Ήδη κυκλοφορούν δέκα και έχουμε άλλα δέκα σε παραγγελία. Οι τετρακόσιες χιλιάδες επιβάτες την ημέρα θα φτάσουν τις εξακόσιες χιλιάδες επιβάτες την ημέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα. Πέντε λέξεις μόνο θα πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Λυπάμαι, κύριε Υπουργέ. Είναι πολύ ενδιαφέροντα αυτά τα οποία λέτε, αλλά δεν μπορεί να σας δώσω παραπάνω χρόνο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Τα νέα τρένα, επειδή έχει και συζήτηση στην Αίθουσα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν γίνεται, κύριε Υπουργέ. Δυστυχώς, δεν μπορώ να σας δώσω άλλο χρόνο. Λυπάμαι πάρα πολύ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Δύο φράσεις θα πω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν γίνεται, γιατί έχουμε σαφείς εντολές.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Θα είχα τελειώσει, κύριε Πρόεδρε.

Ο ΟΣΕ παραλαμβάνει εντός του 2003 ενενήντα νέα τρένα. Η ΕΡΓΟΣΕ κάνει το πρόγραμμά της. Επειδή ακούστηκε στην Αίθουσα περί αλληλογραφίας με τον Επίτροπο κ. Μπαρνιέ και ότι ο Επίτροπος κ. Μπαρνιέ έχει γράψει το ένα ή το άλλο, σας καταθέτω την τελευταία επιστολή του στις 9 Δεκεμβρίου όπου λέει μέσα κάτι πάρα πολύ απλό. Λέει ότι οι ελληνικές υπηρεσίες έκαναν ένα σημαντικό βήμα προετοιμάζοντας για πρώτη φορά ένα σχέδιο συνολικού επενδυτικού προγράμματος.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Χρήστος Βερελής καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

“Βρυξέλλες,
D (2002) 22806 – BLB/hk

Κύριε Υπουργέ,

Σας ευχαριστώ για τις επιστολές σας της 31ης Ιουλίου 2002 (υπ. Αριθ. 7999) και 24ης Οκτωβρίου 2002 (υπ' αριθ. 10503), με τις οποίες μου στείλατε το σχέδιο Στρατηγικού Προγράμματος Επενδύσεων του σιδηροδρομικού άξονα Πάτρα – Αθήνα – Θεσσαλονίκη – Ειδομένη/Προμαχώνας, καθώς και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης και ολοκλήρωσης των έργων στην περίοδο 2000-2008.

Οι υπηρεσίες σας έκαναν ένα σημαντικό βήμα, προετοιμάζοντας για πρώτη φορά ένα σχέδιο συνολικού επενδυτικού προγράμματος για τα έργα που πρέπει να γίνουν ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης 2000-2006 για τις σιδηροδρομικές μεταφορές, δηλαδή η σύνδεση Αθήνας – Θεσσαλονίκης με διπλή ηλεκτροκινούμενη γραμμή σε 3 ώρες και 50 λεπτά, και η σύνδεση Αθήνας – Πάτρας με διπλή γραμμή σε 2 ώρες και 20 λεπτά, μέσω των παρεμβάσεων του Ταμείου Συνοχής.

Οι δυνατότητες χρηματοδότησης, ο ρεαλισμός και η επάρκεια του εν λόγω προγράμματος και χρονοδιαγράμματος, λαμβανομένων υπόψη των παραγωγικών δυνατοτήτων της ΕΡΓΟΣΕ και των διαθέσιμων πόρων του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και του Ταμείου Συνοχής, θα πρέπει να εξετασθούν λεπτομερώς, από τις υπηρεσίες μας με σκοπό να επιτευχθούν οι στόχοι του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και να αποφευχθούν στο μέγιστο δυνατό βαθμό οι επιπτώσεις των συμβάσεων, οι καθυστερήσεις και οι επιπλοκές.

Προτείνω να προχωρήσουν οι Υπηρεσίες μας άμεσα, με τη συνεργασία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, στην κατάρτιση προγράμματος εργασίας για την ολοκλήρωση του εν λόγω επενδυτικού σχεδίου.

Με εκτίμηση
Michel BARNIER

Κο Χρίστο Βερελή

Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών
Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών
Αναστάσεως 2 και Τσιγάντε
GR-101 91 Παπάγου, Αθήνα »)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Τα τρένα πλέον θα έχουν ένα ρόλο στην Ελλάδα. Ο δε προαστιακός σιδηρόδρομος θα γίνει στην ώρα του και θα συνδέει και το αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος» και την Κόρινθο και το Κιάτο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μας ενδιαφέρει πάρα πολύ, και εμένα προσωπικά με ενδιαφέρει, αλλά πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ (Υπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Μετά απ' όλα αυτά εισηγούμαι, κύριε Πρόεδρε, να υπερψηφιστεί αυτός ο Προϋπολογισμός. Θα είναι άλλος ένας ακόμα προϋπολογισμός. Και του χρόνου που θα ξανασυζητήσουμε τον προϋπολογισμό να είστε βέβαιοι ότι πάλι τα ίδια θα ακούγονται στην Αίθουσα αυτή. Η Ελλάδα, όμως, θα έχει πάλι πάλι ένα βήμα μπροστά. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μία φορά καλούμαστε να συζητήσουμε για έναν προϋπολογισμό μίζεριας και αποεπένδυσης, αλλά κυρίως για έναν προϋπολογισμό βαθύτατα αντικοινωνικό, που αντί να κλείνει, διευρύνει τις ανισότητες και τα οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα.

Πρώτο και κραυγαλέο παράδειγμα, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι οι συνταξιούχοι, τα περήφανα γηρατειά που όλες οι αποχρώσεις των κυβερνήσεών σας, ιστορικές και εκσυγχρονιστικές, τα θυμούνται πάντοτε στα προεκλογικά μπαλκόνια, αλλά περιέργως ποτέ στη σύνταξη των προϋπολογισμών.

Για άλλη μία φορά εμπαίζονται και από την Κυβέρνηση και δυστυχώς και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Ο κ. Σημίτης είναι αυτός που εδώ και τρία χρόνια είχε υποσχεθεί ότι η κατώτατη σύνταξη θα διαμορφωνόταν στις 152.000 δραχμές. Δυστυχώς, δεν βλέπουμε αυτό το σχετικό κονδύλι να έχει εγγραφεί στον Προϋπολογισμό του 2003.

Την ίδια κυβερνητική αναληψία αντιμετωπίζουν και οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ. Για άλλη μία φορά ο Προϋπολογισμός τους αποκλείει και από αυτό το μικρό βοήθημα, το ΕΚΑΣ, το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, ενώ ταυτόχρονα παγώνεται η πλήρης διάλυση των υπηρεσιών και η υποβάθμιση των παροχών του οργανισμού, αφού και πάλι δεν προβλέπονται τα χρήματα, όχι για την αναβάθμισή τους, αλλά ούτε για την πληρωμή των εργοδοτικών εισφορών που υποχρεούται να καταβάλει το κράτος, με επακόλουθα βέβαια να διαιωνίζεται η σημερινή οικτρή κατάσταση, με τις απαράδεκτες καθυστερήσεις στην απονομή των συντάξεων.

Μήπως, όμως, οι προοπτικές είναι καλύτερες για τους πολύτεκνους; Ατυχώς και γι' αυτήν την χειμαζόμενη τάξη συμπολιτών μας στον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό οι προβλεπόμενες δαπάνες παραμένουν στα ίδια επίπεδα χωρίς καμία αύξηση, χωρίς καμία πρόβλεψη για αύξηση των επιδομάτων, τα οποία και αυτά δυστυχώς είναι καθηλωμένα σε αυτά τα θλιβερά επίπεδα. Χωρίς να προβλέπονται ειδικά μέτρα στήριξης, όπως αυτά τα οποία εξήγγειλε με πρόταση νόμου η Νέα Δημοκρατία προχθές. Δηλαδή μέτρα που θα δίνουν ουσιαστικές λύσεις στα προβλήματα των πολυτέκνων οικογενειών, που θα ενθαρρύνουν τα νέα ζευγάρια να αποκτήσουν περισσότερα παιδιά, δρομολογώντας έτσι λύση για το μείζον εθνικό πρόβλημα της υπογεννητικότητας, που με μαθηματική βεβαιότητα θα έχει σε λίγα χρόνια μετατρέψει την Ελλάδα σε χώρα γερόντων.

Την ίδια μεταχείριση και τύχη επιφυλάσσει ο Προϋπολογισμός του 2003 στους επαγγελματίες, στους βιοτέχνες, στους εμπόρους. Τα τελευταία χρόνια, κύριοι της Κυβέρνησης, και ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα τους έχετε σε διωγμό, σε πραγματικό πογκρόμ. Κάτι με τις συνάψεις, κάτι με τις ανέλεγκτες υποθέσεις του 1993-1998, έχετε στεγνώσει πραγματικά την αγορά. Δεν κουνιέται φύλλο, δεν υπάρχει cent στην αγορά και βρίσκονται σε απόγνωση οι επαγγελματίες. Και τα ίδια τα στοιχεία των δικών σας υπηρεσιών αποκαλύπτουν τα λουκέτα που σφραγίζουν τις μικροεπιχειρήσεις τη μια μετά την άλλη, τα απλήρωτα γραμμάτια και τις επιταγές, με συνέπεια εκτός από την καταστροφή των ιδίων των επαγγελματιών και των οικογενειών τους, να οδηγούνται μεγάλα στρώματα του ελληνικού λαού σε ανεργία.

Η ανεργία είναι η μάστιγα που τσακίζει κυρίως τους νέους μας στις πρώτες τους επαγγελματικές φιλοδοξίες και στα πρώτα όνειρα για σταδιοδρομία. Και όσο κι αν ψάξουμε δεν μπορούμε να βρούμε ούτε σε κάποια υποσημείωση του Προϋπολογισμού σας ένα έστω μέτρο που θα μπορούσε να αντιστρέψει αυτήν την αποκαρδιωτική πορεία από το κακό στο χειρότερο.

Θα κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το μεγάλο ασθένει της οικονομίας μας, με τη γεωργία.

Καθλωμένες βλέπουμε και για το 2003 τις δαπάνες για έναν τομέα που θα μπορούσε πραγματικά να αποτελέσει την ατμομηχανή της εθνικής μας οικονομίας. Και εξανεμίζονται για άλλη μια φορά, για άλλη μια χρονιά οι όποιες ελπίδες για επενδύσεις,

εκσυγχρονισμό, τόνωση της ανταγωνιστικότητας, ενίσχυση του αγροτικού εισοδήματος, ανάκαμψη της περιφέρειας και της υπαίθρου. Και όλα αυτά πότε; Στις παραμονές της αποφασισμένης πλέον μεγάλης διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με χώρες με μεγάλο ποσοστό αγροτικού πληθυσμού και παραγωγής. Δηλαδή, στο κατώφλι κοσμογονικών αλλαγών, που σύμφωνα με όλες τις εκτιμήσεις θα βάλουν την ελληνική αγροτική παραγωγή ανάμεσα σε συμπληγάδες του πιο σκληρού, του πιο ανελέητου ανταγωνισμού. Δεν μας εκπλήσσει όμως αυτό, γιατί απόλυτα συνεπές είναι με τη μέχρι τώρα κυβερνητική αγροτική πολιτική σας, με την απαράδεκτη πλέον αδυναμία προστασίας του σημερινού ισχνού αγροτικού εισοδήματος, με τη διαπιστωμένη διαπραγματευτική ανεπάρκεια στα κοινοτικά όργανα, την οποία πληρώνουμε με το ένα στραπάτσο μετά το άλλο.

Νωπές είναι οι μνήμες από τον καταστροφικό κανονισμό για τα οπωροκηπευτικά, για το σημερινό ροδάκινο, για τη βιομηχανική ντομάτα, για το γάλα, για την κτηνοτροφία, για τα σιτηρά, για τον καπνό, με πιο πρόσφατο, πιο χαρακτηριστικό κρούσμα, το στραπάτσο με το βαμβάκι, το σημερινό κλάδο της αγροτικής μας οικονομίας, που από κερδοφόρο οι κυβερνήσεις σας τον έχουν μετατρέψει σε ζημιογόνο, προβληματικό, μίζερο.

Οι Έλληνες βαμβακοκαλλιεργητές ζουν για άλλη μια χρονιά έναν πραγματικό εφιάλτη. Το πάθημα δεν έγινε μάθημα και επαναλαμβάνονται φέτος οι ολέθριοι χειρισμοί της περσινής χρονιάς. Για άλλη μία περίοδο οι παραγωγοί έντεκα μέρες πριν τη λήξη της εκκοκκιστικής περιόδου δεν γνωρίζουν ποια τιμή τελικά θα εισπράξουν, ποιες ποσότητες θα είναι επιλέξιμες και ποιες όχι, τι θα κάνουν με τα βαμβάκια που μουλιάζουν στις αλάνες των χωραφιών και στις πλατφόρμες ή ποια νέα παράνομα περιοριστικά μέτρα τους ετοιμάζει το Υπουργείο.

Και κάτι ακόμη. Έρχονται μέρες χαρούμενες, έρχονται μέρες γιορτινές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οι χιλιάδες πληγέντες παραγωγοί μας, γεωργοί και κτηνοτρόφοι, ακόμη περιμένουν τις αποζημιώσεις για τις καταστροφές από τους παγετούς του χειμώνα. Θα κάνουν μαύρα Χριστούγεννα, θα κάνουν μαύρη Πρωτοχρονιά, γιατί περιμένουν τα χρήματά τους από έναν ΕΛΓΑ που τον καταντήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, διαλυμένο και χρεοκοπημένο, που αντί να τον ενισχύσετε, όπως δεσμεύτηκε προσωπικά ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, τον υποχρεώσετε σήμερα να καταφύγει σε δανεισμό ύψους 160 δισεκατομμυρίων δραχμών για να μπορέσει να πληρώσει τα ΠΣΕΑ. Ναι, κύριοι, θα υποχρεωθεί ο ΕΛΓΑ να καταφύγει σε δανεισμό ύψους 160 δισεκατομμυρίων δραχμών. Θα πληρώσει δηλαδή με δανεικά.

Αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο Προϋπολογισμός. Αυτόν τον Προϋπολογισμό μας ζητούν να ψηφίσουμε. Έναν Προϋπολογισμό που παγώνει τη μίζερια, την υπανάπτυξη, τη διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, την αποεπένδυση, την ανεργία, την εγκατάλειψη της υπαίθρου.

Αλλά εδώ εκπροσωπούμε έναν ολόκληρο λαό, που μας τίμησε με την ψήφο του για να προσπαθήσουμε να πιάμε τον τόπο ένα βήμα μπροστά και όχι για να προσυπογράψουμε την επιστροφή σε ένα παρελθόν οικονομικής και κοινωνικής απαξίωσης.

Αυτός είναι ο Προϋπολογισμός, αυτό ξέρετε, αυτό μπορείτε, αυτό κάνετε και είναι βέβαιο ότι θα τον ψηφίσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, όπως σύντομα θα κληθούν να ψηφίσουν οι Έλληνες πολίτες και να είστε σίγουροι ότι θα δώσουν την απάντησή τους στην πολιτική της παραπλάνησης και του εμπαιγμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η κ. Μαρία Αρσένη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΣΕΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι η σύνταξη του Προϋπολογισμού που συζητάμε ήταν ένα δύσκολο εγχείρημα, αφού από τη μία πρέπει να διαθέτει την ευελιξία που θα του επιτρέπει να αντιμετωπίζει τη ρευστότητα που παρουσιάζεται σε παγκόσμιο επίπεδο και από την άλλη πρέπει να ικανοποιήσει όλες τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση και παράλληλα να ικανοποιήσει τις προκλήσεις για τη συνέχιση της αναπτυξιακής πορείας της χώρας και την ουσιαστική σύγκλιση προς τις άλλες χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι μόνοι προϋπολογισμοί που μπορεί να συγκριθούν σε δυσκολία σύνταξης με τον παρόντα είναι αυτοί μετά το 1993, όταν παραλάβαμε μια διακυβέρνηση από τη Νέα Δημοκρατία, με μια οικονομία παραπαίουσα και τρικλίζουσα με πληθωρισμό που ξεπερνούσε το 14%, επιτόκιο της τάξης του 20% και δημόσιο χρέος που είχε αυξηθεί σε μια τριετία κατά περίπου τριάντα ποσοστιαίες μονάδες και τεράστια ελλείμματα.

Παρ' όλα αυτά το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης υπό τον κ. Χριστοδουλάκη κατάφερε να ανταποκριθεί και να παρουσιάσει έναν Προϋπολογισμό που αντιμετωπίζει όλες τις δυσκολίες που ανέφερα δεδομένου ότι προβλέπει την πραγματοποίηση ενός προγράμματος δημοσίων επενδύσεων πρωτοφανούς για τα ελληνικά δεδομένα, την ομαλή χρηματοδότηση των προγραμμάτων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο, όπως είναι γνωστό, το 2003 θα βρίσκεται σε πλήρη ωριμότητα εφαρμογής. Ακόμα την πλήρη κάλυψη των υποχρεώσεων της χώρας που απορρέουν από τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων και μάλιστα στο χρόνο κορύφωσης των Ολυμπιακών Αγώνων και επομένως και των δαπανών. Επίσης τις δαπάνες ενός εκτεταμένου εξοπλιστικού προγράμματος που η πραγματοποίησή του αποτελούσε τη ρήτρα για την προσαρμογή των ενόπλων δυνάμεων στη νέα αμυντική φιλοσοφία. Ακόμα στην κάλυψη των οικονομικών υποχρεώσεων που βαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό από την εφαρμογή του νέου ασφαλιστικού συστήματος. Πέρα από αυτό είχε να αντιμετωπίσει και σημαντική στέρση εσόδων που επιβάλλουν οι δύο πρόσφατοι φορολογικοί νόμοι που ως γνωστό προβλέπουν τη δραστική αύξηση του αφορολόγητου ορίου την πρόβλεψη ισχυρών ελαφρύνσεων και την προστασία των πολυτεχνών οικογενειών και τη μείωση των επιβαρύνσεων για κληρονομίες και μεταβιβάσεις επιχειρήσεων.

Μέσα σε αυτό το ασφυκτικό οικονομικό πλαίσιο που προσδιορίζει ικανοποίηση πολυποίκιλων αναγκών και υποχρεώσεων η Κυβέρνηση κατάφερε να εξασφαλίσει σημαντικούς πόρους για τη συνέχιση και διεύρυνση της κοινωνικής της πολιτικής. Σε αυτά τα πλαίσια προβλέπεται η σημαντική ενίσχυση των κατώτερων συντάξεων, του ΟΓΑ και των επιδομάτων ΕΚΑΣ και ανεργίας. Παράλληλα για πολλοστή φορά προβλέπεται η ενίσχυση των ευαίσθητων χώρων όπως είναι αυτός της παιδείας και της υγείας με ποσοστιαία αύξηση των κονδυλίων που υπερβαίνει σημαντικά το ποσοστό του πληθωρισμού.

Συχνά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτή την Αίθουσα ακούγονται θρήνοι και οδυρμοί για τη χώρα μας που υπολείπεται σε κοινωνικές δαπάνες από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ε, λοιπόν, οι μονίμως οδυρόμενοι μπορούν τώρα να ηρεμήσουν δεδομένου ότι οι κοινωνικές δαπάνες που προβλέπει ο νέος Προϋπολογισμός ως ποσοστό επί του συνόλου των δαπανών είναι ταυτόσημο με το αντίστοιχο μέσο ποσοστό των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όλες σχεδόν οι πλευρές του Κοινοβουλίου μιλούν με κάθε ευκαιρία για την παγκοσμιοποίηση των αγορών, για την αλληλοεπίδραση των οικονομιών, για τον εντεινόμενο παγκόσμιο ανταγωνισμό. Όταν όμως έρχεται η ώρα να κρίνουν την ελληνική οικονομία ορισμένοι ξεχνούν την άμεση επιρροή των διεθνών οικονομικών εξελίξεων στις οικονομίες όλων των κρατών της υπηλίου και εμφανίζουν την Ελλάδα ως ένα απομονωμένο νησί στα βάθη του Ειρηνικού που μόνο του παράγει, που μόνο του καταναλώνει που μόνο του εξελίσσεται. Έτσι στοιχειοθετείται η καταστροφολογία η μίζηση αντίληψη του εκμηδενισμού κάθε προφανούς και διεθνώς επιβεβαιούμενης επιτυχίας.

Εμείς δηλώνουμε με παρησία ότι είμαστε περήφανοι για ό,τι πέτυχε η χώρα μας μέχρι τώρα στον διεθνή οικονομικό στίβο και ότι είμαστε υπερήφανοι για όσα προβλέπονται από τον παρόντα Προϋπολογισμό. Είμαστε περήφανοι ότι η χώρα μας κατά το 2003 θα είναι πρώτη σε ρυθμούς ανάπτυξης και είμαστε περήφανοι γιατί το έλλειμμα που παρουσιάζει ο παρών Προϋπολογισμός αν εξαιρέσουμε τις σκανδιναβικές χώρες είναι από τα μικρότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και είμαστε περήφανοι γιατί είμαστε η μόνη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα μειώσει μέσα στο 2003 το συνολικό δημόσιο χρέος κατά πέντε εκατοστιαίες μονάδες. Και όλα αυτά όταν οικονομικά

ισχυρές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως είναι η Γερμανία, η Γαλλία και η Ιταλία τόσο το 2002 όσο και το 2003 θα παρουσιάσουν ελλείμματα από 3,7% έως 2,2%, θα αυξήσουν το συνολικό τους χρέος και θα παρουσιάσουν ποσοστό ανάπτυξης κάτω από 1%. Χωρίς αμφιβολία βέβαια υπήρξαν και αυξημένα προβλήματα που απαιτούν την αποτελεσματική και άμεση παρέμβαση μας. Υπάρχει ανεργία, αν και διαρκώς μειούμενη παραμένει όμως σε υψηλά ποσοστά. Υπάρχει ο υψηλός πληθωρισμός, υπάρχει η επιδείνωση του ισοζυγίου εξωτερικών πληρωμών. Όλα αυτά συνδέονται με την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας που παρουσιάζει σημεία κάμψης και αποτελεί μέγιστο πρόβλημα. Για να αντιμετωπίσουμε την έλλειψη της ανταγωνιστικότητας χρειάζεται ρεαλιστική οπτική του προβλήματος γεγονός που αποκρούει και ιδεοληψίες και προκαταλήψεις. Χρειάζεται πανεθνική προσπάθεια γιατί για την έλλειψη της ανταγωνιστικότητας την ευθύνη δεν φέρει μονάχα το κράτος και η κυβέρνηση, τη φέρει όλος ο επιχειρηματικός κόσμος και ιδιαίτερα τα ισχυρά επιχειρηματικά σχήματα που κατά τεκμήριο είναι εισηγμένα στο χρηματιστήριο.

Επομένως, χρειάζεται ένα κοινό πλαίσιο εθνικής συμφωνίας που θα αντιμετωπίσει όλες τις πλευρές που σήμερα παρουσιάζουν αρνητικά την ανταγωνιστικότητα. Και είμαστε περήφανοι για όσα έχουμε πετύχει αλλά δεν επαναπαυόμαστε. Συνεχίζουμε τη προσπάθεια σε όλους τους τομείς, με σύνεση με οραματική οπτική, με προγραμματισμό με συνεχή προσπάθεια βαδίζοντας κάθε φορά προς υψηλότερους στόχους.

Θα ήθελα να κάνω μια έκκληση προς τους συναρμόδιους της Κυβέρνησης για την Πιερία. Οι καταστροφές από την πρόσφατη θεομηνία είναι για ορισμένες περιοχές καθολικές. Υπάρχουν χωριά που στερούνται συγκοινωνίας και ύδρευσης και έχουν καταστραφεί όλες οι υποδομές. Πιστεύω ότι είναι ανάγκη να διατεθούν από τον παρόντα Προϋπολογισμό εκείνα τα κονδύλια που να επαναφέρουν τη ζωή στην Πιερία στους κανονισμούς της ρυθμίζουσας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό και σας καλώ να κάνετε και εσείς το ίδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Καρτζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΤΖΑΦΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακολουθώντας κανείς τις συνεδριάσεις για τον Προϋπολογισμό αισθάνεται ότι παρακολουθεί το θέατρο του παραλόγου. Από τη μια πλευρά Βουλευτές να εκθειάζουν την οικονομία και από την άλλη πλευρά Βουλευτές να βάλλουν κατά της οικονομίας. Εάν μεν τα πράγματα είναι όπως λένε οι Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως και έτσι είναι ότι η οικονομία πηγαίνει τόσο χάλια δεν αντιλαμβάνομαι πώς στέκονται απέναντι στο λαό και παίρνει ο καθένας από μια Μερσεντές ή BMW από μια οικονομία που παραπαίει, πώς αντέχει αυτό στην αξιοπρέπειά τους.

Εάν τα πράγματα είναι τόσο καλά όσο λέει η Κυβέρνηση, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί διαμαρτύρονται τόσο πολλοί Έλληνες, γιατί μέχρι χθες συνεδριάζαμε κάτω από τον ασφυκτικό κλοιό των απεργούντων αστυνομικών, γιατί το είδαμε και αυτό να συμβαίνει στην Ελλάδα.

Μιλάμε για έναν Προϋπολογισμό εικονικής πραγματικότητας. Μιλάμε για έναν Προϋπολογισμό ο οποίος δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα που βιώνει ο Έλληνας πολίτης. Τι σχέση έχει αυτός ο Προϋπολογισμός με τον προϋπολογισμό των ανέργων στο Μαντούδι; Τι σχέση έχει αυτός ο Προϋπολογισμός με τον προϋπολογισμό των πολυτέκνων που βρίσκονται στο δρόμο, των ανέργων, των δύο εκατομμυρίων νοικοκυριών που κινούνται κάτω από τα όρια της φτώχειας; Τι σχέση, λοιπόν, έχει αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως προβάλλεται σ' αυτή την Αίθουσα από την Κυβέρνηση και σε ποιο πλαίσιο γίνεται η συζήτηση του Προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Η συζήτηση του Προϋπολογισμού γίνεται σε ένα πλαίσιο ασφυκτικά δύσκολο για την Κυβέρνηση, όταν ο ανώτατος εισαγγελέας της χώρας προσπαθεί να βρει τρόπο να εισέλθει

μέσα στην κρατική μηχανή για τη διαφθορά και την αδιαφάνεια. Μιλάμε για έναν Προϋπολογισμό τον οποίο ήδη ψάχνουν οι εισαγγελείς της χώρας για να βρουν όλα αυτά τα σημεία που δεν συνάδουν με τη δικαιοσύνη και τη δημοκρατία.

Θα σας αναφέρω μερικά παραδείγματα από το ευαίσθητο ίσως Υπουργείο, από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Έγινε έλεγχος από το ίδιο το Υπουργείο και βρέθηκαν δύο εκατομμύρια ευρώ, περίπου εβδομήντα εκατομμύρια, για βιβλία, δύο εκατομμύρια ευρώ για εφημερίδες με ανάθεση στον «κολλητό» που ήθελε ο κάθε Υπουργός και πολύ περισσότερα χρήματα -κονδύλιο της τάξης των 150.000.000 δραχμών- για μπιμπελό και δώρα. Σας λέω λοιπόν την λεπτομέρεια, γιατί από τη λεπτομέρεια μπορεί να φτάσει κανείς στο σύνολο της πραγματικότητας, όπως τη βιώνουμε με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Και όταν έρχεται το ελεγκτικό όργανο, το Ελεγκτικό Συνέδριο, στο τέλος της χρονιάς για να πει την πραγματικότητα όπως αποτυπώνεται από τους αριθμούς, έρχονται οι Υπουργοί της Κυβέρνησης και κατακεραυνώνουν το Ελεγκτικό Συνέδριο, επειδή είδε, επειδή διάβασε και επειδή ερμήνευσε το έργο και την πολιτεία τους επάνω σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα.

Για ποιον προϋπολογισμό μιλάμε; Γ' αυτόν τον προϋπολογισμό που θέλει το κάθε νοικοκυριό να κάνει Χριστούγεννα με εορτοδάνειο; Πείτε μου σας παρακαλώ, πότε άλλοτε σ' αυτόν τον τόπο είχαμε εορτοδάνεια; Πότε άλλοτε σ' αυτόν τον τόπο είχαμε πασχοδάνειο, διακοποδάνειο; Πότε τα είχαμε όλα αυτά; Τα θυμάται κανένας; Πρόκειται για εφευρήματα της τελευταίας περιόδου και είναι αποτέλεσμα αυτών των προϋπολογισμών που μας φέρνουν μέσα στη Βουλή.

Δεν υπάρχει Έλληνας πολίτης που να μην είναι χρωμένος για την προσεχή πενταετία. Βλέπετε αυτοκίνητα με πίστωση τριών ετών και εξόφληση σε επτά χρόνια. Βλέπετε περισσότερα δάνεια από κάθε άλλη φορά!

Πράγματι σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό πρέπει να δώσουμε όμως και τα εύσημα σε ορισμένους αριθμούς. Πρώτα-πρώτα, έχετε τις περισσότερες κατασχέσεις από οποτεδήποτε άλλοτε. Αν ανατρέξετε σε κάποια εφημερίδα -δεν είναι ανάγκη να ανατρέξετε σε κάποια οικονομική εφημερίδα, μπορείτε να ανατρέξετε στην «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»- θα διαπιστώσετε ότι έχετε πενήντα φορές περισσότερους πλειστηριασμούς σπιτιών απ' ό,τι το 1990.

Για ποιο Προϋπολογισμό μιλάμε; Μιλάμε για έναν προϋπολογισμό των πενήντα οικογενειών που έχουν μόνες τους όσο εισόδημα έχουν τέσσερα εκατομμύρια Έλληνες; Γ' αυτές τις πενήντα οικογένειες που λήστεψαν το χρηματιστήριο χωρίς να συγκινηθεί κανένας; Ποια είναι η κατάσταση της χώρας; Τι έχετε κάνει τα τελευταία δέκα χρόνια; Έχετε μοιράσει τράπεζες σε τρεις ανθρώπους, στον Λάτση, στον Κωστόπουλο και στον Σάλα. Τρεις, τέσσερις τράπεζες ο καθένας! Αυτό το κάνατε, όμως, για τον πολύτεκνο, για τον άνεργο, για τον μη προνομιούχο, για να δανειστώ μια φράση του ιδρυτή του Κόμματός σας;

Δεν το κάνατε.

Ποιον προϋπολογισμό; Αυτόν που θέλει όλη την αγορά να έχει πάει σε δύο καταστήματα, στα ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ και στα ΚΑΡΦΟΥΡ; Πού είναι τα καταστήματα; Για ποιον προϋπολογισμό μιλάτε; Για τον προϋπολογισμό των λουκέτων; Πόσα καταστήματα έκλεισαν μόνο φέτος;

Εγώ, λοιπόν, ρωτώ τον Υπουργό Οικονομικών, που είναι στην Αίθουσα, πόσα καταστήματα έβαλαν λουκέτο φέτος και πού γίνεται ο τζίρος όλων αυτών των ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ και των ΚΑΡΦΟΥΡ. Κάποτε το μικρομάγαζο είχε δύο-τρεις υπαλλήλους και έπαιρνε προϊόντα από τις ελληνικές βιοτεχνίες. Τώρα το ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ, κύριε Υπουργέ, τα παίρνει όλα από τις μεγάλες βιομηχανίες της Ευρώπης. Έτσι, λοιπόν, και το εμπόριο πλήττεται, αλλά πλήττεται και η μικρή βιοτεχνία. Γ' αυτό έχετε αύξηση της ανεργίας. Έχουμε τη μεγαλύτερη ανεργία που έχει γνωρίσει ποτέ ο τόπος.

Κάποτε κάναμε σύγκριση με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η οικονομία μας ήταν πολύ ψηλότερα από εκείνη της Πορτογαλίας και της Ισπανίας. Γ' αυτό μπήκαμε πέντε χρόνια νωρί-

τερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα κανείς τολμά να συγκρίνει την οικονομία της Ελλάδας με αυτήν της Πορτογαλίας, της Ιρλανδίας και της Ισπανίας; Ίσα-ίσα που τολμάμε τώρα να συγκρίνουμε την οικονομία της χώρας με την οικονομία των δέκα χωρών που μπαίνουν μέσα και ήδη κάποιες απ' αυτές τις δέκα χώρες έχουν καλύτερο ρυθμό ανάπτυξης, καλύτερη οικονομία από τη δική μας. Σε λίγο καιρό το μόνο μέτρο συγκρίσεως που θα υπάρχει για την ελληνική οικονομία, με τους προϋπολογισμούς που μας φέρνουν εδώ, σ' αυτή την Αίθουσα, θα είναι η οικονομία των χωρών των Βαλκανίων. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μπορούμε, λοιπόν, να μιλάμε σοβαρά για έναν προϋπολογισμό, εκτός εάν αυτός ο προϋπολογισμός έγινε μέσα στα γραφεία σας. Δεν πήγατε μέσα στα νοσοκομεία να δείτε ποια είναι η κατάσταση. Δεν πήγατε να δείτε τις φτωχογειτονιές του Σκαρμαγκά ή της περιφέρειας. Για ποιον προϋπολογισμό μιλάμε; Για τον προϋπολογισμό εκείνων που δεν μπορεί να διαβάσει ο αγρότης, όχι γιατί δεν ξέρει γράμματα, αλλά γιατί είναι πρησμένα τα μάτια του από τα δάκρυα, όταν ένα, δύο, τρία χρόνια τώρα δεν έχει αποζημιωθεί;

Για ποιον προϋπολογισμό μιλάμε; Για τον προϋπολογισμό της πλατείας Κολωνακίου και του Κλαμπ Εκάλη; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν βλέπουμε; Δεν ζούμε; Πού είμαστε; Κινούμεθα σε ένα χώρο, όπου όλοι πρέπει να προσκυνάμε δύο χώρους: το Κλάμπ Εκάλη της κ. Λάτση και το Μέγαρο Μουσικής του κ. Λαμπράκη. Μόνο με αυτά ασχολούμεθα. Δείτε τους χορηγούς. Οι ίδιοι και οι ίδιοι. Ο κ. Καρατζάς, η Εμπορική Τράπεζα χορηγεί για να πάει η τάδε υψίφωνος στο Μέγαρο Μουσικής. Χορηγία, όμως, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε αυτούς τους άπορους να κάνουν φέτος Χριστούγεννα κανένας δεν τη σκέφτεται.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω και μία θλιβερή πρωτιά. Σήμερα διαβάζω στις εφημερίδες ότι αυτή η οικονομική σας πολιτική, αυτή η ανάληψτος κοινωνική πολιτική έφερε μια τραγική πρωτιά: Είμαστε η πρώτη χώρα σε θανάτους από ναρκωτικά. Δημοσιεύεται σήμερα ότι 3000% αυξήθηκαν οι θάνατοι από ναρκωτικά από το 1985 μέχρι σήμερα. Και αυτό είναι επίτευγμα της δικής σας κοινωνικής πολιτικής. Συγχαρητήρια!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα καταψήφισω τον Προϋπολογισμό σας. Δεν καταδέχομαι να μπω σε αυτήν τη διαδικασία, γιατί η καταψήφιση είναι νομιμοποίηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Νιώτης έχει το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρατηρούμε στην Αίθουσα του Βουλευτηρίου μία απέλπιδα προσπάθεια συναδέλφων -κυρίως προσερχομένων από την Αξιοματική Αντιπολίτευση- να αναστρέψουν την πραγματική εικόνα της ελληνικής οικονομίας, τις επιτυχίες της Κυβέρνησης στον οικονομικό τομέα και να δημιουργήσουν σύγχυση στην κοινωνική συνείδηση και στην αντίληψη του λαού μας για τη μεγάλη πρόοδο που έχουμε επιτελέσει τα τελευταία χρόνια στο χώρο της εθνικής οικονομίας.

Ασφαλώς αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί, γιατί οι συνάδελφοι χρησιμοποιούν τη γλώσσα των εντυπώσεων. Είναι μία γλώσσα που απέχει πολύ από την αλήθεια και από την πραγματικότητα, γιατί ασφαλώς η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Ανεξάρτητα από το εύρημα της περιπτώσεως της EUROSTAT πάνω σε μία λογιστική διαφοροποίηση ορισμένων μεγεθών που επέβαλε επί τω αυστηρότερω η ευρωπαϊκή αυτή υπηρεσία -όχι μόνο για την Ελλάδα αλλά και για άλλες ευρωπαϊκές χώρες- η Αντιπολίτευση επιχειρεί να δημιουργήσει σύγχυση για την πραγματική εικόνα της οικονομίας.

Η οικονομία όμως διατηρεί τον δυναμικό ρυθμό ανάπτυξης και για το επόμενο έτος πάρα πολύ ψηλά, στο 3,7% και φέτος κλείνει στο 3,8% επί του ΑΕΠ, ενώ βεβαίως ο μέσος όρος στη

ευρωζώνη δεν ξεπερνάει το 1,8% και στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2%.

Αυτή είναι μια αλήθεια που πρέπει να την ακούει ο ελληνικός λαός, γιατί με τη δική του συμβολή και τους επιτυχείς χειρισμούς της Κυβέρνησης, με τον σταθερό προσανατολισμό με άξονα τη σταθεροποίηση, την εξυγίανση και την ανάπτυξη, η χώρα μπήκε στην περιοχή της ευρωζώνης, στην ΟΝΕ, εισήχθη στη χώρα μας το ευρώ και συνεχίζουμε ασφαλώς την προσπάθεια για να επιτύχουμε και την πραγματική σύγκλιση.

Πολλοί μπορούν να πουν ότι αυτοί οι ρυθμοί είναι ονομαστικοί και δεν έχουν σχέση με την πραγματική εισοδηματική κατάσταση των Ελλήνων εργαζομένων, μπορούν να πουν δηλαδή ότι η πραγματική σύγκλιση είναι μακριά απ' αυτούς τους ρυθμούς. Είναι και αυτό ένα ψεύδος. Γιατί το κατά κεφαλήν εισόδημα από 60% που ήταν την περίοδο της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στις αρχές του 1990, έφθασε το 2001 στο 70%. Έχουμε βεβαίως δρόμο ακόμη να διανύσουμε, αλλά είναι σαφές ότι οι οικονομικές επιτυχίες συμβαδίζουν με την αύξηση, την ανάπτυξη, την βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων. Είναι σαφές ότι η επιτυχημένη οικονομική πολιτική, η σταθεροποίηση και η ανάπτυξη συμβαδίζουν με την αύξηση της αγοραστικής δύναμης και της ταχείας προσαρμογής του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων στα μέσα επίπεδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι επίσης σαφές ότι αυτή η περίπτωση αφορά και τους μισθούς και τις συντάξεις, τα οποία κατά την περίοδο διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, το 1991-1993, μειώνονταν κατά 5% ετησίως. Τώρα έχουμε και στο επίπεδο των συντάξεων αυξήσεις. Έχουμε ένα καθαρό νοικοκύρεμα των οικονομικών του κράτους ως αποτέλεσμα της κυβερνητικής πολιτικής και, έστω και με την αυστηρότερη λογιστική διαδικασία της EUROSTAT, η Ελλάδα κλείνει το 2002 με το μικρότερο έλλειμμα, μαζί με το Βέλγιο και την Ισπανία, στο μείον 1,1%, ενώ το 2003 και πάλι θα έχουμε το μικρότερο έλλειμμα στην ευρωζώνη, σε αντίθεση με άλλες χώρες, όπως η Γερμανία, η Γαλλία και η Πορτογαλία, των οποίων τα ελλείμματα βρίσκονται στο ύψος του 3%.

Το σημαντικότερο είναι ότι η Κυβέρνηση με τον παρόντα Προϋπολογισμό επιτυγχάνει μια πολύ μεγάλη μείωση και του δημοσίου χρέους από το 105% στο 100%, με μία τάση ταχύτερης μείωσής του προς τον μέσο όρο του δημοσίου χρέους στην Ευρωζώνη, που βρίσκεται γύρω στο 70%.

Είναι σαφές ότι είμαστε μπροστά σε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος διασφαλίζει τη σταθεροποίηση, επιτυγχάνει την υψηλή ανάπτυξη με ρυθμούς 3,8%, έναντι 2% στην Ευρωζώνη. Και ασφαλώς αυτές είναι επιτυχίες οι οποίες αφορούν την αλήθεια, αφορούν την πραγματικότητα, αφορούν το σταθερό μέλλον και τη βελτίωση της πραγματικής κατάστασης και της οικονομίας και των Ελλήνων.

Ασφαλώς, έχουμε, όπως προείπα, να διανύσουμε αρκετό δρόμο ακόμα για να πλησιάσουμε περισσότερο το μέσο βιοτικό επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά είμαστε σε μια σαφώς σταθερή πορεία προς τα εκεί.

Προς αυτήν την κατεύθυνση, θα πρέπει να αντιληφθούμε όλοι πως η υπόθεση της εθνικής οικονομίας είναι μία υπόθεση που αφορά την ίδια την παρουσία της χώρας μας μέσα στο νέο ευρωπαϊκό περιβάλλον. Οι δημόσιες επενδύσεις είναι επίσης το κλειδί αυτού του Προϋπολογισμού, ύψους 8,9 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων –όπως τονίστηκε ιδιαίτερα– τα 6 περίπου δισεκατομμύρια προέρχονται από εθνικούς πόρους, γιατί πολλοί συνάδελφοι επιχειρούν να παρουσιάσουν αυτά τα μεγάλονοα, πολυσήμαντα προγράμματα –με τα οποία αλλάζει η εικόνα της χώρας μας– ως αποτέλεσμα μόνο των ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Αντιθέτως, τα δύο τρίτα προέρχονται από εθνικούς πόρους.

Αλλά και το κοινωνικό περιεχόμενο του Προϋπολογισμού, με βάση και την πρόσφατη φορολογική μεταρρύθμιση, έχει πραγματικά μία εντυπωσιακή καταγραφή στο φετινό Προϋπολογισμό. Υπάρχει προστασία της μεγάλης οικογένειας και της μικρής επιχείρησης. Πάρα πολύ συγκεκριμένα, οικογένειες με τρία παιδιά είναι δυνατόν να έχουν αφορολόγητο όριο ίσο με 30.000 ευρώ. Ποτέ άλλοτε η ελληνική οικογένεια δεν είχε τέτοια

ευνοϊκή μεταχείριση.

Άλλες -κοινωνικού χαρακτήρα- φορολογικές ρυθμίσεις διατηρούνται ή επιβάλλονται, όπως είναι οι τόκοι του στεγαστικού δανείου, οι δαπάνες για ενοίκιο κύριας κατοικίας, η ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση για την ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη. Επίσης είναι πάρα πολύ σημαντικές οι ρυθμίσεις και οι ελαφρύνσεις που προβλέπονται και για την μικρομεσαία επιχείρηση, γιατί η μικρομεσαία επιχείρηση είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να υπερψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κεντρικοί στόχοι του Προϋπολογισμού θα έπρεπε να είναι η ουσιαστική ανάπτυξη, η ενδυνάμωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και η προώθηση της κοινωνικής σύγκλισης σε όλους τους τομείς, ώστε να υπάρχει πρόοδος και ευημερία για το κοινωνικό σύνολο και για κάθε πολίτη ξεχωριστά, που υποβλήθηκε σε πολλές θυσίες όλα αυτά τα χρόνια για να μπει η χώρα μας στην ΟΝΕ.

Ο στρατηγικός όμως αυτός σχεδιασμός προϋποθέτει να αποτυπώσει η Κυβέρνηση με ακρίβεια και ειλικρίνεια την οικονομική κατάσταση της χώρας, να ιεραρχήσει τις μεγάλες κοινωνικές προτεραιότητες και να κατευθύνει τους εθνικούς πόρους για τη βελτίωση του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου των πολιτών.

Τι διαπιστώνουμε όμως από την καθημερινή σκληρή πραγματικότητα και από τις εκθέσεις διεθνών οργανισμών, που αποκάλυπτουν τη δυσχερή θέση της χώρας μας σε μία σειρά θεμάτων που παίζουν καθοριστικό και ρυθμιστικό ρόλο στην οικονομική κατάσταση και την ποιότητα της ζωής μας; Διαπιστώνουμε ότι είμαστε πρώτοι στην ανεργία, τη φτώχεια, τις περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, τη διαφθορά, το δημόσιο χρέος, τα ελλείμματα, την κακή λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης και τελευταίοι στο κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, την ανταγωνιστικότητα, τη δημόσια υγεία, την παιδεία, τις νέες τεχνολογίες, την αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων, την προστασία του περιβάλλοντος. Από πού να αρχίσει κανείς και πού να τελειώσει;

Πιστεύω όμως πως η ανησυχία όλων μας είναι η αποδυνάμωση και η ερήμωση της υπαίθρου, που αποτελεί πλέον τεράστιο εθνικό πρόβλημα, με επιπτώσεις στην αύξηση της ανεργίας στις αστικές περιοχές. Η ανάπτυξη της γεωργίας και της κτηνοτροφίας θα έπρεπε να αποτελεί θεμελιακή προτεραιότητα για τη χώρα μας και μέρος μίας συνολικής προσπάθειας για την ανάπτυξη της υπαίθρου και των περιφερειών.

Οι όροι για την πραγματοποίηση της αγροτικής παραγωγής και της διάθεσης των αγροτικών προϊόντων γίνονται ολοένα και δυσμενέστεροι, λόγω και της συνεχούς αύξησης του κόστους παραγωγής, της στασιμότητας και σε πολλές περιπτώσεις της μείωσης των τιμών διάθεσης των γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, της μη αναπτυξιακής πολιτικής για τον εκσυγχρονισμό και την βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας.

Στο πλαίσιο αυτό τεράστιες είναι οι ευθύνες της Κυβέρνησης. Τεράστια είναι η ευθύνη της Κυβέρνησης για την εξοντωτική αναθεώρηση του κανονισμού για το βαμβάκι, που είχε ως αποτέλεσμα με τους ολέθριους χειρισμούς να οδηγούνται σε οικονομικά αδιέξοδα χιλιάδες οικογένειες. Οι Έλληνες βαμβακοπαραγωγοί χάνουν δεκάδες δισεκατομμύρια και η καλλιέργειά τους όχι μόνο δεν τους απέφερε κέρδος, αλλά είναι και ζημιόγνος. Οι αγρότες όχι μόνο δεν πήραν τη συνήθη επιδότηση που εισέπρατταν κάθε χρόνο, αλλά παρέδωσαν και αρκετές ποσότητες πραγματικά παραχθείσες χωρίς επιδότηση, με μόνη την πενιχρή εμπορική αξία.

Αρνητικές είναι οι εξελίξεις για τον καπνό, το λάδι, το ρύζι, τα οπωροκηπευτικά και τα αιγοπρόβατα. Το ισχύον κρατικό ασφα-

λιστικό σύστημα κάλυψης του αγροτικού τομέα, ο ΕΛΓΑ δηλαδή, είναι δυστυχώς ανεπαρκές, σαθρό, αναξιόπιστο, χρονοβόρο και πάντως είναι αναποτελεσματικό. Οι τοπικές κοινωνίες και οικονομίες, που έχουν υποστεί πλήγματα λόγω της μείωσης των επιδοτήσεων και των τιμών, καθώς και των τεράστιων ζημιών από τις ακραίες καιρικές συνθήκες χωρίς να έχουν αποζημιωθεί έως τώρα, βρίσκονται σε δυσχερή θέση. Το αγροτικό εισόδημα συρρικνώνεται συνεχώς και ταυτόχρονα, η Αγροτική Τράπεζα από τη μία με τα ληστρικά πανωτόκια και από την άλλη με επιτόκια που είναι πιο υψηλά και από τα εμπορικά, είναι εχθρός του πολίτη και βραχνάς για τους περισσότερους σήμερα αγρότες.

Η Κυβέρνηση φυσικά αποδεικνύεται ανίκανη να αξιοποιήσει τις δυνατότητες για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για έργα υποδομής και διαρθρωτικές αλλαγές. Χρειάζονται νέα κίνητρα για τους νέους αγρότες και μέτρα για συμπίεση του κόστους παραγωγής. Σας προτείνουμε μόλις προχθές με τροπολογία που δεν την αποδεχθήκατε, να καταργηθεί ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης στα καύσιμα αγροτικής χρήσης, να μειωθεί ο συντελεστής Φ.Π.Α. για αγορά αγροτικών μηχανημάτων από το 18% στο 8%, επιστροφή του Φ.Π.Α. επί των επιδοτήσεων για τους αγρότες του ειδικού καθεστώτος, απαλλαγή από τεκμήριο αγοράς παγίου εξοπλισμού της γεωργικής εκμετάλλευσης.

Επιβάλλεται, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεσματικές προγραμματισμός, ώστε να γνωρίζουν έγκαιρα οι αγρότες τους όρους παραγωγής για τα προϊόντα στα οποία υπάρχει καθεστώς ποσοστώσεων. Είναι αργά, αλλά έστω και τώρα πρέπει να προχωρήσουν χωρίς καμία καθυστέρηση τα αρδευτικά και τα αντιπλημμυρικά έργα που έχει ανάγκη η χώρα κι ο κάθε νομός ξεχωριστά.

Στο Νομό Σερρών δεν έγινε κανένα αρδευτικό και κανένα αντιπλημμυρικό έργο τα τελευταία χρόνια. Με τις τελευταίες συνεχείς βροχοπτώσεις και πλημμύρες καταστράφηκαν καλλιέργειες και νοικοκυριά.

Στην πιο δύσκολη φυσικά θέση αυτές τις ημέρες βρίσκεται ο επαγγελματιοποιημένος κόσμος της χώρας, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Η Κυβέρνηση «στράγγισε», με μια άνευ προηγουμένου φορολογική επιδρομή, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Έτσι, από τη συνάφεια της τελευταίας τριετίας και το εξωλογιστικό κλείσιμο των βιβλίων της εξαετίας 1993-1999 στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εισέπραξε έσοδα το 2002 της τάξης πολλών εκατομμυρίων ευρώ.

Το πιο επώδυνο όμως πρόβλημα και ο μεγαλύτερος εφιάλτης των νέων ανθρώπων σήμερα είναι η συνεχής, χρόνο με τον χρόνο αύξηση της ανεργίας, ιδίως στην περιφέρεια. Δεν υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, αξιόπιστη και με προοπτική, πολιτική αντιμετώπιση της ανεργίας.

Σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, η ανεργία είναι από τους βασικούς παράγοντες που οδηγούν τμήματα του πληθυσμού στο κοινωνικό περιθώριο και τη φτώχεια. Στο Νομό Σερρών η καταγεγραμμένη ανεργία έχει περάσει το 15% και, αν συνυπολογίσουμε τη μη καταγεγραμμένη και λανθάνουσα ανεργία, τότε το πρόβλημα παίρνει ακόμη πιο τραγικές διαστάσεις.

Η χώρα μας είναι πρώτη στην ανεργία των νέων, ενώ κατέχει πολύ υψηλή θέση και στην ανεργία των γυναικών. Φυσικά, το πρόβλημα της υψηλής ανεργίας, πέραν των άλλων, έχει δυσμενείς επιπτώσεις και για τα ασφαλιστικά ταμεία.

Ταυτόχρονα, η Ελλάδα έχει το υψηλότερο ποσοστό φτώχειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπολογίζεται ότι το 22% των νοικοκυριών ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Η ελληνική οικογένεια, που είδε τις αποταμιεύσεις της να εξαντλούνται στο χρηματιστήριο, υφίσταται σήμερα άλλου είδους αφαίμαξη από τον πληθωρισμό και την ακρίβεια. Ας σημειωθεί ότι τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις χρωστούν στις τράπεζες περίπου έξι φορές περισσότερα απ' ό,τι πριν από έξι χρόνια. Οι ακάλυπτες επιταγές και οι συναλλαγματικές που δεν πληρώνονται «σαρώνουν» την αγορά.

Επιπλέον, στην υγεία η κατάσταση είναι τραγική με τις λίστες αναμονής για τα χειρουργεία, τις ουρές στα εξωτερικά ιατρεία, τα «φακελάκια», και τα τόσα άλλα που βλέπουμε.

Στην παιδεία, οι Έλληνες γονείς δαπανούν τρεις φορές

περισσότερα από ό,τι οι Ευρωπαίοι για τη μόρφωση των παιδιών τους.

Οι συνταξιούχοι του ΙΚΑ, του ΤΕΒΕ, του ΤΣΑ, του ΟΓΑ, βιώνουν στο πετσί τους τη σκληρή πραγματικότητα: Χαμηλές συντάξεις και καθυστέρηση στην απονομή τους.

Οι 56.000 δραχμές για τους συνταξιούχους του ΟΓΑ χωρίς επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης είναι σύνταξη ντροπής. Το ύψος των πολυτεχνικών επιδομάτων και συντάξεων είναι κατωλινό σε επίπεδο φτώχειας.

Δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι, για τον τόπο η Κυβέρνηση Σημίτη αδυνατεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των περιστάσεων και με τις επιλογές της υποθηκεύει επικίνδυνα το μέλλον του ελληνικού λαού και ιδιαίτερα της νέας γενιάς. Η ανοχή και η ανοχή των πολιτών έχουν υπερβεί τα όρια. Οι λανθασμένοι χειρισμοί σας θα έχουν ολέθριες συνέπειες για τον ελληνικό λαό και για το μέλλον αυτού του τόπου! Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Ευάγγελος Βενιζέλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2003 είναι το τελευταίο προολυμπιακό έτος. Το 2004 θα χαρακτηριστεί ως ένα ορόσημο που θα τέμνει το χρόνο ανάμεσα στην προολυμπιακή και την μεταολυμπιακή Ελλάδα.

Καθώς λοιπόν συζητούμε τον Προϋπολογισμό του τελευταίου προολυμπιακού έτους, νοιώθω την υποχρέωση, έχοντας την ευθύνη για το συντονισμό της ολυμπιακής προετοιμασίας εκ μέρους της Κυβέρνησης, να αναφερθώ στην οικονομική και αναπτυξιακή διάσταση της ολυμπιακής προετοιμασίας. Είναι προφανές ότι κατά καιρούς εμφανίζονται και εφαρμόζονται πολλά αναπτυξιακά σχέδια, η ολυμπιακή όμως προετοιμασία είναι, εκ των πραγμάτων, το πιο συγκροτημένο, το πιο φιλόδοξο και το πιο απαιτητικό πρόγραμμα πραγματικού εκσυγχρονισμού της χώρας, γιατί διαθέτει τρία μοναδικά συγκριτικά πλεονεκτήματα:

Πρώτον, η εφαρμογή του τελεί υπό συνεχή διεθνή παρακολούθηση. Και δεν εννοώ μόνο την παρακολούθηση εκ μέρους της συντονιστικής επιτροπής της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής, αλλά και την παρακολούθηση από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης, από τη διεθνή κοινή γνώμη που έχει εύλογο ενδιαφέρον για μια τέτοια προσπάθεια.

Δεύτερον, η ολυμπιακή προετοιμασία, σε αντίθεση με ό,τι συνήθως συμβαίνει, είναι ένα πρόγραμμα που διέπεται από αυστηρά, θα έλεγα, από ανυπέρβλητα χρονοδιαγράμματα.

Και τρίτον, η ολυμπιακή προετοιμασία έχει τη δυνατότητα και το πλεονέκτημα να συγκεντρώσει παγκόσμια προβολή αλλά και να πιστοποιηθεί ως προς την επιτυχία της στο τέλος των Ολυμπιακών Αγώνων σε διεθνές επίπεδο μέσα απ' αυτή τη διεθνή προβολή.

Η ολυμπιακή προετοιμασία είναι συνεπώς μια πολύ σημαντική, μια θα έλεγα μοναδική αναπτυξιακή επένδυση για τη χώρα μας που κινείται σε πολλαπλά επίπεδα.

Είναι κατ' αρχάς προφανές ότι με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες και όχι κατά κυριολεξία για την ανάγκη τέλεσης των αγώνων, εκσυγχρονίζονται και συμπληρώνονται, όχι μόνο στην Αθήνα και τις άλλες τέσσερις ολυμπιακές πόλεις, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, το Ηράκλειο και το Βόλο, αλλά σχεδόν σ' όλες τις περιφέρειες της χώρας, οι υποδομές.

Και όταν λέω υποδομές, εννοώ πρωτίστως τις βασικές υποδομές, (οδικά δίκτυα, μέσα σταθερής τροχιάς, κ.λπ) τις αθλητικές υποδομές μ' ένα εξαιρετικά εκτεταμένο και φιλόδοξο δίκτυο προπονητηρίων που δημιουργείται σ' όλη τη χώρα, τις πολιτιστικές υποδομές λόγω και της συνδρομής του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στον τομέα του πολιτισμού, τις συνεδριακές και εκθεσιακές υποδομές, (τέτοια θα είναι η χρήση των μεγάλων κέντρων γραπτού και ηλεκτρονικού τύπου που δημιουργούνται στην Αθήνα αλλά και στις άλλες ολυμπιακές πόλεις), τις τουριστικές υποδομές, τις ιδιωτικές που τις βλέπουμε να επεκτείνονται και να ανακαινίζονται αλλά και τις δημόσιες μέσα από τα προγράμματα του Υπουργείου Ανάπτυξης και του ΕΟΤ, και φυσικά τις κοινωνικές υποδομές με κορυφαία και

χαρακτηριστικά παραδείγματα την μεταολυμπιακή χρήση του Ολυμπιακού Χωριού που διατίθεται στους δικαιούχους του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας αλλά και την ανακαίνιση των φοιτητικών εστιών που πραγματοποιείται με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες, έτσι ώστε μετά να απομείνουν στα ΑΕΙ ανακαινισμένες, σύγχρονες φοιτητικές εστίες ικανές να φιλοξενήσουν φοιτητές και σπουδαστές με τις σημερινές απαιτήσεις.

Αξίζει ειδικά να σημειώσω ότι μέσα στις βασικές υποδομές θα κατέτασσα και τις μεγάλες αστικές αναπλάσεις, τις παρεμβάσεις στην αισθητική της Αθήνας και των άλλων ολυμπιακών πόλεων, που τις βλέπουμε να εφαρμόζονται, να πιάνουν τόπο, να αποδίδουν αποτέλεσμα με την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων, με την καθαίρεση των παράνομων διαφημιστικών πινακίδων και μ' άλλες πρωτοβουλίες αναβάθμισης του αστικού ιστού και του δομημένου χώρου.

Ίση σημασία με τη συμπλήρωση των βασικών υποδομών έχει η ολοκλήρωση και ο εκσυγχρονισμός του εξοπλισμού σε κρίσιμους τομείς, όπως είναι -για παράδειγμα- το Εθνικό Σύστημα Υγείας, με την ολοκλήρωση του εκσυγχρονισμού των ολυμπιακών νοσοκομείων, των ολυμπιακών κέντρων υγείας, του ΕΚΑΒ. Το ίδιο ισχύει με τον εξοπλισμό της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος, της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας. Σε τελείως διαφορετικό επίπεδο χρήσιμο -νομίζω- παράδειγμα είναι ο γενναίος εκσυγχρονισμός του στόλου των μέσων μαζικής μεταφοράς στην Αθήνα και τις άλλες ολυμπιακές πόλεις.

Ίδιου χαρακτήρα επέμβαση γίνεται και στα βασικά δίκτυα της χώρας. Τόσο η ενεργειακή όσο και η τηλεπικοινωνιακή υποδομή της χώρας δέχεται μια πολύ γενναία ενίσχυση, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η ζήτηση κατά την κρίσιμη ολυμπιακή περίοδο. Αλλά αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε, δημιουργεί πολύ σοβαρές προϋποθέσεις μεταολυμπιακής αξιοποίησης και λειτουργίας. Πάντως η δυναμικότητα της χώρας -και η ενεργειακή και η τηλεπικοινωνιακή- ελέγχεται και ενισχύεται.

Όμως το κυριότερο -σημαντικότερο κι από τις υποδομές κι από τους εξοπλισμούς- είναι ο εκσυγχρονισμός των νοστροπιών, ο εκσυγχρονισμός των μεθόδων εργασίας και το γεγονός ότι δημιουργείται ένα πολύ σημαντικό απόθεμα τεχνογνωσίας, το οποίο όχι απλώς θα ωφελήσει αναπτυξιακά τη χώρα μακροπρόθεσμα, αλλά μας κάνει και πολύ σημαντικούς και προνομιούκους συνομιλητές με άλλες χώρες, που διοργανώνουν ή διεκδικούν να διοργανώσουν Ολυμπιακούς Αγώνες. Αυτό κάτι σημαίνει.

Φαντάζομαι ότι θα έχει απασχολήσει τον καθένα και την καθεμία από εμάς η σκέψη πως είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι την ολυμπιακή Ελλάδα των έντεκα εκατομμυρίων κατοίκων διαδέχεται το 2008 η ολυμπιακή Κίνα -η μεγαλύτερη χώρα του κόσμου: την Αθήνα διαδέχεται στην ολυμπιακή διοργάνωση το Πεκίνο. Και δεν είναι καθόλου τυχαίο πως για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012 ο ανταγωνισμός εστιάζεται ανάμεσα σε πόλεις όπως η Νέα Υόρκη και το Λονδίνο. Όλα αυτά νομίζω ότι κάτι σημαίνουν για την αναπτυξιακή σημασία των Ολυμπιακών Αγώνων όχι μόνο για τις πόλεις που τους φιλοξενούν, αλλά και γενικότερα για τις χώρες που τους υποδέχονται.

Όμως η ολυμπιακή προετοιμασία είναι και μια τεράστια επένδυση στην προβολή της σύγχρονης φυσιογνωμίας της χώρας: Πρώτον, στην επαναπροβολή μ' ένα πιο συστηματικό τρόπο του ιστορικού και πολιτιστικού πλεονεκτήματος της χώρας -που είναι μοναδικό και που οικονομικά αποτιμάται με πολύ σημαντικό κόστος- και, δεύτερον, στη διαμόρφωση και την προβολή της σύγχρονης φυσιογνωμίας της χώρας -ουσιαστικά στη διαμόρφωση μιας νέας τουριστικής στρατηγικής.

Έτσι -όπως φαντάζομαι ότι θα έχουν και οι συνάδελφοι του Υπουργείου Ανάπτυξης την ευκαιρία να πουν- ένα από τα σημαντικά κεκτημένα της ολυμπιακής προετοιμασίας είναι ο αναπροσανατολισμός της τουριστικής μας πολιτικής. Δημιουργούνται νέοι προορισμοί -αστικοί προορισμοί- που μπορούν να υποστηρίξουν άλλες μορφές τουριστικής ζήτησης, να μας επιτρέψουν να διεισδύσουμε σε άλλες αγορές, όπου κυριαρχούν οι αστικοί προσανατολισμοί και όχι οι τουριστικοί προσανατολισμοί τύπου θερινών διακοπών.

Αυτό αφορά την Αθήνα, αλλά και όλες τις άλλες ολυμπιακές

πόλεις-προορισμούς, όπως η αρχαία Ολυμπία, που είναι κλασικοί και τώρα τους επαναπροβάλλουμε με πολύ επίμονο και συστηματικό τρόπο. Επιδιώκουμε να συνδυάσουμε προορισμούς κλασικών καλοκαιρινών διακοπών και προορισμούς πολιτιστικού και αστικού τουρισμού. Διαμορφώνουμε εκ των πραγμάτων νέα αξιοθέατα. Οι ολυμπιακές υποδομές -με χαρακτηριστικό παράδειγμα τις αρχιτεκτονικές παρεμβάσεις που γίνονται- είναι μνημεία εποχής και λειτουργούν ως κίνητρα για έναν τουρισμό υψηλής ποιότητας.

Φυσικά η παρέμβασή μας αφορά την ποιότητα των υπηρεσιών και εν τέλει τα ποσοτικά στοιχεία της ελληνικής τουριστικής αγοράς τα οποία -χωρίς αυτό να είναι το κύριο ζητούμενο- θα ενισχυθούν πολύ σημαντικά μέχρι το 2004 και ιδίως μετά από αυτό. Με στόχο να έχουμε, ανά ημέρα, εκατόν πενήντα χιλιάδες επισκέπτες στην ευρύτερη περιοχή των Αθηνών την περίοδο διεξαγωγής των αγώνων, ώστε να μπορούμε να τους υποδεχούμε και να τους εξυπηρετήσουμε με υψηλές ποιοτικές προδιαγραφές και μια ροπή αύξησης της ετήσιας προσέλευσης τουριστών που θα αγγίξει την οροφή των είκοσι εκατομμυρίων το έτος 2010.

Η ολυμπιακή προετοιμασία είναι -φαντάζομαι- προφανές ότι τροφοδοτεί την εθνική οικονομία γιατί προκαλεί έναν πολύ σημαντικό κύκλο εργασιών, που συμβάλλει ουσιαστικά στο να επιτευχθεί ο ρυθμός ανάπτυξης της τάξεως του 3,8% του ΑΕΠ, που είναι βασικός στόχος του Προϋπολογισμού και για το επόμενο έτος. Και αυτό γίνεται με έναν πολύ συγκεκριμένο και χειροπιαστό τρόπο. Στον τομέα της ολυμπιακής προετοιμασίας βλέπουμε με συγκεκριμένο και έμπρακτο τρόπο να πραγματοποιείται αυτή η αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και επίσης -ακόμα σημαντικότερο- να πραγματοποιείται αυτό που λέγεται «αύξηση των ευκαιριών απασχόλησης», αύξηση των θέσεων εργασίας που ξεπερνά κατά μέσο όρο τις σαράντα οκτώ χιλιάδες θέσεις ανά χρόνο. Μια ροπή που ελπίζουμε ότι θα διατηρηθεί για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα και μετά το 2004, που είναι φυσικά το έτος κορύφωσης της δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης.

Θα έλεγα ότι από την άποψη αυτή η σχέση της ολυμπιακής προετοιμασίας με την εθνική οικονομία και τις λειτουργίες της μπορεί να διακριθεί σε τέσσερις φάσεις χρονικά.

Η πρώτη φάση είναι αυτή που ήδη εξελίσσεται με πολύ έντονο τρόπο και αφορά πρωτίστως τον κατασκευαστικό τομέα και οδηγεί στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αλλά και στην τροφοδότηση της μικρής και μεσαίας επιχείρησης μέσα από το σύστημα των υπεργολαβιών που λειτουργεί και συμβατικά αλλά και εκ των πραγμάτων και στηρίζει σε όλες τις περιοχές της χώρας, λόγω του προγράμματος «Ελλάδα 2004» ένα πολύ σημαντικό αριθμό επιχειρήσεων και φυσικά προσφέρει νέες θέσεις εργασίας, έστω και αν αυτές δεν είναι η πρώτη προτίμηση για τον Έλληνα εργαζόμενο.

Στη δεύτερη φάση στην οποία εισερχόμαστε τώρα, λόγω της βιομηχανικής επεξεργασίας πολλών προκατασκευασμένων τμημάτων των ολυμπιακών έργων, έχουμε φυσικά μια σημαντική ενίσχυση της ελληνικής μεταποιητικής επιχείρησης και αυτό αφορά όλο το φάσμα και όλα τα μεγέθη των επιχειρήσεων με έμφαση στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες νοιώθουν πια ότι μπορούν να ωφεληθούν από την ολυμπιακή προετοιμασία. Αντιλαμβάνονται ότι η ολυμπιακή προετοιμασία δεν είναι ένα ζήτημα που αφορά μόνο τις μεγάλες επιχειρήσεις της ανώτερης τάξης στον κατασκευαστικό τομέα.

Η τρίτη φάση, που σχετίζεται περισσότερο με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες, αφορά φυσικά τις εμπορικές επιχειρήσεις και ήδη βλέπουν να κινείται η αγορά μέσα από τα προϊόντα και διακινεί η Οργανωτική Επιτροπή, αλλά και οι θυγατρικές εταιρείες του Υπουργείου Πολιτισμού. Και η τέταρτη φάση φυσικά έχει να κάνει κυρίως με τις τουριστικές επιχειρήσεις, με την πολύ σημαντική αγορά του αθλητισμού, του πολιτισμού και της ψυχαγωγικής βιομηχανίας και με τον τομέα των μεταφορών.

Όλα αυτά διαχέονται -έτσι το έχουμε σχεδιάσει και το παρακολουθούμε καθημερινά- και στις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας με στόχο όχι απλά και μόνον να μην αυξηθεί η ψαλίδα ανάμεσα στην Αθήνα και τις υπόλοιπες περιφέρειες, αλλά ει

δυνατόν αυτή να μειωθεί, λόγω των συνεργιών που δημιουργούνται ανάμεσα στα κονδύλια της ολυμπιακής προετοιμασίας και τα κονδύλια του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Από αυτήν την άποψη, το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα είναι το ίδιο το Υπουργείο Πολιτισμού που -πέραν των κονδυλίων της ολυμπιακής προετοιμασίας- την ίδια περίοδο χειρίζεται και προσανατολίζει κατάλληλα κονδύλια ύψους 1,6 δισεκατομμυρίων ευρώ στον τομέα του πολιτισμού. Κονδύλια που διατίθενται για την αναβάθμιση τριακοσίων αρχαιολογικών χώρων, για την κατασκευή ή την ανακαίνιση ογδόντα μουσείων σ' όλη τη χώρα, για τη δημιουργία τουλάχιστον πενήντα νέων σημαντικών πολιτιστικών κτηρίων που αφορούν πρωτίστως στο σύγχρονο πολιτισμό.

Η ολυμπιακή προετοιμασία, σύμφωνα με το ελληνικό πρότυπο οργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων -που είναι το ευρωπαϊκό πρότυπο οργάνωσης καθώς το ίδιο έγινε στη Βαρκελώνη και γίνεται τώρα στο Τορίνο για τους χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες του 2006- είναι πρωτίστως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία πολύ μεγάλη και φιλόδοξη δημόσια επένδυση.

Με αυτήν την έννοια, είναι μία επένδυση που δεν έχει καμία οικονομική και αναπτυξιακή λογική, εάν την αντιμετωπίσει κανείς ως μία επένδυση που γίνεται για τον ένα μήνα των Ολυμπιακών και των Παραολυμπιακών Αγώνων. Αποκτά, όμως, πλήρη λογική -άρα, νομιμοποιείται απολύτως,- εάν την αντιμετωπίσει κανείς ως μία μακροχρόνια αναπτυξιακή επένδυση που αφορά στον πραγματικό εκσυγχρονισμό των υποδομών της εθνικής οικονομίας και της χώρας συνολικά.

Επομένως, το ευρωπαϊκό μοντέλο διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων - που είναι ένα μοντέλο μεγάλης δημόσιας επένδυσης- δεν έχει καμία σχέση με το αμερικανικό μοντέλο διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, αυτό που οι φίλαθλοι όλου του κόσμου, οι τηλεθεατές των Ολυμπιακών Αγώνων θυμούνται από την περίπτωση της Ατλάντα ή παλαιότερα από αυτήν του Μόντρεαλ. Αυτά τα δύο μοντέλα είναι μη συγκρίσιμα μεγέθη και ακολουθούν δύο διαφορετικές δημοσιονομικές, οικονομικές και αναπτυξιακές λογικές.

Επίσης, είναι σημαντικό να πούμε ευθαρσώς και ευθέως στη Βουλή ότι ο εκσυγχρονισμός της εθνικής οικονομίας και, γενικότερα, της χώρας με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ξεκινά από το δημόσιο τομέα και την ίδια τη Δημόσια Διοίκηση και τα στελέχη της, επεκτείνεται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στις επιχειρήσεις του και συμπαρασύρει με πολλούς και διάφορους τρόπους -κυρίως μέσα από τη χρηματοδότηση των έργων- τον ιδιωτικό τομέα που καλείται να παρακολουθήσει και να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της ολυμπιακής προετοιμασίας.

Ενώ στις μεθόδους εργασίας, στην αποτελεσματικότητα, στην ταχύτητα, στην αίσθηση παραγωγικότητας, στην αίσθηση του χρόνου, φυσικά οι εμπειρίες και οι δυνατότητες του ιδιωτικού τομέα είναι πολύ μεγαλύτερες, ειδικά στην περίπτωση των Ολυμπιακών Αγώνων η πρωτοβουλία και η προτεραιότητα ανήκει στο δημόσιο τομέα που εμφανίζεται πολύ απαιτητικός έναντι του ιδιωτικού και τον καλεί να κινητοποιηθεί, προκειμένου να ανταποκριθεί στις προδιαγραφές και στις απαιτήσεις του ολυμπιακού σχεδιασμού. Αυτό, βέβαια, είναι πάρα πολύ σημαντικό για την ισορροπία και τον αναπτυξιακό προσανατολισμό της δικής μας οικονομίας.

Δυστυχώς, όλα αυτά δεν φθάνουν ευθέως στην κοινή γνώμη, αλλά τεθλασμένα, μέσα από μία κριτική, η οποία είναι μονότονη και επίμονη: Καθυστερήσεις, υπερβάσεις, απευθείας αναθέσεις. Θα δικαιολογούσα αυτήν την κριτική πριν από ένα ή δύο χρόνια, αλλά τη θεωρώ μικρόψυχη, άδικη, μη ανταποκρινόμενη στα πράγματα, όταν επαναλαμβάνεται σήμερα εν έτει 2002 και -σε λίγες μέρες- εν έτει 2003.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σύνολο των ολυμπιακών έργων έχουν ανατεθεί και εκτελούνται, σύμφωνα με τις αυστηρές προδιαγραφές και διατάξεις της κοινοτικής νομοθεσίας, του Ελληνικού Συντάγματος και της ελληνικής νομοθεσίας. Όλες οι διαδικασίες τελούν υπό αυστηρότατο, προληπτικό και κατασταλτικό δικαστικό έλεγχο. Το Ελεγκτικό Συνέδριο είναι πανταχού παρόν, όπως επίσης και το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρακολουθούν τα πάντα.

Επομένως, πρέπει να αντιληφθούμε πια ότι βρισκόμαστε σε μία προωθημένη φάση και δεν μπορούμε να αντιμετωπίζουμε όλα αυτά τα θέματα, όπως τα αντιμετωπίζαμε πριν από δύο χρόνια. Διαμορφώνεται η πολύ σημαντική μεταολυμπιακή κληρονομιά της χώρας και ήδη έχουμε προσδιορίσει -σχεδόν στο σύνολό τους- τις μεταολυμπιακές χρήσεις αυτής της υποδομής, η οποία είναι μία υποδομή κοινωνικής ανάπτυξης.

Ο ολυμπιακός προϋπολογισμός, τόσο με τη μορφή των κονδυλίων του κρατικού προϋπολογισμού και πιο συγκεκριμένα των κονδυλίων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων είναι δεδομένος, η οροφή του είναι γνωστή, 4,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Παράλληλα εξελίσσεται για το δικό της χώρο ευθύνης και για τα δικά της θέματα η δραστηριότητα της οργανωτικής επιτροπής των Ολυμπιακών Αγώνων με προϋπολογισμό 1.962 εκατομμυρίων ευρώ, με πόρους που προέρχονται από τα ραδιοτηλεοπτικά δικαιώματα, τις χορηγίες, τα εισιτήρια και τη συμβολή του ελληνικού δημοσίου, που καλύπτει το 14% προϋπολογισμού της οργανωτικής επιτροπής.

Χαίρομαι ιδιαίτερα, γιατί διαπιστώνω πλέον κάθε ημέρα ότι αλλάζει η στάση της κοινής γνώμης. Η στάση της κοινής γνώμης είναι σαφής. Αναγνωρίζει στην Κυβέρνηση την ικανότητα να διαχειριστεί με επάρκεια και αποτελεσματικότητα τη μεγάλη αυτή πρόκληση. Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες δείχνουν εμπιστοσύνη, αισιοδοξία και διάθεση συμμετοχής. Αντιλαμβάνονται τους αγώνες ως μία μεγάλη εθνική υπόθεση και είμαι βέβαιος ότι έτσι τους αντιλαμβάνονται και όλες οι πτέρυγες της Βουλής. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Παπαληγούρας έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Είναι σχεδόν παράλογο, αγαπητοί συνάδελφοι, να συζητάει κανείς έναν κυβερνητικό προϋπολογισμό έωλο, πλασματικό, προορισμένο να διαψευστεί όπως οι προϋπολογισμοί όλων των προηγούμενων χρόνων.

Τα οικονομικά και η όλη διαχείριση ενός κράτους δεν αποτυπώνονται με νούμερα που είναι αποτέλεσμα συστηματικής και αποδεδειγμένης πλαστογραφίας και λαθροχειριών.

Η πραγματικότητα της διαχείρισης του τόπου από το ΠΑΣΟΚ αποτυπώνεται εναργέστερα όχι στις αλχημείες των προϋπολογισμών, αλλά στα πεπραγμένα των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών, των ΔΕΚΟ. Άλλωστε ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, ο ΟΟΣΑ, υπολογίζει ότι το 50% της δημιουργίας του δημοσίου χρέους οφείλεται στις ΔΕΚΟ, όπου και συντελείται η σημαντικότερη διασπάθιση του δημόσιου χρήματος προς δόξαν των κομματικών εγκαθέτων και προς όφελος βέβαια των διαπλεκόμενων τρίτων.

Η διαχείρισή σας εικονογραφείται ανάγλυφα στο μεγαλύτερο οργανισμό της χώρας, στον ΟΤΕ και αυτός είναι το κύριο θέμα της ολιγόλεπτης ομιλίας μου.

Πώς αλήθεια φιλοδοξείτε να εξυγιάνετε την οικονομία αυτού του τόπου, όταν καταφέρατε να μετατρέψετε και τον ΟΤΕ σε άντρο αδιαφάνειας, διαφθοράς, διαπλοκής και σπατάλης; Πώς φιλοδοξείτε να βάλετε την εθνική οικονομία σε αναπτυξιακή τροχιά, όταν καταφέρατε να μετατρέψετε τον ΟΤΕ σε εξαγωγή της εγχώριας διαπλοκής;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΗΣ**)

Σε ολόκληρη τη Βαλκανική, αλλά και πέρα από τη Βαλκανική, στην Ασία και στη Μέση Ανατολή, στη Ρουμανία, τη Σερβία, την Αλβανία, τη Βουλγαρία, τα Σκόπια, την Αρμενία, την Ιορδανία, σε όλες τις επενδύσεις του ΟΤΕ ίσχυσε η ίδια πατέντα, η ίδια ευρεσιτεχνία. Ο ΟΤΕ, προφανώς με κυβερνητική καθοδήγηση, ως άκρως πλειοδότης εξαγοράζει έναντι υψηλότατου τιμήματος με προσφορές πολλαπλάσιες των άλλων συμμετεχόντων στο σχετικό διαγωνισμό, σε ασταθείς οικονομικά χώρες τηλεπικοινωνιακού οργανισμού και συγχρόνως φροντίζει να εξαγοράσει και το μάνατζμεντ ως διαβατήριο για σκανδαλώδη και ανεξέλεγκτη κακοδιαχείριση που έπεται.

Οι σκανδαλώδεις αυτές αποφάσεις των ασύμφορων εξαγο-

ρών, που σημειώνω ότι έχουν πάει ήδη οι περισσότερες κατά διαβόλου, όπως καταδείχθηκε προ ημερών στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, έχουν ως γνώμονα όχι τα συμφέροντα του ΟΤΕ, αλλά τα συμφέροντα του μονοπωλιακού προμηθευτή του, να ανοιχθούν καινούργιες αγορές για την INTRACOM.

Θέλετε, αλήθεια, νούμερα πραγματικά και όχι πλασματικά σαν αυτά που περιέχει ο Προϋπολογισμός σας; Το σύνολο των άμεσων επενδύσεων του ΟΤΕ στο εξωτερικό κατά τη διάρκεια των τελευταίων τριών-τεσσάρων χρόνων είναι άνω των 2,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, περίπου δηλαδή 1 τρισεκατομμύριο δραχμές. Έτσι, διασπαθίζεται το χρήμα του δημοσίου, αλλά και η περιουσία του μικροαποταμιευτή, η περιουσία του μικρομετόχου.

Το σύνολο των άμεσων επενδύσεων, αλλά και των δεσμεύσεων για μελλοντικές επενδύσεις -γιατί στις περισσότερες των περιπτώσεων τέτοιων εξαγορών στη Βαλκανική, πέραν του υψηλότερου τιμήματος που καταβάλλεται, αναλαμβάνονται από τον ΟΤΕ και πρόσθετες υποχρεώσεις για πραγματοποίηση κι άλλων κατοπινών επενδύσεων- φθάνει περί το 1,2 τρισεκατομμύριο δραχμές.

Το σύνολο των παραγγελιών από την INTRACOM ή από κοινοπραξίες με συμμετοχή της INTRACOM φθάνει περίπου τα 585 εκατομμύρια ευρώ, ή ξεπερνά τα 200 δισεκατομμύρια δραχμές.

Προβλέπεται συρρίκνωση των κερδών του ΟΤΕ κατά 24,6% για την παρούσα χρήση, 480 εκατομμύρια ευρώ έναντι 637 για τη χρήση του περασμένου χρόνου, του 2001.

Έχουμε πτώση από την αρχή της χρονιάς της μετοχής του ΟΤΕ κατά 41% με πτώση του γενικού δείκτη -πάλι να προλάβω την ένσταση ότι τάχα οφείλεται στην πτώση του γενικού δείκτη στο χρηματιστήριο- αν αφαιρεθεί η συμμετοχή ή η αρνητική συμβολή στην πτώση του ίδιου του ΟΤΕ κατά 26%. Διαφορά δηλαδή μεταξύ 41% και 26%.

Τέλος, η αξία της μετοχής του ΟΤΕ κατακλύθηκε μέσα στο τελευταίο εξάμηνο από 16,5 ευρώ ανά μετοχή σε 10,5 περίπου ευρώ.

Κύριοι συνάδελφοι, για την καταστροφική πορεία των ξένων επενδύσεων του ΟΤΕ μέχρι σήμερα δεν έχει εντοπισθεί κανένας υπεύθυνος. Αντίθετα, φαίνεται ότι προϋπόθεση, για να προωθηθεί στέλεχος εις τον ΟΤΕ, αποτελεί η εμπλοκή του σε τέτοιου τύπου δραστηριότητες, που ανέφερα.

Η ιδιωτικοποίηση, όπως λέτε ότι έγινε στον ΟΤΕ- δεν είναι ιδιωτικοποίηση, αλλά ακριβέστερα είναι μετοχοποίηση- ήταν κάτι σαν τη φούσκα του χρηματιστηρίου. Οδηγήσατε το κοινό στην αγορά μετοχών του ΟΤΕ, αλλά διατηρήσατε εσείς τον πραγματικό έλεγχο και το διορισμό της διοίκησης. Έτσι, απλώς μετακυλήσατε τις ζημιές στον πολύ κόσμο.

Τα υπογραμμίζω όλα αυτά, γιατί η πορεία του ΟΤΕ συνιστά μια επιτομή της πορείας του τόπου τα τελευταία χρόνια. Η καταλήστευση ενός μεγάλου Εθνικού Οργανισμού αντανάκλα την αδιαφάνεια, τη διαπλοκή, τη διαφθορά, που κυριαρχούν στην εθνική οικονομία. Ο ΟΤΕ είναι η Ελλάδα σας, η Ελλάδα του καθεστώτος ΠΑΣΟΚ. Και τα πεπραγμένα, ή ακριβέστερα τα διαπραχθέντα του ΟΤΕ είναι ο πραγματικός προϋπολογισμός, τον οποίο δεν τολμάτε να καταθέσετε. Είναι η αδιάψευστη εικόνα του πως διαχειρίζεστε τη χώρα και του πού οδηγείτε τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να υπενθυμίσω σε όλους, ότι σαν σήμερα και την ίδια ακριβώς ώρα -στις 14.00' η ώρα- στις 20 Δεκέμβρη του 1999, κατέπεσε νεκρός, μιλώντας από το Βήμα της Βουλής προς το Σώμα, ο Βουλευτής τότε Ροδόπης Δημήτρης Τσετινές. Ήταν ένα γεγονός συγκλονιστικό και πιστεύω, όχι μόνο για εμάς που τον γνωρίσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα πάντοτε σεμνό, υπεύθυνο, γνήσιο εκπρόσωπο του λαού της Ροδόπης, αλλά και για ολόκληρο τον ελληνικό λαό, ο οποίος είδε στην περίπτωση εκείνη το ρόλο του Έλληνα Βουλευτή. Ένα ρόλο τον οποίο πολλοί, άλλοι αθελήτως και ορισμένοι ηθελημένα πιστεύω, σκιάζουν αξιοποιώντας ευθύνες ατομικές και συμπεριφορά ατομική οποιουδήποτε εξ ημών. Έλληνες πολίτες είμαστε, εκπρόσωποι

του ελληνικού λαού, είναι φυσικό να φέρουμε και εμείς τις αδυναμίες μας, ως άτομα, που πολλοί άλλοι έχουν στην κοινωνία μας. Αλλά ο Βουλευτής έχει αυτόν το ρόλο και ο θεσμός ο κοινοβουλευτικός τον οποίο υπηρετούμε έχει το ρόλο του, τον οποίο γνωρίζει πολύ καλά ο ελληνικός λαός. Και αυτός ο ρόλος πιστεύω ότι συνέχει όλους μας και όλοι μας προσπαθούμε στο μέτρο του δυνατού να ανταποκρινόμαστε στο καθήκον μας.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του Δημήτρη Τσετινέ και συλλυπούμαι από τη θέση αυτή την οικογένειά του, τα παιδιά του, τη χήρα του και όλους τους συγγενείς και τους πολίτες του νομού Ροδόπης, που τον τίμησαν επανειλημμένως σε πολλές εκλογικές αναμετρήσεις.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Υποθέτω ότι συμφωνείτε να συνεχίσουμε τη συνεδρίασή μας μέχρι τις τρεις η ώρα και να διακόψουμε για να συνεχίσουμε μετά, την ίδια συνεδρίαση, από τις έξι μέχρι της πρώτης πρωινής.

Η Βουλή εγκρίνει:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η Βουλή ενέκρινε

Καλώ τώρα στο Βήμα τον κ. Αλέξανδρο Βούλγαρη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο τέλος ενός αιώνα και στο ξεκίνημα μιας νέας εποχής και η διεθνοποίηση της οικονομίας μπορεί να μεταφέρει ευημερία ή δυστυχία από το ένα μέρος της γης στο άλλο και να βάλλει σε τροχιά ανάπτυξης ή σε περιπέτειες κράτη, λαούς και κυβερνήσεις.

Ο φετινός Προϋπολογισμός κατατίθεται σε μία διεθνή συγκυρία, η οποία χαρακτηρίζεται από χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, έντονη οικονομική αβεβαιότητα και ανησυχία. Η ύφεση μάλιστα στην παγκόσμια οικονομία ενισχύθηκε από τα γεγονότα του Σεπτεμβρίου του 2001, αλλά και από το ενδεχόμενο πολεμικής σύρραξης στο Ιράκ.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως ότι και να σχεδιάσουμε, όποια προσπάθεια και να καταβάλουμε για την ανάπτυξη του τόπου μας και την ευημερία των συμπατριωτών μας, μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο ή να ανατραπεί από καθαρά εξωγενείς παράγοντες που σήμερα δεν είναι δυνατόν να προβλέψουμε. Αλλά μπορούμε, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε ενδεχόμενες κοινωνικές ή οικονομικές κρίσεις που αφορούν την κατανομή του εισοδήματος, να δουλέψουμε προς την κατεύθυνση της κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Κοινωνική συνοχή στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κοινωνική συνοχή στη χώρα μας με συγκεκριμένη στρατηγική και πολιτικές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Ποια είναι, λοιπόν, η συμμετοχή του Προϋπολογισμού του 2003 ως εργαλείου πολιτικής στην κατεύθυνση της κοινωνικής συνοχής και ποια είναι η κυβερνητική πολιτική και η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην κατεύθυνση αυτή;

Για τον προϋπολογισμό ως πρώτο στοιχείο μπορούμε να επισημάνουμε ότι η σημαντική μείωση των δαπανών για τόκους, που διαμορφώνονται στο 6,3% του ΑΕΠ έναντι 6,6% το 2002 και 7,4% το 2001, όπως επίσης και η μείωση των καταναλωτικών δαπανών του κράτους κατά 7,8%, απελευθερώνουν πόρους, οι οποίοι διοχετεύονται κατά κύριο λόγο σε κοινωνικές δαπάνες και για επιχορηγήσεις του κράτους σε ασφαλιστικά ταμεία, αυξάνοντας το αντίστοιχο ποσό του 2002 κατά 19,1%.

Ως δεύτερο στοιχείο επισημαίνουμε την αύξηση της χρηματοδότησης του κράτους για την κοινωνική ασφάλιση από την πραγματοποιηθείσα, δηλαδή 3,3% του ΑΕΠ το 2001 στην εκτιμηθείσα 3,5% για το 2002 και στην προβλεπόμενη 3,8% στον Προϋπολογισμό του 2003.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρίτο στοιχείο είναι το γεγονός της συνεχούς αύξησης των κοινωνικών δαπανών από το 1993 στο 22% του ΑΕΠ έως το 2003, που αγγίζει το 27% του ΑΕΠ, το οποίο συγκλίνει με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που βρίσκεται στο 28%.

Ως τέταρτο στοιχείο επισημαίνουμε τα μέτρα του νέου φορολογικού νόμου, που πιστεύουμε ότι αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του Προϋπολογισμού και τα οποία ευνοούν ιδιαίτερα

τους συνταξιούχους, τις πολυμελείς οικογένειες και τους χαμηλόμισθους. Αναφέρω χαρακτηριστικά την αύξηση του αφορολόγητου ορίου σε επίπεδα πολύ ανώτερα των αντίστοιχων σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αύξηση φτάνει τα 10.000 ευρώ για οποιοδήποτε μισθωτό ή συνταξιούχο, αλλά αναφέρω και σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις για τις οικογένειες με τρία παιδιά και άνω.

Βέβαια, εδώ πρέπει να πούμε ότι η δραματική μείωση στις γεννήσεις, όπου η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση με -37,7% στην εικοσαετία 1980-2000, θα απαιτήσει ακόμα πιο δυναμικές πολιτικές αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έτος 2003 θεωρείται ιδιαίτερης σημασίας για την ελληνική οικονομία και κοινωνία. Ο περιγυρος μέσα στον οποίο λειτουργεί η πολιτική κοινωνικής προστασίας αλλάζει. Η δυναμική παρουσία της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση εμπεδώνει ένα νέο για την Ελλάδα μακροοικονομικό πρότυπο χαμηλού πληθωρισμού και δημοσιονομικής πειθαρχίας. Η προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, η ολοκλήρωση σημαντικών έργων υποδομής και η θέση της Ελλάδας ως κομβικό σημείο στο Σύμφωνο Σταθερότητας των Βαλκανίων οδηγούν σε νέα, ταχύτερη αναπτυξιακή τροχιά. Οι εξελίξεις αυτές οδηγούν σε ένα σταθεροποιητικό και ταυτόχρονα αναπτυξιακό πλαίσιο.

Φυσικά, η οικονομική μεγέθυνση δεν είναι από μόνη της ικανή συνθήκη για να περιορίσει τις ανισότητες και τη φτώχεια και για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του κοινωνικού αποκλεισμού. Είναι, όμως, αναγκαία προϋπόθεση, καθώς επιτρέπει την αύξηση του κοινωνικού πλεονάσματος και συγχρόνως οδηγεί στην αύξηση της απασχόλησης, που με τη σειρά της αποτελεί τον κύριο παράγοντα της κοινωνικής ενσωμάτωσης και συμμετοχής.

Η στρατηγική προσέγγισης της Κυβέρνησης για την απασχόληση και την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού διακρίνεται σε τρεις μεγάλες ενότητες, οι οποίες περιλαμβάνουν συγκεκριμένες δράσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη και χρηματοδοτούνται από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους.

Πρώτη ενότητα είναι οι γενικές πολιτικές, που έχουν ισχυρότατη επίδραση στα κοινωνικά μεγέθη και τις κοινωνικές σχέσεις. Η δεύτερη ενότητα είναι οι ειδικές πολιτικές με επιμέρους στόχους και εργαλεία. Η τρίτη ενότητα είναι οι διοικητικές παρεμβάσεις, για να διευρύνεται το πεδίο επιλογών.

Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης η ευρωπαϊκή πολιτική απασχόλησης και η στρατηγική της Λισαβόνας αποτελούν την κινητήρια δύναμη για την αύξηση της απασχόλησης και για τη μείωση της ανεργίας, για την ενίσχυση της κοινωνίας της γνώσης και για την ενίσχυση της κοινωνίας της συνοχής. Επιδιώκεται ο συγχρονισμός της οικονομικής πολιτικής και της πολιτικής για την απασχόληση να γίνει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να βελτιώσει τη συνοχή της δέσμης των μέτρων που αποφασίζονται για αύξηση της συμμετοχής στην απασχόληση, την κοινωνική ένταξη των ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού, την προώθηση της συμμετοχής του κοινωνικού διαλόγου, αλλά και την προαγωγή της ισότητας των δύο φύλων.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά την υλοποίηση των δράσεων για την κοινωνική ενσωμάτωση, προβλέπεται ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης να είναι ιδιαίτερα αναβαθμισμένος με ενίσχυση των δράσεων στη διοικητική υποστήριξη και στην οικονομική διαχείριση των δράσεων.

Στο σημείο αυτό κύριοι συνάδελφοι, επισημαίνω ως πολύ θετική την πολιτική του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων να προωθήσει προγράμματα απασχόλησης ανά νομό, με τη συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλλά και των κοινωνικών εταίρων, επιμελητήρια και εργατικά κέντρα. Αυτό θα βοηθήσει σημαντικά τις περιοχές που υπέστησαν τα αποτελέσματα της αποβιομηχάνησης με υψηλό ποσοστό ανεργίας, όπως την ιδιαίτερη πατρίδα μου τη Μαγνησία.

Η ελληνική προεδρία ως πλαίσιο πολιτικής θεωρεί αναγκαία την επιμονή για την επίτευξη του στόχου να καταστεί η ευρωπαϊκή οικονομία η πλέον ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία σε παγκόσμιο επίπεδο, μια οικονομία που θα βασίζεται σε

γνώση, σε μια οργανωμένη κοινωνία με βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη, με περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και ισχυρότερη κοινωνική συνοχή.

Θεωρούμε θετική τη θέση της ελληνικής προεδρίας που αναγνωρίζει την ανάγκη υιοθέτησης ενιαίας διαδικασίας πολιτικής για την κοινωνική προστασία και την κοινωνική συνοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία θα περιλαμβάνει όλους τους επιμέρους στόχους και πολιτικές που βρίσκονται σε εξέλιξη. Μόνο μια κοινωνία που ενώνει και δεν αποκλείει, που συνθέτει και δεν αποδιοργανώνει, που προστατεύει και δεν αδιαφορεί για τα μέλη της, μπορεί να αντισταθεί στις κοινωνικές και οικονομικές κρίσεις. Χρειάζεται αρμονική συνεργασία επιχειρηματιών και εργαζομένων μέσα από έναν ειλικρινή διάλογο των οικονομικών και κοινωνικών εταίρων. Χρειάζεται επίσης, επειδή σήμερα λόγω της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας η ανάπτυξη ενσωματώνει μεγαλύτερη παραγωγικότητα και λιγότερες θέσεις εργασίας, να κατανοήσουμε το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα που με την πάροδο του χρόνου θα επιδεινώνεται και είναι η ανεργία και η έλλειψη επαρκών θέσεων εργασίας.

Τέλος, χρειάζεται πέρα από τα μέτρα που παίρνει η πολιτεία και προκειμένου να αποφευχθούν οι κοινωνικές εκρήξεις οι επιχειρηματίες και επενδυτές να συνευνοηθούν και να συνηθίσουν την ιδέα του λιγότερου κέρδους, ώστε οι πλεονάζοντες πόροι να διατίθενται στην αύξηση θέσεων εργασίας με το χαρακτηρισμό «κοινωνικοί πόροι».

Ο κοινωνικός, οικονομικός και πολιτιστικός χάρτης της χώρας μας θα μεταβάλλεται με την πάροδο του χρόνου από την δράση των ανθρώπων και τη λειτουργία της φύσης.

Η πίστη και η έλξησή μας να παραμένει πάντα η κοινωνική συνοχή στα χρόνια που έρχονται η σταθερή παράμετρος στο σχεδιασμό του αύριο, δίνουν το πραγματικό νόημα στη λέξη ανάπτυξη, που σημαίνει ευημερία του ανθρώπου.

Πιστεύω ότι ο Προϋπολογισμός του 2003 κινείται στην κατεύθυνση της ανάπτυξης και ταυτόχρονα στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης μιας κοινωνίας της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης. Γι' αυτό και τον υπερψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Τσιπλάκος έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι την περίοδο κατάρτισης του Προϋπολογισμού οι συντάκτες του κεφαλαίου δημοσίων επενδύσεων ήταν επηρεασμένοι από το κλίμα υπεραισιοδοξίας που είχε δημιουργήσει ο κ. Πάχτας για φρενίρη πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και σκέφτηκαν να βάλουν φρένο προβλέποντας μειωμένες πιστώσεις για το 2003, ώστε να ισοσταθμίσουν τις φανταστικές απορροφήσεις πάνω από 106% του κ. Πάχτα, προφανώς για να ομαλοποιήσουν την πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Έτσι, δικαιολογείται γιατί στις σχετικές σελίδες του Προϋπολογισμού, στο τεύχος Δημοσίων Επενδύσεων, στη σελίδα τριάντα επτά, βλέπουμε ότι ακόμα και στα περιφερειακά προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που έχουν απόλυτη προτεραιότητα κατά τις εξαγγελίες του κυρίου Πρωθυπουργού προβλέπονται ποσά που αντιστοιχούν στο 60% των όσων είμαστε υποχρεωμένοι να διαθέσουμε και να δαπανήσουμε.

Όμως από τότε που τυπώθηκε ο Προϋπολογισμός μέχρι σήμερα συνέβησαν μερικά γεγονότα που χάλασαν την ειδυλική εικόνα που είχε καταφέρει να περάσει ο κ. Πάχτας σχετικά με την πορεία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Πριν από λίγες εβδομάδες σε συνέντευξη Τύπου, δώσαμε πλήρη στοιχεία για την πορεία των κοινοτικών προγραμμάτων σύμφωνα με τα οποία η απορρόφηση των κοινοτικών πόρων στα δύο πρώτα χρόνια της οκταετούς περιόδου, ήταν σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα.

Την επομένη ημέρα ο αρμόδιος Υπουργός βέβαιος ότι κανένας εκτός από εκείνον γνώριζε την πραγματικότητα έσπευσε με υβριστικές δηλώσεις να μας διαψεύσει, να μας κατηγορήσει για ανευθυνότητα και κινδυνολογία, μια προσφιλή τακτική και αντίδραση όλων των Υπουργών όταν τους αποκαλύπτουμε την πραγματικότητα.

Λίγες μέρες αργότερα στη Βουλή και συγκεκριμένα την 28η Νοεμβρίου ο κ. Πάχτας, αναγκάστηκε να παραδεχθεί ότι τα στοιχεία του φακέλου που δόθηκαν στη δημοσιότητα ήταν αυθεντικά και έφτασε στο σημείο να μας κατηγορήσει για υπεξαίρεση του φακέλου και ζήτησε μάλιστα να του τον επιστρέψουμε γιατί –προσέξτε– ήταν το μοναδικό αντίγραφο και το χρειαζόταν, γιατί ήταν προϊόν μόχθου πολλών μηνών όπως έλεγε, ένα αντίγραφο για να παρακολουθούμε τη διαχείριση των 17,5 δισεκατομμυρίων.

Λυπάμαι που δεν είναι εδώ σήμερα ο κ. Πάχτας, να του επιστρέψω το φάκελο, τον έχω εδώ, ανταποκρινόμενος στην αίτησή του, αλλά και στη σύσταση του Προεδρεύοντος τότε της συζήτησης στη Βουλή, ώστε να γίνει κτήμα όλων των συναδέλφων για να πληροφορηθούν από πρώτο χέρι με επίσημα στοιχεία την απελλιπτική κατάσταση που επικρατεί στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, παρ' όσα λέγονται και παρά όλες τις αισιοδοξίες.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Να τον καταθέσετε για να πάρουμε και εμείς αντίγραφο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Θα τον καταθέσω.

Ας ανοίξουμε λοιπόν αυτόν τον φάκελο του κ. Πάχτα, που είναι επτασφράγιστο μυστικό για να δούμε τι περιέχει.

Από τα επίσης στοιχεία που αναγκάστηκε να παραδεχτεί ο κ. Πάχτας και που είναι στο φάκελο μέσα, η συνολική απορρόφηση μέχρι τον Οκτώβριο του 2002 κύριοι συνάδελφοι ήταν 10,67%, της δε δεσμευμένης δημοσίας δαπάνης του προγράμματος ή στο περιφερειακό πρόγραμμα ήταν 5,46%. Δηλαδή για το γενικό Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχουμε ετήσια πρόοδο 5% και για το περιφερειακό πρόγραμμα ετήσια πρόοδο 1%-2,5%, δηλαδή θα χρειαζόμαστε ογδόντα χρόνια για να εκτελέσουμε το περιφερειακό πρόγραμμα. Φαίνεται ότι η Κυβέρνηση είναι συντονισμένη και εναρμονισμένη με το πρόγραμμα σύγκλισης να τελειώσει μαζί, όπως λέχθηκε πραγματικά, στα ογδόντα χρόνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δηλαδή τώρα λέτε ότι θα είμαστε για ογδόντα χρόνια...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Αποκαλυπτικές ήταν οι αγορεύσεις κύριοι συνάδελφοι των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, που αφού στην αρχή της ομιλίας τους έπλεκαν το εγκώμιο της Κυβερνήσεως για τα προγράμματα στις διάφορες περιφέρειες, εκλιπαρούσαν στο τέλος λίγη φροντίδα για την δική τους περιφέρεια που ήταν εντελώς εγκαταλελειμμένη. Αυτό είναι χαρακτηριστικό.

Δεν έχω χρόνο να ασχοληθώ με λεπτομέρειες για όλα τα προγράμματα, αλλά πλήρη αναλυτικά στοιχεία θα βρείτε σε αυτό το φάκελο τον οποίο καταθέτω πια στα Πρακτικά για να γίνει κτήμα όλων των συναδέλφων και να δουν την πραγματικότητα η οποία υπάρχει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Τσιπλάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα φάκελο, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ενδεικτικά αναφέρω, κύριοι συνάδελφοι, ότι για το ΠΕΠ Θεσσαλίας η υλοποίηση προγραμμάτων μέχρι τον περασμένο Οκτώβριο ήταν 1,64%, στα δύο χρόνια, ενώ για τις φτωχότερες περιοχές δεν υπερβαίνει το 3%.

Ακόμα σε τομεακά προγράμματα όπως της υγείας, πρόνοιας, που αποτέλεσε τη σημαία της κοινωνικής ευαισθησίας του κ. Σημίτη, έχουμε λιγότερο, στα δύο χρόνια, από το 2%.

Το πιο εντυπωσιακό, κύριοι συνάδελφοι –και καταθέτω τον σχετικό πίνακα– είναι ότι σε σχέση με τον αναπτυξιακό νόμο 2601/98 μέχρι τον Μάρτη του 2002, δηλαδή σε πέντε χρόνια, αντιστοιχούν δύο επενδύσεις σε κάθε νομό και έντεκα θέσεις εργασίας. Αυτή είναι η αναπτυξιακή σας πολιτική, κύριοι Υπουργοί.

Και δεν βρισκόμαστε στην αρχή της περιόδου που θα ήταν λογικό να μου πείτε ότι στην αρχή της περιόδου είμαστε, κάθε αρχή και δύσκολη, παρά το γεγονός ότι αναφορικά με το Γ' Κ.Π.Σ. υπήρχε η πείρα των δύο προηγούμενων Κ.Π.Σ. αλλά και τα έργα γέφυρες του Β' Κ.Π.Σ. που πέρασαν στο Γ' Κ.Π.Σ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Τσιπλάκος καταθέτει για τα

Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όμως η κατάσταση συνεχίζεται επικίνδυνα και στα επόμενα χρόνια. Να δούμε, κύριοι συνάδελφοι, τα δεκατρία περιφερειακά προγράμματα που κατά την κυβέρνηση έχουν προτεραιότητα. Για να αξιοποιηθεί το συνολικό ποσό των περιφερειακών προγραμμάτων στην επταετία, που είναι 9.360 εκατομμύρια ευρώ, κανονικά πρέπει να δαπανούμε στα οκτώ χρόνια –εγώ να δεχθώ τα οκτώ χρόνια και όχι τα έξι, θα πάρετε και την παράταση– 1.170 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο. Στη σελίδα τριάντα επτά του τεύχους επενδύσεων βλέπουμε ότι στο 2001 αντί 1.170 εκατομμύρια προβλέπονται μόνο 477 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 40% των όσων έπρεπε να είχατε διαθέσει. Τη διαφορά μας αυτή για να μην τη χάσουμε, σύμφωνα με τους νέους κανονισμούς, μπορούσαμε να την καλύψουμε μόνο στα επόμενα χρόνια 2002 και 2003. Στο 2002 αντί να ξεπεράσουμε το μέσο όρο των 1.170 εκατομμύρια ευρώ για να καλύψουμε τη διαφορά, βλέπουμε ότι υλοποιήσαμε μόνο 587 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 50% των όσων έπρεπε.

Κανονικά στις προβλέψεις του 2003 έπρεπε να σημάνει συναγερμός για να ληφθούν υπόψη οι υστερήσεις των δύο χρόνων και να προβλεφθούν τουλάχιστον 2.000 εκατομμύρια ευρώ. Μόνο 688 εκατομμύρια ευρώ, αύξηση δηλαδή μόνο 13% για την οποία επιτίθεται ο κύριος Υπουργός ότι πράγματι κάτι έγινε.

Απαντήστε μας κύριοι αρμόδιοι και υπεύθυνοι: Έχετε συνειδητοποιήσει τις ευθύνες σας; Ποιον νομίζετε ότι κοροϊδεύετε; Και ποιον κοροϊδεύετε με την αισιοδοξία σας ότι όλα πάνε καλά;

Εδώ θα πρέπει να επιστημονώ κύριοι συνάδελφοι, ότι η τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα τα πράγματα, οφείλεται και στο γεγονός ότι σπαταλήθηκαν δύο χρόνια για να καλυφθούν τα αδιάθετα του Β' ΚΠΣ που ήταν 2,08 τρισεκατομμύρια δραχμές. Είναι σχεδόν αδύνατο και μάλλον αδιανόητο και με τις σημερινές κυβερνητικές πρακτικές, να μπορέσουμε πράγματι να υλοποιηθεί το 90% των υπολοίπων πόρων μέσα στα επόμενα χρόνια.

Βέβαια ο κ. Πάχτας δεν πτοείται και εξακολουθεί ακόμα να παραπλανά την κοινή γνώμη. Συγκεκριμένα για την εκτίμηση της προόδου του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν μετράει εκτελεσθέντα έργα αλλά μετράει εισροές κοινοτικών πόρων όπου υπάρχει προκαταβολή του 7% που αλλοιώνει την πραγματικότητα.

Αδιαφορούν όμως για το ότι συμβαίνει, γιατί ο λογαριασμός πληρωμής σύμφωνα με τους κανονισμούς και με την προκαταβολή που πήραμε το 2001 δεν θα έλθει το 2003 αλλά το 2004 ο πρώτος λογαριασμός και θα πληρωθεί στις αρχές του 2005, τότε που δεν θα είσθε κυβέρνηση και θα μας ζητάτε και τα ρέστα από πάνω, θα πληρώσουν και άλλοι τη δική σας ανικανότητα.

Έχουμε ζητήσει να έχουμε πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών για να μπορούμε πράγματι να μαθαίνουμε την αλήθεια και να μη μας δίνονται στις αιτήσεις καταθέσεων στοιχείων ανακριβή στοιχεία.

Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι η αξιοποίηση των κοινοτικών χρημάτων είναι θέμα Εθνικό, δεν προσφέρεται για κομματικές αντιπαραθέσεις και χρειάζεται συνεργασία όλων των κομμάτων για να βγούμε από τα αδιέξοδα τα οποία έχει δημιουργήσει η κυβέρνηση. Αν το καταλάβει αυτό η κυβέρνηση τόσο καλύτερα και για εσάς και για τη χώρα και εμείς είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε για να βοηθήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Κοτσώνης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΤΣΩΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν διακατέχομαι από την ίδια απαισιοδοξία από την οποία διακατέχεται ο προλαλήσας. Πιστεύω ότι όλα θα πάνε καλά και στο τέλος του προκαθορισμένου χρόνου θα έχουν γίνει όλα τα έργα που προβλέπονται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και το σπουδαιότερο τα έργα αυτά θα έχουν αλλάξει τη μορφή της Ελλάδας. Όλοι μας θα ζούμε σε μια άλλη Ελλάδα. Και αυτό θα είναι επίτευγμα των προσπαθειών αυτής της κυβέρνησης όπως

και των προηγούμενων.

Όσον αφορά τον Προϋπολογισμό του κράτους, η δική μου γνώμη είναι ότι ο Προϋπολογισμός για το 2003 έχει συνταχθεί με σοβαρότητα και ευθύνη, έτσι λοιπόν είμαι αποφασισμένος να τον ψηφίσω. Όμως, στον περιορισμένο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, παρακαλώ να μου επιτρέψετε να κάνω μερικές σκέψεις σχετικά με τον τρόπο που οι αριθμοί του προϋπολογισμού μετουσιώνονται σε εφαρμοσμένη πολιτική. Ο προϋπολογισμός έχει αναπτυξιακή κατεύθυνση και έχω πειστεί ότι για άλλη μια χρονιά η Ελλάδα θα είναι σε πορεία ανάπτυξης. Κατά την άποψή μου όμως καμία ανάπτυξη σε κανένα μέρος του κόσμου δεν μπορεί να είναι σταθερή και ασφαλής, παρά μόνο αν στηρίζεται σε μια κοινωνία με συνοχή. Και μια κοινωνία έχει συνοχή όταν όλα τα μέλη της νιώθουν ασφαλεία.

Κατορθώσαμε τις τελευταίες δεκαετίες με πολιτικές που είχαν αναμφισβήτητη κοινωνική ευαισθησία να δημιουργήσουμε όχι μόνο τις προϋποθέσεις, αλλά την πραγματικότητα μιας κοινωνίας όπου η συντριπτική πλειοψηφία των μελών της αισθάνεται να είναι μέσα στο κοινωνικό παιχνίδι. Αυτήν την κατάκτηση πρέπει να την διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού. Να ορθώσουμε φραγμούς σε κάθε τάση αποδυνάμωσης της μεσαίας τάξης που αποτελεί τη μεγάλη πλειοψηφία αλλά και την από κάθε άποψη ραχοκοκαλιά της κοινωνίας μας. Να σταθούμε με αποφασιστικές πολιτικές παρεμβάσεις στο πλάι όλων εκείνων που οι νέες συνθήκες που επικρατούν παγκοσμίως, τους ωθούν στα όρια της φτώχειας και έξω από το κοινωνικό παιχνίδι. Και προπαντός να συνεχίσουμε και να χαράξουμε νέες πολιτικές που να προστατεύουν όλους εκείνους που βρέθηκαν απόκληροι στο περιθώριο της κοινωνίας. Και βέβαια σε καμία περίπτωση δεν εννοώ δημαγωγικές πολιτικές του τύπου «ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα». Αυτές ανήκουν στον παλιομερολογιτισμό της σοσιαλδημοκρατίας και βέβαια δημιουργείται πρόβλημα όταν τις υιοθετεί και η Νέα Δημοκρατία, πρόβλημα που αφορά την ίδια τη σοβαρότητα του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Θεωρώ ότι η μεγάλη κατάκτηση της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας είναι ότι βοηθώντας την αύξηση της παραγωγής φρόντισε με ευαισθησία να μοιράσει το πλεόνασμα με δίκαιη απόφαση. Η κοινωνική πολιτική που επινοήθηκε, εφαρμόστηκε και άνθισε στην Ευρώπη πρέπει να διαφυλαχθεί σαν κόρη οφθαλμού.

Ένας προϋπολογισμός, όπως αυτός που συζητούμε, έχει σαν στόχο την αύξηση του εθνικού προϊόντος, επομένως και την αύξηση του εισοδήματος των πολιτών. Είναι καθήκον μας να στρέφουμε την προσοχή μας στην υποστήριξη του εισοδήματος του συνταξιούχου, του βιομηχανικού εργάτη, της εργαζόμενης μάνας, του αγρότη, του πολύτεκνου και πριν από όλα εντεινόντας κάθε αναπτυξιακή προσπάθεια να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας.

Το κοινωνικό κράτος έχει ως αποτέλεσμα την κοινωνική ειρήνη και επομένως την κοινή από όλους αναπτυξιακή προσπάθεια. Αν με περίεργα επιχειρήματα θέλουν ορισμένοι να σπρώξουν τμήματα των εργαζομένων στην ανεργία και στη φτώχεια πιστεύοντας ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα αυξήσουν το ήδη μεγάλο μερίδιό τους από το προϊόν της εθνικής παραγωγής, τους προειδοποιώ ότι κάνουν μεγάλο λάθος. Σε χώρες της Ασίας και της Αφρικής που έχω επισκεφθεί είδα μεγάλη φτώχεια. Παρ' όλα αυτά και εκεί υπάρχουν πλούσιοι. Μάλιστα, απ' ό,τι κατάλαβα, πρέπει να είναι πλουσιότεροι από τους δικούς μας πλούσιους. Όμως, ζούσαν αυτοαποκλεισμένοι σε νησίδες ασφαλείας μέσα σε έναν ωκεανό κοινωνικής οργής. Πόσο μπορούν να αντέξουν αυτές οι καταστάσεις; Πόσο τελικά απολαμβάνουν τον πλούτο τους ζώντας κάτω από διαρκή κίνδυνο ζωής;

Η πολυσυζητημένη παγκοσμιοποίηση είναι γεγονός. Δεν τη σχεδίασε κανένας διεστραμμένος εγκέφαλος ούτε η εφαρμογή της υπήρξε κατευθυνόμενη. Η παγκοσμιοποίηση είναι αποτέλεσμα των νέων επιστημονικών δεδομένων, της προόδου της τεχνολογίας. Ουδείς μπορεί να την αναστείλει ή να την απαγορεύσει και είναι ιδιαίτερα ανόητο να την αναθεματίζει.

Εκείνο που πρέπει να γίνει και ο Προϋπολογισμός που ψηφίζουμε το επιδιώκει είναι η ανάπτυξη μιας ανταγωνιστικής οικο-

νομίας. Η ταυτόχρονη προώθηση κοινωνικής ευαισθησίας πρέπει να στρέφεται όχι μόνο προς το εσωτερικό, αλλά και προς το εξωτερικό. Θέλω εδώ να χαιρετίσω την προσπάθεια που ξεκίνησε η Ελληνική Κυβέρνηση για πρώτη φορά με την εφαρμογή πολιτικών ανάπτυξης και χρηματοδότησης προς τα Βαλκάνια.

Γράφεται και λέγεται ότι η Ευρώπη υψώνει τείχη απέναντι στους απόκληρους της Ασίας και της Αφρικής, ότι φτιάχνει μέτωπο, για να αποκρούσει τα εκατομμύρια, πιθανώς και δισεκατομμύρια, των εξαθλιωμένων που χτυπούν την πόρτα της διατρέχοντας όλους τους κινδύνους, όπως συνέβη με το ναυάγιο των λαθρομεταναστών της Εύβοιας. Οπωσδήποτε, πρέπει να υπάρξουν πολιτικές ελέγχου της μετανάστευσης, για να μη βρεθούμε κάτω από την πίεση της εισόδου εκατοντάδων εκατομμυρίων εξαθλιωμένων μεταναστών που η κοινωνία μας και όλη η ευρωπαϊκή κοινωνία δεν μπορεί να αντέξει.

Προς αυτήν την κατεύθυνση απαιτείται ως Ευρωπαϊκή Ένωση να πιέσουμε και τις Ηνωμένες Πολιτείες που έχουν τη μεγάλη ευθύνη για την παγκόσμια φτώχεια. Πρέπει όλοι μαζί να συνεννοηθούμε και να φτιάξουμε ένα μέτωπο εναντίον της παγκόσμιας φτώχειας, να σταματήσει η ληστρική εκμετάλλευση του πλούτου του Τρίτου Κόσμου και η οικονομική ανάπτυξη των χωρών αυτών. Αλλιώς, φοβάμαι ότι το τραγικό περιστατικό της καταστροφής των Δίδυμων Πύργων της Νέας Υόρκης θα βρει κι άλλους μιμητές και ο ανεπτυγμένος κόσμος θα βρεθεί κάτω από μια φοβερή επίθεση.

Όσον αφορά το εσωτερικό των ανεπτυγμένων χωρών ανάμεσα στις οποίες είναι και η χώρα μας, πρέπει άμεσα να εφαρμοστούν πολιτικές προστασίας όσων θίγονται από τους σκληρούς κανόνες της απελευθερωμένης αγοράς. Πρέπει να προστατέψουμε όσους σπρώχνονται στο περιθώριο της αγοράς και της κοινωνίας. Αν δεν γίνει αυτό και μάλιστα σύντομα, αν εγκαταλειφθούν οι κοινωνικές πολιτικές στην Ευρώπη, όπως υποστηρίζεται από ορισμένους, τότε θα βρεθούμε μπροστά σε φαινόμενα κοινωνικής σύγκρουσης, όπου διαδηλώσεις σαν αυτές της Γένοβας θα μας φαίνονται σαν πορείες μαθητών κατηχητικού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μακρή.

ΣΩΗ ΜΑΚΡΗ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, στην οικονομία ο Προϋπολογισμός είναι ένα λεπτομερειακό σχέδιο το οποίο πρέπει να καθορίζει τα εξής:

Πρώτον, τις πολιτικές που θα ακολουθηθούν για να αποκτηθούν οι αναγκαίοι πόροι στα πλαίσια των δυνατοτήτων της οικονομίας και της κοινωνίας. Δεύτερον, τις δράσεις, που θα δρομολογηθούν για να χρησιμοποιηθούν, αποδοτικά και πολλαπλασιαστικά, αυτοί οι πόροι ώστε να αυξηθεί η ευημερία της κοινωνίας και η φορολογητέα ύλη της οικονομίας. Και τρίτον, να καθορίζει την ελικρίνεια και το ρεαλισμό στη συνοχή μεταξύ εσόδων και δαπανών ώστε οι δαπάνες να υποκαλύπτουν σε μια αυτονόητη διαχειριστική πειθαρχία και να μη λειτουργούν πιεστικά και αντιαναπτυξιακά προς τα έσοδα.

Η αξία βέβαια του κάθε προϋπολογισμού μετρά κατά τον απολογισμό. Και στη φάση αυτή κρίνεται ασφαλώς και η αξιοπιστία του συντάκτη του.

Σήμερα μπορούμε με ευκολία να καταλάβουμε τι σημαίνει για την Κυβέρνηση προϋπολογισμός, τι σημαίνει ρεαλισμός και τι σημαίνει αξιοπιστία. Αρκεί να ρίξουμε μια ματιά στα εισαγωγικά του δεύτερου κεφαλαίου της εισηγητικής έκθεσης σχετικά με την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2002.

Αναφέρει, λοιπόν, ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 εκτελέστηκε σε ένα σταθερό δημοσιονομικό περιβάλλον. Πρώτη ανακρίβεια. Μία οικονομία όπως η ελληνική, της οποίας ο πληθωρισμός είναι τουλάχιστον διπλάσιος του μέσου ευρωπαϊκού δεν μπορεί να επαίρεται για δημοσιονομική σταθερότητα.

Αναφέρει ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 εκτελέστηκε σε ευρώ χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Δεύτερη ανακρίβεια. Τόσο η Τράπεζα της Ελλάδος όσο και η εισηγητική έκθεση αποδέχονται ότι η εφαρμογή του νέου νομίσματος επηρέασε αυξητικά τουλάχιστον κατά 0,5% τον πληθωρισμό. Επιπλέον, ως μην ξεχνάμε και τις συνεχείς εκκλήσεις του Υπουργού Ανάπτυξης για συγκράτηση των τιμών.

Αναφέρει ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 παγίωσε το στόχο της συνέχισης δημιουργίας πρωτογενών αποτελεσμάτων. Τρίτη ανακρίβεια. Μετά τη διορθωτική παρέμβαση της EUROSTAT στην αναταξινόμηση του μεγέθους του δημοσίου χρέους και τη μεγάλη πλεον εκ νέου διεύρυνσή του, οι απαιτήσεις για πρωτογενή πλεονάσματα είναι περισσότερο αυξημένες. Και το θέμα βέβαια δεν είναι αν δημιουργούνται πρωτογενή πλεονάσματα αλλά τι τάσεις παρουσιάζουν και σε τι ύψος διαμορφώνονται για να εξυπηρετούν την οικονομία.

Αναφέρει ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 πέτυχε τον έλεγχο και τη συγκράτηση των δαπανών. Τέταρτη ανακρίβεια. Οι συνολικές δαπάνες που είχαν προϋπολογιστεί να αυξηθούν κατά 6,1% αυξήθηκαν τελικά κατά 8,4%. Όσο για την πρόβλεψη ότι κατά το 2003 οι δαπάνες θα κινηθούν στο 6%, η τάση της Κυβέρνησης να στήνει ανδριάντες προς δόξαν του ακατόρθωτου είναι γνωστή συνταγή που κινείται στα πλαίσια μιας κακοπροαίρετης δημοσιονομικής πρόθεσης. Ούτε πειθαρχία, ούτε νοικοκύρεμα εισάγει. Απλά διατηρεί επί της ουσίας τις δαπάνες στο 20% του ΑΕΠ χωρίς καμία ουσιαστική πολιτική για τον περιορισμό τους.

Αναφέρει ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 πέτυχε την αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους. Πέμπτη ανακρίβεια. Το δημόσιο χρέος μετά τη διορθωτική παρέμβαση της EUROSTAT όχι μόνο δεν αποκλιμακώθηκε, αλλά το 2002 κινήθηκε στα επίπεδα του 1998. Όσο για την πρόβλεψη του 2003 ότι το χρέος θα πλησιάσει το 100% του ΑΕΠ, μόνο στη λογική μιας Κυβέρνησης πλούσιας σε ανακριβείς προβλέψεις μπορεί να στηριχθεί.

Αναφέρει τέλος ότι ο Προϋπολογισμός του 2002 πέτυχε να ενισχυθεί η απασχόληση, η επιχειρηματικότητα και η ανάπτυξη. Έκτη ανακρίβεια. Η ίδια έκθεση λίγο παρακάτω αποδέχεται ότι τα έσοδα από φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων υστέρησαν λόγω της μείωσης των κερδών των επιχειρήσεων. Δηλαδή, οι συναλλαγές ήταν τόσο ισχνές που δεν εισέφεραν τα αναμενόμενα.

Ζητούμενο ασφαλώς στο κυβερνητικό οικονομικό επιτελείο θα πρέπει μάλλον να είναι το γιατί η πολυθρύλητη ανάπτυξη δεν επηρεάζει την εξέλιξη του δείκτη προς το θετικό.

Όσο για την απασχόληση ο πρωταθλητισμός του ελληνικού δείκτη ανεργίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο μπορεί να απαντήσει αμεσότερα.

Αξίζει τον κόπο να επισημάνουμε πως παρ' ότι ένας βασικός πυλώνας για την καταπολέμηση της ανεργίας είναι η κατάρτιση και επιμόρφωση του άνεργου δυναμικού, οι προβλεπόμενες για το 2003 απολήψεις από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο είναι κατά 8.000.000 ευρώ μικρότερες σε σχέση με την εκτέλεση του 2002. Σκόπιμο θα ήταν να υπάρχει μία απάντηση σε αυτό.

Πάντως, επειδή γίνεται πολύς λόγος για ανάπτυξη έτσι όπως μπορεί να την προσφέρει η «μαγευική» της δημιουργικής λογιστικής, καλό θα ήταν να μας εκθέσει ο Υπουργός Οικονομίας και ορισμένους άλλους δείκτες, που επίσης υποδηλώνουν ανάπτυξη, για να διαπιστώσουμε ότι η συνολική δαπάνη για έρευνα και ανάπτυξη βρίσκονται αρκετά κάτω από το 1% του ΑΕΠ, όταν η ευρωζώνη κινείται στο 2%, ότι οι δαπάνες για τεχνολογίες πληροφοριών και επικοινωνιών βρίσκονται κοντά στο 1% του ΑΕΠ, ενώ η αμέσως επόμενη από τη χώρα μας Πορτογαλία δαπανά διπλάσια ποσά, ότι ο δείκτης ευρεσιτεχνιών σε τομείς υψηλής τεχνολογίας στην Ελλάδα είναι περίπου στο 5%, όταν στην ευρωζώνη είναι 150% και πλέον, ότι η χώρα μας έχει μερίδιο στις εξαγωγές προϊόντων υψηλής τεχνολογίας περίπου στο 5%, που είναι το χαμηλότερο μεταξύ των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι το μερίδιο της χώρας μας στο ευρωπαϊκό εμπόριο είναι το μικρότερο μεταξύ των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από τις έξι λοιπόν βασικές παραδοχές, που κατά την Κυβέρνηση αποτελούν επιτεύγματα της οικονομικής της πολιτικής, που αποτυπώνονται στον Προϋπολογισμό του 2002 και που δεν είναι τίποτα περισσότερο από μισή ντουζίνα ανακριβείς, αντιλαμβάνεται κανείς τη σοβαρότητα και την αξιοπιστία των συντακτών του Προϋπολογισμού του 2003.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να παρουσιάσει αύξηση της τάξης του 12,9%. Με μια αξιόπιστη

Κυβέρνηση το μέγεθος των 8.918 εκατομμυρίων ευρώ θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι έχει τη δυνατότητα να επιδράσει θετικά στην ανάπτυξη. Όμως, αν λάβουμε υπ' όψη μας ότι το 2002 το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων υπολήφθηκε κατά 12% της αρχικής πρόβλεψης, τότε είναι να αναρωτιέται κανείς με τι μέτρα και σταθμά μπορεί να προσεγγίσει την αξιοπιστία αυτού του μεγέθους.

Σε ό,τι αφορά στην ενίσχυση της γεωργίας μας από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά και αυτή τη φορά με κυβερνητικά στοιχεία ότι η αδιαφορία για το συγκεκριμένο τομέα είναι μεθοδευμένη. Από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του 2002 η αρχική πρόβλεψη εκτελέστηκε μειωμένη κατά 32,5%, όταν είναι γνωστές οι υψηλές ανάγκες σε υποδομές της ελληνικής αγροτικής οικονομίας και όταν η Κυβέρνηση «διαρρηγνύοντας τα πανάκριβα ιμάτιά της» προσπαθεί να πείσει τους Έλληνες αγρότες ότι τις γνωρίζει και ότι μοχθεί για την αντιμετώπισή τους.

Με δεδομένη την περυσινή ανακολουθία, πώς μπορεί να πιστέψει κανείς ότι το 2003 το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων της γεωργίας θα παρουσιάσει αύξηση της τάξεως του 28%; Ανάλογα είναι και τα ερωτηματικά που εγείρει το κονδύλι των πόρων από τον FEOGA.

Τελικά τι ήταν αυτό που στέρησε από την εκτέλεση του 2002 το 4% περίπου της αρχικής πρόβλεψης; Μήπως η ανικανότητα; Και ποιος είναι ο μαγικός εκείνος τρόπος που θα μεταλλάξει την ανικανότητα σε ικανότητα, ώστε το 2003 οι πόροι αυτοί να αυξηθούν κατά 17,5%; Θα έπρεπε πάντως να είναι γνωστό ότι με σχέδια επί χάρτου δεν λύνονται τόσο σοβαρά προβλήματα όπως είναι η κρίση του αγροτικού μας τομέα.

Κλείνοντας και με αφορμή τα όσα αναφέρονται σχετικά με την ανάπτυξη και τη σύγκλιση, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις στα προκλητικότερα κατά την άποψή μου σημεία του Προϋπολογισμού.

Πρώτον, γίνεται εκτενής λόγος για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας. Το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης τρέχει από το 2000. Δεν υπάρχει ούτε ένα σημαντικό πρόγραμμα του ιδιωτικού τομέα οποιουδήποτε Υπουργείου και κυρίως του Υπουργείου Ανάπτυξης και του ΥΠΕΘΟ που να έχει πληρώσει έστω και προκαταβολές έναντι των εντάξεων.

Δεύτερον, η άφροντις σπουδή να προετοιμαστούν τα αναπτυξιακά προγράμματα του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης και η διαπραγματευτική ανικανότητα να πιέσουν τα ευρωπαϊκά όργανα έχουν αφήσει έναν από τους σημαντικότερους κλάδους της ελληνικής μεταποίησης, τον κλάδο τροφίμων και ποτών, άστεγο χωρίς ιδιαίτερη μέριμνα και ουσιαστικές αναπτυξιακές ενισχύσεις.

Τρίτον, προβλέπεται ότι θα ενισχυθούν επτακόσια περίπου επιχειρηματικά σχέδια μέσα από τον αναπτυξιακό νόμο, αυτόν που εδώ και ένα χρόνο «λιβανίζει» το ΥΠΕΘΟ χωρίς να τολμά να προχωρήσει σε σοβαρές αναδιαρθρώσεις ώστε τα αναπτυξιακά κίνητρα να συνδέσουν ουσιαστικά τη βιομηχανική πολιτική με την πολιτική της περιφερειακής ανάπτυξης.

Τελευταίο συμπέρασμα: Και αυτός ο Προϋπολογισμός, όπως και οι προηγούμενοι, συνεχίζει να ψαρεύει σε θολά νερά στην προσπάθειά του να καλλωπίσει μια εικόνα αρκετά δυσάρεστη, της οποίας δυστυχώς οι προοπτικές με την παρούσα Κυβέρνηση δεν φαίνεται να βελτιώνονται αλλά να αποκλίνουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Θωμάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον Προϋπολογισμό του 2003 η Κυβέρνηση θέτει ως στόχο, την περισσότερο ανεπτυγμένη Ελλάδα και την πραγματική σύγκλιση της οικονομίας και του εισοδήματος. Στόχος μας να φέρουμε δηλαδή το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων κοντύτερα στο μέσο κοινοτικό.

Ο προϋπολογισμός του 2003 ενθαρρύνει και ενισχύει εκείνες τις επιχειρηματικές πρωτοβουλίες και δραστηριότητες που θα διασφαλίσουν την ισόρροπη και βιώσιμη ανάπτυξη για τη χώρα

μας, την καταπολέμηση της ανεργίας -γιατί παρά τους ταχείς ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης, δεν πετύχαμε σημαντική μείωση της ανεργίας- την ενίσχυση των αγροτών και τη στήριξη των μικρομεσαίων.

Η εξέλιξη στο μέτωπο της εργασίας δεν μας ικανοποιεί, γι' αυτό σήμερα θέτουμε τις βάσεις για μια ανάπτυξη που σταθερά θα δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Σταθερός, μόνιμος, αταλάντευτος στόχος μας η μείωση μέχρι βαθμού εξάλειψης της ανεργίας.

Το νέο αναπτυξιακό άλμα που επιθυμούμε, δεν θα προκύψει ως αποτέλεσμα μιας αυτόματης διαδικασίας, γιατί τότε δεν θα περιλαμβάνει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που θέλουμε να έχει. Το νέο αναπτυξιακό περιβάλλον, θα είναι το αποτέλεσμα των συνειδητών επιλογών μας για μια δικαιότερη κοινωνία.

Ενισχύουμε τον ανταγωνισμό γιατί έτσι μόνο ωφελείται ο καταναλωτής σε επίπεδο ποιότητας και κόστους παρεχομένων υπηρεσιών.

Απελευθερώνουμε τις αγορές, όχι γιατί η απελευθέρωση αποτελεί πανάκεια, αλλά γιατί γνωρίζουμε πλέον ότι μόνο έτσι μπορούμε να πετύχουμε τον μετασχηματισμό της ελληνικής οικονομίας.

Προχωρήσαμε στην κατάργηση των περιορισμών στην άληψη της επιχειρηματικής πρωτοβουλίας, τη μείωση της γραφειοκρατίας, τον περιορισμό των αδειών για τη δημιουργία μιας νέας επιχείρησης, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών. Προχωρήσαμε στην αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος της χώρας. Σήμερα, μπορούμε να μιλάμε πλέον για φορολογική δικαιοσύνη.

Η αναπτυξιακή μας πολιτική, έχει ως προτεραιότητα την αξιοποίηση των δυνατοτήτων της κοινωνίας της πληροφορίας, προς όφελος του πολίτη, σε όλους τους τομείς, ιδιαίτερα όμως στη Δημόσια Διοίκηση και την εκπαίδευση. Πρόκειται για τη δέσμευση που αναλάβαμε στη Λισαβόνα για μια ηλεκτρονική Ευρώπη, η οποία θα επιτρέψει τη διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και τη συνεχή αύξηση της απασχόλησης μέσω της δημιουργίας νέων, ποιοτικών θέσεων εργασίας. Γι' αυτό το λόγο δίνουμε προτεραιότητα στην κατάρτιση και εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού. Εστιάζουμε τις προσπάθειές μας στον τομέα της εκπαίδευσης και της δια βίου κατάρτισης.

Η επένδυση στον άνθρωπο, στην οικονομία της γνώσης και της πληροφορίας, είναι η πιο σημαντική επένδυση για την επιχείρηση και την κοινωνία. Είναι επένδυση που διασφαλίζει την κοινωνική συνοχή, τη συμμετοχή όλων των πολιτών στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Κύριο χαρακτηριστικό του Προϋπολογισμού του 2003 είναι η συνέπεια και η υλοποίηση των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση έναντι του ελληνικού λαού και κυρίως έναντι των εισοδηματικά ασθενέστερων κοινωνικών ομάδων.

Ο νέος Προϋπολογισμός περιλαμβάνει μια σειρά μέτρων για την ενίσχυση των οικονομικά ασθενέστερων ομάδων του πληθυσμού και τη δικαιότερη διανομή του εισοδήματος.

Τα μέτρα αυτά, αποτελούν επίτευγμα, αντιπαροχή στις θυσίες και τις προσπάθειες του λαού μας. Είναι ένα ισχυρό μήνυμα προς την ελληνική κοινωνία, προς τη νέα γενιά, το μήνυμα της ανταμοιβής των κόπων και των προσπαθειών.

Η διαχείριση των φόρων, των χρημάτων που πληρώνει ο ελληνικός λαός, είναι συνετή υγιής και κοινωνικά δίκαιη. Σήμερα, δεν κάνουμε κοινωνική πολιτική με δανεικά, με τραβηχτές από το αύριο. Σήμερα, ξοδεύουμε απ' αυτά που έχουμε και έχουμε αρκετά εξ αιτίας της σωστής και αποδοτικής οικονομικής πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο επίκεντρο της έγνοιας μας και της πολιτικής μας είναι και πρέπει να είναι ο Έλληνας αγρότης και η Ελληνίδα αγρότισσα.

Στο ΠΑΣΟΚ είχαμε, έχουμε και θα έχουμε ακατάλυτους δεσμούς με τους αγρότες μας. Σε όλη τη διαδρομή μας, ο επιτυχημένος αγώνας για τη διασφάλιση των συμφερόντων των αγροτών μας, είναι η εγγύηση ότι εμείς θα πετύχουμε και σήμερα τους κοινούς μας στόχους για ασφάλεια και διεύρυνση του αγροτικού εισοδήματος.

Ο αγρότης είναι και θα είναι ενεργός παράγοντας στην ανά-

πτυξη της χώρας. Όμως, κύριε Υπουργέ, ο αγροτικός κόσμος χρειάζεται περισσότερο την κρατική παρουσία, βοήθεια και συμπαράσταση. Χρειάζεται ένα πιο ευέλικτο και ανθρώπινο τραπεζικό σύστημα. Έχει ανάγκη πλέγματος υπηρεσιών που να τον βοηθούν, να είναι δίπλα του, να του τονώνουν το ηθικό και την αυτοπεποίθηση, διότι η ανασφάλεια των αγροτών δεν στερείται βάσης. Οφείλεται στις συνθήκες που δημιουργεί η περιρρέουσα ατμόσφαιρα της παγκοσμιοποίησης σε τμήματα του πληθυσμού που εκ των πραγμάτων αισθάνονται εκτεθειμένα σε κινδύνους που θεωρούν ότι δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν.

Χρειάζεται να εμψυχωθεί ο παραγωγός και να αισθανθεί ο νέος της υπαίθρου ότι η ζωή στην ύπαιθρο και η ενασχόληση με την παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών, είναι μια αναβαθμισμένη επιλογή προοπτικής και όχι μια περιθωριακή λύση ανάγκης.

Για την ελληνική ύπαιθρο υπάρχει η μεγάλη ευκαιρία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Τα προγράμματα των νέων αγροτών και της πρόωρης συνταξιοδότησης θα συντελέσουν αποφασιστικά στην ηλικιακή αναδιάρθρωση του αγροτικού πληθυσμού. Με δουλειά, τόλμη, φαντασία, γνώση και προπαντός ορθολογική και αποτελεσματική θεσμική θωράκιση, θα πρέπει να δημιουργήσουμε μια βιώσιμη ανταγωνιστική και δυναμική ύπαιθρο.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δώσετε λύση στο δασικό πρόβλημα, σύμφωνα με τις επιταγές του νέου Συντάγματος. Δεν μπορεί στην Πάρνηθα να κτίζονται μέσα στο δάσος βίλες και να μην τιμωρείται κανείς και ο κτηνοτρόφος να πηγαίνει κατηγορούμενος επειδή έκοψε μια κλάρα πουρνάρι, για να φράξει μια τρύπα στο μαντρί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ έχει αναλάβει μια σημαντική ευθύνη απέναντι στην κοινωνία. Έχουμε θέσει ως στόχο τη μείωση της απόστασης που μας χωρίζει από την υπόλοιπη Ευρώπη και την αύξηση της ευημερίας του ελληνικού λαού.

Θέλουμε όμως σ' αυτή την αναπτυξιακή μας προσπάθεια να συμμετέχουν όλοι οι πολίτες, χωρίς αποκλεισμούς με κίνητρα σε όσους θέλουν να πάρουν το ρίσκο να αναλάβουν επιχειρηματική πρωτοβουλία. Οι ανήμποροι συμπολίτες μας με τα νέα μέτρα έχουν τη συμπαράστασή μας και την βοήθειά μας. Γιατί για εμάς δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης. Το όραμά μας για ανταγωνιστικότητα, απασχόληση, κοινωνική προστασία δεν έχει μόνο το στοιχείο της κοινωνικής δικαιοσύνης, είναι οικονομικά αποτελεσματικό. Γιατί η κοινωνική δικαιοσύνη αυξάνει τις θετικές συνέργειες στην οικονομία και οδηγεί σε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης. Αντίθετα, η διατήρηση των ανισοτήτων στην οικονομία και την κοινωνία, την κατανομή των πόρων και των ευκαιριών, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να υποσκάπτει τα θεμέλια της αναπτυξιακής διαδικασίας. Αυτό είναι που μας ξεχωρίζει από τους συντηρητικούς και τους νεοφιλελεύθερους, ότι βλέπουμε την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή ως δύο αλληλένδετους και όχι ως δύο αντικρουόμενους στόχους. Και ο Προϋπολογισμός που συζητάμε εξασφαλίζει και την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Με τον Προϋπολογισμό του 2003 συγκρούμαστε με τα προβλήματα και απαντάμε θετικά στη λύση τους.

Τα προβλήματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας δεν αποτελούν για εμάς καταπίστευμα παραδοτέο στις επόμενες γενιές, αλλά πρόκληση για έργο, δουλειά και θετικό αποτέλεσμα.

Δεν διαχειριζόμαστε το παρόν υποθηκεύοντας το μέλλον. Δεν πολιτευόμαστε με ευκαιριακές σημαίες και φραστικά πυροτεχνήματα. Με την υπεύθυνη πολιτική μας κερδίζουμε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, κερδίζουμε το παρόν, κατακτούμε το μέλλον.

Καθαροί στόχοι του ελληνικού λαού και της Κυβέρνησης είναι η ανάπτυξη, το νέο κοινωνικό κράτος, η ενδυνάμωση της διεθνούς σχέσης της χώρας.

Πρωτεύουμε την ανάπτυξη με κοινωνική συνοχή και ασφάλεια για μια ισχυρή Ελλάδα. Υλοποιούμε σήμερα ένα νέο αναπτυξιακό άλμα με συνέπεια, εργασία και πρόγραμμα. Οικοδομούμε την ισχυρή κοινωνία.

Με τον Προϋπολογισμό που συζητάμε στοχεύουμε σε μια δυναμική οικονομία που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας. Μια οικονομία που προσαρμόζεται μεν στους κανόνες της αγοράς και στις απαιτήσεις του καταναλωτή, αλλά συγχρόνως οριοθετεί τους κανόνες συμπεριφοράς αυτής της αγοράς, παρεμποδίζει την άνομη συγκέντρωση πλούτου, χαλιναγωγεί την απληστία διαχέει τα οφέλη της ανάπτυξης σε όλους τους πολίτες της χώρας. Μια οικονομία που παράγει ανταγωνιστικά προϊόντα και υπηρεσίες, τα οποία αναζητούν οι πολίτες όλης της Ευρώπης, όλου του κόσμου. Μια οικονομία όπου το κράτος δεν ασφυκτιά κάτω από την πίεση του χρέους και έχει την ικανότητα να επεμβαίνει και να δαπανά σε περίπτωση ανάγκης. Μια οικονομία όπου αντέχει στο χρόνο, που έχει τις βάσεις για μια τροχιά ανάπτυξης δεκαετιών, για στήριξη και υλοποίηση των μεγάλων έργων υποδομής, όπως αυτό που παραδόθηκε χθες στην πατρίδα μου στην Πάτρα, την περιμετρική της Πάτρας ή την ευρεία παράκαμψη. Ένα έργο που παραδόθηκε βέβαια χωρίς την παρουσία του Πρωθυπουργού λόγω καιρικών συνθηκών. Πιστεύουμε όμως ότι θα έρθει σύντομα γιατί πέρα από τα εγκαίνια είναι απαραίτητος και για έναν άλλο λόγο. Ως γουρλής που είναι τον έχουμε ανάγκη για να στεριώσει το έργο γιατί ένα τμήμα του που εγκαινιάσε ο κ. Μητσοτάκης γκρεμίστηκε και το ξαναφτιάξαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή την ισχυρή οικονομία, που αποτελεί το θεμέλιο για την ισχυρή Ελλάδα, την κοινωνία της συνοχής και της αλληλεγγύης υπηρετεί ο παρόν προϋπολογισμός και γι' αυτό σας καλώ να τον υπερψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Ο Κρατικός Προϋπολογισμός για το 2003 είναι ένας προϋπολογισμός που δημιουργεί οδυνηρές συνέπειες για το εργατικό εισόδημα αλλά και για το σύνολο της ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας.

Η περικοπή των κοινωνικών δαπανών έχει αρνητικές συνέπειες στην υγεία, στην παιδεία, στην πρόνοια, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό.

Η άγρια φορολόγηση των εργαζομένων, των συνταξιούχων, οι αυξήσεις στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ μαζί με τα αλλεπάλληλα κύματα της ακρίβειας στα είδη πλατείας λαϊκής κατανάλωσης, είναι μόνο μερικές πλευρές που κάνουν τη ζωή των εργαζομένων ανυπόφορη.

Η εργατική τάξη ζει σήμερα τις βαριές συνέπειες τις αντεργατικής πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση με τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η επίθεση της Κυβέρνησης στα λαϊκά εισοδήματα είναι σφοδρή και βεβαίως, το ίδιο σφοδρή είναι και στα δικαιώματα με τα αντεργατικά μέτρα και τους νόμους που έχουν σαν στόχο να κτυπήσουν τη συλλογική δράση της εργατικής τάξης. Η επίθεση αυτή δεν πρόκειται να σταματήσει. Είναι μια επίθεση η οποία εξελίσσεται σε συνεργασία με τη συμβιβασμένη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και ικανοποιεί τις απαιτήσεις των βιομηχάνων. Η επίθεση αυτή δεν είναι ούτε ευκαιριακή, ούτε αποσπασματική. Συνδυάζεται με όλες τις αντιδραστικές αλλαγές που καταργούν ασφαλιστικά δικαιώματα που εμπορευματοποιούν και υποβαθμίζουν την υγεία και την παιδεία. Αποτελεί βασικό στοιχείο των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, της στρατηγικής του κεφαλαίου που αποσκοπεί στην αύξηση των κερδών των κεφαλαίων μέσα από την ένταση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Την τελευταία δεκαετία από το 1990 και μετά η εργατική τάξη βρίσκεται αντιμέτωπη με σειρά αντεργατικών νόμων, όπως η ανατροπή των εργασιακών ασφαλιστικών, μισθολογικών δικαιωμάτων. Πρώτη ξεκίνησε αυτήν την επίθεση η Νέα Δημοκρατία με το ν. 1892/90 για την εφαρμογή της μερικής απασχόλησης, εφαρμόζοντας τότε κατά γράμμα τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και τις εντολές της Λευκής Βίβλου, εντολές που στηρίχθηκαν από το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία και το Συνασπισμό, όπως προωθήθηκαν στη δεκαετία που διανύσαμε με την εφαρμογή των τοπικών συμφώνων απασχόλησης, την καταπίεση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, επεκτάθηκαν με τις ελαστικές μορφές απασχόλησης και με την ψήφιση νόμων, όπως ο ν.

2639 και ο ν. 2874 που κατήργησε το οκτώωρο και το επτάωρο, που επέκτεινε τη μερική απασχόληση, που αύξησε το όριο των απολύσεων, που μείωσε τις εργοδοτικές εισφορές σε ένσημα και νομιμοποίησε τα δουλεμπορικά γραφεία ευρέσεως εργασίας και φυσικά προσαρμοσε τη λειτουργία του ΟΑΕΔ στις ανάγκες των εργοδοτών. Είναι μία πολιτική που σκοπεύει στην απελευθέρωση του ωραρίου των καταστημάτων.

Το καθεστώς του εργασιακού μεσαίωνα εξαπλώνεται. Αντί για ουσιαστική δημόσια δωρεάν επαγγελματική εκπαίδευση, αντί για σταθερή εργασία με όλα τα εργασιακά ασφαλιστικά μισθολογικά δικαιώματα, όπως προτείνουμε εμείς ως Κ.Κ.Ε., χιλιάδες νέοι οδηγούνται στα υποβαθμισμένα ΤΕΕ, στις ιδιωτικές επαγγελματικές σχολές, στα προγράμματα της ψευδοκατάρτισης και ταυτόχρονα στην εργασιακή περιπλάνηση, στην υποαπασχόληση και την ανεργία. Γιατί με την επιβολή και επέκταση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, την ανατροπή των εργασιακών δικαιωμάτων, αυξάνεται ο εκβιασμός σε βάρος των εργαζομένων με αιχμή το πρόβλημα της ανεργίας που δημιουργεί το ίδιο το σύστημα και οξύνει η αντεργατική πολιτική που εφαρμόζει σήμερα η Κυβέρνηση.

Το παραμύθι της αντιμετώπισης της ανεργίας μέσα από το μοίρασμα μιας θέσης εργασίας σε δύο και περισσότερους άνεργους έχει καταρριφθεί. Τα αντεργατικά μέτρα αυξάνουν την εντατικοποίηση της εργασίας και αποτελούν μεγάλη απειλή και τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο για τη ζωή των εργαζομένων στους χώρους εργασίας.

Είναι βεβαίως και ο βασικός παράγοντας της αύξησης των εργατικών ατυχημάτων που είναι κατά δεκάδες χιλιάδες οι σκατεμένοι εργάτες. Τα εργατικά ατυχήματα αποτελούν ρεκόρ. Αυτό είναι και το πέμπτο συγκριτικό πλεονέκτημα των Ολυμπιακών Αγώνων. Τα τέσσερα άλλα τα είπε ο κ. Βενιζέλος. Κάθε χρόνο η Κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό παρουσιάζει πλάσματικά στοιχεία για την κατάσταση των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των ανέργων.

Η αλήθεια, όμως, είναι πολύ σκληρή. Οι άνεργοι ξεπερνούν τις πεντακάσιες χιλιάδες και από αυτούς μόνο ένας στους τέσσερις παίρνει επίδομα ανεργίας και αυτό μόνο για ένα χρόνο που είναι 3.500 δραχμές, που αντιστοιχεί στο 50% του κατώτερου βασικού μερακάματος.

Φυσικά για το δίκτυο κατά της φτώχειας που λέει η Κυβέρνηση, πρέπει να αναφέρουμε το επίδομα των μακροχρόνιων ανέργων που παίρνουν 50.000 δραχμές εφόσον το οικογενειακό τους εισόδημα δεν ξεπερνάει το 1.000.000 ούτε και το τεκμήριο.

Με βάση και το κυβερνητικό σχέδιο «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» η Κυβέρνηση προχωρά στις ευέλικτες εργασιακές σχέσεις και στη μερική απασχόληση και στο δημόσιο.

Για το οικογενειακό επίδομα και των δύο συζύγων η Κυβέρνηση αρνείται να δώσει και τα αναδρομικά και οδηγεί τους υπαλλήλους στα δικαστήρια ξοδεύοντας δισεκατομμύρια.

Η επιχορήγηση του Κρατικού Προϋπολογισμού στον ΟΕΚ σταμάτησε. Η Κυβέρνηση, όμως, με το έτσι θέλω διορίζει διοίκηση στον ΟΕΚ που την ελέγχει με δικούς της ανθρώπους, παχυλά αμειβόμενους όπως προβλέπει και το άρθρο 20 του ν. 2874/2000.

Το Κ.Κ.Ε. προτείνει για την ανεργία, την απασχόληση – χωρίς να έχουμε αυταπάτες ότι θα τα υλοποιήσετε, είναι όμως ζήτημα για το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα να τα παλέψει – να δοθούν 200.000 δραχμές ως έκτακτη οικονομική ενίσχυση στους άνεργους για να κάνουν Χριστούγεννα ή να βουλώσουν κάποια τρύπα. Δεύτερον, καθιέρωση γνήσιου εργατικού τριανταπενταώρου, με γενικευμένη νομοθετική ρύθμιση.

Τρίτον, να αυξηθεί το επίδομα της ανεργίας στο 80% του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη και βεβαίως να υπάρχει επιδότηση των ανέργων που πρωτοπαίρνουν στην παραγωγή και η ιατροφαρμακευτική κάλυψη να είναι για όλους τους άνεργους.

Με την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου στο χρόνο που διανύουμε του ν. 3029, η Κυβέρνηση συνεχίζει την αντιασφαλιστική της πολιτική με νέα μέτρα κατά των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Βεβαίως πρέπει να πούμε ότι εδώ εφαρμόζονται οι αποφά-

σεις της Λισαβόνας και της Στοκχόλμης στις συνόδους κορυφής των δεκαπέντε. Υπάρχουν και οι αξιώσεις των πολυεθνικών και της Κομισιόν, οι οποίες είναι να υπάρχει παράταση του εργάσιμου βίου κατά μια πενταετία, να υπάρχει επέκταση της ελαστικής μορφής απασχόλησης, να υπάρχει ταυτόχρονη και γρήγορη προώθηση των επαγγελματικών ταμείων.

Αρα ο ν. 3029 που ψήφισε η Κυβέρνηση με τις πλάτες της Πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ είναι μόνο η αρχή. Η Νέα Δημοκρατία με τις τοποθετήσεις πολλών ομιλητών εμφανίζεται με φιλολαϊκό πρόσωπο. Προσπαθεί όμως να κρυφτεί πίσω από το δάκτυλό της. Στην ουσία εκφράζει την ίδια πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Ζητάει η Νέα Δημοκρατία περισσότερα, ζητάει πλήρη απελευθέρωση, ζητάει περισσότερη μερική απασχόληση και ιδιωτικοποιήσεις και μάλιστα πιο γρήγορα. Εξ άλλου ήταν πρώτη αυτή που δίδαξε τη μερική απασχόληση. Ο Συνασπισμός αποδεικνύεται άξιος σύμμαχος της συνθήκης του Μάαστριχτ της Λευκής Βίβλου των τοπικών συμφωνιών απασχόλησης της ΟΝΕ. Στηρίζει την πολιτική της Κυβέρνησης και της ταξικής συνεργασίας. Εμείς βρίσκομαστε στον αντίποδα αυτών των προτάσεων και προτείνουμε το κατώτερο μεροκάματο να γίνει 41 ευρώ, κατώτερη σύνταξη το 80% του μισθού κατώτερο μισθό 1000 ευρώ και βεβαίως οι συντάξεις στο δημόσιο να είναι το 80% των τελευταίων αποδοχών. Και φυσικά απαιτούμε να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Επίσης λέμε ότι η σύνταξη να είναι στους άντρες στα εξήντα χρόνια, στις γυναίκες στα πενήντα πέντε και στα βαριά και ανθυγιεινά αντίστοιχα στα πενήντα πέντε και στα πενήντα χρόνια. Όσοι δεν συμπληρώνουν τα ελάχιστα έτη, να καθιερωθεί ο θεσμός της κοινωνικής σύνταξης με βάση τις ανάγκες των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η κ. Σπυράκη έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΠΥΡΑΚΗ: Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2003 αναλύθηκε πιστεύω προς τη σωστή κατεύθυνση κυρίως από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας σε μια αγόρευση με πολιτικά μηνύματα και με επιχειρήματα, από τους ειδικούς εισηγητές αλλά και από τον Υπουργό ο οποίος τόσο στην ομιλία του αλλά και στις απαντήσεις και στις παρεμβάσεις, έδωσε το στίγμα και την προοπτική της κυβερνητικής πολιτικής.

Δεν θα είχα να προσθέσω κάτι σ' αυτά παρά να συμφωνήσω ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι αξιόπιστος και γι' αυτό προτίθεμαι να τον ψηφίσω. Από την άλλη, κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, άλλοτε σε χαμηλούς ή σε εντονότερους τόνους υπήρχε μια τάση καταστροφολογίας για το γενικό έργο της κυβερνητικής πολιτικής. Γι' αυτό θα αναφερθώ σε μια γενικότερη εικόνα στην πραγματική εικόνα και όχι στην εικονική πραγματικότητα έναν όρο που από πολλούς και επανειλημμένα ακούσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα.

Είμαι Ελληνίδα πολίτης και όπως όλοι οι άλλοι ζω και κυκλοφορώ σ' αυτήν τη χώρα στις μικρές, στις μεγάλες πόλεις, στην υπαίθρο. Νομίζω ότι κανείς δεν θα μπορούσε να έχει αντίρρηση ότι η Ελλάδα δεν είναι η ίδια στη σύγχρονη εποχή. Η Ελλάδα αλλάζει και αυτή δεν είναι μόνο διαπίστωση του Έλληνα πολίτη, αλλά και από όσους επισκέπτονται συχνά αυτήν τη χώρα. Η Ελλάδα αλλάζει και βελτιώνεται. Ταξίδευα και συνεχίζω να ταξιδεύω σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως άλλωστε κάνουν πολλοί Έλληνες πολίτες και συνεχώς διαπιστώνω ότι από τις διαφορές που μας έκαναν να τις ζηλεύουμε πάρα πολλές έχουν εξαλειφθεί. Παρόλ' αυτά και το σπουδαιότερο νοιώθω συνεχώς όπως και οι περισσότεροι Έλληνες, περηφάνια από το γεγονός ότι είμαι πολίτης μιας χώρας που την υπολογίζουν. Μιας χώρας η οποία δέχεται συγχαρητήρια για την αξιοπρεπή διεθνή της παρουσία. Μιας χώρας που εκφράζει ευθαρσώς και χωρίς περιστροφές τη στήριξη στο διεθνές δίκαιο, στην ειρήνη στην περιοχή, μιας χώρας που έμπρακτα συμβάλλει στην ανάπτυξη των όμορων, και όχι μόνο, χωρών, μιας χώρας που στηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας και μέσα απ' αυτή τη βελτίωσή της.

Μιας χώρας που είναι προσηλωμένη στην ειρήνη. Μιας χώρας στην οποία η ομφαλοσκοπηση και η εθνοκεντρική αντίληψη υποχωρεί υπέρ μιας οικουμενικής προσέγγισης των θεμά-

των.

Αν είμαστε καλοπροαίρετοι είναι εύκολο να αποδεχθούμε ότι η κυβερνητική πολιτική των τελευταίων ετών, η Κυβέρνηση Σημίτη έχει αλλάξει την Ελλάδα και όχι μόνο την έχει αλλάξει, αλλά προσφέρει και προοπτική για μια συνεχή βελτίωση.

Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή της «εκσυγχρονιστικής» ή της «νέας» πολιτικής δίνει προτεραιότητα στην ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεγγύης, κάτι που είναι ιδιαίτερα εμφανές με τον φετινό Προϋπολογισμό, αλλά επίσης, και στην αύξηση της παραγωγικότητας και της απασχόλησης. Εξασφαλίζει μια σταθερή πορεία στην αποκαλούμενη πραγματική σύγκλιση και προκαλεί ανακατανομή του εισοδήματος, που οπωσδήποτε με τα στοιχεία που έχουμε είναι δικαιότερη. Οι διαφορές ανάμεσα στις περιφέρειες φαίνεται σχεδόν να έχουν εξαλειφθεί. Οπωσδήποτε, παραμένουν ενδοπεριφερειακές ανισότητες. Αυτός είναι ο στόχος του νέου Προϋπολογισμού και της φορολογικής μεταρρύθμισης, με την ενίσχυση της μεγάλης οικογένειας, με την ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, να εξομαλύνει αυτές τις ανισότητες.

Αυτό θα επιτευχθεί σιγά σιγά και σταθερά, όπως έχουν επιτευχθεί τόσα άλλα. Δεν πετάω στα σύννεφα και δεν θα υποστήριζα ότι ζούμε σε μία Γη της Επαγγελίας. Καμία χώρα άλλωστε δεν προσφέρει τέτοια εχέγγυα. Θα ήταν όμως συντηρητισμός και έλλειψη γενναιοδωρίας να διαστρεβλώνουμε την πραγματικότητα και να παρουσιάζουμε μία χώρα βυθισμένη στη δυστυχία της αναποτελεσματικότητας και της αποτελμάτωσης. Η κριτική είναι απαραίτητη, γιατί διατηρεί σε εγρήγορση την εκτελεστική εξουσία ή ακόμα επισημαίνει σημεία που δεν έτυχαν της άμεσης προσοχής. Η ισοπεδωτική όμως κριτική δημιουργεί σύγχυση στον Έλληνα πολίτη, ο οποίος διαπιστώνει τη διαφορά ανάμεσα σ' αυτά που ακούει και σ' αυτά που βιώνει, σ' αυτά που βλέπει.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι αυτή η σύγχυση που κάνει δυστυχισμένο τον Έλληνα πολίτη και αντί να του δημιουργεί ικανοποίηση, όπως είναι πιθανόν, ο στόχος, τον απογοητεύει.

Ταλαιπωρείται ο Έλληνας πολίτης; Σίγουρα ταλαιπωρείται και αυτό το παραδέχεται και η Κυβέρνηση και όσοι τη στηρίζουν, αλλά ο Έλληνας πολίτης ξέρει να υπομένει και γι' αυτό είμαστε ευγνώμονες όσοι τον βλέπουμε να υπομένει καρτερικά. Γιατί όμως υπομένει καρτερικά; Διότι γνωρίζει ότι οι προσδοκίες του δεν θα διαψευστούν. Ταλαιπωρείται στη Μεσογείων, στη Βουλιαγμένης, στην Κηφισίας. Γνωρίζει όμως από τα έργα τα οποία ήδη του έχουν παραδοθεί ότι το κυκλοφορικό θα λυθεί σύντομα και θα ζει σε μία άλλη πόλη, σε μία πόλη που θα τον σέβεται πολύ περισσότερο. Το ίδιο ισχύει με πάρα πολλά έργα στους τομείς οι οποίοι έχουν υποστεί μεγάλη κριτική, όπως είναι ο τομέας της υγείας ή ο τομέας της πρόνοιας. Σίγουρα, δεν έχει επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, αλλά υπάρχουν βελτιωτικά βήματα τα οποία κανείς μπορεί να δει.

Υπάρχουν νοσοκομεία που δεν λειτουργούν σωστά. Υπάρχουν όμως νοσοκομεία που τα τελευταία δύο και τρία χρόνια έχουν κάνει πάρα πολύ μεγάλη πρόοδο. Επισκεφτείτε το «Αλεξάνδρα» για παράδειγμα, επισκεφτείτε το ΙΚΑ τόσο στην Πλατεία Κάνιγγος, όσο και στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

Αλλά δεν θα συνεχίσω στην ίδια κατεύθυνση. Για να είναι παραγωγική η συζήτηση, θα αναφερθώ στα δύο κυριότερα προβλήματα που κυριολεκτικά ταλανίζουν τον Έλληνα πολίτη και πιστεύω ότι αυτά είναι δύο. Το ένα είναι η γραφειοκρατία και το άλλο η έλλειψη εμπιστοσύνης στην ποιότητα των υπηρεσιών.

Πιστεύω ότι ο σχεδιασμός της κυβερνητικής πολιτικής είναι προς μία σωστή κατεύθυνση, αλλά για να μπορέσει να αποδώσει χρειάζεται να κινητοποιηθεί η κοινωνία των πολιτών. Θα φέρω ένα παράδειγμα. Όπως γνωρίζετε, έχω ζήσει για τριάντα χρόνια σε ένα αρκετά προστατευμένο περιβάλλον, αλλά και πολύ ανταγωνιστικό, όπως είναι αυτό του ακαδημαϊκού χώρου.

Ο ακαδημαϊκός χώρος στην Ελλάδα είναι και αυτός τομέας του δημόσιου και το πρόβλημα της γραφειοκρατίας το οποίο ήταν πάρα πολύ έντονο αμβλύθηκε από τη στιγμή που υιοθετήσαμε τις νέες τεχνολογίες της πληροφορικής και των τηλεπικοινωνιών, διότι θα γνωρίζετε φαντάζομαι ότι έχουμε πρωτιά στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ως προς την υιοθέτηση αυτών

των τεχνολογιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Οι σχέσεις μας καλυτέρευαν, η παραγωγικότητα μας αυξήθηκε, το στίγμα μας στη διεθνή επιστημονική κοινότητα έγινε εντονότερο, γίναμε περισσότερο εξωστρεφείς, αποκτήσαμε χωρίς χρονοτριβή και χωρίς κόστος την πληροφορία όταν την θέλαμε και αυτό το έχει συνειδητοποιήσει η Κυβέρνηση.

Αρκεί να δούμε τι έχει συμβεί με την κινητοποίηση των τελευταίων μηνών στην κοινωνία της πληροφορίας στο επίπεδο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης: Το 2000 εξήντα τέσσερα παιδιά μοιράζονταν έναν υπολογιστή. Σήμερα μόνο δεκατέσσερις. Το 2000 μόνο μικρό ποσοστό σχολείων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ήταν συνδεδεμένο στο διαδίκτυο. Τώρα είναι σχεδόν το 100%. Και δεν πρέπει να παραγνωρίσουμε ότι σήμερα που μιλάμε και χθες προκηρύχθηκαν τα δύο μεγαλύτερα έργα της πληροφορικής: Το POLICE-ON LINE και το ΣΥΖΕΥΞΗ. Με αυτά η πρόθεση δεν είναι άλλη παρά να υπάρχει γρήγορη διεκπεραίωση, διαφάνεια και έλεγχος του πολίτη προς τις υπηρεσίες.

Για να γίνει αυτό, όμως, νομίζω ότι πρέπει να ακολουθηθεί το παράδειγμα του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο έστησε ένα γραφείο πληροφορικής. Να το στήσουν και τα άλλα Υπουργεία. Επίσης, για να έχουμε τα αποτελέσματα τα σωστά, θα πρέπει συγχρόνως να υπάρξει παντού, και στην Κυβέρνηση αλλά και στην κοινωνία των πολιτών, η βούληση για την εφαρμογή «Κοινού Πλαισίου Αξιολόγησης». Αν αυτό δεν γίνει, δεν θα μπορέσουμε ποτέ να φθάσουμε στην πραγματική σύγκλιση. Διότι η σύγκλιση η πραγματική σημαίνει αλλαγή νοοτροπίας και αυτό θα συμβεί μόνο όταν ο Έλληνας πολίτης, ως κοινωνικός εταίρος, θα μπορεί ο ίδιος να αξιολογεί και να οδηγεί ο ίδιος στην διαμόρφωση του προϋπολογισμού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση για τις έξι το απόγευμα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Ο κ. Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητώντας κάθε χρόνο τον προϋπολογισμό του επόμενου έτους και τον απολογισμό του απερχόμενου έτους, παρασυρόμαστε και αναλίσκουμε σε αριθμούς και οικονομικά μεγέθη εν πολλοίς δυσνόητα, παραγνωρίζοντας πολλές φορές κοινωνικά φαινόμενα ή προβλήματα που ενίοτε παίζουν πράγματι καθοριστικό ρόλο στην διαμόρφωση των δεικτών ευημερίας του λαού μας.

Θα επικεντρώσω την τοποθέτησή μου, στον λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, σε δύο τέτοια φαινόμενα-μάστιγες, που εκτιμώ ότι είναι λερναίες ύδρες, την διαφθορά και την εγκληματικότητα.

Όταν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διεθνείς οργανισμοί κατατάσσουν τη χώρα μας πρώτη σε διαφθορά στην Ευρώπη και την εμφανίζουν χρόνο με το χρόνο να κατακυλάει στα σκαλοπάτια της παγκόσμιας κατάταξης, όταν η ετήσια έκθεση του καθ' ύλην αρμοδίου θεσμικού οργάνου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αναφέρει αμέτρητες περιπτώσεις κατασπατάλησης και διασπάθισης του δημόσιου χρήματος, όταν στην ετήσια έκθεση του Συνηγού του Πολίτη απαριθμούνται παρανομίες ων ουκ έστιν αριθμός της Δημόσιας Διοίκησης, με τις οποίες αδικείται και ταλαιπωρείται ο πολίτης, όταν ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου στην πρόσφατη ομιλία του στην γενική συνέλευση των εισαγγελέων έκανε λόγο για διαφθορά, για συναλλαγή, για «γρήγορο δόσιμο» και τόσα άλλα, όταν συνέρχεται έκτακτα η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου και συζητά κεκλεισμένων των θυρών πώς θα μπορέσει η δικαιοσύνη να συνεισφέρει εντονότερα στην καταπολέμηση της διαφθοράς, όταν τέλος η κοινωνία μας ζει αυτό το φαινόμενο κατά τον πλέον έντονο τρόπο, τότε κύριοι συνάδελφοι κάτι δεν πάει καλά.

Τότε φοβάμαι ότι δεν μπορούμε να μιλάμε ούτε για δημοκρατία υπόδειγμα, αλλά ούτε και για ευημερία. Γιατί δημοκρα-

τία δεν είναι μόνο να λειτουργούν ελεύθερα τα κόμματα, δεν είναι να γίνονται κάθε τόσο εκλογές, ή να συνεδριάζει το Κοινοβούλιο, Δημοκρατία σημαίνει ότι πρέπει να νοιώθει ο πολίτης πως ζει σε ένα ευνομούμενο κράτος, τον οποίο υπηρετεί η Δημόσια Διοίκηση και δεν τον καταδυναστεύει, δεν τον αδικεί, δεν τον απομυζά. Και ευημερία δεν είναι μόνο το υψηλό κατά κεφαλήν εισόδημα, είναι και η ισονομία, η προστασία του αδυνάτου, η αξιοκρατία.

Τι σημαίνει διαφθορά. Σημαίνει παρανομία, αδικία, παραγκωνισμό, παράνομο πλουτισμό, αναξιοκρατία και διάπραξη σωρεία ποινικών αδικημάτων, δωροδοκία, απάτη, νόθευση κλπ.

Και η κυβερνήσή σας τι κάνει κύριε Υπουργέ; Φοβάμαι διδάσκει δια του παραδείγματος. Καταρτίζει πλαστούς προϋπολογισμούς, με τους οποίους εξαπατά τον ελληνικό λαό, παρεμποδίζει την έρευνα για το σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, την αματωλή ΔΕΚΑ, τις παράνομες ελληνοποιήσεις και για τους κλέφτες του Κτηματολογίου. Και όχι μόνο αυτό, αλλά δια των Υπουργών και των στελεχών της, όταν η ελληνική δικαιοσύνη κάνει τη δουλειά της, καθυβρίζεται κατά τον σκαιότερο τρόπο. Και περαιτέρω, αντί να πλήξει τις γενεσιουργές αιτίες αυτού του θλιβερού φαινομένου, αντί να καταπολεμήσει τον κομματισμό και την αναξιοκρατία –που εγώ εκτιμώ ότι είναι οι βασικότερες αιτίες που θρέφουν αυτό το φαινόμενο- θεσμοθετεί κατασταλτικούς μηχανισμούς. Εκτός δηλαδή, από τους διαχρονικούς αμυντικούς μηχανισμούς της κοινωνίας, όπως είναι τα σώματα ασφαλείας, η ελληνική δικαιοσύνη, έχουμε το «Συνήγορο του Πολίτη», το ΣΔΟΕ, τους ελεγκτές Δημόσιας Διοίκησης, τους επιθεωρητές, το Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, την υπηρεσία εσωτερικών υποθέσεων της ΕΛ.ΑΣ και τόσα άλλα.

Όσον αφορά την εγκληματικότητα:

Επιχειρεί ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κατά καιρούς να εμφανίσει ότι τα πράγματα πηγαίνουν προς το καλύτερο, να μας πει ότι η εγκληματικότητα τιθασεύεται και ότι το κλίμα ασφάλειας επανέρχεται στην ελληνική κοινωνία. Αναμφισβήτητα ήταν μεγάλη επιτυχία για τα σώματα ασφαλείας και ειδικότερα για την αστυνομία η εξάρθρωση –καθ' ο μέρος έχει εξαρθρωθεί- της «17N». Με ικανοποίηση χαίρεται αυτή την επιτυχία, αλλά θέλουμε να τονίσουμε ότι αναμφισβήτητα συνέβαλε και η Νέα Δημοκρατία σ' αυτήν την επιτυχία, διότι θυμίζω ότι ο αντιπρονομοκρατικός νόμος, ο οποίος ψηφίστηκε πριν από ενάμιση χρόνο περίπου και ο οποίος συνέβαλλε τα μέγιστα σε αυτήν την επιτυχία, δεν θα είχε ψηφιστεί, αν η Νέα Δημοκρατία σθεναρά δεν στήριζε μέσα στην Αίθουσα το νομοσχέδιο, όταν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που η κυβέρνηση τους είχε φέρει αυτό το νομοσχέδιο, το καταπολεμούσαν λυσσασδώς.

Φοβάμαι όμως ότι αυτή η επιτυχία και αυτή η ικανοποίηση μόνο πρόσκαιρη ανακούφιση έχουν επιφέρει, διότι αναμφίβολα η βαριά εγκληματικότητα συνεχίζει να μαστίζει την ελληνική κοινωνία και τον ελληνικό λαό. Μόνο οι ληστείες για το έτος 2002, στο λεκανοπέδιο Αττικής, έχουν ξεπεράσει το νούμερο εκατόν τριάντα, όταν ολόκληρο το 2001 ήταν μόνο τριάντα τέσσερις. Από εκεί και πέρα τα ναρκωτικά, το οργανωμένο έγκλημα, το εμπόριο γυναικών και τόσα άλλα βαριά εγκλήματα βρίσκονται σε έξαρση.

Η Ιντερπόλ σε τελευταία έκθεσή της κατατάσσει την Ελλάδα ως την πρώτη χώρα στα Βαλκάνια από πλευράς εγκληματικότητας. Ένας από τους λόγους που συντελούν στην αδυναμία της κοινωνίας να αντιμετωπίσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα είναι και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζει τα Σώματα Ασφαλείας η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Δεν τα αντιμετωπίζει με τη σοβαρότητα που αρμόζει στα καθήκοντα που αυτά επιτελούν.

Τους αναγκάζετε να κατέβουν στους δρόμους σε ένστολες διαμαρτυρίες, τους αναγκάζετε πολλές φορές να παρεκτρέπονται, διότι δεν βρίσκουν κατανόηση στα δίκαια αιτήματα που κάθε τόσο υποβάλλουν. Εμπαίζονται κυριολεκτικά. Ο κύριος Πρωθυπουργός στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, όταν πήγε να πανηγυρίσει για την επιτυχία της «17 Νοέμβρη», έδωσε υποσχέσεις, υποσχέσεις τις οποίες πήρε πίσω. Περαιτέρω, θα ήθελα να τονίσω τον απαράδεκτο νόμο, ο οποίος έχει ρυθμίσει τα συνταξιοδοτικά των συνταξιούχων αστυνομικών και στρατιω-

τικών, τον ν. 2838 του 2000, που έχει δημιουργήσει συνταξιούχους πολλών ταχυτήτων και τόσα άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς ο Προϋπολογισμός το 2002, το τρέχον έτος που απέρχεται, έχει κονδύλια περίπου ίδια με εκείνα που είχε το 2001. Πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι έρχονται Ολυμπιακοί Αγώνες, με τόσα προβλήματα που ακολουθούν και όμως τα κονδύλια ουσιαστικά παραμένουν τα ίδια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...και κατά μέσο όρο είναι λιγότερα από ό,τι είναι ο μέσος όρος του Προϋπολογισμού.

Κύριοι συνάδελφοι, το χειρότερο από όλα είναι το εξής: ότι η ελληνική κοινωνία έχει πάψει να αντιδρά και αυτό πιστεύω είναι το σημαντικότερο πρόβλημα. Αντιδρά λιγότερο από όσο θα έπρεπε στη διαφθορά και την εγκληματικότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Βαρδίκος έχει το λόγο.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, κάθε χρόνο ακούμε την Αντιπολίτευση -στην κριτική της για τον Προϋπολογισμό- να αναφέρεται σε καταστροφές, λιμούς, καταποντισμούς και «Αρμαγεδδώνες». Τίποτα δεν γίνεται σωστά, όλα είναι μαύρα, πάμε από το κακό στο χειρότερο. Μία κριτική που είναι γεμάτη επίθετα και ελάχιστα ουσιαστικά.

Αν όλα αυτά είχαν έστω και μία μικρή σχέση με την πραγματικότητα, θα έπρεπε η χώρα να είχε προ πολλού σβηστεί από τους χάρτες. Συμβαίνει όμως ακριβώς το αντίθετο. Σε πείσμα της κριτικής της Αντιπολίτευσης, η Ελλάδα βάζει στόχους, αγωνίζεται για αυτούς και τους πετυχαίνει.

Όταν η Κυβέρνηση έθετε στόχο και αγωνιζόταν για την ΟΝΕ και το ευρώ, κάποιοι μιλούσαν για «μαϊμουδιές» και «αυτομάτους πιλότους». Ο στόχος όμως επετεύχθη.

Όταν η Κυβέρνηση έθετε στόχο και αγωνιζόταν για την ολυμπιακή προετοιμασία και τα μεγάλα έργα, κάποιοι μιλούσαν για σκόπιμες καθυστερήσεις για να δοθούν τα έργα την τελευταία στιγμή με απευθείας αναθέσεις, για κινδύνους να χάσουμε τους Αγώνες και για ακατάλληλα και επικίνδυνα έργα που θα τίναν την Αθήνα στον αέρα. Ο στόχος επετεύχθη.

Όταν η Κυβέρνηση έθετε στόχο και αγωνιζόταν να εξαρθρώσει την τρομοκρατία, κάποιοι μιλούσαν για την «πασοκική 17η Νοέμβρη» και για τους «πράσινους δολοφόνους», αλλά και αυτός ο στόχος επετεύχθη.

Και όταν η Κυβέρνηση έθετε στόχο και αγωνιζόταν να ενταχθεί η Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κάποιοι έμεναν πεισματικά προσκολλημένοι στα Ίμια, στους βομβαρδισμούς στη Σερβία, στον Οτσαλάν, χωρίς ούτε μια φορά να αναφερθούν στο «όλοι μαζί». Αυτό το ανακάλυψαν λίγες ημέρες πριν την εθνική επιτυχία. Θετικό βέβαια, αλλά θα βοηθούσε περισσότερο αν λεγόταν από το 1994. Και αυτός ο στόχος επετεύχθη.

Έτσι έμεινε μόνο η καθημερινότητα που δημιουργεί, πράγματι, η κακή κατάσταση της Δημόσιας Διοίκησης. Αυτή θα είναι ο επόμενος στόχος. Και αυτός ο στόχος θα επιτευχθεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε ένα διεθνές περιβάλλον με έντονη αβεβαιότητα και χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, λίγους μήνες μετά τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου και λίγες μέρες πριν, όπως όλα δείχνουν, την επέμβαση στο Ιράκ, η Ελλάδα αποδεικνύει πως επάξια απέκτησε το χαρακτηρισμό της ισχυρής χώρας.

Μόνο τρία σημεία του Προϋπολογισμού θα αναφέρω, υπεραρκετά όμως να με κάνουν να τον υπερψηφίσω: Τη σχέση έμμεσων-άμεσων φόρων, που συνεχώς βελτιώνεται, το κατά κεφαλήν εισόδημα που όλο πλησιάζει το μέσο ευρωπαϊκό όρο και το ρυθμό ανάπτυξης που είναι τετραπλάσιος του μέσου ευρωπαϊκού όρου και που και αν ακόμη αφαιρέσουμε τις χρηματοδοτήσεις των ευρωπαϊκών διαρθρωτικών ταμείων, θα είναι

τριπλάσιος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με την ευκαιρία της συζήτησής μας για τον Προϋπολογισμό, θέλω να αναφερθώ σε ένα θέμα τη σημασία του οποίου θεωρώ κολοσσιαία, ένα θέμα που αφορά την προοπτική των νησιών, κυρίως του ανατολικού Αιγαίου, σε σχέση με τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Τουρκίας. Είναι γνωστή η σημερινή κατάσταση. Δεν είναι βέβαια η καλύτερη. Μέχρι τώρα δεν έχει εφαρμοστεί ικανοποιητικά στην πράξη η ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 101 του Συντάγματος, που ομόφωνα ψηφίσαμε. Δυστυχώς ο νομοθέτης κι η διοίκηση φαίνεται να αγνοούν πώς τίποτα στα νησιά δεν είναι ίδιο με το ό,τι αντίστοιχο συμβαίνει στην ενδοχώρα.

Αυτές τις ημέρες διαδοχικές βλάβες στον αυτόνομο σταθμό παραγωγής της ΔΕΗ, κρατούν τη Σάμο και τους Φούρνους στο σκοτάδι για μέρες. Στη στεριά δεν μπορεί να συμβεί κάτι το παρόμοιο. Αν βγουν εκτός κάποιες μηχανές ενός σταθμού, δανείζονται ρεύμα από τις εφεδρείες του διπλανού. Στη θάλασσα όμως τίποτα δεν παράγει ρεύμα, για να το δανειστείς.

Επανερχομαι στο θέμα μου. Σπεύδω να διευκρινίσω, για να αποφύγω παρεξηγήσεις, ότι «δεν θέλουμε να μας δίνετε ψάρια. Θέλουμε βοήθεια, να μάθουμε να ψαρεύουμε». Έφθασε επιτέλους ο καιρός για ένα ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα των νησιών. Ο τουρισμός που μας κράτησε μέχρι τώρα, τουλάχιστον στις μορφές που τον γνωρίσαμε, φθίνει. Πρέπει επιτέλους να ισχύσει το άρθρο 158 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προτρέπει να παρθούν μέτρα για τη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων. Πρέπει επιτέλους να λάβουμε όλοι υπόψη την τριακοστή δήλωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που επισημαίνει: «Οι νησιώτικες περιοχές αντιμετωπίζουν διαρθρωτικά προβλήματα οφειλόμενα στο νησιώτικό τους χαρακτήρα τα οποία, επειδή είναι μόνιμα, εμποδίζουν την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη. Πρέπει να λαμβάνονται ειδικά μέτρα υπέρ των περιοχών αυτών».

Πρέπει επιτέλους όλοι να συμφωνήσουμε με το σημείο «55» των συμπερασμάτων της Νίκαιας, που επισημαίνει την ανάγκη ειδικών δράσεων υπέρ των νησιωτικών περιοχών λόγω των διαρθρωτικών μειονεκτημάτων, που επιβραδύνουν την οικονομική και κοινωνική τους ανάπτυξη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα περιθώρια εξαντλήθηκαν. Οι οιωνοί το επιτρέπουν. Η προοπτική της ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η χρυσή ευκαιρία. Η ιστορική εθνική επιτυχία της Κυβέρνησης με τη συμπράδαση της Αντιπολίτευσης πρέπει να προκαλέσει στα νησιά -και κυρίως στα ανατολικότερα- αναπτυξιακή και πληθυσμιακή έκρηξη. Είναι εθνικό χρέος! Τα νησιά πρέπει να είναι πανίσχυρα όχι στρατιωτικά αλλά αναπτυξιακά και πληθυσμιακά, πριν η Τουρκία μπει ή έστω έλθει πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όλα τα νησιά -και τα μικρότερα- ει δυνατόν να κατοικηθούν, ακόμα και τα ακατοίκητα! Έχουμε πολλά να δώσουμε και να πάρουμε από τους Τούρκους. Κάθε φορά που ειρηνικά συνυπάρξαμε -και θέλουμε να συνυπάρξουμε ειρηνικά- πέρασαν οι Τούρκοι καλά κι εμείς καλύτερα.

Το επαναλαμβάνω και μ' αυτό κλείνω: Κύριοι της Κυβέρνησης -την οποία στηρίζω με όλες μου τις δυνάμεις και που βέβαια θα ψηφίσω τον Προϋπολογισμό της- αναπτυξιακά και πληθυσμιακά τα νησιά -κυρίως του ανατολικού Αιγαίου- πρέπει να είναι πανίσχυρα, πριν η Τουρκία έλθει πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι εθνική επιταγή!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Καλός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε Προϋπολογισμό κάθε χρονιάς υπάρχει ένα κεφάλαιο που, εάν το προσέξει κανείς κι εάν το αναλύσει σωστά, μπορεί κάλλιστα και καθαρότητα να δείξει πού πηγαίνουν οι κυβερνητικές προθέσεις, όσον αφορά την εκτέλεση στην πράξη αυτού του Προϋπολογισμού.

Έτσι, λοιπόν, μπορώ απόψε να σας πω ότι μελετώντας τόσο την εισηγητική έκθεση όσο και τα ειδικά κεφάλαια -τις ειδικές σελίδες- αυτού του Προϋπολογισμού, κατέληξα στο συμπέρα-

σμα ότι το κεφάλαιο «λυδία λίθος», όπου αναφέρομαι, ικανό να δοκιμαστεί επάνω του το σύνολο των κυβερνητικών προθέσεων, κύριε Υπουργέ -όχι μόνο για την πορεία της εκπαίδευσης το 2003, αλλά για την πορεία ολόκληρου του αναγκαίου υπέρ της κοινωνίας έργου στον τομέα της κοινωνικής αντίληψης- είναι το κεφάλαιο «Συνολική εθνική δαπάνη για την εκπαίδευση». Και εξηγούμαι γιατί.

Πρώτα απ' όλα πριν από μήνες, όταν ξεκινούσε η Κυβέρνηση να συντάξει αυτόν τον Προϋπολογισμό, ακούγαμε τα περί σαφών προθέσεων ότι το 5,1% στην αύξηση της συνολικής εθνικής δαπάνης για όλους τους τομείς πολιτικής θα ήταν κατευθυνόμενο κυρίως προς την παιδεία και προς την υγεία. Κι εάν δούμε -ή θελήσουμε να δούμε- με ελάχιστους αριθμούς πώς υλοποιείται αυτό, οι αριθμοί θα αποδώσουν ανάγλυφα την αλήθεια των κυβερνητικών προθέσεων. Τίποτα δεν αποδεικνύει ως ικανό ποσοστό για να έχουμε ποιοτικότερη τουλάχιστον παιδεία τον επόμενο χρόνο και για να ξεκινήσει μια προσπάθεια της παιδείας, έτσι όπως δείχνει το κοινωνικό σύνολο ότι την θεωρεί πρωτίστου ενδιαφέροντος ότι η συνολική δαπάνη μπορεί να οδηγήσει σε κάτι τέτοιο και για τις τρεις βαθμίδες εκπαίδευσης.

Απαράδεκτα, λοιπόν, κολλημένη στο 3,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος η συνολική δαπάνη για την εκπαίδευση αποδεικνύει δυστυχώς ότι δεν είναι στις προθέσεις της Κυβέρνησης να θεωρήσει πρωτίστη -ούτε καν ίσως μέση- επιλογή της την εκπαίδευση.

Μιλάμε για 3,5% όταν ο μέσος κοινοτικός ευρωπαϊκός όρος τρέχει πάνω από το 5,5% πια. Τι μπορούμε με αυτά τα λίγα ψίχουλα να κάνουμε; Απλώς διαχείριση μιζέριας σε έναν τομέα πολιτικής ο οποίος δεν επιδέχεται ούτε τη μιζέρια ούτε τη διαχείρισή της.

Να πω λίγα πράγματα για να το αποδείξω: Πρώτα απ' όλα είναι δυνατόν να φαίνεται καθαρά από το ειδικό κεφάλαιο για την ανώτατη εκπαίδευση ότι για όγδοη συνεχή χρονιά θα δώσουμε, ουραγοί όντας και μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ, μόνο 3.240 ευρώ ανά φοιτητή κατ' έτος, όταν η Ευρώπη η ενοποιούμενη διαρκώς στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης Ευρώπη ξεδούει πάνω από 7.400 ευρώ κατά μέσο όρο ετησίως;

Δεύτερον: Για εκείνη την έρημη όπως λέμε ανώτατη εκπαίδευση που παρέχεται από τα πανεπιστήμια, φθάσαμε όχι μόνο να μη δώσουμε παραπάνω φέτος την ώρα που το σήμα κινδύνου φθάνει από καταποντιζόμενα ΑΕΙ και ΤΕΙ που δεν μπορούν να ανταποκριθούν με αυτά τα λίγα που τους δίνετε στο ρόλο τους, αλλά να μειώσετε κατά 2 εκατομμύρια ευρώ τις λειτουργικές δαπάνες στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ. Την ίδια ώρα όμως για την ίδια χρονιά, το 2003, αναγνωρίζετε ή μάλλον κομπάζετε ότι βάζετε σε λειτουργία τα διακτινιζόμενα νέα πανεπιστήμια και ΤΕΙ της λογικής που σας έχουμε καταγγείλει από το Βήμα, κάθε χωριό και ΤΕΙ κάθε χωριό και ένα πανεπιστήμιο, πώς θα λειτουργήσουν αυτά; Αν δεχθούμε τη λογική αυτή ως σωστή, πώς θα λειτουργήσουν αυτά όταν τους μειώνετε εκείνα που τους δίνετε ως επιχορήγηση;

Τρίτον: Γνωρίζει ο κάθε Έλληνας που βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη για να προσφέρει ποιοτικότερη παιδεία σηκώνοντας το υπόλοιπο βάρος, πληρώνοντας δηλαδή τον ιδιωτικό μεγάλο λογαριασμό για την εκπαίδευση όταν το κράτος δεν μπορεί να ανταποκριθεί απ' ό,τι φαίνεται στις απαιτήσεις που έχει αυτός ο μέσος Έλληνας. Πληρώνει λοιπόν από την τσέπη του ο μέσος Έλληνας και γνωρίζει ότι για κάθε φοιτητή σε περιφερειακό πανεπιστήμιο είναι υποχρεωμένος να δώσει πάνω από 300.000 το μήνα για να μπορεί ο φοιτητής αυτός και να ζήσει και να σπουδάσει. Μιλώ σε δραχμές.

Δεν μου λέτε λοιπόν, είναι δυνατόν με αυτήν τη φοιτητική μέριμνα που υπάρχει με το χαμηλότατο ποσοστό μισθών των πέντε τελευταίων ετών τη συνολική εθνική δαπάνη να προχωρήσει και να αποδώσει καρπούς η εκπαίδευση των παιδιών στην τριτοβάθμια; Φυσικά όχι. Έρχεσθε λοιπόν και αντί να αυξήσετε αυτήν τη δαπάνη για τη φοιτητική μέριμνα, τη μειώνετε κατά 2 εκατομμύρια ευρώ. Πού θα πάει λοιπόν αυτή η κατάσταση, ποια είναι η αύξηση που δίνετε φέτος, ακόμη και το ψέμα, δηλαδή η

έντεχνη, αν θέλετε, αναφορά των δεδομένων, για να συγκαλυφθούν αυτές οι μειώσεις; Δείτε το.

Στις δαπάνες από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων λέτε ένα ακόμη ψέμα στα τόσα άλλα ψέματα που λέγονται. Αυξάνεται λέτε κατά 2,23% -νομίζω ότι τόσο περίπου λέτε ότι το κάνετε- δηλαδή από τα 695 εκατομμύρια ευρώ του 2002 στα 711 εκατομμύρια ευρώ το 2003 τα κονδύλια που πηγαίνουν συνολικά στην εκπαίδευση. Και λέτε ψέματα γιατί δεν έχετε συνυπολογίσει την τρίτη αναθεώρηση του προγράμματος του τελευταίου τριμήνου μέσα από την οποία φαίνεται ότι η διαφορά είναι μηδενική.

Να λοιπόν ότι με τεχνάσματα δεν μπορείτε να πείσετε τον ελληνικό λαό ο οποίος πληρώνει καθημερινά για κάθε μαθητή και για κάθε φοιτητή όσα δεν μπορεί να πληρώσει το ελληνικό κράτος ή αρνείται η Κυβέρνηση του εκσυγχρονισμού να τα δώσει. Και το δυστύχημα, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, είναι το εξής. Η τελική διαπίστωση είναι η εξής:

Η άνοιξη στην ελληνική εκπαίδευση δυστυχώς δεν θα έρθει ούτε το 2003, γιατί αυτή η Κυβέρνηση, που κομπάζει για τον εκσυγχρονισμό της, αρνείται να πληρώσει ακόμα και τα λίγα οδοιπορικά γι' αυτήν την άνοιξη, που την έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σγουρίδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κύριοι συνάδελφοι, παρά τα αντίθετα επιχειρήματα που ακούστηκαν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ο φετινός Προϋπολογισμός, ο Προϋπολογισμός του 2003 και συνεπώς είναι και νοικοκυρεμένος, γιατί λαμβάνει υπόψη του τις συνθήκες της διεθνούς αβεβαιότητας.

Σαφώς τα μεγέθη του έχουν πάνω τους τα ίχνη της EUROSTAT, αλλά αυτό δεν συνέβη μόνο στην Ελλάδα, συνέβη σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρ' όλο που η συγκυρία είναι δύσκολη -πιθανή εμπλοκή με το Ιράκ, τα προβλήματα που συνεχίζονται στη Μέση Ανατολή, η συνεχιζόμενη παγκόσμια οικονομική ύφεση, βλέπετε ότι και η οικονομική ατμομηχανή της Ευρώπης, η Γερμανία, γονατίζει- ο Προϋπολογισμός αποτυπώνει αισιοδοξία για την ελληνική οικονομία, λόγω των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης. Έτσι αυξάνεται το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν.

Αυτή είναι η εξήγηση που, ενώ μειώνουμε τους φόρους, μαζί με τη σύλληψη της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής οδηγούν στο να αυξάνονται τα έσοδα του δημοσίου για να μπορούν να δίνονται σε κοινωνικές δαπάνες. Δηλαδή, δεν ανήκει στη σφαίρα ενός μαγικού τρικ ή μιας εικονικής πραγματικότητας, όπως θέλει να λεί η Νέα Δημοκρατία.

Όμως υπάρχουν ακόμα περισσότερα περιθώρια για μεγαλύτερη ανάπτυξη μέσα από δύο κινήσεις υψηλής εξωτερικής πολιτικής που είναι άρρηκτα δεμένες μεταξύ τους. Η ανάληψη και η διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 δίνουν υψηλό κύρος στη χώρα και βοηθούν να έχουμε επιτυχίες, όπως αυτήν στην Κοπεγχάγη. Παράλληλα οδηγούν τη γείτονα χώρα, την Τουρκία σε μια πίεση για μια ευρωπαϊκή πορεία. Αυτό τι θα κάνει; Θα βοηθήσει στη μείωση της έντασης και στη μείωση των εξοπλισμών. Ο ελληνικός λαός πληρώνει επί του ακαθάριστου προϊόντος 4% επιπλέον από τους Ευρωπαίους για την άμυνά του. Πρέπει να ξέρετε ότι για κάθε αναχαίτιση στο Αιγαίο, δηλαδή για κάθε αεροπλάνο που αναχαιτίζει και ξαναγυρνάει πίσω ξεδούουμε ένα εκατομμύριο. Αυτά όλα θα γίνουν κοινωνικές δαπάνες. Αλλά μέχρι να αποδώσουν αυτές οι κινήσεις θα πρέπει να χρηματοδοτηθούν. Έτσι δημιουργείται μια έλλειψη ρευστού, που αυτό οδηγεί στο αποτέλεσμα μιας οικονομικής στεναχωρίας, ενός οικονομικού στριμώγματος. Όμως, αυτή η πολιτική είναι ένα σταθερό θεμέλιο γιατί πιστώνει τις μελλοντικές γενιές. Θα ήταν σαθρό θεμέλιο, αν χρέωνε τις μελλοντικές γενιές.

Ο Προϋπολογισμός του 2003, κύριοι συνάδελφοι, είναι κοινωνικά ευαίσθητος. Παραδείγματος χάρη, η μείωση των καταναλωτικών δαπανών από τα Υπουργεία κατά 7,8% γίνεται παραγωγική αύξηση στα Υπουργεία Εργασίας και Γεωργίας. Έτσι

αυξάνεται το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, έτσι αυξάνονται τα επιδόματα ανεργίας, έτσι αυξάνεται η σύνταξη του αγρότη η σύνταξη του ΟΓΑ.

Επειδή αναφέρθηκε στους αγρότες, οφείλω να πω ότι κακές υπηρεσίες προσφέρουν στους αγρότες αυτοί που τους τάζουν φρούδες ελπίδες, όταν γνωρίζουν ότι η Κοινή Αγροτική Πολιτική χαράσσεται στην Ευρώπη. Έδωσε μάχες το ΠΑΣΟΚ για να μπορέσουμε να επιτύχουμε να συνεχιστούν οι επιδοτήσεις και μετά το 2006.

Και επειδή ακούστηκε σε αυτήν την Αίθουσα ότι δεν υπάρχουν αρκετά κονδύλια για τον ΕΛΓΑ, για τις αποζημιώσεις των αγροτικών καλλιεργειών λόγω καταστροφών, οφείλω να υπενθυμίσω ότι πέρσι προικοδοτήθηκε ο ΕΛΓΑ με 200 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον από τα κονδύλια τα οποία είχε, πράγμα που δεν έγινε στις καταστροφές του 1992 με κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας.

Εύχομαι φέτος να μη χρειαστεί για τους αγρότες να προικοδοτήσουμε πάλι το κονδύλιο του ΕΛΓΑ για τις καταστροφές, γιατί αυτό θα σημαίνει ότι θα έχουμε ζημιές και από αυτές, όπως γνωρίζουμε όλοι μας, δεν υπάρχει κέρδος.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2003 είναι κοινωνικά ευαίσθητος, γιατί στηρίζει την πολύτεκνη οικογένεια. Επίσης, σε συνδυασμό με το φορολογικό νομοσχέδιο, «χτυπάει» την ανεργία, καθώς για παράδειγμα μειώνεται ο φορολογικός συντελεστής στις επιχειρήσεις από το 35% στο 32%, αρκεί αυτές να προσλαμβάνουν νέους εργαζόμενους. Αυτή είναι μία χειρονομία, για να μπορεί να μειώνεται η ανεργία.

Επίσης, επιχειρείται μία μεγάλη προσπάθεια για τη μείωση του δημοσίου χρέους κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες. Αυτό πρέπει να γίνει σταδιακά και με εργαλείο τις αποκρατικοποιήσεις. Η νεοφιλελεύθερη άποψη της απότομης μείωσης του δημοσίου χρέους θα μετεξέλιξε την Ελλάδα σε Αργεντινή.

Θα αναφερθώ τώρα στο μεγάλο θέμα της σύγκλισης. Στόχος του φετινού Προϋπολογισμού είναι το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα του Έλληνα πολίτη να φθάσει το 71% του Ευρωπαίου πολίτη και οι μισθοί των Ελλήνων εργαζόμενων να φθάσουν στο 82% των μισθών της Ευρώπης.

Όμως η σύγκλιση δεν είναι μόνο αριθμητικό θέμα αλλά πρέπει να γίνει και στη βάση της νοοτροπίας. Πρέπει να συγκλίνουμε με τη νοοτροπία των Ευρωπαίων. Πώς θα συγκλίνουμε, όταν μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ακούγεται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι χρειαζόμαστε ογδόντα χρόνια για να φθάσουμε στο επίπεδο της Ευρώπης; Η ΓΣΕΕ, με τη μελέτη που έκανε το Ινστιτούτο Εργασίας, αναφέρει ότι για να φθάσουμε στη σύγκλιση χρειαζόμαστε είκοσι τρία χρόνια και τα επίσημα χείλη του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών ομιλεί περί δεκατριών ετών. Είναι δυνατόν, λοιπόν, να συγκλίνουμε, όταν υπάρχουν τέτοιες τεράστιες αποστάσεις σε τέτοια σημαντικά ζητήματα;

Πώς θα συγκλίνουμε, όταν αδειάζει το βαλάντιο της ελληνικής οικογένειας πληρώνοντας φροντιστήρια, όταν το κράτος πληρώνει φροντιστήρια -εδώ μάλιστα είναι μία απάντηση στον

μόλις κατελθόντα του Βήματος κ. Καλό- και καθηγητές για αγγλικά, για μαθηματικά, για φυσική και για χημεία; Χρειάζεται να υπάρχουν φροντιστήρια;

Πώς θα συγκλίνουμε, όταν η τσέπη του Έλληνα φορολογούμενου αδειάζει, όταν πηγαίνει σε πολυκλινικές και ιδιωτικά ιατρεία ή όταν πληρώνουμε γιατρούς στο Εθνικό Σύστημα Υγείας; Χρειάζεται κάποιος να αλλάξουν τη νοοτροπία τους;

Πώς θα συγκλίνουμε, αν έχουμε τόσους πολλούς αυτοαπασχολούμενους σε σχέση με τους ετεροαπασχολούμενους; Θα καταθέσω, μάλιστα, πίνακα της EUROSTAT, ο οποίος δείχνει ότι είμαστε προτελευταίοι σ' αυτό το θέμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επίσης, πώς θα συγκλίνουμε, αν δεν αυξήσουμε την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων και των υπηρεσιών; Η χώρα θα στερέψει από ευρώ, κύριοι συνάδελφοι, γιατί θα φύγουν τα ευρώ και θα πάνε αλλού από τη στιγμή που δεν έχουμε ανταγωνιστικά ελληνικά προϊόντα.

Όμως, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες ανήκουν στο χώρο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και, παρ' όλο που υπολείπονται σε παραγωγικότητα, θα καταθέσω γι' αυτό σχετικό πίνακα -πάλι της EUROSTAT- όπου φαίνεται ότι εκείνο που κυρίως κάνει τα προϊόντα μας μη ανταγωνιστικά είναι το ότι πάσχουμε από επενδύσεις στην έρευνα και στην τεχνολογία, ειδικά μάλιστα στον ιδιωτικό τομέα.

Καταθέτω, επίσης, πίνακα που λέει ότι οι κρατικές επενδύσεις στην έρευνα και στην τεχνολογία στην Ελλάδα είναι πολύ περισσότερες από τον ιδιωτικό τομέα, ενώ το αντίστροφο συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά μέσο όρο, στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην Ιαπωνία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Β' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, το τάξιμο των ελπίδων δεν φέρνει σύγκλιση. Οι ελπίδες είναι ανέξοδες, χωρίς κόστος και η Νέα Δημοκρατία έχει μετατραπεί σ' έναν έμπορο ελπίδας.

Θα κλείσω μιλώντας για μισό λεπτό αναφερόμενος στο θέμα του έρωτά μου, της Θράκης. Η γεωπολιτική κατάσταση, έτσι όπως εξελίσσεται, θα εντάξει αργά ή γρήγορα και τη Βουλγαρία και την Τουρκία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Β' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Γίνεται, λοιπόν, αδήριτη η ανάγκη ενίσχυσης της Θράκης με πολιτικά κριτήρια πλέον και όχι αριθμητικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέφονας): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Πάνω σ' αυτό το σημείο, κύριε Πρόεδρε -που επιμένετε να χτυπάτε το κουδούνι- θα κριθεί η προνοητικότητα του Ελληνισμού. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κατσαρός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω στον μόλις κατελθόντα του Βήματος Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Σγουριδίδη ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είναι έμπορος ελπίδων. Έμπορος ψευδών ελπίδων και αναρίθμητων μάλιστα υποσχέσεων είναι το κυβερνών κόμμα.

Αν, κύριε Σγουριδίδη, δεν ακούσατε από τους αγρότες αυτήν την αλήθεια στη Θράκη, σας παρακαλώ, κάντε μια βόλτα στο θεσσαλικό χώρο που υποτίθεται ότι είναι οι πλουσιότεροι αγρότες. Θα την ακούσετε αυτήν τη φωνή, αυτήν την αλήθεια.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι άλλο. Καυχάσθε για την επιτυχία της Κυβέρνησης, γιατί παρέμεινε το καθεστώς των επιδοτήσεων μέχρι το 2006. Γιατί δεν λένε στους αγρότες τι θα ακολουθήσει μετά το 2006; Γιατί δεν τους αποκαλύπτετε την αλήθεια, ότι τα θύματα της διεύρυνσης είναι εκείνοι, ότι πολλοί μετά το 2006 θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν το επάγγελμά τους; Αιδήμονα σιγή τηρεί η Κυβέρνησή σας γι' αυτήν τη μεγάλη αλήθεια.

Εσείς, κύριε Σγουριδίδη –που εγώ εκτιμώ την εντιμότητά σας– είμαι βέβαιος ότι αυτά τα αποδέχεσθε και είμαι κάτι παραπάνω από βέβαιος ότι σε κάποιες στιγμές διαμαρτύρεστε και σεις, μαζί με όλους τους άλλους. Αλλά εδώ, η δημοσιότητα αυτού του Βήματος σας υποχρεώνει να πείτε αυτά τα οποία είπατε.

Κύριοι συνάδελφοι, φοβούμαι πάρα πολύ ότι η εικοσαετία 1981-2002 θα χαρακτηριστεί από την ιστορία μας ως εικοσαετία της διαπλοκής και της διαφθοράς. Η έννοια της διαπλοκής και των διαπλεκόμενων συμφερόντων ακούστηκε για πρώτη φορά στο τέλος της δεκαετίας του '80. Τότε την υποδέχθηκε η παράταξή σας με ελεεινολογήματα, αμφισβητήσεις και εμπαικτικούς χαρακτηρισμούς. Μόλις πέρασαν τα οκτώ χρόνια, κατά την Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001-2002 σύσσωμη η Βουλή στο άρθρο 14 παράγραφος 9 έβαλε διάταξη για την αντιμετώπιση της διαπλοκής. Άλλο αν αυτή η διάταξη νοθεύτηκε μ' εκείνη την έννοια του βασικού μετόχου που εφευρέθηκε την τελευταία στιγμή, ενώ η Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος, άλλα είχε αποφασίσει. Και ξέρουμε πολύ καλά πώς εφευρέθηκε.

Θα ονομαστεί, όπως είπα, αυτή η εικοσαετία και εικοσαετία της διαφθοράς. Δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει αμφισβήτηση και αντίλογος στη μεγάλη αυτή αλήθεια. Το ομολογεί η ίδια η Κυβέρνηση, όχι μόνο με δηλώσεις Υπουργών ακόμα και σ' αυτήν την Αίθουσα, στα κανάλια και στις εφημερίδες, αλλά και με μερικές ενέργειές της, κυρίως με την επιθεωρησιολογία που την κατέλαβε τον τελευταίο καιρό. Για τα πάντα κάνουμε και ένα γενικό επιθεωρητή, ένα σώμα επιθεωρητών ελέγχου της διαφθοράς, που σημαίνει ότι την αποδεχόμεθα αυτήν τη διαφθορά και την έκτασή της.

Είμαστε οι πρώτοι στη διαφθορά μεταξύ των δεκαπέντε χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η τελευταία επανάσταση της ολομέλειας των εισαγγελέων του Αρείου Πάγου ακριβώς τη διαφθορά έχει στόχο. «Δεν πάει άλλο». Αυτό μας είπε η ολομέλεια των εισαγγελέων του Αρείου Πάγου.

Είναι χαρακτηριστικοί οι τίτλοι των χθεσινών εφημερίδων: «Σπάει το απόστημα», «Νυστέρω ως το κόκαλο», «Λύστε τα χέρια μας για τη διαφθορά», «Επιχείρηση καθαρά χέρια αλά ελληνικά», «Φυλακή στους λαθωμένους», «Σταυροφορία κατά της διαφθοράς», «Δέκα μέτρα πάταξης της διαφθοράς προτείνουν οι εισαγγελείς».

Δεν θα αναφερθώ στα αίτια της διαφθοράς –δυστυχώς δεν μου το επιτρέπει ο χρόνος– αλλά όμως θα πω δυο λέξεις για το κλίμα, μέσα στο οποίο έχει εκτραφεί και έχει φτάσει εκεί που έφτασε η διαφθορά.

Θυμηθείτε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, το δωράκι εκείνο που είναι παράνομο, όταν υπερβαίνει τα 500 εκατομμύρια. Θυμηθείτε τα νέα τζάκια, τα οποία δημιουργήσατε και τα οποία σήμερα είναι τα εκτροφεία της διαφθοράς. Ακόμη και τα διαπλεκόμενα συμφέροντα είναι δική σας επινοήση. Εσείς τα χειραγωγείτε.

Θυμηθείτε μερικά νομοθετικά σας μέτρα. Θυμηθείτε τη μετατροπή με το ν.2172/1993 των κακουργημάτων σε πλημμελήματα

τα εις τρόπον, ώστε να παραγραφούν ορισμένα αδικήματα και να διασθούν μερικά στελέχη σας, τα οποία ήταν κατηγορούμενοι.

Θυμηθείτε το ν.2522/1997, που αποτελεί και παγκόσμια πρωτοτυπία. Ο εργολάβος που αδικήθηκε, γιατί δεν πήρε το έργο, αν προσφύγει στα αρμόδια όργανα και ακυρωθεί η ανάθεση σε εκείνον που το ανέλαβε, δεν έχει δικαίωμα να συνεχίσει εκείνος την εκτέλεση του έργου και βεβαίως να αποζημιωθεί και κατά το μη εκτελεσθέν. Έχει, όμως, το δικαίωμα αποζημίωσης, ενώ ο παρανόμως αναλαβών το έργο θα συνεχίσει να το εκτελεί. Αυτή είναι η παγκόσμια πρωτοτυπία σας, για να μη χάσουν οι εκλεκτοί σας, έστω κι αν πληρώνεται δύο φορές το έργο.

Θυμηθείτε το ν.2940/2001 για τα μονοπώλια ανάληψης δημοσίων έργων. Θυμηθείτε το μεγαλούργημα του Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας με το μαθηματικό τύπο ανάθεσης των εργολαβιών, τους νόμους για το χρηματιστήριο, για τις προγραμματικές συμφωνίες κλπ.

Έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία πώς εσείς αντιμετωπίζετε τη δικαιοσύνη, όταν επιχειρεί να βάλει κάποια σειρά και κάποια τάξη. Επιτίθεσθε, επιτίθενται οι Υπουργοί σας κατά των δικαστών, οι οποίοι τολμούν χωρίς να τους ρωτήσουν. Καταφέρονται ακόμα και κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου, γιατί αποκάλυψε την απάτη σας στον Προϋπολογισμό του 2001.

Δεν εμπιστεύεστε τα θεσμικά όργανα και δημιουργείτε τις επιθεωρήσεις εις τρόπον, ώστε να ελέγχετε την κατάσταση και στο εσωτερικό των δημοσίων υπηρεσιών.

Κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα αίτια της διαφθοράς, που έχει πολύ μεγάλη σημασία και έχει σχέση με το συζητούμενο Προϋπολογισμό, είναι αυτό ακριβώς που είπα και η ολομέλεια των εισαγγελέων του Αρείου Πάγου και το λένε και όλες οι Ενώσεις των Δικαστών και των Εισαγγελέων και έχει να κάνει με την καθυστέρηση εις την απονομή της δικαιοσύνης. Ενώ προτείνουν συγκεκριμένα μέτρα, μέσα στον Προϋπολογισμό δεν προβλέπονται κονδύλια, για να μπορέσουν αυτά τα μέτρα να παρθούν, να υλοποιηθούν και παταχθεί η διαφθορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να μου δώσετε μισό λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Κατσαρέ, ολοκληρώστε σας παρακαλώ. Ο χρόνος ισχύει και τηρείται ακριβώς για όλους τους ομιλητές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μόνο δύο αριθμούς θα αναφέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Εντάξει, αναφέρετε μόνο αυτό και κλείστε την ομιλία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Η αύξηση των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού για το 2002 εν σχέσει με το 2001 ήταν 8,7%. Τώρα για το 2003 εν σχέσει με το 2002 η αύξηση των δαπανών είναι 2,5%. Αν αναρωτιέστε για το πού προορίζεται αυτή η αύξηση, θα σας πω ότι προορίζεται, για να καταβληθούν οφειλόμενα εις τους δικαστικούς υπαλλήλους και ορισμένους άλλους.

Έτσι, λοιπόν, δεν αντιμετωπίζεται η διαφθορά. Δεν έχετε πρόθεση και δεν πρόκειται να κάνετε τίποτε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Νεονάκης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΟΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να ξεκινήσω την ομιλία μου έτσι, αλλά με αναγκάζει ο προηγούμενος ομιλητής να πω το εξής: Αλήθεια, κύριε Κατσαρέ και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν έχετε βαρεθεί τόσο χρόνια να επαναλαμβάνετε τα ίδια και τα ίδια; Δεν έχετε βαρεθεί τόσο χρόνια να μιλάτε συνεχώς για διαπλοκή, χωρίς ποτέ να φέρνεται το παραμικρό στοιχείο; Μας λένε, δηλαδή, ότι ο ελληνικός λαός είναι τυφλός είκοσι χρόνια, δεν βλέπει και γι' αυτό ψηφίζει το ΠΑΣΟΚ;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, μιλήσατε, κατηγορήσατε την παράταξη του ομιλούντος, θα ακούσετε τώρα τον αντίλογο.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΟΝΑΚΗΣ: Νομίζω, κύριε Κατσαρέ και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι ο ελληνικός λαός μάλλον κάτι βλέπει, που δεν μπορείτε να δείτε εσείς και γι' αυτό είστε τόσα χρόνια στην Αντιπολίτευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στην ομιλία μου και θα επικεντρωθώ ότι τόσο στις προϋποθέσεις, που διαμορφώνει ο Προϋπολογισμός του 2003 για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, όσο στη φιλοσοφία της κοινωνικής σύγκλισης που επιδιώκουμε, στη χημεία με άλλα λόγια των πολιτικών που κωδικοποιούνται στον Προϋπολογισμό για τη χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους και την υποστήριξη των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Πιστεύω πως η Κυβέρνηση εξαντλεί μέσα από τον Προϋπολογισμό τα περιθώρια των δυνατοτήτων της στα πλαίσια του Συμφώνου Σταθερότητας και της δυσμενούς διεθνούς συγκυρίας, προκειμένου να επιτύχει την κοινωνική σύγκλιση. Στη λογική της Κυβέρνησης η συγκράτηση των δημοσίων δαπανών και η μείωση του χρέους δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά είναι το εργαλείο, για να απελευθερωθούν οι πόροι που θα χρηματοδοτήσουν δαπάνες υψηλής κοινωνικής προτεραιότητας.

Κατά τη γνώμη μου σε τρεις κρίσιμους άξονες αποτυπώνονται οι κοινωνικές προτεραιότητες του Προϋπολογισμού.

Πρώτον, προωθείται η ολοκλήρωση της αναδιανεμητικής λειτουργίας της φορολογικής μεταρρύθμισης.

Δεύτερον, επιδιώκεται η εξασφάλιση της βιωσιμότητας της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Τρίτον, προωθείται η ανάπτυξη της αγροτικής οικονομίας και η ενίσχυση της περιφερειακής σύγκλισης.

Σε σχέση με τον πρώτο άξονα θα ήθελα να πω ότι στον Προϋπολογισμό του 2003 αποτυπώνεται η πολιτική της φορολογικής μεταρρύθμισης. Είναι μία πολιτική, η οποία, χωρίς να επιβάλλει νέους φόρους, αναπροσαρμόζει τη φορολογική επιβάρυνση προς τα υψηλά εισοδήματα και περιστέλλει σε μεγάλο βαθμό τη φοροδιαφυγή.

Ποια είναι τα κοινωνικά οφέλη της φορολογικής μεταρρύθμισης; Η δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών, η ελάφρυνση σημαντικών κοινωνικών κατηγοριών και η ενίσχυση του θεσμού της οικογένειας και ιδίως της πολύτεκνης.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι το 74% των φορολογουμένων δεν θα πληρώσει ούτε μία δραχμή και ότι από τις φορολογικές ελαφρύνσεις θα προκύψει καθαρή ωφέλεια για τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους της τάξης των 545 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτό είναι το ποσό που θα πλήρωναν επιπλέον οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, εάν δεν γινόταν η φορολογική μεταρρύθμιση.

Είναι, επίσης, γνωστό ότι η αύξηση των εσόδων της άμεσης φορολογίας δεν αναμένεται σε καμία περίπτωση από τη συμβολή των μικρομεσαίων μισθωτών και επαγγελματιών, αλλά από την εντατικοποίηση των φορολογικών ελέγχων, την επιβολή ετήσιου φόρου στις δυόμισι χιλιάδες off shore εταιρείες και τη διεύρυνση της φορολογητέας ύλης, που προκύπτει λόγω των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης.

Η Νέα Δημοκρατία απέναντι σε αυτήν την πολιτική παρουσιάζει στοιχεία σύγχυσης και εσωτερικών αντιφάσεων. Δεν ξέρει τι να επιλέξει μεταξύ των πολιτικών σκοπιμοτήτων του φιλολαϊκού προφίλ ή την πρόταση παραδείγματος χάρη, που ακούστηκε από στελέχη της, για κατάργηση του αφορολόγητου ορίου. Αυτές οι αμφιταλαντεύσεις είναι, κατά τη γνώμη μου, η ζωντανή απόδειξη του αδιεξόδου, στο οποίο την έχει οδηγήσει η κοινωνική προοπτική της φορολογικής μεταρρύθμισης.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο άξονα. Με τον Προϋπολογισμό του 2003 γίνεται το πρώτο μεγάλο και αποφασιστικό βήμα για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης. Εκπληρώνουμε τις δεσμεύσεις μας απέναντι στους Έλληνες πολίτες, στηρίζουμε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση και τη χρηματοδοτούμε με το 3,8% του ΑΕΠ. Είναι πολύ σημαντικό ότι η Ελλάδα αυξάνει τις δαπάνες κοινωνικής προστασίας την ίδια στιγμή, που γνωρίζετε πάρα πολύ καλά όλοι ότι η ευρωπαϊκή τάση είναι να μειώνονται.

Είναι αλήθεια ή όχι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η Ελλάδα είναι η χώρα, που καταβάλλει το υψηλότερο ποσοστό του ΑΕΠ στην

Ευρωπαϊκή Ένωση για τέτοιες δαπάνες; Είναι αλήθεια ή όχι ότι είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη, που παρουσιάζει σταθερή αύξηση του δείκτη κοινωνικής προστασίας από το 1996; Ασφαλώς είναι αλήθεια και το γνωρίζετε. Αυτή ακριβώς είναι και η απάντηση απέναντι στις επικρίσεις σας για εικονικούς προϋπολογισμούς.

Η Νέα Δημοκρατία υποκριτικά επικρίνει, παραδείγματος χάρη, την επιχορήγηση του ΙΚΑ, γιατί δήθεν στερούμε το 1,37 δισεκατομμύριο ευρώ από τη συνολική ευημερία των Ελλήνων.

Εμείς ρωτάμε: Υπάρχει άραγε συλλογική ευημερία χωρίς εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος; Οι δαπάνες για την εξυγίανση των ταμείων δεν είναι δαπάνες του κοινωνικού κράτους, δεν είναι δαπάνες για τους κοινωνικά ασθενέστερους; Ποιος δηλαδή, κατά την άποψή σας, θα πρέπει να πληρώσει τις δαπάνες αυτές; Μήπως οι εργαζόμενοι;

Σε τελευταία ανάλυση πώς η Νέα Δημοκρατία σκοπεύει να αναμορφώσει το κοινωνικό κράτος; Παραδίδοντας ίσως τα ασφαλιστικά ταμεία στους ιδιώτες;

Φοβάμαι, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία έχει μετατραπεί σε ένα κυτίο παραπόνων και αναδεικνύει έναν πληθωρισμό αιτημάτων, που θα θέλαμε μερικές δεκάδες προϋπολογισμούς, για να πραγματοποιηθούν.

Αυτή είναι η αλήθεια, η οποία βεβαίως μόνο υπόδειγμα υπευθυνότητας δεν αποτελεί.

Ο τρίτος σημαντικός άξονας στον κοινωνικό προσανατολισμό του Προϋπολογισμού είναι η στρατηγική ενίσχυσης της υπαίθρου και η πολιτική της περιφερειακής σύγκλισης. Για πρώτη φορά, η ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας σημειώνει αύξηση-ρεκόρ της τάξης του 12,6% και αυτή είναι η απάντηση που δείχνει ότι εμείς τις ευαισθησίες μας για τα στρώματα της υπαίθρου δεν τις μετράμε με μεγαλόστομες και ανέφικτες υποσχέσεις αλλά με πράξεις.

Ασφαλώς υπάρχουν προβλήματα. Όμως, ας απαντήσει η Νέα Δημοκρατία: Τα 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ που διατίθενται στους αγρότες υποδηλώνουν εγκατάλειψη της υπαίθρου ή μήπως σημαίνουν ότι οι αγρότες θα μείνουν απροστάτευτοι; Ή μήπως δεν είναι αλήθεια ότι και το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων θα χρηματοδοτήσει την ύπαιθρο με επενδύσεις αυξημένες κατά 28%, ενώ αυξημένες κατά 10% θα είναι και οι δαπάνες της εθνικής συμμετοχής στα διάφορα ευρωπαϊκά προγράμματα για τον εκσυγχρονισμό της γεωργίας;

Ας πάψει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία να κινδυνολογεί ανεύθυνα, γιατί την εκθέτει η ίδια η πραγματικότητα. Ας πάψει να χρησιμοποιεί την ισοπέδωση και το μηδενισμό στην πολιτική της ρητορεία, γιατί αυτά μόνο ως στοιχεία πολιτικής ανευθυνότητας μπορούν να καταγραφούν. Η κριτική είναι αποδεκτή, αρκεί να μη μηδενίζει, γιατί, όταν είναι μηδενιστική, μάλλον πολιτική ένδεια προσπαθεί να αποκρύψει.

Η στρατηγική ανάπτυξης της υπαίθρου συμπληρώνεται από πολιτικές για την επίτευξη περιφερειακής σύγκλισης. Μήπως δεν είναι αλήθεια ότι η Ελλάδα είναι η μοναδική από τις χώρες της συνοχής που εμφανίζει σταθερή μείωση των περιφερειακών ανισοτήτων την τελευταία επταετία; Μήπως δεν είναι αλήθεια ότι, αν λάβουμε υπόψη την αγοραστική δύναμη των κατά κεφαλήν εισοδημάτων, η χώρα μας έχει το μικρότερο δείκτη περιφερειακών ανισοτήτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Σίγουρα απαιτείται ακόμα μεγαλύτερη προσπάθεια. Όμως, όταν σημειώνεται αύξηση των δαπανών έως και 60% στα περιφερειακά προγράμματα, όταν η Ελλάδα έχει κατά την τελευταία πενταετία την καλύτερη επίδοση στην Ευρώπη μετά την Ιρλανδία στον τομέα της περιφερειακής σύγκλισης, όταν γίνονται όλα αυτά, φαντάζουν γραφικές οι απιπίσεις της Νέας Δημοκρατίας για εγκατάλειψη της περιφέρειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν παραμερίσουμε τις εμπαιθείς προσεγγίσεις, θα δεχθούμε ότι ο Προϋπολογισμός του 2003 αποτελεί ένα πετυχημένο μείγμα ελευθερίας και αναγκαιότητας. Είναι ένας συνδυασμός της φρόνησης που επιβάλλουν οι αντικειμενικές δεσμεύσεις της χώρας μας και η στρατηγική επιλογή μας για κοινωνική σύγκλιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Νεονάκη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΟΝΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ας συνετιστεί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία και ας μάθει να πορεύεται με αρχές, γιατί το κοινωνικό κράτος εδραϊώνεται μόνο με σύγχρονες κοινωνικές παρεμβάσεις. Δεν προωθείται ούτε με ευχολόγια ούτε με «κορώνες» ούτε με υποσχέσεις και επιλεκτική αλλοίωση στοιχείων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Μαντούβαλος έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Το «μακιγιάζ» και το ρετουσάρισμα σ' αυτές τις νεόκοπες θέσεις σας, τις πολύ αλαζονικές, κύριε Νεονάκη, θα το διαπιστώσετε πολύ σύντομα –γιατί μιλήσατε για κουτιά παραπόνων και για όλα τα συναφή– στο αδιάψευστο κουτί των εκλογών που έρχονται. Μία-μία ψήφος θα είναι ψήφος αποδοκιμασίας του αλαζονικού και ατεκμηρίωτου νέου σας ύφους. Δεν μπορείτε να το καλύψετε και μην κουράζεστε. Ξέρετε κάτι; Ακούστε με λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Μαντούβαλε, να απευθύνεστε στο Σώμα.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Εμείς, οι νέοι Βουλευτές, –γιατί είμαστε συνομήλικοι– που δεν ξέρουμε ακόμα πού είναι η πόρτα της Βουλής, θα πρέπει να δείχνουμε σεβασμό σε «Νέστορες» του Κοινοβουλίου και όχι να βγαίνουμε μ' αυτό το αλαζονικό ύφος και να περνάμε μήνυμα στον κόσμο. Αυτό το μήνυμα, όμως, θα το κρίνει ο ελληνικός λαός και θα δείτε τα κουτιά των εκλογών. Μην κουράζεστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΝΕΟΝΑΚΗΣ: Μιλάτε χωρίς να απαντάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Έτσι μιλήσατε και στον κ. Κατσάρό, σε ένα «Νέστορα». Υπάρχουν άνθρωποι μεγαλύτεροι από εμάς και χρειάζεται λίγο σεβασμός και όχι αυτό το αλαζονικό στυλ του τύπου «τα ξέρουμε όλα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κρατήστε μου λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Μαντούβαλε, δεν υπάρχει λόγος να σας κρατήσω χρόνο. Συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ: Η ατεκμηρίωτη αυτή προσπάθεια, που είναι φιλότιμη, πέφτει στο κενό. Τα μεγέθη, το «γράμμα» και το πνεύμα του προς κρίσην Προϋπολογισμού, κύριε Πρόεδρε, δεν έχουν την παραμικρή σχέση με την οικονομική και την κοινωνική πραγματικότητα που βιώνει η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Η Κυβέρνηση και ο κύριος Πρωθυπουργός διακηρύσσουν ως βασικό στόχο της πολιτικής τους την οικονομική και κοινωνική σύγκλιση. Αδιάψευστος μάρτυρας, όμως, της αποτυχίας τους είναι μεγέθη όπως ο πληθωρισμός, που εκτινάχθηκε στο 3,9% και το δημόσιο χρέος. Αυτά τα μεγέθη, αντί να συγκλίνουν με τον κοινοτικό μέσο όρο, αποκλίνουν.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον υπονομεύεται η ήδη χαμηλή ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και απομακρύνεται η πραγματική σύγκλιση. Η πλασματική μείωση του δημοσίου χρέους, επειδή υποκρύπτονται μεγάλα τεράστια χρέη από προμήτοχα και τιλοποιήσεις, κανέναν από εμάς δεν ξεγελά. Η Κυβέρνηση δεν τόλμησε τις διαρθρωτικές τομές στην ελληνική οικονομία. Δεν προχώρησε σε τολμηρές και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Το ίδιο το κράτος και οι δημόσιες επιχειρήσεις έδωσαν το σύνθημα για τις ανατιμήσεις.

Οι ουσιαστικές και πραγματικές αποκρατικοποιήσεις που θα αποτελούσαν μοχλό ανάπτυξης για την οικονομία και την τόνωση του υγιούς ανταγωνισμού απουσιάζουν. Παράδειγμα τραγικό αποκρατικοποίησης και αδυναμίας εξυγίανσης η Ολυμπιακή Αεροπορία και η τεράστια κατασπατάληση που πρόσφατα καταδικάστηκε κιόλας.

Η εικόνα της χώρας δεν είναι η εικόνα της δημιουργικής λογιστικής και των πλασματικών δεδομένων που θέλει να παρου-

σιάξει η Κυβέρνηση. Η χώρα βυθίζεται καθημερινά σε μια πολύπλευρη κρίση. Ο Έλληνας πολίτης αισθάνεται ανασφάλεια σε κάθε του δραστηριότητα. Ο τρόπος με τον οποίον η Κυβέρνηση αποδομεί το εκπαιδευτικό σύστημα δημιουργεί ανασφάλεια στους νέους και το μέλλον τους. Το κράτος με τον τρόπο λειτουργίας του και την έλλειψη αντανάκλαστικών στις κρίσιμες στιγμές επιτείνει αυτό το αίσθημα ανασφάλειας.

Υπάρχει συγκυριακή αύξηση του ΑΕΠ στην Ελλάδα. Υπάρχει όμως και η πραγματικότητα του Κηφισού, που τέσσερις φορές μέσα σε χρονικό διάστημα δύο μηνών ανέδειξε ένα κράτος πρόχειρο, ένα κράτος ανέντιμο, ένα κράτος ανάληγτο και απόμακρο από τον Έλληνα πολίτη. Το αίσθημα ανασφάλειας του Έλληνα πολίτη δεν πρόκειται να επανέλθει με επικοινωνιακού χαρακτήρα, τεχνάσματα και ανοίκεια εκμετάλλευση των πραγματικών επιτυχιών που κατήγαγαν οι δικαστικές αρχές στο θέμα της τρομοκρατίας. Ο Έλληνας πολίτης θα αισθανθεί ασφαλής όταν δει να υπάρχει και να λειτουργεί ένας υγιής και αποτελεσματικός κρατικός μηχανισμός που αυτήν τη στιγμή βρίσκεται σε αποσύνθεση και συμπλέει με τη διαφθορά και τη διαπλοκή.

Ποιος μπορεί σήμερα να ισχυρίζεται ότι υφίσταται ένα κοινωνικό κράτος; Το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα η ανεργία, που απειλεί ευθέως την κοινωνική συνοχή, δεν αντιμετωπίζεται από την Κυβέρνηση που αδυνατεί να δώσει λύσεις. Η Ελλάδα είναι η πρώτη ανάμεσα σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποσοστό ανεργίας μεταξύ των νέων. Ταυτόχρονα ο δείκτης της ανεργίας έχει αυξηθεί την τελευταία πενταετία και γνωρίζουμε όλοι ότι το 10% του ενεργού πληθυσμού της χώρας μας είναι άνεργοι.

Υπάρχουν περιοχές στην Ελλάδα, όπου η ανεργία κυμαίνεται σε υψηλότερα επίπεδα. Η ευρύτερη περιοχή του Πειραιώς είναι μια περιοχή που δοκιμάζεται σκληρά από την ανεργία και η οποία φθάνει το 20%. Για ποια κοινωνική πολιτική μιλάμε, κύριε της Κυβέρνησης, όταν αδυνατείτε ή αδιαφορείτε μπροστά σ' αυτό το πρόβλημα επί τόσα χρόνια; Είναι τόσο δύσκολο να επιδοτηθούν σε κάποιο βαθμό νέες θέσεις εργασίας σε περιοχές με υψηλή ανεργία, όπως είναι η ευρύτερη περιοχή του Πειραιώς μέχρι το Πέραμα, μέχρι τη Σαλαμίνα, ενώ το πρώτο λιμάνι της χώρας έπρεπε να είναι ένα σύγχρονο εμπορικό και ναυτιλιακό κέντρο, έχει καταδικασθεί σε μία μόνιμη υποβάθμιση; Κανένα μεγάλο έργο δεν έχει γίνει ούτε έχει προγραμματισθεί στον Πειραιά ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια.

Ο τομέας της ναυτιλίας μας, εκεί που η χώρα μας έπρεπε να είναι κυρίαρχη δύναμη, δείχνει αδύναμος να αντιμετωπίσει τις σύγχρονες προκλήσεις, με ευθύνη της Κυβέρνησης δε, περιφρονείται ο Έλληνας ναυτικός.

Ιδιαίτερη μνεία θα ήθελα να κάνω και για τα νησιά του Αργοσαρωνικού, την Αίγινα, το Αγκίστρι, τον Πόρο, τα Μέθανα, την Τροιζηνία, την Ύδρα, τις Σπέτσες και τα Κύθηρα. Με τη δημιουργία του αεροδρομίου των Σπάτων τα νησιά του Αργοσαρωνικού επλήγησαν καίρια στον τομέα του τουρισμού, αφού το αεροδρόμιο απέχει αρκετή ώρα από τον Πειραιά. Όλα αυτά τα νησιά εκτός των άλλων αντιμετωπίζουν και πρόβλημα συγκοινωνίας, αφού η ακτοπλοϊκή τους σύνδεση με τον Πειραιά είναι ελλιπέστατη.

Η Κυβέρνηση, απ' ό,τι φαίνεται, δεν διδάχθηκε τίποτα από τη βαριά της ήττα στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση, για την οποία κόπτεται, νοσεί βαρύτερα. Δυστυχώς η Κυβέρνηση στραγγαλίζει οικονομικά την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν θεσμοθετεί νέους πόρους. Αντιθέτως αφαιρεί, ενώ αγνοεί επιδεικτικά τους αιρετούς τοπικούς άρχοντες προγραμματίζοντας έργα και παρεμβάσεις στην περιοχή τους ερήμην τους και ερήμην των πολιτών τους. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση διεκδικεί την οικονομική της αυτοτέλεια. Επιδιώκει θεσμοθετημένους πόρους που εσείς αρνείστε να τους παραχωρήσετε, γιατί την θέλετε αδύναμη και εξαρτημένη από την κεντρική εξουσία.

Και επειδή προηγουμένως αναφέρθηκε στο θέμα της ασφαλείας, επιτρέψτε μου να κάνω μια βραχεία και κωδικοποιημένη αναφορά στον τομέα της δημοσίας τάξεως.

Η αύξηση της εγκληματικότητας, η διαφθορά και η εξάπλωση των ναρκωτικών στις νεαρές ηλικίες, η νέα ειδηχής μορφή

που λαμβάνει το οργανωμένο έγκλημα συνιστούν αιτίες σοβαρού κλονισμού του συστήματος τάξης και ασφαλείας ανάμεσα στους Έλληνες πολίτες. Ταυτόχρονα η απαξιοτική συμπεριφορά της ελληνικής Κυβέρνησης απέναντι στους εργαζομένους άνδρες και γυναίκες των Σωμάτων Ασφαλείας πλήττει το ηθικό τους. Ισχυρά και αποτελεσματικά Σώματα Ασφαλείας δεν γίνονται με πενιχρότατες αμοιβές και με περιφρόνηση του έργου που επιτελούν αυτοί που τα υπηρετούν.

Ο Προϋπολογισμός που καταθέσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός. Είναι αντιαναπτυξιακός. Όταν το _ του ελληνικού λαού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας, όταν δεν υπάρχει ανάπτυξη και επενδύσεις, όταν είστε αδύναμοι να συγκροτήσετε δαπάνες, όταν το δημόσιο χρέος διογκώνεται, τότε δεν είναι αρκετή να ωραιοποιήσει την κατάσταση, ούτε η δημιουργική σας λογιστική ούτε πολύ περισσότερο η δημοσιονομική σας φαντασία. Ο πλασματικός και αναξιόπιστος Προϋπολογισμός σας χρειάζεται την πλήρη απόρριψη στο σύνολό του.

Η ποιτική και ήδη πολύ καιρό πλειοψηφική υπεροχή των ιδεών της Νέας Δημοκρατίας είναι βέβαιο ότι αγγίζει όλο και περισσότερο τους Έλληνες. Αυτός είναι δημιουργικός δρόμος. Αυτή είναι η πολιτική πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και του Κώστα Καραμανλή, χωρίς αποκλεισμούς, με διάλογο και συνεργασία, με σύνθεση και πάρα πολλή ειλικρίνεια. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Το λόγο έχει ο κ. Βρέντζος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΡΕΝΤΖΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την επιτυχή εισαγωγή του ευρώ η χώρα μας συνεχίζει την προσπάθεια μείωσης της απόστασης που τη χωρίζει σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παράλληλα θωρακίζει την οικονομία της για να αντιμετωπίσει επιτυχώς τις προκλήσεις του παγκόσμιου ανταγωνισμού και των διεθνών συγκυριών.

Ο φετινός Προϋπολογισμός φιλοδοξεί να ανταποκριθεί και στις δύο αυτές προκλήσεις. Αφ' ενός επιδιώκει να ενισχύσει τους τομείς πρώτης κοινωνικής προτεραιότητας και να εξασφαλίσει την όσο το δυνατόν ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας. Αφ' ετέρου επιδιώκει να ενδυναμώσει τις υποδομές για την υλοποίηση των μεγάλων επιχειρησιακών και επενδυτικών προγραμμάτων που θα εγγυηθούν την μακροπρόθεσμη παραγωγικότητα ιδιαίτερα εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Οι διεθνείς συνθήκες στις οποίες καλείται να ανταποκριθεί ο φετινός Προϋπολογισμός είναι αρκετά επισφαλείς. Η διεθνής οικονομία βρίσκεται ακόμα υπό το φάσμα της τρομοκρατικής επίθεσης της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στις Ηνωμένες Πολιτείες και οι προβλέψεις για του ρυθμούς ανάπτυξης είναι συγκρατημένες τόσο διεθνώς όσο και για την Ευρώπη.

Παρ' όλα αυτά -και τούτο αξίζει να τονισθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι- η χώρα μας συνεχίζει να αναπτύσσεται με ρυθμούς τουλάχιστον διπλάσιους των λοιπών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να μειώνει σταθερά τους δείκτες του δημόσιου χρέους του πληθωρισμού και της ανεργίας. Παράλληλα, την ίδια ώρα που οι κοινωνικές δαπάνες και οι δημόσιες επενδύσεις στις περισσότερο αναπτυγμένες οικονομίες μειώνονται στην Ελλάδα αυξάνονται θεαματικά.

Τα αποτελέσματα τούτης της πολιτικής είναι ήδη ορατά. Σύμφωνα με τα στοιχεία των μεγαλύτερων διεθνών οικονομικών οίκων την τελευταία τετραετία αυξάνεται σταθερά τόσο η ελκυστικότητα της ελληνικής οικονομίας για αλλοδαπές επενδύσεις όσο και η γενική πιστοληπτική της ικανότητα. Σε συνδυασμό και με την προσπάθεια που πρέπει να καταβληθεί για την αποτελεσματικότερη απορρόφηση των διατεθειμένων κοινοτικών πόρων οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας διαγράφονται ιδιαίτερα ενθαρρυντικές.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επικεντρώσω την προσοχή μου σε πέντε σημεία του φετινού Προϋπολογισμού με ιδιαίτερη, νομίζω, σημασία.

Το πρώτο αφορά στον κεντρικό πολιτικό στόχο της περιφερειακής σύγκλισης και της ισόρροπης ανάπτυξης. Τούτος ο

τομέας αναδεικνύεται ως κλειδί για το σύνολο της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης για την επόμενη χρονιά.

Πιο συγκεκριμένα: Οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων αυξάνονται θεαματικά κατά 13%, που είναι και η μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση δημοσίων επενδύσεων στη χώρα τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια.

Άμεση επιδίωξη είναι η αποκέντρωση των δυνάμεων της παραγωγικής ανάπτυξης από την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη προς τα κέντρα της περιφέρειας στα οποία και διατίθεται το 80% του νέου προγράμματος δημοσίων επενδύσεων ήτοι 41 δισεκατομμύρια ευρώ ή 14 τρισεκατομμύρια δραχμές. Από αυτούς τους πόρους το 30% θα διατεθεί για την υλοποίηση των επί μέρους προγραμμάτων χωροταξίας και αειφόρου ανάπτυξης που έχουν καταρτίσει οι περιφέρειες σε συνεννόηση με τα αρμόδια Υπουργεία. Απώτερη επιδίωξη είναι η άμβλυνση και εξάλειψη των διαπεριφερειακών ανισοτήτων, οι οποίες ήδη σημειώνουν πτωτική πορεία και, εν πάση περιπτώσει, βρίσκονται κάτω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης.

Όσον αφορά την Περιφέρεια της Κρήτης, προσδίδει μεγάλη ικανοποίηση το γεγονός ότι οι αντίστοιχες δαπάνες από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων παρουσιάζουν αύξηση περίπου 45%, σύνολο 105 εκατομμύρια ευρώ.

Εν τούτοις πρέπει να τονιστεί, κύριε Υπουργέ, ότι η εν λόγω αύξηση δεν αποτελεί λόγο για εφησυχασμό για εμάς τους Κρητικούς καθώς καθιστά μόνο οριακά εφικτούς τους στόχους που τέθηκαν από την περιφέρεια από κοινού με το ΥΠΕΧΩΔΕ για το χωροταξικό προγραμματισμό και την αειφόρο ανάπτυξη της Κρήτης.

Ιδιαίτερα ως προς το Νομό Ηρακλείου, τον οποίο έχω την τιμή να εκπροσωπώ και εγώ στη Βουλή, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή της Κυβέρνησης στην ανάγκη να ενισχυθούν οι αναπτυξιακές δαπάνες, να λάβει επιπλέον ενισχύσεις από την Κυβέρνηση, αλλά και κατά την αναμόρφωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, λόγω των πιθανών αναπορόφητων πιστώσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στους τομείς των υποδομών παιδείας -όπου το σύνολο της Κρήτης χωλαίνει σε σχέση με το μέσο όρο της χώρας- της γεωργίας και του τουρισμού που αποτελούν τα βασικά συγκριτικά πλεονεκτήματα του νομού και του νησιού.

Δεύτερος σημαντικός άξονας της πολιτικής του φετινού Προϋπολογισμού είναι ο τομέας των κοινωνικών δαπανών και του κοινωνικού κράτους. Εδώ πρέπει πρώτα απ' όλα να σημειωθεί η γενναία αύξηση των πιστώσεων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κατά 18,9% η οποία είναι και η μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση ανά Υπουργείο. Ανάλογη, κατά 8,7%, είναι και η ενίσχυση των πιστώσεων στον ευαίσθητο τομέα της Υγείας και Πρόνοιας.

Ο νέος Προϋπολογισμός περιλαμβάνει δαπάνες για κτιριακές υποδομές και εξοπλισμό των νοσοκομείων και για τη δημιουργία παιδικών σταθμών, ξενώνων και γηροκομείων.

Άμεσα συνυφασμένος είναι ο στόχος της στήριξης του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων και των συνταξιούχων με ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία της οικογένειας και των ανέργων.

Ο νέος Προϋπολογισμός προβλέπει περαιτέρω αύξηση του αφορολόγητου ορίου για οικογένειες με δύο και τρία παιδιά, το οποίο πλέον τοποθετείται στα 12.000 και 20.000 ευρώ αντίστοιχα από 8.500 που είναι σήμερα.

Τέταρτος άξονας της πολιτικής του νέου Προϋπολογισμού είναι αυτός της πολυλειτουργικής ανάπτυξης της υπαίθρου και της ενίσχυσης του Έλληνα αγρότη. Προς αυτήν την κατεύθυνση αυξάνονται οι δαπάνες στον αγροτικό τομέα από εθνικούς και κοινοτικούς πόρους κατά 16%, ενώ προβλέπεται αυξημένη παροχή οικονομικών ενισχύσεων μέσω του ΕΛΓΑ για την αποκατάσταση εκτάκτων ζημιών που προκλήθηκαν από φυσικές καταστροφές.

Εδώ οφείλει πάντως να επισημανθεί η ανάγκη ευαισθητοποίησης της πολιτείας, ώστε να καλύπτονται όσο το δυνατόν περισσότερες περιπτώσεις καταστροφών, καθώς και η επιπλέον των διαδικασιών καταγραφής των ζημιών και εγκρίσεων για την έγκαιρη καταβολή των αποζημιώσεων στους πληγέντες

αγρότες για να συνεχίσουν απρόσκοπτα την παραγωγική τους δραστηριότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι ο νέος Προϋπολογισμός επιτυγχάνει να ισορροπήσει μεταξύ μιας αυστηρής δημοσιονομικής πολιτικής και της ανάγκης ενίσχυσης των κοινωνικών αναπτυξιακών δαπανών. Με αυτήν την πεποίθηση και με τη βεβαιότητα ότι οι κεντρικοί του στόχοι αποτελούν αντικείμενο ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης, σας καλώ να τον υπερψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κ. Στριφτάρης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας και τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ και τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας αναρωτιέται κανείς γιατί τόσοι καυγάς; Δηλαδή, η Νέα Δημοκρατία γιατί επικρίνει τον Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης;

Τι θα κάνει δηλαδή η Νέα Δημοκρατία; Θα καταργήσει τα φροντιστήρια για να γίνει φθηνή η παιδεία; Θα βοηθήσει το δημόσιο τομέα υγείας, ώστε να έχουμε καλύτερη δημόσια υγεία; Θα πάρει μέτρα ενάντια στο μεγάλο κεφάλαιο στη φορολογική της μεταρρύθμιση; Ή το γνωστό σε όλους μας: «Θα αυξήσουμε το ΑΕΠ, θα αυξηθούν και οι θέσεις εργασίας, θα αυξηθούν και οι μισθοί».

Μα, το ΑΕΠ αυξάνει κάθε χρόνο. Όμως δεν βλέπουμε αυτήν την αύξηση του ΑΕΠ να μετατρέπεται τουλάχιστον σε ένα ανεκτό βιοτικό επίπεδο για όλο τον ελληνικό λαό. Υπάρχουν ευημερούντες Έλληνες. Είναι βέβαια οι λίγοι. Και σε αυτούς υπάρχει η σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όσον αφορά τους μισθούς, 51% είναι ο μέσος μισθός του μέσου μισθού των Ευρωπαίων. Όχι ογδόντα χρόνια θα χρειαστεί η σύγκλιση αλλά εκατόν πενήντα και δεν θα έχει γίνει η σύγκλιση με τους ρυθμούς που πάτε.

Να πω για τους αγρότες; Όλοι εδώ οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ προβλέπουν κονδύλια για τους αγρότες και χθες ο Υπουργός είπε ορισμένες αλήθειες. Θα αναφερθώ παρακάτω. Στο 60% του εισοδήματος του μέσου Έλληνα είναι το μέσο εισόδημα του αγρότη. Και αν πάρουμε υπόψη μας ότι μερικοί αγρότες, μερικές δεκάδες χιλιάδες αγρότες, έχουν πολύ μεγάλα εισοδήματα, καταλαβαίνουμε ότι για τη συντριπτική πλειοψηφία των αγροτών το εισόδημα είναι πολύ κάτω και από το 50% του μέσου εισοδήματος. Και έρχεστε εδώ, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, και λέτε: «Τόσα εκατομμύρια Έλληνες δεν θα πληρώσουν φορολογία». Μα, τι να πληρώσουν; Αφού δεν έχουν ούτε να ζήσουν! Τι να πληρώσουν; Να πληρώσουν και εφορία από πάνω; Τους κάνετε χάρη δηλαδή που δεν έχουν λεφτά να πληρώσουν εφορία;

Ήρθε και ο Υπουργός Οικονομικών χθες και εξήγγειλε τέσσερα βαρύγδουπα μέτρα. Εισόδημα, κύριοι Υπουργοί, θέλουν οι αγρότες και όχι δάνεια. Δάνεια έχουν πάρει και δεν μπορούν να τα πληρώσουν. Χρωστάνε 1,3 τρισεκατομμύρια και μάλιστα με συνθήκες τέτοιες: Η Αγροτική Τράπεζα λειτουργεί κατά ληστικό τρόπο και εδώ ο Υπουργός λέει ότι η ελάχιστη επιβάρυνση θα είναι 4,5% για ένα δάνειο, του οποίου θα εωφεληθούν τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες αγρότες. Η μέγιστη επιβάρυνση πόση θα είναι; Γιατί ποτέ και καμία τράπεζα δεν το εφαρμόζει.

Άκουσα μετά λύτης μου τον Υπουργό Οικονομικών χθες να εκπαιρεί τους τραπεζίτες να δώσουν καινούρια προϊόντα στο λαό. Δεν θα σας ακούσουν, κύριοι Υπουργοί, οι μεγαλοτραπεζίτες, όπως δεν σας άφησαν να κάνετε και αυτά τα λαϊκά ομόλογα. Σας είπαν χθες: «Δεν θα το ανακοινώσετε», δεν το ανακοίνωσε ο Υπουργός. Μέχρι εκεί φθάνετε. Ήταν έτοιμο να το ανακοινώσει, γραπτό, και το μάζεψε πίσω γιατί παρενέβησαν οι τραπεζίτες. Μας λέτε μετά για την ανάπτυξη της υπαίθρου, για τις περιφερειακές ανισότητες που μικραίνουν και όμως μεγαλώνουν οι περιφερειακές ανισότητες και το ξέρετε πολύ καλά.

Λέτε ότι ο ΕΛΓΑ θα αποδίδει γρήγορα τις ζημιές ή λέτε ότι θα παίρνουν οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ γρήγορα τη σύνταξη, το αυτονόητο δηλαδή. Τι σημαίνει αυτό; Ότι μέχρι τώρα τουλάχιστον δεν μπορεί να ανταποκριθεί και αυτό είναι σίγουρο ότι θα

συνεχιστεί γιατί το προσωπικό που έχετε και στον ΕΛΓΑ και στα άλλα ταμεία είναι ελάχιστο. Και επειδή ακριβώς τα δώσατε στους ιδιώτες για να βγαίνουν οι συντάξεις των αγροτών -και εδώ λέτε την αλήθεια- γι' αυτό καθυστερούν. Η ιδιωτική εταιρεία, στην οποία δώσατε να βγάλει τις συντάξεις, τα καθυστερεί και όχι οι υπάλληλοι του ΟΓΑ, όπως διαδίδετε στους αγρότες, ότι φταίνε οι υπάλληλοι.

Να αναφερθώ όμως και σε μια άλλη κατηγορία ανθρώπων, που είναι τα μεσαία στρώματα της πόλης. Και εδώ με προγράμματα τους βομβαρδίζετε, προγράμματα τους δίνετε. Και βγαίνει η δημοσιότητα και τα προγράμματά σας και σας διαψεύδουν οικτρά, κύριοι Υπουργοί.

Και το προηγούμενο επιχειρησιακό πρόγραμμα βιομηχανίας αλλά και αυτά που είναι μπροστά μας που συμποούνται σε μερικά δισεκατομμύρια δραχμές, πεντακόσια πενήντα δισεκατομμύρια δραχμές, θα τα πάρουν οι μεγάλοι. Οι αυτοαπασχολούμενοι, δηλαδή οι τριακόσιες περίπου χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις, δεν θα πάρουν δραχμή και από τις άλλες μικρές επιχειρήσεις μόνο οι δεκαπέντε χιλιάδες θα πάρουν. Κι αν πάρουν. Και το λένε αυτό και τα προγράμματα και οι εκθέσεις που έχετε κάνει.

Όμως, μέχρι πού θα φθάσει η κατάσταση της φορολόγησης αυτών των ανθρώπων; Τα παίρνετε απ' αυτούς όποτε δεν σας βγαίνουν ούτε οι προβλέψεις από το χρηματιστήριο ούτε οι προβλέψεις από τις εισπράξεις που θα κάνετε και δεν κάνετε.

Η Νέα Δημοκρατία δεν είναι η πρώτη που εφάρμοσε τις ανέλεγκτες υποθέσεις στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Αυτή θα τις καταργήσει; Θα καταργήσει τη συνάφεια της εξαετίας, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί δεν τα λέτε αυτά στον ελληνικό λαό, παρά μόνο τους λέτε ότι τους καταληστεύουν; Μα, εσείς αρχίσατε να τους καταληστεύετε. Εσείς φτιάξατε τα αντικειμενικά κριτήρια και τούτοι τα τελειοποίησαν και τους κλέβουν περισσότερο απ' ότι τους κλέβατε εσείς. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δεν ξέρω αν είναι τυχαία η διαρροή που έγινε αυτές τις ημέρες για τις διαδηλώσεις. Τόσο σίγουροι είστε, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι αυτός ο Προϋπολογισμός θα είναι τόσο καλός και φροντίζετε να τον θωρακίσετε και με ένα νομοσχέδιο κατά των διαδηλώσεων;

Εμείς είμαστε απ' αυτούς που δεν ξεχνάμε ούτε σε δέκα χρόνια. Είχε πει κάποιος όταν συζητάγατε για τη Μακεδονία και κάνετε διαδηλώσεις όλοι εσείς, πλην Λακεδαιμονίων του Κ.Κ.Ε., ότι θα ξεχάσουν οι Έλληνες σε δέκα χρόνια το όνομα. Εσείς ξεχνάτε σε έξι μήνες τι είπατε και θέλετε να ξεχάσει και ο ελληνικός λαός. Γι' αυτό χρησιμοποιείτε όλα τα μέσα. Και επειδή ξέρετε ότι δεν μπορείτε να γελάτε για πολλά χρόνια και πολλούς ανθρώπους, φροντίζετε το σύστημά σας, φροντίζετε τα θετικά σας να τα θωρακίζετε και νομοθετικά πια. Και σήμερα είδε το φως της δημοσιότητας το νομοσχέδιο για τις διαδηλώσεις. Όταν συζητιόταν από τη Νέα Δημοκρατία κάτι τέτοιο, εδώ μέσα είχε γίνει επανάσταση. Τώρα δεν θέλω να πω τι κάνετε. Και στα θετικά σας βέβαια κάνετε πλάτες.

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δεν είναι ούτε πλασματικός ούτε ψεύτικος. Είναι καθαρά ταξικός. Τα παίρνει από τους πολλούς, από τους εργάτες, από τους συνταξιούχους, από τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και τα δίνει στους πλούσιους. Αυτή είναι η αλήθεια και αυτήν την ταξική πολιτική ακολουθείτε, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και φυσικά η Νέα Δημοκρατία δεν έχει τόπο να σας αντιπολιτευθεί. Και είναι το πρόβλημά της. Και θα παραμείνει πρόβλημα της Νέας Δημοκρατίας γιατί έχετε τα ίδια αφεντικά. Και εκεί που παίρνονται οι αποφάσεις μαζί είναι και οι νεοδημοκράτες και οι πασοκτζίδες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πάγια θέση του κόμματός μας, αλλά στη ρητορική τουλάχιστον και της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων, ότι κεντρικό θέμα της προοπτικής της Ελλάδας, της αναπτυξιακής και της πολιτιστικής, είναι η πολιτική στην εκπαίδευση και στην παιδεία. Σ' αυτό

κατ' εξοχήν το σημείο πρέπει κατά το δυνατόν να αποφεύγουμε είτε την κομματική οικειοποίηση των πολιτικών παιδείας είτε καθ' οιονδήποτε τρόπο την προώθηση μιας μικροκομματικής λογικής στη θεώρηση των πραγμάτων.

Άκουσα προσεκτικά και τον κ. Καλό, ο οποίος επικέντρωσε την κριτική του στον Προϋπολογισμό στα θέματα παιδείας και θα ήθελα να αποκαταστήσω τα πράγματα χρησιμοποιώντας τα στοιχεία, τα οποία και ο κ. Καλός θα μπορούσε να αξιοποιήσει από τις συζητήσεις της Βουλής και του περσινού και του προέξουσου προϋπολογισμού.

Αντί να επιστρατεύουμε φανταστικά στοιχεία, να αναγνωρίζουμε την πραγματικότητα την αναντίρρητη και των συζητήσεων και των δεσμεύσεων και των θέσεων που αναπτύξαμε αμοιβαία στη Βουλή.

Η πραγματική κριτική που θα μπορούσε να ασκήσει ο κ. Καλός είναι ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε διακηρύξει και υλοποιήσει ότι από το 2000 είχαμε μια μέση αύξηση στον προϋπολογισμό της παιδείας 8%. Το πετύχαμε αυτό το 2000, το πετύχαμε το 2001, το πετύχαμε το 2002 και πέρσι σ' αυτήν την Αίθουσα στην αντίστοιχη ακριβώς συζήτηση είχα αναφέρει ότι υπολογίζουμε πως θα πετύχουμε μια μέση αύξηση και στα επόμενα χρόνια 7,5%.

Η αλήθεια του Προϋπολογισμού που έχουμε στα χέρια μας είναι ότι η φετινή αύξηση είναι 6,1%. Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσε να υπάρξει κριτική. Και αυτή είναι η μόνη κριτική που επιτρέπει η αλήθεια των πραγμάτων και η αλήθεια των αριθμών.

Αλλά, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι το μείζον και ουσιώδες θέμα είναι ότι όλη η επιχειρηματολογία της Κυβέρνησης αποτελεί μάλλον τίτλο τιμής γι' αυτήν την αύξηση του 6,1% παρά αιτία μομφής. Διότι δεν κρύψαμε καθόλου ότι αυτός ο Προϋπολογισμός έχει ορισμένα μοναδικά χαρακτηριστικά σε σχέση με την παγκόσμια οικονομική συγκυρία και σε σχέση με το αίσθημα και τη βεβαιότητα που πρέπει να περιβάλλει την οικονομία που είναι η ασφάλεια των μεγεθών της, έτσι ώστε να διασφαλιστεί και ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού και οι βεβαιότητες που πρέπει να περιβάλλουν την οικονομική μας ζωή. Και στο πλαίσιο αυτό, δηλαδή στο πλαίσιο ενός προϋπολογισμού που καλύπτει θεμελιώδεις κοινωνικές ανάγκες, καλύπτει τη φορολογική μεταρρύθμιση, καλύπτει το μακρό αίσθημα ασφάλειας του ελληνικού λαού με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση και την ασφαλιστική εγγύηση ως το 2030 που καμία ευρωπαϊκή χώρα δεν έχει με τέτοιο σαφή τρόπο θεσμοθετήσει.

Μέσα, λοιπόν, σ' αυτό το πλαίσιο ότι όχι απλώς δεν υπάρχει μία ιδιαίτερη μείωση των κονδυλίων παιδείας, αλλά διασφαλίζουμε την ανάπτυξη του 6,1%, όχι απλώς δεν το κρύβουμε, όχι απλώς εμείς επισημαίνουμε τη διαφορά σε σχέση με τις προβλέψεις μας από πέρσι, αλλά θεωρούμε ότι αποδεικνύεται πως και στην πιο δύσκολη συγκυρία η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξέρει να χαράσσει κοινωνικές προτεραιότητες και ξέρει να δίνει βάρος εκεί που είναι τα μακρά και ουσιώδη συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Έτσι, λοιπόν, όλη η ρητορική νομίζουμε ότι αντιστρέφεται, γιατί είναι ακριβώς μια ρητορική που διαρκώς επικαλείται φαντασικά πεδία και φαντασικές λύσεις για θέματα στα οποία το ΠΑΣΟΚ προτιμά να δίνει υπεύθυνες, στέρεες και κατηγορηματικές απαντήσεις.

Ακούστηκε επίσης κατά κόρον το επιχείρημα ότι διαθέτουμε το μικρότερο ποσοστό του ΑΕΠ στην εκπαίδευση. Όχι απλώς δεν το έχουμε κρύψει ποτέ αλλά έχουμε ξεκαθαρίσει και τη θέση μας κι έχουμε τονίσει ότι ακριβώς το σύνολο της πολιτικής μας είναι αυτό που θα επιτρέψει, εφόσον τηρηθεί όπως πάμε και με σιδερένιο χέρι οδηγεί ο Κώστας Σημίτης τις εξελίξεις, να απελευθερώσουμε τα κονδύλια που σήμερα διαθέτουμε στην αναγκαία ενίσχυση της εθνικής αποτρεπτικής δύναμης στην άμυνα της χώρας, στις πολιτικές υγείας, παιδείας, του κοινωνικού κράτους πρόνοιας με ακόμα πιο έντονο και αποφασιστικό ρυθμό.

Θα ήθελα να επισημάνω στον κ. Καλό, ο οποίος απουσιάζει αυτήν τη στιγμή ότι όλα τα παραδείγματά του είναι ακριβώς εμπέδωση της σωστής πορείας που ακολουθήσαμε. Γιατί όταν αναφέρεται σε χώρες όπως η Δανία με το 6,8% του ΑΕΠ στην

παιδεία, θα ήθελα να του θυμίσω ότι εδώ και έξι μήνες υπάρχει ένας προεδρεύων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι ο Έλληνας Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Διότι η Δανία αυτοεξαιρέθηκε από την άσκηση της προεδρίας στα θέματα αμυντικής πολιτικής, διότι όπως γνωρίζουμε όλοι, το ποσοστό του ΑΕΠ που δίνει η Δανία στις αμυντικές δαπάνες είναι της τάξεως του 1%.

Επομένως μια χώρα που πρέπει να διαφυλάξει τα κυριαρχικά της δικαιώματα πριν απ' όλα με μια ισχυρή αμυντική αποτρεπτική δύναμη όπως η Ελλάδα, είναι υποχρεωμένη να ζυγιάζει σωστά και να επιλέγει με ακρίβεια πού και πώς κατανέμει τους πόρους της.

Αλλά αυτή η αξιοποίηση, κυρία Παπακώστα, των πόρων, είναι τουλάχιστον γι' αυτή την Κυβέρνηση τίτλος τιμής. Θα έπρεπε να γίνει αντικείμενο στοχασμού, γιατί για παράδειγμα αυτή η αξιοποίηση των πόρων είναι άριστη. Σας αναφέρω συγκεκριμένα από τα θέματα που κι εσείς αγαπάτε να ξεσκαλίζετε, δηλαδή τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, τον ΟΟΣΑ, από τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πως έχει η εικόνα της άριστης χρήσης των πόρων.

Στο ελληνικό σχολείο σήμερα οι εγγραφές των Ελλήνων μαθητών, ηλικίας πέντε - δεκατεσσάρων ετών, ανέρχονται στο 98,5. Έχουμε ένα από τους μικρότερους δείκτες σχολικής διαρροής στις χώρες του ΟΟΣΑ. Αναφέρω χαρακτηριστικά, στην Ελβετία είναι 98,2, στη Νορβηγία 97,4, στον Καναδά 96,6 και στη Φιλανδία 91,2. Είμαστε σε καλύτερη θέση από αυτές τις χώρες.

Στις ηλικίες από δεκαπέντε έως δεκαεννέα ετών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στα λύκεια και τα ΤΕΕ της χώρας έχουμε ποσοστό συμμετοχής 82% και αναφέρω χαρακτηριστικά τα ποσοστά συμμετοχής ΗΠΑ 78,1, Ισπανία 76,3, Μεγάλη Βρετανία 72,5, Ιταλία 70,7. Μια και η ισχύς των εθνών μετριέται σήμερα σε αυτή τη συμμετοχή, στο μορφωτικό κεφάλαιο, θέλω να αναφέρω ότι εδώ που εμείς είμαστε 82% η γείτων -και ελπίζουμε στο μέλλον πραγματική φίλη- Τουρκία βρίσκεται μόνο στο 30%.

Όσο δε για το ποσοστό συμμετοχής στην ανώτατη εκπαίδευση, η Ελλάδα με τα επίσημα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης του Σεπτεμβρίου της EUROSTAT έχει το υψηλότερο ποσοστό στις δεκαπέντε χώρες συμμετοχής στην ανώτατη εκπαίδευση. Αυτή τη στιγμή, το 58% των παιδιών μας, ηλικίας δεκαοκτώ-είκοσι ενός ετών βρίσκονται στην ανώτατη εκπαίδευση της χώρας. Επαναλαμβάνω ότι έχουμε το υψηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και βέβαια αξίζουν και άλλα ποιοτικά στοιχεία. Διαλέγω επιτηδες τους μη επικαιροποιημένους δείκτες γιατί με τους περσινούς και τους φετινούς μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών, αυτοί οι δείκτες έχουν βελτιωθεί. Αλλά επειδή δεν έχουν περάσει στους επίσημους Οργανισμούς, κάνω χρήση των μη επικαιροποιημένων δεικτών με λόγους καλοπιστίας στο διάλογό μας.

Οι αναλογίες εκπαιδευτικών προς μαθητές είναι στην Ελλάδα μία από τις καλύτερες σε σχέση με όλες αυτές τις χώρες που ανέφερε ο κ. Καλός. Στην Ελλάδα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, έχουμε 13,5 μαθητές ανά ένα δάσκαλο και στη δευτεροβάθμια 10,6 μαθητές ανά ένα καθηγητή. Αναφέρω χαρακτηριστικά. Εκεί όπου εμείς έχουμε 13,5 προς 1, ο Καναδάς έχει 18,7 προς 1, η Ιρλανδία 21,6 προς 1, η Γερμανία 21 προς 1, η Ολλανδία 16,6 προς 1, η Μεγάλη Βρετανία 22,5 και είναι πολύ κοντά μας η Σουηδία με 13,3 αλλά με 6,8 του ΑΕΠ για την εκπαίδευση. Το ίδιο στην αναλογία στη δευτεροβάθμια, 19,3 ο Καναδάς, έναντι 10,6 η Ελλάδα, 14,6 η Ιρλανδία έναντι 10,6 του δικού μας, 17,7 η Ολλανδία κλπ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Επομένως η κριτική δεν πρέπει να ασκείται μόνο σε αφηρημένα μεγέθη, πρέπει να έρχεται και στα ποιοτικά στοιχεία που υποκρύπτονται πίσω από όλα αυτά απ' όπου προκύπτει μια άριστη διαχείριση των πόρων και ένα ποιοτικό εκπαιδευτικό αποτέλεσμα που μας κατατάσσει σε ορισμένες περιοχές στην πρώτη γραμμή των πιο ανεπτυγμένων χωρών.

Αλλά η εκπαίδευση δεν είναι μόνο ποσοτικοί δείκτες ούτε μπορείς άμεσα να εξαγάγεις τα ποιοτικά αποτελέσματα από τους

δείκτες αυτούς. Ακολουθήσαμε όλες οι κυβερνήσεις μετά τη Μεταπολίτευση, με έμφαση τα τελευταία είκοσι χρόνια και με αποφασιστικότητα από το 1996 και μετά, μια μεταρρυθμιστική πολιτική στην εκπαίδευση προκειμένου να πετύχουμε, ώστε τα Ελληνόπουλα να αποκτούν μέσα στο σχολείο –ήδη από την εποχή της εννιάχρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης– τον εξοπλισμό της διά βίου μάθησης που είναι το κλειδί στο σύγχρονο κόσμο. Ένα εκπαιδευτικό σύστημα που ήδη στην εννιάχρονη υποχρεωτική να αρτιώνει τις βασικές δεξιότητες που επιτρέπουν στα παιδιά μας να είναι πρωτοπόροι στον 21ο αιώνα.

Και αυτή η τολμηρή πολιτική του 1996-2000 –συνεχίζεται με αμείωτη ένταση και τώρα– έχει πετύχει η ελληνική εκπαίδευση να είναι διαρθρωτικά ακριβώς όμοια με τον πυρήνα των εκπαιδευτικών συστημάτων των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα Ελληνόπουλα δεν στερούνται τίποτα με τους συνομηλίκους τους που βρίσκονται στα εκπαιδευτικά συστήματα των άλλων είκοσι τεσσάρων χωρών. Νομίζω ότι αυτό είναι ένας μεγάλος τίτλος τιμής, γιατί η πραγματική μεταρρύθμιση στην εκπαίδευση είναι η διαρκής μεταρρύθμιση, καθώς η διαρκής αλλαγή των νέων τεχνολογιών και η διαρκής ανάπτυξη των επισημών μας υποχρεώνει να φέρνουμε στο σχολείο έγκαιρα αυτές τις μεταβολές, ώστε το σχολικό σύστημα να μην είναι καθηλωμένο στο παρελθόν, να μην υπηρετεί απλώς το παρόν, αλλά κυρίως να εισάγει το μέλλον.

Ο Προϋπολογισμός που καταθέσαμε εξακολουθεί να ενισχύει τις μεγάλες προσπάθειες που ξεκινήσαμε ώστε να υπάρξει ο πλήρης εκσυγχρονισμός του εκπαιδευτικού συστήματος που θα καταστήσει ικανά τα Ελληνόπουλα να πρωταγωνιστούν στην ανάπτυξη της χώρας τους και στην κοινή ευρωπαϊκή πορεία στο χώρο της εκπαίδευσης. Δίνουμε τη μεγάλη μάχη των υποδομών και την κερδίζουμε. Για παράδειγμα στον τομέα της σχολικής στέγης βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη ένα γιγαντιαίο κατασκευαστικό πρόγραμμα ύψους 800 δισεκατομμυρίων δραχμών, έτσι ώστε στα μεγάλα αστικά κέντρα να εξαλειφθεί η διπλοβάρδια και στην υπόλοιπη Ελλάδα να έχουμε ένα δίκτυο κτιριακών υποδομών με σύγχρονες μονάδες, που να μπορούν να ενσωματώνουν όλες τις σύγχρονες λειτουργίες, δηλαδή εργαστήρια, χώρους πολλαπλών δράσεων κλπ. Είναι ένα σχολείο κτιριακά άρτιο, αισθητικά λειτουργικά και παιδαγωγικά βελτιωτικό. Κερδίζουμε αυτήν τη μάχη. Αναφέρω ότι μόνο στην Αττική κατά την περίοδο 2000-2002 ολοκληρώθηκαν και παραδόθηκαν δύο χιλιάδες εκατόν είκοσι τέσσερις αίθουσες με μέσο ετήσιο ρυθμό παράδοσης άνω των εκατόν δέκα σχολικών κτιρίων.

Όλη η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου –με το Νίκο Γκεσουλή αφιερωμένο σε αυτόν το σκοπό– έδωσε αποφασιστική μάχη ώστε να αλλάξουμε ριζικά την καθημερινότητα του σχολείου, ώστε να υπάρχει μία διαρκής ρευστότητα στη λειτουργία των εκπαιδευτικών μονάδων. Θέσαμε αυτά τα θεμέλια με τις αποφάσεις μας από το 2000 και μετά με τη ρύθμιση των θεμάτων των αναπληρώσεων, με την οριστικοποίηση του σχήματος πρόσληψης ως μικτού συστήματος, πρόσληψης από τον ΑΣΕΠ και από τη δυναμική την οποία οι αναπληρωτές έχουν εισαγάγει στην εκπαίδευση. Το εκπαιδευτικό υλικό τυπώθηκε έγκαιρα και τα βιβλία διανεμήθηκαν στα σχολεία πριν την έναρξη της σχολικής χρονιάς. Διανείμαμε εννιάκόςιους εξήντα τίτλους βιβλίων σε σαράντα δύο εκατομμύρια αντίτυπα εγκαίρως σε όλα τα σχολεία της χώρας πριν αρχίσει η χρονιά.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη)

Κυρία Μπακογιάννη, με ιδιαίτερη χαρά σας βλέπουμε εδώ. Να σας βλέπουμε έτσι γερή και δυνατή.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αυτό αποτελεί μία επίδοση του Οργανισμού Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων που δεν έχει προηγούμενο, σε χρόνο και σε κόστος, που το περιορίσαμε στο 1/3 της τιμής που θα στοίχιζε μία παρόμοια εκδοτική διαδικασία στο εμπόριο. Δώσαμε ιδιαίτερη έμφαση στην ορθολογική διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού με πνεύμα δικαιοσύνης, με ανοιχτό πνεύμα και στις ιδιαιτερότητες που αντιμετωπίζουν κατηγορίες εκπαιδευτικών, όπως οι πολύτεκνοι.

Καταφέραμε να τηρηθούν με αυστηρά χρονοδιαγράμματα οι μεταθέσεις, οι αποσπάσεις και οι διορισμοί, ενώ ταυτόχρονα ξεπεράσαμε κάθε άλλη χρονιά στους διορισμούς εκπαιδευτικών, καθώς το 2002 ο αριθμός των διορισμών έφτασε τους οκτώ χιλιάδες ογδόντα έναντι επτά χιλιάδων πενήντα που είχαν διοριστεί το 2001.

Όλα αυτά μαζί μας έδωσαν τη δυνατότητα να ξεκινήσουμε το σχολείο από την πρώτη μέρα της λειτουργίας του, έτσι ώστε να έχουμε το θεμέλιο κάθε εκπαιδευτικής πολιτικής που είναι απερίσπαστη η λειτουργία της σχολικής μονάδας, ώστε να είναι κέντρο παραγωγής γνώσης, κέντρο παραγωγής συλλογικότητας και κέντρο εμπέδωσης των αρχών και των αξιών που πρέπει να περιβάλλει την εκπαιδευτική διαδικασία. Αυτό αναγνωρίστηκε από όλους ως κατάληξη μιας μακράς και επίπονης πορείας λειτουργικής ανασύνταξης του χώρου της εκπαίδευσης.

Στρέφουμε αποφασιστικά, ακουμπώντας σε έναν Προϋπολογισμό που μας επιτρέπει να το κάνουμε, την ανασυγκρότηση του εκπαιδευτικού μας συστήματος με άξονα πια την ποιότητα, έτσι ώστε να υλοποιήσουμε μια σειρά δράσεων σε όλα τα επίπεδα.

Κύριε Πρόεδρε, είναι δυνατόν να έχουμε μόνο είκοσι λεπτά και να έχω μιλήσει ήδη δεκαεπτά λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έτσι έχουμε πει, κύριε Ευθυμίου. Μην επιχειρήσετε να τα υπερβείτε, γιατί πρέπει να τηρήσουμε τη διαδικασία.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, η εκπαίδευση δεν χωράει σε είκοσι λεπτά, ούτε σε τίτλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Ευθυμίου, λέτε ενδιαφέροντα πράγματα, αλλά δυστυχώς είμαστε υποχρεωμένοι να σας διακόψουμε μετά τα είκοσι λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε στον κύριο Ευθυμίου σαράντα πέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Κρητικέ, θα σας δώσουμε την ευκαιρία να στηρίξετε εσείς το κυβερνητικό έργο όσον αφορά την παιδεία!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Κρητικέ, τα σαράντα πέντε λεπτά αρκούν μόνο για ένα κεφάλαιο. Εδώ έχουμε να μιλήσουμε για όλα τα κεφάλαια της εκπαίδευσης.

Τονίζω, λοιπόν, ότι φέτος είναι η χρονιά που προχωρούμε στο ενιαίο διαθεματικό πλαίσιο προγραμμάτων σπουδών, το οποίο μας επιτρέπει να εκσυγχρονίσουμε πραγματικά την εκπαίδευση στον πυρήνα της, στηριγμένοι πια σε νέα αναλυτικά προγράμματα, ώστε να αναμορφώσουμε πλήρως την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και να προσεγγίσουμε αυτήν τη διαθεματική γνώση μέσα από τη διεύρυνση της ευέλικτης ζώνης. Πρόκειται για μία άλλη καινοτομία που έχουμε εισάγει, έτσι ώστε με βάση τα νέα αναλυτικά προγράμματα και το διαθεματικό να προχωρήσουμε σε νέα σύγχρονα βιβλία, βιβλία του 21ου αιώνα. Και όλα αυτά στηριγμένοι σε μακρά επεξεργασία δύο χρόνων του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου για τη διαθεματικότητα.

Όσον αφορά τη διεύρυνση του ολοήμερου νηπιαγωγείου και ολοήμερου δημοτικού, θα ήθελα να πω ότι φέτος έχουμε τέσσερις χιλιάδες τετρακόσιες ολοήμερες μονάδες νηπιαγωγείων και δημοτικών. Επίσης, το πρόγραμμα αξιολόγησης που κατατέθηκε στο Υπουργείο για το ολοήμερο νηπιαγωγείο, δείχνει ότι το 97% των γονέων το θεωρεί εξαιρετικά θετικό και σημαντικό, όπως το θεωρεί εξαιρετικά θετικό και σημαντικό και η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων εκπαιδευτικών, οι οποίοι άλλωστε είναι αυτοί που το υπηρετούν και αυτοί που δίνουν υποστήριξη ως νέο τύπο σχολείου με πρόσθετες δράσεις, με την πληροφορική, με τα αγγλικά, με το θέατρο, έτσι ώστε να έχουμε την ολόπλευρη εκπαιδευτική λειτουργία που σχεδιάζουμε με την επέκταση κατά οκτακόσιες νέες μονάδες το 2003.

Έχουμε ξεκινήσει τα προγράμματα ολυμπιακής παιδείας, τους καλλιτεχνικούς αγώνες, το Πρόγραμμα «Μελίνα» το γενικού, όπως και το Πρόγραμμα «Πάμε σινεμά» που έφτασε στους εκατόν είκοσι χιλιάδες μαθητές, έτσι ώστε το σχολείο να είναι πνευματικό εργαστήριο, κέντρο δημιουργίας και πολιτισμού.

Και δυστυχώς στον ελάχιστο χρόνο που μου απομένει, θα απαντήσω στον κ. Καλό λέγοντάς του ότι δεν διάβασε καθόλου καλά τον Προϋπολογισμό. Επίσης θα ήθελα να του πω ότι το γεγονός ότι ενισχύουμε σταθερά την ανάπτυξη της ανώτατης εκπαίδευσης είναι εντελώς συνυφασμένο με τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει και αποτυπώνεται με σαφήνεια σε όλα τα οικονομικά μεγέθη. Επιπλέον, θα του έλεγα ότι ισχύουν όλες οι δεσμεύσεις οι οποίες δίνουν μια πρωτοφανή ώθηση στις υποδομές. Έχουμε αύξηση των δαπανών σε ορισμένα σημεία, πέρα του 6,1 που ανέφερα. Παραδείγματος χάρη, 10% είναι η αύξηση στη σίτιση των φοιτητών. Τέλος, η ανώτατη εκπαίδευση βρίσκεται σε μια τροχιά ανάπτυξης.

Είναι βαρύ λάθος -και θα έπρεπε ο κρίνων πριν από όλα να γνωρίζει, ώστε να κρίνεται και αυτός από τα λεγόμενά του- να εξισώνονται, όπως είπε ο κ. Καλός, τα νέα ανώτατα ιδρύματα της χώρας με γελοιογράφησή τους.

Θα συμβούλευα τον κ. Καλό να πάει και να επισκεφτεί δύο νέα Τμήματα που λειτουργούν στο Πανεπιστήμιο της Πελοποννήσου στις νέες τεχνολογίες, να συγκρίνει τον εξοπλισμό με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά τμήματα, την ποιότητα των σπουδών, την ποιότητα των καθηγητών, έτσι ώστε να μην ξανακουστεί σ' αυτή τη Βουλή μια απαξίωση της ανώτατης εκπαίδευσης, που δεν είναι μόνο κτήμα του ΠΑΣΟΚ, αλλά κτήμα των φοιτητών, των καθηγητών και του ελληνικού λαού και δεν έχει καμία αξία να πριονίζουμε το κλαδί στο οποίο καθόμαστε όλοι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Καλωσορίζουμε τη συνάδελφο μας και Δήμαρχο Αθηναίων κ. Ντόρα Μπακογιάννη. Χαιρόμαστε που είναι καλά και της ευχόμαστε καλή επιτυχία στα νέα της καθήκοντα.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Δαϊλάκης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κι εγώ με τη σειρά μου να συγχαρώ τη νέα Δήμαρχό μας στην Αθήνα και να ευχηθώ ποτέ ξανά τέτοια!

Για μια ακόμα φορά καλούμαστε να συζητήσουμε, να αναλύσουμε και τέλος να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους, δηλαδή τον εκ των προτέρων υπολογισμό των εσόδων και εξόδων του κράτους, ή αν θέλετε την αποτύπωση των οικονομικών προοπτικών για το 2003.

Ταυτόχρονα όμως ο Προϋπολογισμός αποδεικνύει και καταγράφει την ιδεολογική ταυτότητα της εκάστοτε κυβέρνησης. Μόνο που στο δικό μας κράτος δεν έχουμε ούτε κυβέρνηση ούτε ιδεολογία και φυσικά ούτε ταυτότητα. Έχουμε μια Κυβέρνηση που γράφει τη δική της ιστορία, την Κυβέρνηση που τρώει ακόμα και το ζωικό βασίλειο. Φορολογεί ακόμα και τα σκυλιά. Ψάχνει μάλιστα και φορολογική φόρμουλα για τα αδέσποτα, με αποτέλεσμα οι γάτες να έχουν κρυφτεί γιατί φορολογούνται, τα ψάρια κατέβηκαν στα βαθιά και τα πουλιά σταμάτησαν το πέταγμα. Ό,τι κινείται φορολογείται. Αυτό είναι το νέο δόγμα του κ. Χριστοδουλάκη. Έχουμε μία Κυβέρνηση των θαυμάτων. Έργα της: Η θάλασσα πλημμυρίζει σπίτια, ο ουρανός βρέχει ψάρια στα βουνά, εξαφανίζονται δρόμοι. Με άλλα λόγια, τέρατα και σημεία! Θεμελιωτής και πρωτεργάτης της χώρας των θαυμάτων ο άφαντος ροκάς Κώστας Λαλιώτης, τα έργα του οποίου συμπαρασύρονται στη δεύτερη ή τρίτη βροχή, αποδεικνύοντας και το μέγεθος της διαφθοράς.

Το οδικό δίκτυο της Ελλάδος είναι τύπου σοκοφρέτας. Περιέχει πάρα πολύ αμμοχάλικο, πολύ 3Α και δείγμα από ασφάλτο. Στις μεγάλες βροχές χάνονται και κάποια χιλιόμετρα από το οδικό δίκτυο. Μέσα σ'αυτά η διάδοχος του κ. Λαλιώτη στο ΥΠΕΧΩΔΕ βρίσκει την ευκαιρία να λανσάρει τη νέα τάση της μόδας με γαλότσα και σανέλ συνολάκι, συνοδευόμενο από κόσμημα που στοιχίζει όσο όλες οι πόρτες του Κηφισού. Αποδεικνύεται ότι ο μαθηματικός τύπος δημοπράτησης των έργων είναι φιλέτο για τους γνωστούς-άγνωστους μεγαλοεργολάβους και αποτελεί την κύρια αιτία της διασπάθισης του δημοσίου χρήματος.

Όταν το αρμόδιο Υπουργείο για την οικονομία του κ. Χριστο-

δουλάκη, που εννοείται ότι καταπολεμά τη φοροδιαφυγή, δίνει το καλό παράδειγμα κρατώντας διπλά βιβλία, τότε σίγουρα θα είμαστε οι καλύτεροι πελάτες του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Βλέπετε οι ράμπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν λαδώνονται. Έτσι εξηγείται πώς με τους προηγούμενους προϋπολογισμούς είχαμε δήθεν πλεόνασμα με ταυτόχρονη αύξηση της ανεργίας, δήθεν πλεόνασμα με τη χρεοκοπία πολλών μικρομεσαίων επιχειρήσεων, δήθεν πλεόνασμα με ξεχασμένες τις περισσότερες κοινωνικές τάξεις, αλλά αληθινό πλεόνασμα για λίγους και για το κομματικό κράτος.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 γυρίζει την πλάτη τόσο στα προϊόντα όσο και στον κόσμο της αγροτιάς, που ούτως ή άλλως φτωχώνει από αυτά.

Για εσάς, κύριε Υπουργέ, άνεργοι νέες και νέοι, αγρότες και εργάτες, χαμηλοσυνταξιούχοι, έμποροι, βιοτέχνες και επαγγελματίες αποτελούν προφανέστατα ορολογίες άγνωστες.

Με το εικονικό πλεόνασμα, όπως παρουσιάζεται στο φετινό Προϋπολογισμό, είναι σίγουρο ότι το 2003 θα έχουμε αύξηση της ανεργίας, αύξηση της φορολογίας -έμμεσης και έμμεσης- αύξηση της κάθε μορφής δανεισμού κράτους και λαού, αύξηση των πλειστηριασμών και της χρεοκοπίας και μείωση του ελληνικού πληθυσμού λόγω της υπογεννητικότητας και της μετανάστευσης των νέων στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σοσιαλιστική Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διαχειρίστηκε περίπου 102 τρισεκατομμύρια. Και τι άλλαξε στη χώρα μας; Άλλαξε η Κυβέρνηση. Από σοσιαλιστική έγινε κυβέρνηση του «Armani» και «Trussardi». Άλλαξαν δέκα με δεκαπέντε οικογένειες. Από νεόπλουτοι έγιναν βαθύπλουτοι. Ο λαός έγινε νεόπτωχος, αλλά περιμένει για να ισχύει ένα σύνθημα του Ρέντη. Τη μια ο Διακονιάρης, την άλλη ο Κηφισός, την τρίτη θα σας στείλει ο ελληνικός λαός.

Κανείς πλέον δεν πιστεύει ότι ο Προϋπολογισμός είναι πλεο-ασματικός, αναπτυξιακός και όσα άλλα ισχυρίστηκαν οι Υπουργοί και οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Με αυτούς τους προϋπολογισμούς κατορθώσατε να έχετε: Στρατιές ανέργων πτυχιούχων, που, όταν και αν βρουν δουλειά, έχουν ξεχάσει τι σπούδασαν. Αύξηση στα στέκια των ναρκωτικών, λόγω ανεργίας αλλά και κάλυψης των γνωστών κυκλωμάτων. Εμπόρους που ψάχνουν για πελάτες, ακόμα και τις ημέρες των εορτών. Βιοτέχνες που θυμούνται ότι κάποτε είχαν προσωπικό και παραγωγή. Επαγγελματίες που πρέπει να συμπληρώσουν το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους, για να πάρουν τη σύνταξη, να ζουν δέκα ημέρες το μήνα και μετά «έχει ο Θεός». Πλημμυροπαθείς που περιμένουν την επόμενη πλημμύρα για να πάρουν τα επιδόματα των δύο σε ένα -βλέπετε εδώ το κράτος κάνει οικονομία!- υγεία του θανατά, παιδεία που πάει φροντιστήριο. Τέλος, λόγω προέλευσης και καταγωγής, άφησα τους αγρότες.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, μιλούμε για σαφάρι, λες και ο αγρότης είναι είδος επικινδυμένο. Τόσο επικινδυμένο είναι για σας; Να ζήσουν θέλουν, να μορφώσουν τα παιδιά τους, να μείνουν στον τόπο που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν.

Επομένως και αυτόν τον Προϋπολογισμό ένας Βουλευτής με ευσυνειδησία, που εκπροσωπεί τον απλό Έλληνα πολίτη, δεν τον ψηφίζει. Θα ψήφιζε έναν προϋπολογισμό ο οποίος θα θωράκιζε τα σύνορα με στρατό μη στρατιωτικών, δηλαδή με σχολές πανεπιστημιακές στους ακριτικούς νομούς. Θα ψήφιζε έναν προϋπολογισμό που θα έσκυβε στο πρόβλημα των ανέργων. Θα ψήφιζε έναν προϋπολογισμό που το εισόδημα των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα θα αρκούσε για να ζουν ευπρεπώς. Θα ψήφιζε έναν προϋπολογισμό που τα επιδόματα με ανθρώπους με ειδικές ανάγκες ή άλλα προβλήματα θα ήταν επιδόματα και όχι εμπαιγμός. Θα ψήφιζε έναν προϋπολογισμό που οι αγροτικές συντάξεις θα θεωρούνταν συντάξεις. Θα ψήφιζε έναν προϋπολογισμό που θα είχε στόχο την προστασία του περιβάλλοντος.

Όμως, αυτός ο Προϋπολογισμός εντείνει το φαινόμενο του οικονομικού δυαδισμού, δηλαδή πλούσιο κέντρο και φτωχή περιφέρεια, με αποτέλεσμα την ερήμωση της υπαίθρου, τη μετανάστευση και την αποδυνάμωση των συνόρων.

Τα φαινόμενα αυτά υπάρχουν και στην ιδιαίτερή μου πατρίδα, τη Δράμα. Η Κυβέρνηση επί σειρά ετών αδιαφορεί για τα καυτά προβλήματα, που είναι τα εξής:

Είναι από τους λίγους νομούς που δεν έχει Α.Ε.Ι. ούτε αυτόνομο Τ.Ε.Ι.. Είναι ένας ακριτικός νομός με πολύ καλά στρατόπεδα αλλά λίγους στρατιώτες. Έλλειμμα επενδύσεων. Αποκλείσμός από τα μεγάλα δίκτυα, Εγνατία, φυσικό αέριο, κλπ. Απουσιάζει η παρέμβαση του κράτους για την απορρόφηση του μοναδικού παραγόμενου αγροτικού προϊόντος στο λεκανοπέδιο Νευροκοπίου, της γνωστής πατάτας, ενώ εισάγονται από Τουρκία και από Αίγυπτο. Οι λαϊκές και τα πολυκαταστήματα πουλούν δθην πατάτες Νευροκοπίου. Το τελειωτικό κτύπημα ήρθε με το κλείσιμο της Αθηναϊκής Χαρτοποιίας, της «SOFTEX». Έπεσε δηλαδή και το τελευταίο κάστρο εργασίας. Έφυγε το χαμόγελο από κάθε Δραμινό και Δραμινή.

Εκατό και πλέον δισεκατομμύρια δαπανήθηκαν για να σωθεί το συγκρότημα. Η Κυβέρνηση δώρισε το εργοστάσιο και τα οικόπεδα «φιλέτο» που διαθέτει στον Ελαιώνα με μια μυστηριώδη σύμβαση που κάποτε η δικαιοσύνη πρέπει να εξετάσει.

Κύριε Πρόεδρε, χρειαζόμαστε ενδυνάμωση του Νομού Δράμας με περισσότερες κρατικές υπηρεσίες, όπως μεταβατικό εφετείο, σχολή συνοριοφυλάκων, αφού έχει χαρακτηριστεί και φθίνουσα περιοχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας γνωστοποιώ ότι η πλευρά της Βουλγαρίας είναι ήδη έτοιμη, ενώ εμείς χρονοτριβούμε δραματικά. Και έτσι η Δράμα τραβάει το δικό της δράμα!

Δυστυχώς δεν δώσατε απαντήσεις και δεν δίνετε απαντήσεις ούτε με τον προηγούμενο αλλά ούτε και με τον παρόντα Προϋπολογισμό. Αν ψήφιζα τον Προϋπολογισμό του 2003, θα καθιστούσα τον εαυτό μου συνένοχο στην αποτυχία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Βαϊνάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα, παρά τις αντίξοες διεθνείς συνθήκες, αναπτύσσεται τα τελευταία χρόνια με ρυθμούς πολύ υψηλότερους από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η πορεία αυτή προβλέπεται να συνεχιστεί και κατά το προσεχές έτος με ρυθμό ανάπτυξης 3,8%.

Με τον Προϋπολογισμό του 2003, παρ' ότι συνεχίζεται η συγκράτηση των τρεχουσών δαπανών του δημοσίου, δίνεται σημαντική ενίσχυση στις δαπάνες επενδυτικού χαρακτήρα για τη στήριξη της αναπτυξιακής προσπάθειας της χώρας και την αύξηση της απασχόλησης. Γι' αυτό προτεραιότητες του νέου Προϋπολογισμού αποτελούν η ανάπτυξη της υπαίθρου, η περιφερειακή ανάπτυξη και σύγκλιση, η στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η ενίσχυση των κοινωνικών δαπανών και του ασφαλιστικού συστήματος. Και αυτό, γιατί εμείς στο ΠΑΣΟΚ πιστεύουμε ότι η πραγματική σύγκλιση μπορεί να γίνει μόνο εφόσον αξιοποιηθεί όχι μόνο το οικονομικό, όπως οι συντηρητικές δυνάμεις πιστεύουν, αλλά και το κοινωνικό και το ανθρώπινο κεφάλαιο.

Σημαντική προϋπόθεση για την υλοποίηση μιας τέτοιας πολιτικής αποτελεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο παρουσιάζει σημαντική αύξηση κατά 13%. Και εδώ πρέπει να τονίσω ότι πρόκειται για το μεγαλύτερο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στην ιστορία της χώρας μας.

Ιδιαίτερα σημαντικές αυξήσεις έναντι των αντίστοιχων πιστώσεων του 2002 προβλέπονται για τη γεωργία, τον οικισμό και τη περιβάλλον και την υλοποίηση των περιφερειακών έργων. Έτσι ανοίγονται νέες αναπτυξιακές προοπτικές, ευκαιρίες απασχόλησης, ευκαιρίες επιχειρηματικότητας, ανταγωνιστικότητας, συνοχής και αλληλεγγύης. Προωθείται, δηλαδή, ένα αναπτυξιακό πρότυπο, που δεν προτάσσει απλά την οικονομική μεγέθυνση αλλά την κοινωνική και την κοινωνική ανάπτυξη και το οποίο οδηγεί στον περιορισμό των περιφερειακών ανισοτήτων.

Η υπόθεση της ισοδύναμης περιφερειακής ανάπτυξης της χώρας μας αποτελεί από κάθε άποψη το σοβαρότερο αναπτυξιακό πρόβλημα, με βαθύτερες πολιτικές προεκτάσεις. Είναι εθνικής προτεραιότητας και η είναι η προοδευτική απάντηση, αφού το μοντέλο του πολιτικού και κυρίως του οικονομικού συγκεντρωτισμού δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις

και τις ανάγκες των πολιτών.

Για να γίνει αυτό πρέπει να υιοθετήσουμε ένα μοντέλο ανάπτυξης με αποκεντρωμένη και την οικονομική εξουσία και την εξουσία της πληροφορίας και της γνώσης. Έτσι, πρέπει να συνδέσουμε τη στρατηγική μας και με την ανάγκη της άμεσης αποκέντρωσης της οικονομικής εξουσίας και της πληροφορίας. Ο αγώνας αυτός δεν είναι εύκολος, διότι υπάρχουν επί μέρους δομημένα και ισχυρά οικονομικά συμφέροντα και δίκτυα αλληλοτροφοδοτούμενα, με σχέσεις ακόμη και με την πολιτική, αλλά κυρίως με την εξουσία της πληροφόρησης.

Σημαντικοί υποστηρικτές σε αυτήν την προσπάθεια μπορεί να είναι τόσο οι εκπρόσωποι θεσμών όσο και οι εκπρόσωποι των παραγωγικών τάξεων, που έχουν ισχυρή τοπική και περιφερειακή αναφορά. Εδώ ο ρόλος της αυτοδιοίκησης είναι καθοριστικός όχι μόνο γιατί μπορεί να προγραμματίζει και να υλοποιεί έργα συνδεδεμένα με τις τοπικές αναπτυξιακές ανάγκες και προτεραιότητες, αλλά κυρίως γιατί μπορεί να ανιχνεύει με επιτυχία τις ανάγκες και να προγραμματίζει σε ικανοποιητικό βάθος χρόνου με γνώμονα πάντοτε τις συνθήκες που διαμορφώνονται στο οικονομικό, παραγωγικό, πολιτιστικό και κοινωνικό περιβάλλον.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να αναπτύξει τριπλό ρόλο στην αναπτυξιακή αυτή προσπάθεια 1) με συνδυασμό σχεδιασμού ενεργειών, δράσεων, παρεμβάσεων και έργων τοπικής υποδομής που κρίνονται απαραίτητα για την πρόοδο και την βιώσιμη ανάπτυξη, 2) με συντονισμό και παρακίνηση των τοπικών παραγωγικών δυνάμεων, φορέων και κοινωνικών εταίρων σε ενιαία και ολοκληρωμένη παρέμβαση, αξιοποιώντας τα ιδιαίτερα πλεονεκτήματα κάθε περιοχής και 3) ως άμεσος επενδυτής και μηχανισμός αναδιανομής του πλούτου σε τοπική κλίμακα, καθώς και ως βασικός μηχανισμός ανατροφοδότησης της τοπικής οικονομίας.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση –θέλω εδώ να το τονίσω ιδιαίτερα αυτό– είναι ο θεσμός ο οποίος αποτελεί το κλειδί στην περιφερειακή ανάπτυξη, όπως εξάλλου και ο εκσυγχρονισμός της διοίκησης. Γι' αυτό οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ προχώρησαν στις μεγάλες αλλαγές στο χώρο της αυτοδιοίκησης από το 1981 και μετά, αλλαγές οι οποίες αποτελούν όχι μόνο ιστορικές κατακτήσεις αλλά και τη βάση της πραγματικής και ουσιαστικής μετεξέλιξης των αυτοδιοικητικών θεσμών.

Η μετεξέλιξη και η ολοκλήρωση των αυτοδιοικητικών αυτών θεσμών, την οποία σχεδιάζει σήμερα η Κυβέρνηση, πρέπει να συμβαδίζει με την υλοποίηση ενός μεταρρυθμιστικού σχεδίου για το σύγχρονο κράτος, καθώς και με τις αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, γιατί η αυτοδιοίκηση είναι οργανικό μέρος του ενιαίου εθνικού και διοικητικού συστήματος της χώρας.

Στα πλαίσια αυτά πρέπει να προγραμματιστεί ο ανακαθορισμός και η πλήρης αποσαφήνιση της κρατικής και αυτοδιοικητικής αρμοδιότητας, η ανακατανομή πόρων υπέρ της αυτοδιοίκησης και τέλος ένας νέος κώδικας αυτοδιοίκησης. Ένας κώδικας που να ανταποκρίνεται στη σύγχρονη πραγματικότητα, τη δυναμική και τις ιδιαιτερότητες του θεσμού και να διασφαλίζει τις προϋποθέσεις ολοκληρωμένης άσκησης τοπικής εξουσίας. Γι' αυτό πρέπει να δοθεί υπόσταση στον ισχυρό δήμο, διευρύνοντας το θεσμικό πλαίσιο των διαδημοτικών συνεργασιών, έτσι ώστε να ενισχυθεί η δυνατότητα συμμετοχής των δήμων στον ευρύτερο αναπτυξιακό σχεδιασμό και να οργανωθούν κοινές λειτουργίες και δραστηριότητες σε τομείς που δεν μπορούν να περιοριστούν στα όρια ενός μικρού δήμου.

Έτσι, ο πρώτος βαθμός αυτοδιοίκησης, με πυρήνα το δήμο και ισχυρά κίνητρα διαδημοτικής συνεργασίας, θα μπορεί να αποκτά σημαντικό μερίδιο στην ανάπτυξη, αμβλύνοντας και περιορίζοντας ενδοπεριφερειακές και ενδονομαρχιακές ανισότητες και να παρέχει αξιόπιστες υπηρεσίες στους πολίτες.

Παράλληλα πρέπει να διευκολύνουμε και να υποστηρίξουμε την αναγκαία διαδικασία ριζικής αναδιάρθρωσης των αναπτυξιακών μας πολιτικών, καθώς και του ιδιωτικού τομέα, γιατί και τα δύο παραμένουν παραδοσιακά, σε αντίθεση με τις ανάγκες της νέας οικονομικής εποχής και τα οποία δύσκολα μπορούν να ανταποκριθούν στις αυξημένες απαιτήσεις της νέας αυτής εποχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ισόρροπη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, που όπως προανέφερα αποτελεί εθνική προτεραιότητα, κατατείνει και η πολιτική της Κυβέρνησης με το γεγονός ότι έδωσε στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης περιφερειακή διάρθρωση και το μεγαλύτερο μέρος των διατιθέμενων πόρων απευθύνεται στην περιφέρεια.

Αλλά και ο Προϋπολογισμός του 2003 υπηρετεί αυτήν την πολιτική της περιφερειακής σύγκλισης, μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Και αυτό διαπιστώνεται με τις σημαντικές αυξήσεις, έναντι του προϋπολογισμού του 2002 σε τομείς και έργα περιφερειακού χαρακτήρα.

Θα ήθελα να τονίσω όμως ότι πρέπει να φροντίσουμε για την όσο το δυνατόν καλύτερη και πιο αποτελεσματική απορρόφηση των πόρων αυτών, για την πιο αποτελεσματική ενσωμάτωσή τους στην παραγωγική διαδικασία, ώστε να δράσουν πολλαπλασιαστικά για την εθνική οικονομία. Γι' αυτό η επιλογή των έργων και των δράσεων θα πρέπει να παρουσιάζει έντονο παραγωγικό και κοινωνικό ενδιαφέρον και να περιοριστεί η επιλογή των εξωραϊστικών έργων. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πολύ μεγάλη πολιτική και ιδεολογική σημασία. Η ανάπτυξη της χώρας δεν διασφαλίζεται απλά με τη διάθεση πόρων, αλλά με την κατάλληλη πολιτική, όχι μόνο της απορρόφησης, αλλά κύρια της σωστής επιλογής δράσεων και έργων και της ενσωμάτωσής αυτών στην παραγωγική διαδικασία, έτσι ώστε οι πόροι αυτοί να μετατραπούν σε διαρκή παραγωγική οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα, γιατί τότε μόνο θα επιτευχθεί ο μεγάλος στόχος της οικονομικής ανάπτυξης, της σύγκλισης και της κοινωνικής συνοχής.

Με τις επισημάνσεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτείνω την ψήφιση του Προϋπολογισμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Φωτιάδης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρωθυπουργός υποσχέθηκε καλύτερες μέρες στην εντός ΟΝΕ εποχή, μια εποχή η οποία όχι μόνο δεν έφερε τις καλύτερες μέρες, αλλά δημιούργησε δυσάρεστες εκπλήξεις στους Έλληνες με το συζητούμενο σήμερα προϋπολογισμό. Και αυτό, διότι δεν υπήρξε εγκαίρως και δυστυχώς μέχρι σήμερα η πραγματική μας προσαρμογή με τις ευρωπαϊκές χώρες λόγω ελλειμματικών και λανθασμένων κυβερνητικών συμπεριφορών.

Κυρίες και κύριοι, ο φετινός Προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος διαφεύγει τις προσδοκίες των Ελλήνων, διαιωνίζει και μεγιστοποιεί τις περιφερειακές ανισότητες και καθηλώνει την ελληνική περιφέρεια, αγνοεί τα προβλήματα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, την κοινωνική ασφάλιση, προσπαθεί δε να κρύψει τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων και των ΔΕΚΟ.

Παρά τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, η διαφάνεια στη δημοσιονομική διαχείριση δεν έχει αποκατασταθεί. Το δημόσιο χρέος εξακολουθεί να αυξάνεται, χωρίς να αποκλιμακώνεται ούτε το ποσοστό του ΑΕΠ. Η φορολογική πολιτική διατηρεί τον καθαρά εισπρακτικό χαρακτήρα της κυρίως μέσω των φορολογικών ελέγχων και ρυθμίσεων σε βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των ελεύθερων επαγγελματιών. Η δήθεν φορολογική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης όχι μόνο δεν οδηγεί σε σημαντικές φοροελαφρύνσεις για τους πολλούς αλλά αντίθετα οδηγεί σε κοινωνικές αδικίες, ιδίως με τις ρυθμίσεις για τις γονικές παροχές και τις κληρονομίες.

Η έκταση της σπατάλης στο δημόσιο τομέα παραμένει αμείωτη, ενώ αντίθετα μειώνονται οι δημόσιες επενδύσεις. Έχοντας υπόψη όμως όλα αυτά, θα ήθελα να σας θυμίσω τα λόγια του Πλουτάρχου, που πριν από χιλιάδες χρόνια είχε αναφερθεί στα επτά στοιχεία που δεν πρέπει να έχει κάθε άνθρωπος για να επιτύχει και να προσδεύσει στη ζωή του: «Αγάπη χωρίς θυσία, επιστήμη χωρίς ανθρωπιά, εμπόριο χωρίς ήθος, γνώση χωρίς χαρακτήρα, απόλαυση χωρίς συναισθημα, πλούτο χωρίς μόχθο και -αφήνω τελευταίο- πολιτική χωρίς αρχές». Βεβαίως έχουμε και όλη την ομήγυρη των αξιότιμων κυρίων Υπουργών, όπου ο

καθένας έχει κάποια σχέση με το εμπόριο, την παιδεία και τους άλλους τομείς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο νέος Προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση πληθωρισμού κατά 3% και η Κυβέρνηση ανακοινώνει αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους της τάξης των 2,5%, πράγμα που σημαίνει μείωση του εισοδήματός τους. Η αύξηση της φορολογίας που ισοδυναμεί με επιπλέον έσοδα 700 δισεκατομμυρίων σε δραχμές θα καλυφθεί και πάλι από τους μόνιμους αιμοδότες του ελληνικού δημοσίου, τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους.

Ένα τεράστιο πρόβλημα, που απαιτεί λύση, είναι η ανεργία, η οποία διογκώνεται σταθερά και πλησιάζει ήδη στο 10%. Είναι η μεγαλύτερη των τελευταίων τριάντα ετών, την ώρα που σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζει μείωση και ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 7,7%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μου επιτραπεί να κάνω ειδική αναφορά για τους αγρότες, λόγω της προέλευσής μου από αγροτική περιοχή αλλά και της ιδιότητάς μου ως γεωπόνου. Δυστυχώς έχουμε το «προνόμιο» στο ελληνικό Κοινοβούλιο να είμαστε πολύ λίγοι γεωτεχνικοί. Για ποια ανάπτυξη μιλάτε στον αγροτικό τομέα της χώρας μας; Για ποιο μέλλον και ποια προοπτική, εκτός από την ανυπαρξία διαπραγματευτικής ικανότητας της Κυβέρνησης με τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την εξασφάλιση των επιδοτήσεων και τη διασφάλιση του εισοδήματος των αγροτών μας;

Έχουμε σήμερα, με το νέο Προϋπολογισμό, και αδυναμία λήψης μέτρων για τους αγρότες, όπως μείωση στο κόστος παραγωγής, βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, δημιουργία έργων υποδομής, εξασφάλιση και εφαρμογή προγραμμάτων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Βλέπουμε τα προβλήματα στο βαμβάκι, τον καπνό, το ελαιόλαδο, τα οπωροκηπευτικά, τις καθυστερήσεις των πληρωμών από τον ΕΛΓΑ. Και κατανοούμε την αγωνία των αγροτών, οι οποίοι αναγκάζονται -για να εισακουστούν από την Κυβέρνηση- να κατεβαίνουν δυστυχώς στους δρόμους μέσα στα χιόνια και τις βροχές για να διοργανώνουν αγροτικά συλλαλητήρια, μήπως ευαισθητοποιηθούν ορισμένοι και τους ακούσουν.

Χαρακτηριστική περίπτωση της αναξιοπιστίας και αφερεγγυότητας σας, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι και οι αποζημιώσεις των παραγωγών από τα ΠΣΕΑ. Αναφέρομαι στις ζημιές που έγιναν σε όλη τη χώρα το Δεκέμβριο του 2001 και Ιανουάριο του 2002. Παρά τις υποσχέσεις των κυρίων Υπουργών ότι θα είχαμε την άμεση καταβολή του 50% της εκτιμώμενης αξίας το Μάιο του 2002, έρχονται οι γιορτές και δυστυχώς ακόμα να πληρωθούν. Προσπαθούν να παραπλανήσουν ορισμένους αγρότες πληρώνοντάς τους ψίχουλα για να φανούν ότι ξεκίνησαν να πληρώνουν. Δεν ξέρω ακόμα πότε θα μας οδηγήσουν στην πληρωμή των ανθρώπων αυτών που ταλαιπωρούνται.

Παρά τις υποσχέσεις τους, και πέραν του τραγελαφικού όσον αφορά τις αποζημιώσεις, έχουμε και ένα άλλο: Μιλάμε για μια φοβερή ανισότητα στο καθορισμό των τιμών και στη μέση απόδοση ανά δένδρο, από νομό σε νομό, σε όλα τα οπωροφόρα. Συγκεκριμένα στο Νομό Λάρισης το ροδάκινο αποζημιώνεται, κύριοι, με 289 δραχμές και στο Νομό Ημαθίας αποζημιώνεται με 99 δραχμές. Στο Νομό Πέλλας αποζημιώνεται με 84 δραχμές και στο Νομό Πιερίας με 85 δραχμές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Δεν ξέρω πού οφείλεται αυτή η ανισότητα. «Τις πταίει;» Βεβαίως δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα αν η Κυβέρνηση δεχόταν την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας για την επέκταση της ασφαλιστικής κάλυψης και σε νέους κινδύνους. Όταν πέρσι απ' αυτό το Βήμα, όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και εγώ ως εισηγητής, το είχαμε προτείνει, δυστυχώς δεν εισακουστήκαμε. Σήμερα παρακολουθούμε τα επακόλουθα αυτής της άρνησης της Κυβέρνησης.

Πρέπει κάποια στιγμή να εισακουστούμε. Έχουμε κι εμείς προτάσεις. Σε ποια προβλήματα να αναφερθεί κανείς; Στους νέους αγρότες που πληρώνουν το 50% για την εκπαίδευσή τους; Στα σχέδια βελτίωσης που δεν ξεκίνησαν; Στις καθυστερήσεις έκδοσης των συντάξεων του ΟΓΑ; Στα χρέη προς την

Αγροτική Τράπεζα ή στην κτηνοτροφία που αποτελεί το δεύτερο κλάδο του πρωτογενούς τομέα και γενικά είναι σήμερα μη βιώσιμη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη να μου δώσετε ένα λεπτό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Όχι παραπάνω από αυτό που προβλέπεται.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ : Θα σας εξηγήσω. Έχω έναν προσωπικό λόγο. Πέρυσι, σαν σήμερα, δεν μίλησα στη Βουλή γιατί είχα χάσει ένα δικό μου άνθρωπο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεχίστε, αλλά μη χάνετε περισσότερο χρόνο.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: Θα ήθελα να κάνω αναφορά στην πολύτεκνη μητέρα αγρότισσα –που ήταν και η συγχωρεμένη η μητέρα μου– και γενικά στην πολύτεκνη μάνα που τον αγώνα και...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Των πλειστών που ήταν εδώ οι μητέρες αγρότισσες ήσαν. Είναι τιμή μας αυτό.

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ: ...την προσφορά της θα πρέπει η πολιτεία να λάβει σοβαρά υπόψη.

Έχετε εγκαταλείψει στο έλεος του Θεού τον Έλληνα αγρότη. Και εδώ ακριβώς θα ήθελα να υπενθυμίσω τα λόγια του Αποστόλου Παύλου στην προς τον Τιμόθεον επιστολή που πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, περίπου, για σας, κύριε συνάδελφε, για να ακούσετε και για τον Απόστολο Παύλο: «Τον κοπιώντα γεωργό δει πρώτον τον καρπόν αυτού μεταλαμβάνειν». Αυτός πρέπει να απολαμβάνει πρώτα τον καρπό των κόπων του! Αναλογιστείτε την απόκλιση σας από τα λόγια αυτά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προέρχομαι από ένα νομό ο οποίος με το νόμο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ χαρακτηρίστηκε ως φθίνουσα περιοχή. Ο νομός αυτός πριν από είκοσι χρόνια ήταν το μεγαλύτερο διαμετακομιστικό κέντρο της Ελλάδος, στην Ευρώπη. Βέροια, Νάουσα, Αλεξάνδρεια και Μελίκη ήταν τα μεγάλα κέντρα, που είχαμε την ανάπτυξη και τις εξαγωγές. Επανελημμένα φορείς, σύλλογοι, σωματεία, εμείς οι Βουλευτές του νομού επισημάναμε τα τεράστια προβλήματα. Δυστυχώς με λύπη μου βλέπω ότι δεν εισακουστήκαμε. Τα προβλήματα είναι η ανυπαρξία της κοινωνικής πρόνοιας, είναι τα καθημερινά προβλήματα των μικρομεσαίων που κλείνουν τις επιχειρήσεις τους. Οι νέοι ακολουθούν ένα δρόμο που δεν ξέρουν, έξω από τον ΟΑΕΔ. Η βιομηχανία κι η βιοτεχνία έχει χαθεί.

Η Νάουσα, η κραταιά εργατοσύνη, που κάποτε ήταν η πρώτη πόλη στη βόρεια Ελλάδα, σήμερα έχει 7% ανεργία. Η Βέροια, που ήταν μέσα στις πέντε οικονομικά εύρωστες πόλεις της Ελλάδας, έχει περιέλθει σε οικονομικό μαρασμό. Η Αλεξάνδρεια, η ανερχόμενη οικονομική δύναμη της δεκαετίας του '70, έμεινε δυστυχώς μόνον με το ιστορικό της όνομα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανελημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό και τελειώνω.

Πού είναι όμως τα κονδύλια από τον Προϋπολογισμό γι' αυτά; Δυστυχώς δεν διαφαίνεται κάτι που μπορεί να βοηθηθούμε, γι' αυτό η χώρα χρειάζεται διαφορετικούς προϋπολογισμούς και μια διαφορετική και αξιόπιστη πολιτική. Σε όλους τους τομείς χρειάζεται μια καινούρια πολιτική πρόταση. Αυτήν την πρόταση την έχει η Νέα Δημοκρατία και θα κληθεί στο άμεσο μέλλον με τον Πρόεδρό της, τον Κώστα Καραμανλή, να την εφαρμόσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ξεχάσατε αυτό που οι αρχαίοι Ρωμαίοι στρατηγικοί εφαρμόζαν όταν επέστρεφαν από τις νικηφόρες εκστρατείες τους. Μαζί με τα λάφυρα που είχαν πάνω στα άρματά τους είχαν και ένα δούλο για να τους θυμίζει ότι η δόξα είναι εφήμερη.

Να είστε καλά. Καλές γιορτές κι ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Υποθέτω ότι ο κ. Χρυσοχοϊδης θα μιλήσει κι αυτός για τον αγροτικό κόσμο...

ΗΛΙΑΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ : Ελπίζω να μη με διακόψετε γι' αυτό. Μου

δώσατε χρόνο κι ευχαριστώ πολύ. Με τιμήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο κ. Χρυσοχοϊδης.

Δεν θα μας πείτε μόνο για τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια. Υπάρχουν και τα ροδάκινα, τα μήλα...

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Ως Ημαθιώτη Βουλευτή, κύριε Πρόεδρε, ο κ. Φωτιάδης με κάλυψε απόλυτα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σημαντικές εξελίξεις που δρομολογήθηκαν σε κρίσιμα θέματα του τόπου μέσα στη χρονιά που πέρασε δείχνουν ότι η στρατηγική και η πολιτική μας έχει αξία. Αξία για όλους τους πολίτες, αξία για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Και κυρίως έχει αξία, αγαπητοί συνάδελφοι, για το μέλλον και τις γενιές που έρχονται. Γιατί οι νέες γενιές προσδοκούν από μας ένα ειρηνικό μέλλον, ένα μέλλον με αυξημένες δυνατότητες δημιουργίας και ευημερίας στην ειρηνική περιοχή που ζούμε.

Στρατηγική επιλογή της Κυβέρνησής μας, είναι να εμπεδώσουμε κλίμα ασφάλειας και αναπτυξιακής πορείας σε όλους τους τομείς. Μέσα σε ένα ταραγμένο παγκόσμιο περιβάλλον που κυριαρχεί η ανασφάλεια, η οικονομική ύφεση κι η κρίση σε πολλές περιοχές του πλανήτη, εμείς δουλεύουμε σταθερά, δουλεύουμε με στόχους και προτεραιότητες.

Θέλω να επισημάνω ότι η σημασία της ασφάλειας είναι ευρύτατη στις σύγχρονες κοινωνίες, γιατί συνδέεται άρρηκτα με τη δυνατότητα των πολιτών να δημιουργούν, να επιχειρούν, να σχεδιάζουν το μέλλον τους. Η ασφάλεια στην κοινωνική, στην οικονομική και στην πολιτική ζωή, είναι αξία και είναι ακόμη προϋπόθεση προόδου. Είναι αξία και προϋπόθεση πολιτισμού, γιατί είναι συνδεδεμένη με τη δυνατότητα να ζει ο πολίτης χωρίς απειλές στη γειτονιά του, στον επαγγελματικό του χώρο, γιατί δίνει τη δυνατότητα της ελεύθερης και δημοκρατικής κοινωνικής ζωής.

Στη χρονιά που τελειώνει σε λίγες μέρες, είχαμε μια ιστορική επιτυχία. Σημειώσαμε την πρώτη μεγάλη επιτυχία στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας με την εξάρθρωση της 17 Νοέμβρη. Η σχεδόν ανεξέλεγκτη δράση των διαφόρων τρομοκρατικών οργανώσεων στη χώρα μας τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια, είχε ήδη διαμορφώσει, πριν από τις εξελίξεις του καλοκαιριού, ένα ιδιαίτερα αρνητικό κλίμα, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό της χώρας.

Στο εσωτερικό της χώρας, η πολύχρονη αδυναμία των αρχών να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο, ενίσχυε το αίσθημα ανασφάλειας των πολιτών, καταρράκωνε κάθε έννοια συντεταγμένης λειτουργίας της πολιτείας και του κράτους δικαίου και τροφοδοτούσε πολλές φορές αυταρχικές αντιλήψεις, συκοφαντώντας σε πολλές περιπτώσεις τον πολιτικό κόσμο.

Στο εξωτερικό της χώρας και εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 αυξάνονταν οι αρνητικές κριτικές για την Ελλάδα και επιπλέον όπως είναι γνωστό, σπιλωνόταν ένα σημαντικό τμήμα του πολιτικού κόσμου και ιδιαίτερα του χώρου του αντιδικτατορικού ΠΑΚ και του ΠΑΣΟΚ, από δυνάμεις που είτε από πρόθεση είτε από αφέλεια, από λανθασμένες πληροφορίες που προέρχονταν από το εσωτερικό της χώρας, επεδίωκαν συστηματικά να ενοχοποιήσουν ένα κομμάτι του πολιτικού κόσμου.

Έτσι, παρά τη συνολική βελτίωση της διεθνούς θέσης της χώρας τα τελευταία δέκα χρόνια, παρ' όλα αυτά, οι αρμόδιοι χειριστές των διεθνών υποθέσεων κάθε φορά διαπίστωναν ότι η τρομοκρατία αποτελούσε ένα σοβαρό ανασταλτικό παράγοντα για την περαιτέρω ενίσχυση του κύρους της χώρας.

Η πολύχρονη λοιπόν αδυναμία αντιμετώπισης του φαινομένου δεν ήταν μόνο ένα αστυνομικό πρόβλημα, δεν ήταν απλώς ένα πρόβλημα των δικτικών αρχών. Στην προσπάθειά μας να χαράξουμε μια συνεκτική πολιτική αντιμετώπισης του φαινομένου. Διαπιστώσαμε πολύ γρήγορα ότι το πρόβλημα είχε σοβαρές κοινωνικές και πολιτικές διαστάσεις. Και δεν αναφέρομαι τόσο στην ύπαρξη μιας μειοψηφικής άποψης που υπήρχε στην κοινή γνώμη και ανεχόταν, ή αν δεν συμφωνούσε με πρακτικές ατομικής βίας. Αναφέρομαι κυρίως στη σταδιακή μυθοποίηση των δυνατοτήτων των τρομοκρατικών οργανώσεων, στη δύναμη της συνωμοσιολογίας με διάφορες θεωρίες προέλευσης

που είναι γνωστές, στην πλήρη αναξιοπιστία των δικτικών αρχών στα μάτια της κοινής γνώμης και στην υιοθέτηση, όπως είπα, σεναρίων που ήθελαν ένα τμήμα του πολιτικού κόσμου να εμπλέκεται στην τρομοκρατία. Ειδικά η υιοθέτηση των τελευταίων σεναρίων, καθιστούσε πολλές φορές επίδικο πολιτικά το θέμα και δυσκόλευε ακόμα περισσότερο την αντιμετώπισή του.

Οι μεγαλύτερες όμως δυσκολίες προέρχονταν από το γεγονός ότι οι ίδιες οι δικτικές αρχές είχαν χάσει την αυτοπεποίθησή τους, δεν πίστευαν ότι ήταν σε θέση, να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά το φαινόμενο της τρομοκρατίας και ιδιαίτερα τη «ναυαρχίδα» της που ήταν η 17 Νοέμβρη.

Οι διαπιστώσεις αυτές, μας οδήγησαν στην απόφαση να χαράξουμε μια συνολική στρατηγική στο κέντρο της οποίας ήταν η διαπίστωση ότι έπρεπε πλέον να πάμε σε μια ιδεολογική και πολιτική αντιπαράθεση με τις τρομοκρατικές οργανώσεις, την οποία θεωρούσαμε απολύτως επιβεβλημένη.

Μόνο έτσι θα μπορούσαμε να αναστρέψουμε το δυσμενές κλίμα, να θυμίσουμε τόσο στην κοινή γνώμη όσο και στις δικτικές αρχές ότι η τρομοκρατία δεν είναι πιο ισχυρή από τη δημοκρατία και ότι ήταν εφικτό να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Υπήρχε αντίπαλος ιδεολογικός;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Επίσης ήταν οι παραστάσεις που δημιούργησε η κοινωνία. Παράλληλα με τη συστηματική πολιτική και ιδεολογική αντιπαράθεση που ξεκίνησαμε με σειρά δημοσίων παρεμβάσεων, συνεντεύξεων και σχετικής αρθρογραφίας η στρατηγική μας περιελάμβανε δράσεις σε δύο ακόμα σημαντικούς τομείς:

Πρώτον, στη συστηματική επανεξέταση του όλου υπάρχοντος υλικού, χωρίς όμως τις φορτίσεις του παρελθόντος και με γνώμονα την επιστημονική δουλειά και την τεκμηρίωση και, δεύτερον, στην οικοδόμηση σχέσεων συνεργασίας σε διεθνές επίπεδο, ώστε να αξιοποιήσουμε την πολύτιμη τεχνογνωσία άλλων χωρών, αλλά ταυτόχρονα να αμβλύνουμε και τις αρνητικές εντυπώσεις, ότι δηλαδή δεν έχουμε την πολιτική βούληση να καταπολεμήσουμε την τρομοκρατία ή ότι ακόμη χειρότερα, δήθεν έχουμε κάτι να κρύψουμε.

Παράλληλα, όπως είναι γνωστό, αυτή η προσπάθεια συνδυάστηκε με την ψήφιση ενός νέου νομικού πλαισίου, το οποίο διευκόλυνε τις προανακριτικές και ανακριτικές αρχές, χωρίς ωστόσο να παραβιάζονται τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών.

Σε αυτό το σημείο, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να επισημανθεί ότι όλη αυτή η προσπάθεια που έχουμε καταβάλει μέχρι σήμερα όχι μόνο δεν οδήγησε σε λογικές «δημοκρατικών εκπαιρώσεων» αλλά αντίθετα. Υποστηρίξαμε από την πρώτη στιγμή –και συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε με πάθος– την άποψη ότι η δημοκρατία και οι κανόνες της δεν μπορούν να τεθούν σε αμφισβήτηση, γιατί δήθεν πρέπει να καταπολεμήσουμε την τρομοκρατία!

Ισχύει μάλιστα το ακριβώς αντίθετο! Όσο πιο ισχυρή είναι η δημοκρατία, όσο περισσότερο οι πολίτες πιστεύουν ότι λειτουργεί το κράτος δικαίου, τόσο πιο δύσκολο γίνεται στους τρομοκράτες να βρουν κοινωνικά ερείσματα, τόσο πιο πολύ απομονώνονται στην κοινωνική συνείδηση και τόσο πιο βεβαία τελικά είναι η ήττα τους.

Αυτός ήταν ο τέταρτος πυλώνας της στρατηγικής μας, ο σεβασμός δηλαδή στην αξία της δημοκρατίας και η συνειδητή άρνηση να υποκλιθούμε στις λογικές της ανεξέλεγκτης κατασταλτικής βίας, της πρακτορολογίας με τις γνωστές «λίστες υπόπτων» και την υιοθέτηση σεναρίων. Αυτή η στρατηγική και η επίμονη και συστηματική δουλειά δεν άργησαν να δώσουν καρπούς. Στο εσωτερικό της χώρας για πρώτη φορά από την εμφάνισή του φαινομένου αρχίσαμε να αποκτούμε ερείσματα αξιοπιστίας μέσα στην κοινωνία. Οι πολίτες άρχισαν σταδιακά να γίνονται πιο συνεργάσιμοι μαζί μας, να εμπιστεύονται τις αρμόδιες αρχές και να συμβάλλουν στην προσπάθεια διαλεύκανσης της υπόθεσης.

Στο επίπεδο των διεθνών συνεργασιών όχι μόνο κερδίσαμε, όπως αντιλαμβάνεστε, πολιτικό χρόνο, ο οποίος ήταν αναγκαίος μετά την 11η Σεπτεμβρίου, αλλά και αποκτήσαμε αξιοπιστία στη συνεργασία μας. Και όταν λέω αξιοπιστία, εννοώ ότι οι

συνεργασίες διέπονται πλήρως από διακρατικές συμβάσεις, από διμερείς συμφωνίες και σε καμία περίπτωση δεν επιτρέψαμε να υπάρχει κλίμα καχυποψίας, ηγεμονισμού ή υποδείξεων.

Στο επίπεδο της αξιοποίησης των υπάρχοντων στοιχείων προχωρήσαμε γρήγορα και φτιάξαμε το γενικό περίγραμμα της τρομοκρατίας στη χώρα μας. Είχαμε ήδη δημιουργήσει ένα πλαίσιο ασφυκτικής πίεσης στην τρομοκρατία, γιατί πλέον: Υπερείχαμε κατ' αρχάς πολιτικά, είχαμε μεταστρέψει την κοινή γνώμη, αλλά ταυτόχρονα είχαμε διαμορφώσει ένα ισχυρό αίσθημα αυτοπεποίθησης των δικτικών αρχών, είχαμε αναβαθμίσει τεχνικά και μεθοδολογικά την υπηρεσιακή μας δουλειά.

Είχαμε προχωρήσει στην αξιοποίηση των στοιχείων και είχαμε και ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο. Τα γεγονότα της 29ης Ιουνίου στον Πειραιά ήταν τυχαία. Αλλά υπό την έννοια που περιγράψαμε προηγουμένως δεν ήταν παρά το αποτέλεσμα της πίεσης που ασκούσαμε. Δεν ήταν παρά θέμα χρόνου να συμβούν.

Σήμερα λοιπόν, είμαστε σε θέση να πούμε στον ελληνικό λαό ότι η «17 Νοέμβρη», η σημαντικότερη τρομοκρατική οργάνωση στη χώρα μας, έχει εξαρθρωθεί. Και τούτο διότι συνελήφθη η ηγεσία της, συνελήφθησαν σχεδόν όλα τα μέλη της, κατασχέθηκε το μεγαλύτερο μέρος του οπλοστασίου της, εξηχιάστηκαν μια προς μια όλες οι άδικες πράξεις που ανέλαβε με ευθύνη της η 17 Νοέμβρη, αλλά και ορισμένες που δεν είχε αναλάβει την ευθύνη με προκλήσεις.

Σήμερα είμαστε αναμφισβήτητοι σε πολύ καλύτερη θέση απ' ό,τι στο παρελθόν όχι μόνο γιατί εξαρθρώσαμε την «17 Νοέμβρη», αλλά και γιατί επιπλέον μέσα από την ανασυγκρότηση της Αστυνομίας κερδίσαμε τη μάχη της εικόνας της στην κοινωνία. Σήμερα οι πολίτες βλέπουν μια άλλη Αστυνομία που είναι αποτελεσματική, ικανή να φέρει αποτελέσματα και κυρίως μια Αστυνομία που έχει μια νέα δημοκρατική αντίληψη για τον κοινωνικό της ρόλο. Σήμερα η Αστυνομία αντιλαμβάνεται ότι ο σεβασμός στα θεμελιώδη δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών είναι η βάση πάνω στην οποία μπορεί να στηριχθεί και να κερδίσει την αξιοπιστία της. Θα συνεχίσουμε, λοιπόν, σταθερά την ίδια πορεία: πίστη στη δημοκρατία, αξιοπιστία, εκσυγχρονισμός και αποτελεσματικότητα και θα φθάσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, μέχρι το τέλος αυτήν την προσπάθεια.

Πιστεύουμε ότι η ενίσχυση του κύρους των δικτικών αρχών θα διευκολύνει περισσότερο το έργο τους στην συνέχεια. Η τρομοκρατία στη χώρα μας δεν έχει τελειώσει, έχει τελειώσει ίσως η μορφή με την οποία την γνωρίσαμε τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια, από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Αλλά θα ήταν αφελές να πιστεύουμε ότι δεν θα απασχολήσει ξανά τη χώρα μας, όπως όλες τις χώρες και στο μέλλον. Εξάλλου το παρελθόν ακόμη δεν έχει εκκαθαριστεί. Ο όγκος των στοιχείων, τα πρόσωπα που διαφεύγουν οι άλλες οργανώσεις που έδρασαν όλα αυτά τα χρόνια, είναι πλεονέκτος του παρελθόντος με τις οποίες θα ασχοληθούμε συστηματικά με την ίδια στρατηγική και θα έχουμε συγκεκριμένα αποτελέσματα μέσα από την προσπάθειά μας. Τα αναπάντητα ερωτήματα που συσσωρεύουν είκοσι επτά χρόνια δράσης, για τα οποία είναι φυσικό να μην υπάρχουν μέσα σε λίγους μήνες απαντήσεις, είναι βέβαιο ότι θα ξεδιαλυθούν και οι δικτικές και δικαστικές αρχές θα πράξουν στο ακέραιο το καθήκον τους στη συνέχεια.

Επειδή πολλά ακούγονται για νέο κύκλο επιχειρήσεων, πρέπει να διευκρινίσω ότι δεν λειτουργούμε κάτω από την πίεση «αναγγελιών συλλήψεων». Αντίθετα λειτουργούμε με βάση εσωτερικό χρονοδιάγραμμα που επιβάλλει η τάξη των ερευνών. Η συλλογή αποδείξεων και η τεκμηρίωση είναι μια υπόθεση αυστηρή και απαιτητική με τη δικονομική έννοια και δεν κινείται ούτε πρόκειται να κινηθεί στη βάση υπονοιών ψιθύρων ή ασθενών στοιχείων που απλώς εκθέτουν όσους τα υιοθετούν αβασάνιστα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν άδικο να μην αναφερθούμε και σε σειρά άλλων τομέων στους οποίους σημειώσαμε σημαντικές επιτυχίες τη χρονιά που πέρασε. Θα αναφερθώ πολύ σύντομα σε ορισμένους απ' αυτούς γιατί έχουν ιδιαίτερη σημασία για την ελληνική κοινωνία.

Στον τομέα της οδικής ασφάλειας γνωρίζετε ότι υπάρχει ένα

ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσεων το οποίο ονομάζεται «καθ' οδόν 2001-2005». Αρχικός στόχος του προγράμματος ήταν να μειωθούν τα τροχαία ατυχήματα 20% αυτά τα πέντε χρόνια. Σήμερα έχουμε τη δυνατότητα να ανακοινώσουμε στον ελληνικό λαό ότι τα δύο πρώτα χρόνια ήδη έχει καλυφθεί αυτός ο στόχος. Από τα στοιχεία που έχουμε μέχρι στιγμής φέτος σας αναφέρω χαρακτηριστικά ότι έχουμε διακόσιους εξήντα τρεις λιγότερους νεκρούς σε σχέση με πέρσι, έχουμε εξακόσιους είκοσι εννέα λιγότερους βαριά τραυματίες και δύο χιλιάδες οκτακόσιους πενήντα λιγότερους ελαφρά τραυματίες.

Θα πάμε, λοιπόν, στην επικαιροποίηση του προγράμματος. Πρέπει να συνεχίσουμε την πολιτική που σχηματικά συμπυκνώνεται στο μήνυμα «όχι στην επιθετική οδήγηση, ναι στην παθητική ασφάλεια».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα αλλάζει, γιατί αλλάζουμε και εμείς, οι πολίτες αυτής της χώρας. Σήμερα, όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται την αξία της χρήσης της ζώνης και του κράνους, όταν οδηγούν. Όλο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται ότι η επιθετική οδήγηση δεν οδηγεί πουθενά, παρά μόνο στο τροχαίο ατύχημα.

Επειδή, μάλιστα, έχουμε μπροστά μας την περίοδο των γιορτών, θέλω και από εδώ, από το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων, να κάνω έκκληση προς όλες και όλους να αποδείξουμε ότι κάθε μέρα που περνά θα γινόμαστε καλύτεροι, ότι σεβόμαστε την αξία της ζωής του άλλου, ότι στο δρόμο δεν ανταγωνιζόμαστε, αλλά προσέχουμε και προστατεύουμε το συμπολίτη μας, το συνάνθρωπό μας.

Στον τομέα της μείωσης της εγκληματικότητας, είχαμε σημαντικά αποτελέσματα. Η ενίσχυση του Σώματος των Συνοριοφυλάκων συνέβαλε στην αισθητή μείωση της λαθρομετανάστευσης. Η νέα διάταξη της Αστυνομίας με τη δημιουργία νέων αστυνομικών τμημάτων ήρθε πολύ κοντά στους πολίτες. Όλα αυτά δημιουργούν μία νέα πραγματικότητα στον τομέα της ασφάλειας στη χώρα μας.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ και στην προσπάθεια του Πυροσβεστικού Σώματος. Φέτος, όπως όλοι ξέρουμε, γνωρίσαμε πρωτόγνωρα φαινόμενα φυσικών καταστροφών και πλημμυρών. Οι πυροσβέστες μας ανταποκρίθηκαν σε όλες τις περιπτώσεις με τη γνωστή αυταπάρνηση. Βέβαια, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να σας πω, επίσης, ότι φέτος είναι μία χρονιά, όπου για πρώτη φορά έχουμε ιστορικό ρεκόρ στις δασικές πυρκαγιές.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, πριν ολοκληρωθεί ο χρόνος μου. Αφού ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που με άκουσαν, θα ήθελα να πω ότι εμείς θα συνεχίσουμε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια, ούτως ώστε όλοι οι Έλληνες πολίτες να αισθάνονται ασφαλείς στη δουλειά τους, στο χώρο που ζουν και κατοικούν, με αποτέλεσμα η Ελλάδα να είναι στην πράξη καθημερινά μία χώρα ασφαλής, η πιο ασφαλής χώρα της Ευρώπης που θα διοργανώσει Ολυμπιακούς Αγώνες το 2004 με τις μεγάλες προσδοκίες, τις οποίες καλλιεργούμε στον ελληνικό λαό.

Ας δώσουμε ένα μήνυμα για μία ακόμα φορά σε όλους λέγοντας ότι αυτός ο τόπος αξίζει να είναι ασφαλής λόγω της δουλειάς που κάνουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Τσιπλάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΠΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η ουσιαστική και εποικοδομητική συζήτηση προϋποθέτει κοινά αποδεκτή βάση συζήτησης και ένα κοινό αφετηριακό γεγονός.

Το έχω πει επανειλημμένως εις αυτήν την Αίθουσα ότι η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά αποδεικνύει και σε κρίσιμες σημασίες ζητήματα ότι αυτήν τη λογική αναγκαία παραδοχή την έχει σημαία της. Είναι οκτώ λίγα τα ζητήματα, στα οποία η επιδεικνυόμενη συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας είναι καθ' όλα αληθινή και βάσιμη -όχι παραπλανητική- και εθνικά υπεύθυνη.

Αυτό το λέω στα πλαίσια προσπάθειας αποτροπής -τουλάχιστον από αυτήν τη στιγμή και ύστερα- αυτής της εις λόγον και έργα παραπλανητικής συμπεριφοράς απόκρυψης της αλήθειας

που επιδεικνύει η Κυβέρνηση. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της πρώτης μέρας συζήτησης του Προϋπολογισμού, όταν δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας την τοποθέτησή του και η Κυβέρνηση θορυβήθηκε.

Αυθεντικός εκπρόσωπος, μάλιστα, αυτής της προπεριγραφείας συμπεριφοράς, ο κ. Χριστοδουλάκης, ο αρμόδιος Υπουργός, ο κατεχονήν αρμόδιος επ' αφορμή της συζήτησεως του Προϋπολογισμού, άτεχνα, άκομψα και μη ορθά ήρθε να αμφισβητήσει πράγματα πανθομολογούμενα. Προς Θεού!

Η ταυτότητα λόγων και έργων είναι διαχρονική σημαία της Νέας Δημοκρατίας, όλων ημών που υπηρετούμε την πολιτική, διότι πιστεύαμε και πιστεύουμε ότι η προσέγγιση στη λειτουργία μας πρέπει να είναι ορθή.

Τι είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας την πρώτη ημέρα της συζήτησεως του Προϋπολογισμού και τι ειπώθηκε από πλευράς λοιπών ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας, από πλευράς επιχειρημάτων -το λέω για άλλη μια φορά- βασιμίων, αυθεντικών, εγκύρων, αξιόπιστων, πραγματικών;

Ειπώθηκε ότι η ανεργία στη χώρα, όχι μόνο η καταγεγραμμένη, αλλά η βιούμενη καθημερινά πραγματικότητα του απλού Έλληνα πολίτη, καταδεικνύει κάτι. Καταδεικνύει ότι είναι σε πολύ μεγαλύτερα ποσοστά αυτών των ποσοστών που δίνονται ως καταγεγραμμένα ποσοστά.

Μίλησε για την ανεργία, μίλησε για τη διαφθορά, τη γραφειοκρατία, τη διαπλοκή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και όχι μόνο. Και είναι το επίκαιρο ζήτημα αυτών των ημερών. Και από πλευράς, αν θέλετε, αυθεντικότερης έκφρασης της ανεξαρτήτου δικαιούσης υπήρξαν οι σχετικές επισημάνσεις, αιτιάσεις.

Τι άλλο είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας και τι επικαλείται η Νέα Δημοκρατία; Είπε ότι σε τομείς καίριας σημασίας για τη διαχρονική πορεία της χώρας, όπως είναι η παιδεία, όπως είναι η υγεία, χρόνια τώρα δεν υπάρχει η εξελικτική πορεία που θα έπρεπε να υπάρχει. Βεβαίως είναι μία συνήθης επίκληση κατά καιρούς ότι «κάνουμε το τάδε έργο» ή «κάνουμε την τάδε παρέμβαση».

Βεβαίως συγκριτικά με το παρελθόν κάτι γίνεται. Δεν είναι όμως το ζητούμενο αυτό. Το ζητούμενο είναι, πόσο βάσει συγκεκριμένων δυνατοτήτων ο βηματισμός μας είναι στην πράξη ποια κατεύθυνση, στον βλέποντα ρυθμό και τόνο. Και ο βηματισμός αυτός θα σας έλεγα ότι εγκύτως αποδεικνύεται στη διαδρομή του χρόνου. Συγκριτικά και με το διεθνές πλαίσιο στο οποίο λειτουργούμε, κυρίως το ευρωπαϊκό, δεν είναι ο πρότερος βηματισμός.

Αυτό το αποδεικνύει και μόνο το γεγονός ότι υπήρξαμε η μόνη χώρα που θέλαμε να είμαστε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση εξ υπαρχής και βρεθήκαμε εκτός. Και παρά τις επισημάνσεις σας και κυρίως προεκλογικά ότι επετεύχθη ένας μεγάλος στόχος -τον οποίο εμείς κατ' αρχήν δεν αρνηθήκαμε, αλλά δεν του δώσαμε τη διάσταση που εσείς δώσατε- αποκρύψατε αυτό που αποτελούσε τη βασική αιτία της Νέας Δημοκρατίας. Και η βασική αιτία της Νέας Δημοκρατίας ήταν ότι δεν επετεύχθη η πραγματική σύγκλιση και ότι πραγματικά αυτός ο βηματισμός που υποδηλώνονταν ότι ήταν υποδεέστερος -όχι ο πρότερος- έναντι βηματισμού άλλων χωρών -που κατά την ένταξη της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα ήταν σίγουρα σε συγκεκριμένα δεδομένα και κυρίως οικονομικών δεικτών πίσω από την Ελλάδα- τις οδήγησε στο να είναι από την πρώτη στιγμή στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση κι εμείς να βρισκόμαστε στη θέση στην οποία βρεθήκαμε και εκ των υστέρων βέβαια αγωνιζόμαστε, προκειμένου να υπάρξει πραγματική σύγκλιση.

Συμπερασματικά η βιούμενη καθημερινά πραγματικότητα είναι όλως διάφορη από την πραγματικότητα που αποσπασματικά, επιλεκτικά προσπαθείτε να προσδώσετε για την πορεία της ελληνικής οικονομίας και ενδεχόμενα να προσάψετε σε μας ότι ακολουθούμε συμπεριφορές υπόσκαψης αυτής της εθνικής πορείας σε οικονομικό επίπεδο. Μα, προς Θεού!

Τι σας λέει η Νέα Δημοκρατία κατά καιρούς ελεγκτικά τοποθετούμενη; Αναλύει -και είναι καθήκον της- την πραγματικότητα, επαναλαμβάνω, που βιώνεται καθημερινά από τον πολίτη.

Και τι άλλο σας λέει σε κάθε περίπτωση αντιπολιτευτικής

προσέγγισης; Σας λέει «εμείς θα κάναμε το τάδε». Έχουμε συγκεκριμένες θέσεις, συγκεκριμένες προτάσεις.

Και ποια είναι η διαχρονική σας πάλι παραπλανητική και ψευδόλογη συμπεριφορά; Είναι ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει τα πρόσωπα, δεν έχει τις θέσεις, τη διακρίνει η γύμνια, δεν μπορεί να επαγγελμαθεί ένα καλύτερο αύριο για τη χώρα.

Έχουμε πει επανειλημμένα ότι εμείς δεν φοβούμεθα ούτε την ιστορική μας διαδρομή ούτε έχουμε επιφυλάξεις για την ορθή αντιπολιτευτική μας συμπεριφορά και πολύ περισσότερο δεν έχουμε καμία, μα, καμία επιφύλαξη ότι ήρθε η ώρα που δεν μπορείτε να συνεχίσετε να γελάτε τον κόσμο. Μπορεί λίγους να γελάς για πολύ και πολλούς για λίγο. Όχι όμως την πλειοψηφία για πάντα.

Ήρθε η ώρα, πέρα από παραπλανητικές προσεγγίσεις, ο ελληνικός λαός να τιμήσει τη Νέα Δημοκρατία, διότι έχει και έμπειρα στελέχη, έχει και νέα στελέχη και υπό την ηγεσία του Κωνσταντίνου Καραμανλή μπορεί να επαγγελμαθεί μια διαφορετική πορεία.

Για να είμαι πιο συγκεκριμένος, πέραν όλων αυτών που προείπα, σε επίπεδο περιφερειακής ανάπτυξης -διότι κι εγώ κατάγομαι από έναν ακριτικό παραμεθόριο νομό, ο οποίος συγκριτικά με το παρελθόν βρίσκεται σε φθίνουσα πορεία από πλευράς κατά καιρούς επαγγελματιζόμενης περιφερειακής ανάπτυξης- τι έχετε κάνει;

Εκείνο το οποίο ξέρετε να λέτε χρόνια τώρα είναι ότι υπάρχουν τα τάδε κονδύλια και ότι δεν τα διαχειριζόμαστε σωστά και από κει και πέρα αποτρέπετε οποιαδήποτε προοπτική χρησιμοποίησης εθνικών πόρων. Φοβούμεθα βασίμως -και το λέμε κατά καιρούς και το αποδεικνύουμε- ότι αυτοί οι εθνικοί πόροι πηγαίνουν είτε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα με την έννοια της ζημιολογίας δραστηριότητας, είτε προς άλλες αδιαφανείς κατευθύνσεις, με συνέπεια να υποσκάπτεται το μέλλον της χώρας, το μέλλον της περιφέρειας.

Είναι οκ ολίγες οι παρεμβάσεις που πρέπει να κάνετε υπέρ των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και απεδείχθη προ ημερών στο φορολογικό νομοσχέδιο ότι η προσέγγισή σας ήταν ελλειμματική, διότι κατοχυρώνετε ακόμη αναδρομικές παρεμβάσεις σε επίπεδο ελλέγων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, πράγμα που είναι απαράδεκτο. Δεν διασφαλίζετε πλήρως το λογιστικό προσδιορισμό των κερδών. Τις φορολογικές ελαφρύνσεις που επαγγελλήκατε, από τη μια τις δίνετε και από την άλλη, στο μεγαλύτερό τους ποσοστό, τις παίρνετε με την έννοια της κατάργησης συγκεκριμένων τεκμηρίων έκπτωσης από τις ιατρικές και νοσοκομειακές δαπάνες.

Τελειώνοντας, αναφέρω θεσμικές αλλαγές στο επίπεδο του αγροτικού τομέα, στον ΟΓΑ, στον ΕΛΓΑ και αναφέρω το ζήτημα των ληστρικών πανωτοκίων στις τράπεζες. Αυτά είναι ζητήματα που η διαχρονική σας λεκτική και μόνο, αλλά και από νομοθετικής πλευράς προσέγγιση, είναι ελλειμματική.

Εμείς υποσχόμεθα ότι σε όλα αυτά θα κάνουμε παρεμβάσεις. Και μόνο το γεγονός των επανειλημμένων τροποποιήσεων-τροπολογιών που φέρνουμε μεσοσύσης της συζήτησής στην Αίθουσα γι' αυτά τα συγκεκριμένα θέματα, αποτελεί για μας αναμφισβήτητο ζήτημα μη υπαναχώρησης αύριο-μεθαύριο, όταν έλθουμε στη διακυβέρνηση της χώρας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σκουλάκης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο' ένα διεθνικό πλέον και ανοικτό σύστημα για την οικονομία και για τους λαούς, το επίπεδο ανάπτυξης μιας χώρας, όπως και η δυναμική της, βρίσκουν ή όχι επαλήθευση και στο ρόλο που οι άλλες χώρες της αναγνωρίζουν σε γενικότερο πολιτικό επίπεδο. Η χώρα αυτή αποκτά το ειδικό βάρος που της αναλογεί στις νέες παγκοσμιοποιημένες συνθήκες με κριτήριο και μέτρο πάνω απ' όλα την οικονομική της βάση και προοπτική. Όλα αυτά γίνονται σε πείσμα της καταστροφολογίας και της δήθεν κατάθρευσης της οικονομίας σύμφωνα με τις προβλέψεις και τις εκτιμήσεις των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, παλιοί και καινούριοι, δεκαοκτώ φορές έχω ακούσει την ίδια κασέτα, την κασέτα της καταστροφής, την κασέτα της κατάρρευσης, του λιμού, της διάλυσης των πάντων. Τα ίδια ακούω εδώ και δεκαοκτώ χρόνια που είστε στην Αντιπολίτευση. Σε πείσμα, λοιπόν, αυτής σας της πολιτικής, με το ισχυρό διαπιστευτήριο της οικονομίας, η χώρα μας πέρασε με επιτυχία το κατώφλι της ΟΝΕ. Όλους τους εξαπατήσαμε; Η χώρα μας απέκτησε ισότιμη βαρύτητα στο επίπεδο των ανεπτυγμένων κρατών του κόσμου, πρωτοστάτησε στην αντιμετώπιση διεθνών προβλημάτων και σε πολλές περιπτώσεις καθοδήγησε στο να δοθούν λύσεις με πρόσφατο, αλλά χαρακτηριστικό παράδειγμα την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, να είστε σίγουροι ότι, αν η οικονομία μας δεν μπορούσε να στηρίξει την πολιτική μας, τουλάχιστον σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η φωνή της Ελλάδας θα ήταν ψίθυρος και η παρουσία μας θα έφτανε το πολύ ως το επίπεδο της διαμαρτυρίας ή της ουδέτερης βαρύτητας. Αυτά, κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να τα αποσιωπούμε. Πρέπει όλοι να αναγνωρίζουμε ότι αυτά αποτελούν αποτελέσματα των αποφάσεων που οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ σήκωσαν με ευθύνη και βάρος και που ο λαός μας στηρίξε με θυσίες, αλλά σήμερα αισθάνεται πιο ασφαλής στις δύσκολες και αντίξοες συγκυρίες του διεθνούς οικονομικού γίγνεσθαι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού που συζητούμε, θα ήθελα να σταθώ σε μία κατηγορία δαπανών που συντείνουν στην ενίσχυση του κοινωνικού ιστού, του ακρογωνιαίου λίθου της πολιτικής φιλοσοφίας του ΠΑΣΟΚ, αντιδιαμετρικά αντίθετα με τις επιταγές του νεοφιλελεύθερου μοντέλου που επικρατεί σε πολλά συντηρητικά κόμματα στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Κατ' αρχάς οι δαπάνες για την υγεία και πρόνοια προβλέπεται να αυξηθούν κατά 6,7% το 2003 σε σχέση με το 2002 που σε άλλες χώρες βαίνουν συνεχώς μειούμενες. Οι δαπάνες αυτές θα καλύψουν τη μεταρρύθμιση στην ολοκλήρωση της στελέχωσης των ΠΕΣΥ και άλλων διοικητικών υπηρεσιών της υγείας, την κάλυψη κενών θέσεων ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού στις υγειονομικές μονάδες και ΕΚΑΒ, τη συνέχιση των προγραμμάτων της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης και αποασυλοποίησης των ασθενών, την επέκταση των δομών και προγραμμάτων του ΟΚΑΝΑ και του ΚΕΘΕΑ. Χρήματα διατίθενται γι' αυτά τα προγράμματα. Εθνικό σχέδιο δράσης υπάρχει. Δυστυχώς υστερούμε στην κοινωνική συναίνεση και συστράτευση. Δυστυχώς παρατηρούμε ιδιαίτερα τελευταία αντιδράσεις παντού και μάλιστα από ανθρώπους που εκπροσωπούν την τοπική κοινωνία, άρχοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ποιος αμφισβητεί, κύριοι συνάδελφοι, ότι η χώρα μας σήμερα διαθέτει υπερσύγχρονες νοσηλευτικές μονάδες; Τα νοσοκομεία όπως της Αλεξανδρούπολης των Σερρών, των Γρεβενών, των Θηβών; Το Αττικό Νοσοκομείο Αθηνών, το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας, το Παπαγεωργίου της Θεσσαλονίκης, τα νοσοκομεία της Ρόδου και των Χανίων, είναι μονάδες που αναπτύσσονται σταδιακά και βελτιώνουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας των πολιτών.

Καθυστερήσεις βεβαίως υπάρχουν, όπως και δυσκολίες υπάρχουν και προβλήματα υπάρχουν. Ποιο εθνικό σύστημα ποιας χώρας από τα πιο αναπτυγμένα δεν αντιμετωπίζει προβλήματα και διαρθρωτικά και οικονομικά και διοικητικά; Της Αυστραλίας, της Αγγλίας; Πέρυσι ήλθαν κάποιοι Άγγλοι επίσημα να βολιδοσκοπήσουν ποιες υπηρεσίες υγείας, ποια νοσοκομεία στην Ελλάδα μπορούν να συνεργαστούν με το αγγλικό σύστημα για να μπορέσει η Αγγλία να αντιμετωπίσει τις μεγάλες λίστες των χρονίων περιστατικών της. Αυτό δεν μας προβληματίζει παρά ισοπεδώνουμε τα πάντα με κάποιες περιέργες εκπομπές; Και ξέρετε τι εννοώ για να μην επαναλαμβάνω και εγώ τα ίδια.

Κύριοι συνάδελφοι, στο ΙΚΑ αναπτύσσονται μονάδες πρότυπες νοσηλευτικές, το 3ο και το 6ο θεραπευτήριο στην Αθήνα, γεγονός που διευκολύνθηκε και συσχετίζεται με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση και την εξυγίανση του ταμείου αυτού με την καταβολή των οφειλομένων από το κράτος. Για το 2003 η κατα-

βολή θα φθάσει τα 500 δισεκατομμύρια.

Όσον αφορά τα προνοιακά θα αναφέρω μόνο ένα πρόγραμμα επειδή κάποιοι άνθρωποι το οραματιστήκαμε το 1995, το πρόγραμμα βοήθειας στο σπίτι. Είναι η μεγαλύτερη κοινωνική παρέμβαση. Είναι χρήματα από εθνικούς πόρους και ευρωπαϊκούς πόρους και σήμερα υλοποιείται από πεντακόσιους δήμους και μέσα στο 2003 θα φθάσουμε στους χίλιους.

Οι κοινωνικές δαπάνες από εθνικούς πόρους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 2002 ολοκληρώνονται και θα φθάσουν τα 140 εκατομμύρια ευρώ. Αυτές οι δαπάνες αφορούν την κοινωνική πρόνοια, την επιχορήγηση του ΟΑΕΔ για την καταπολέμηση της ανεργίας, τη δωρεάν κρατική αρωγή σε σεισμοπαθείς και παλιννοστούντες, στην υποδομή χώρων για τους τσιγγάνους, την επιμόρφωση ενηλίκων και τη νέα γενιά.

Αν για μερικούς ο μόνος τομέας που παρέχει τη δυνατότητα περικοπής των δαπανών είναι αυτός που αφορά τις απολύσεις, τις κοινωνικές δαπάνες, την παιδεία την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, για μας δεν μας βρίσκει σύμφωνους.

Σας ρωτώ, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μήπως είδατε τη συνέντευξη του επίτιμου Προέδρου σας κ. Μητσοτάκη σ' ένα τηλεοπτικό σταθμό, όταν μιλούσε για περισσότερες απολύσεις, για περισσότερη λιτότητα, για περισσότερες αποκρατικοποιήσεις για περισσότερο σφίξιμο του ζωνναριού; Γιατί δεν μπαίνετε σε αυτά τα μεγάλα ζητήματα που ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας έβαλε; Παρακαλώ απαντήστε συμφωνείτε;

Η πολιτική μας, κύριοι συνάδελφοι, εδράζεται στην αντίληψη που περιορίζει τις άσκοπες δαπάνες, αλλά αυξάνει τις κοινωνικά αναγκαίες. Οι τρέχουσες κοινωνικές δαπάνες από μόνες τους χωρίς τα εξυγιαντικά στοιχεία της συνολικής οικονομικής εξίσωσης και συγκεκριμένα οι επενδύσεις, ο ρυθμός αύξησης του πληθωρισμού, το ποσοστό ανεργίας, θα ήταν μια κοινωνική πολιτική με ξύλινα πόδια ή θα ήταν μια πολιτική με δανεικά από άδεια ταμεία.

Ναι, κύριοι συνάδελφοι, θέλαμε και εμείς περισσότερα, αλλά προτιμούμε τα σταθερά βήματα και ας είναι λιγότερα.

Δυστυχώς εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εστιάζετε την κριτική σας όχι στη συνολική δυναμική της οικονομικής πολιτικής, αλλά απομονώνετε επιμέρους στοιχεία χωρίς πολιτική πρόταση, χρησιμοποιώντας διγλωσσία, λαϊκισμό, χαίδεμα των αυτιών όλων των Ελλήνων υποσχόμενοι παραδείγματος χάριν ταυτόχρονα και λιγότερους φόρους και περισσότερες παροχές. Παράδειγμα στο ασφαλιστικό είχατε πολιτική πρόταση; Και το καταψηφίσατε και αποχωρήσατε και δηλώσατε ότι αν έρθετε στην κυβέρνηση δεν θα το καταργήσετε.

Δημογραφικό: Ο εισηγητής σας έκανε αναφορά στην πρότασή σας ως κόμμα στην Αντιπολίτευση. Την ίδια πρόταση είχατε απορρίψει ως κόμμα το 1991, την πρόταση Κρητικού και άλλων συναδέλφων ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είναι το θέμα ευαίσθητο, είμαι και εγώ πολύτεκνος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ναι, αλλά θα πρέπει να μιλήσουν και οι άλλοι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το είχατε απορρίψει και σήμερα το επικαλείσθε ως μέγα επίτευγμα. Το ίδιο κάνετε και στο αγροτικό, που είναι το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της χώρας. Αλλά όταν λέτε καλύτερες τιμές στους αγρότες, ποιος τις βγάζει τις τιμές; Η Κυβέρνηση, ή η αγορά. Επιτέλους, απαντήστε μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Λαμπρόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν ακούμε τους ομιλητές του κυβερνώντος κόμματος νιώθουμε πως βρισκόμαστε σε άλλη χώρα. Τα νοσοκομεία όλα καλά, οι υπηρεσίες όλες καλές...! Μας κρίνει όμως ο λαός. Και η κρίση του θα έρθει γρήγορα.

Κύριοι συνάδελφοι, εξαιτίας δογματικών αγκυλώσεων, πελα-

τιακών σχέσεων και διαπλεκομένων εξαρτήσεων οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν θέλησαν και δεν μπόρεσαν να ακολουθήσουν το δρόμο της πραγματικής οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης. Επέβαλαν περισσότερες από ογδόντα νέες φορολογικές επιβαρύνσεις. Και χθες ακούσαμε τον κύριο Υπουργό Γεωργίας να μιλάει και για άλλη φορολογική επιβάρυνση για τα συμπαθή τετράποδα!

Εισέπραξαν τεράστια ποσά από μετοχοποιήσεις και κυρίως είχαν στη διάθεσή τους πρωτόγνωρες κοινοτικές εισροές, αφού διαχειρίστηκαν περίπου 100 τρισεκατομμύρια δραχμές, όσα δηλαδή δεν είχαν όλες μαζί οι μεταπολεμικές κυβερνήσεις.

Εδώ πρέπει να συνυπολογίσουμε ότι την εικοσαετία δανείστηκαν και καταχρέωσαν τους Έλληνες με άλλα 50 τρισεκατομμύρια δραχμές. Παρ' όλα αυτά η χώρα μας σήμερα είναι στις πρώτες θέσεις των δεκαπέντε σε ό,τι αφορά το δημόσιο χρέος, τον πληθωρισμό, την ανεργία, τη διεύρυνση της φτώχειας, τις κοινωνικές ανισότητες. Είναι ταυτόχρονα στις τελευταίες θέσεις σε ό,τι αφορά την ανταγωνιστικότητα, την παραγωγικότητα, τις άμεσες ξένες επενδύσεις, τις δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, τις νέες τεχνολογίες. Με τους σημερινούς ρυθμούς ανάπτυξης η πραγματική σύγκλιση θα απαιτήσει περίπου ογδόντα χρόνια.

Η Κυβέρνηση σπατάλησε το χρόνο, το χρήμα και τις πιο μεγάλες ευκαιρίες που είχε η χώρα μας. Το δημόσιο χρέος, τα ελλείμματα, ο πληθωρισμός, αντικατοπτρίζουν την παταγώδη αποτυχία και την αδυναμία της να ανταποκριθεί στις ανάγκες των καιρών.

Η εγκατάλειψη της υπαίθρου, που έχει σχέση με την εξαθλίωση του αγροτικού κόσμου και την πολιτική της μη ισορροπίας ανάπτυξης που για χρόνια τώρα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ εφάρμοσαν, δημιουργεί καινούρια δεδομένα και προδιαγράφει δυσσιώνες εξελίξεις για το μέλλον, που θα είναι πιο δραματικές όταν θα αρχίσουν να περικόπτονται οι αγροτικές επιδοτήσεις και τα κονδύλια για έργα υποδομής.

Με δύο λόγια με τις κυβερνήσεις σας χάθηκε μια εικοσαετία που θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει άλματα.

Και να ήταν μόνο αυτά; Ύστερα από τόσα χρόνια είστε ευχαριστημένοι από το κράτος και τη Δημόσια Διοίκηση που δημιουργήσατε, αφού όλες οι έρευνες μας κατατάσσουν πρώτα-πρώτες στη διαφθορά μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε περίοπτη θέση παγκοσμίως;

Πρόσφατα ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε για γρηγορόσημα -αρκεί που το διαπίστωσε- χωρίς να ζητήσει συγγνώμη από το λαό που τον κυβερνάει αυτός και το κόμμα του για είκοσι χρόνια.

Η μέχρι πρότινος Υπουργός Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και νυν Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Βάσω Παπαανδρέου πριν λίγο καιρό μίλησε για «κράτος μπάχαλο», το οποίο λειτουργεί μόνο με λαδώματα.

Δεν ασκείται, είπε καμιά ορθολογική πολιτική και τα πάντα βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα με τραγικές επιπτώσεις στην οικονομική, επαγγελματική, αλλά και στην ποιότητα ζωής των πολιτών. Στην τελευταία έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη στον οποίο προσέφυγαν την περασμένη χρονιά περίπου ένδεκα χιλιάδες πολίτες για υποθέσεις τους, επισημαίνεται η κακοδιοίκηση, η διαφθορά, το ανεξέλεγκτο, αλλά και η ανυπακοή των δημοσίων φορέων για συμμόρφωση στα νόμιμα. Τα ίδια αναφέρονται και στην επτήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Πριν λίγες ημέρες ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου είπε πως η διαφθορά και η συναλλαγή είναι λέξεις που χωριούν μπροστά στην πραγματικότητα. Εννέα στους δέκα Έλληνες πιστεύουν ότι υπάρχει διαφθορά στο δημόσιο, σύμφωνα με την έρευνα του Υπουργείου Εσωτερικών, το οποίο βέβαια επιμελώς έκρυβε και δεν έδινε στη δημοσιότητα για ενάμιση χρόνο την έκθεση-καταπέλτη του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τη χώρα μας, που μιλάει για οργανωμένο οικονομικό έγκλημα στο οποίο το φακέλακι χωριά μπροστά του. Ο διορισμένος από την Κυβέρνηση για να σώσει και τη Δημόσια Διοίκηση κ. Δαφνέρμος μίλησε για λάκους με φίδια που θα προσπαθήσει να σκοτώσει.

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το κράτος μας

σήμερα. Χρησιμοποιώ τα λόγια του κυρίου Πρωθυπουργού. Βεβαίως θα ήταν πολύ άδικο να πούμε ότι όλοι οι υπάλληλοι είναι επίορκοι. Διότι στη μεγάλη πλειοψηφία τους είναι έντιμοι και αντιπóκονται στη σήψη και τη διαφθορά. Πώς όμως να μην προσφύγει ο πολίτης στα γρηγορόσημα του κ. Σημίτη, όταν για την έκδοση άδειας επένδυσης για βιομηχανική εγκατάσταση απαιτούνται -ακούστε- δέκα τυπικοί νόμοι, τρία προεδρικά διατάγματα, μία απόφαση νομάρχη, δύο υπουργικές αποφάσεις, εμπλέκονται πέντε δημόσιες υπηρεσίες και χρειάζονται δεκατέσσερα υποστηρικτικά έγγραφα με απροσδιόριστο χρόνο. Όταν χρειάζονται είκοσι επτά δικαιολογητικά έγγραφα για να φτιάξει κάποιος ένα φούρνο και να λειτουργήσει, να γίνει δηλαδή αρτοποιός. Αντί η Κυβέρνηση να αναζητήσει τις αιτίες που αρχίζουν από την ισοπέδωση της ιεραρχίας, τον κομματισμό, την αναξιοκρατία, τη γραφειοκρατία, την πολυνομία, την ατιμωρησία των επίορκων, την έλλειψη ανεξάρτητων ελεγκτικών μηχανισμών, το μεγάλο κράτος με τους προμηθευτές -εκεί γίνεται το μεγάλο φαγοπóτι- δημιουργεί κομματικούς επιθεωρητές στους επιόρκους κομματικούς ελεγκτές. Έφτιαξε και τα ΚΕΠ χωρίς παράλληλα να καταπολεμά τη γραφειοκρατία, απλουστεύοντας τις διαδικασίες.

Εμείς προτείνουμε πέραν των παραπάνω τη ριζική αναδιάρθρωση της δημόσιας αυτοδιοίκησης, τη σύσταση ανεξάρτητων ελεγκτικών μηχανισμών, την επιβολή αυστηρών κυρώσεων με γρήγορη εκδίκαση των υποθέσεων διαφθοράς και κυρίως την αναβάθμιση του ρόλου του Ελεγκτικού Συνεδρίου για την προστασία του δημοσίου χρήματος. Βασική, όμως, προϋπόθεση για καλύτερη Δημόσια Διοίκηση αποτελεί και η αναβάθμιση του δημοσίου υπαλλήλου, με αξιοπρεπείς αμοιβές, ανθρωπίνους χώρους εργασίας, ίσες ευκαιρίες, επιμόρφωση κλπ. Σήμερα οι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι είναι τελευταίοι στην κατάταξη των αμοιβών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο μέσος μισθός στο δημόσιο τομέα φθάνει τα 1.200 ευρώ έναντι 2.100 στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι μέσες αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα κυμαίνονται μεταξύ 45% έως 70% των αντίστοιχων αποδοχών στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αντιστοιχούν στο 55% του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι προφανές ότι η εισοδηματική πολιτική του 2,5% με αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 3% και πληθωρισμό 3,5%, χωρίς πρόβλεψη καταβολής διορθωτικού ποσού, μειώνει, υπονομεύει και εξανεμίζει έτι περαιτέρω το εισόδημα των εργαζομένων στο δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι εθνική επιταγή. Πρέπει να φτάσουμε τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να δημιουργήσουμε οικονομική ανάπτυξη και να φτιάξουμε ένα κράτος που θα υπηρετεί τον πολίτη. Η Κυβέρνηση αυτή δεν μπορεί πλέον να αλλάξει τα πράγματα. Ο λαός θα δώσει τη λύση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Στεφανής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ως Υπουργός Υγείας δεν έχω πρόβλημα ούτε δυσκολία να δεχθώ ότι, όπως εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό το ποσοστό δημοσίων δαπανών για την υγεία και την πρόνοια, δεν μπορεί να προκαλεί συναισθήματα μεγάλης ικανοποίησης. Το ίδιο θα έκανε οποιοσδήποτε Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά νομίζω οπουδήποτε στον κόσμο. Είναι όμως γεγονός ότι αυτό το ποσοστό τη φετινή χρονιά συμπλησιάζει το αντίστοιχο ποσοστό του μέσου όρου των χωρών της Ευρωζώνης.

Επιπλέον θα έπρεπε να σημειώσω και τα εξής. Στον Προϋπολογισμό δεν εγγράφονται δαπάνες που πραγματοποιούνται για την υγεία, αλλά ενσωματώνονται στις δαπάνες άλλων Υπουργείων. Ξέρουμε ότι το σύστημα υγείας στην Ελλάδα είναι πολυδιασπαρμένο και καταμερισμένο σε πάρα πολλά Υπουργεία και σε πάρα πολλούς φορείς. Δεν εμφανίζονται στον Προϋπολογισμό εκείνες οι δαπάνες που καταχωρούνται ως χρέη των νοσοκομείων και που εν τέλει τα εξοφλεί το κράτος. Επίσης, στο

ποσοστό αυτό δεν εμφανίζονται οι εισροές από τους κοινοτικούς πόρους.

Το σημαντικότερο είναι ότι αυτό το ποσοστό συγκρινόμενο διαχρονικά παρουσιάζει μια σταθερά αυξητική πορεία. Από τα ανάξια αναφοράς ποσοστά στις αρχές του 1970, πήγαμε στο 4,8% του 1990 και στο σημερινό πάνω από 5% επίπεδο.

Και μάλιστα παρά την ιδιαιτερότητα που επιβάλλουν οι δυσμενείς συγκυρίες που τις συνιστούν όχι μόνο οι παράγοντες που συνδέονται με τους δημοσιονομικούς περιορισμούς που επέβαλε η επιτυχής προσπάθεια ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ, αλλά και άλλοι γενικότεροι, που είναι διεθνείς ή τουλάχιστον ισχύουν για τις ανεπτυγμένες χώρες της Δύσης και ασκούν έντονες χρηματοδοτικές πιέσεις στο χώρο της υγείας.

Η υγεία, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είθισται να λέγεται και είναι πράγματι το υπέρτατο αγαθό. Αποτελεί προϋπόθεση όλων των άλλων. Είναι η κορυφαία έκφραση και ο υψηλότερος δείκτης της κοινωνικής πολιτικής του κράτους. Ως εκ τούτου είναι ένα αγαθό που είναι συγχρόνως και προϊόν, ένα προϊόν που συνεπάγεται κόστος και επιβάλλει διαχειριστικούς κανόνες που έχουν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά το δίλημμα από τη μια μεριά μέγιστη δυνατή αποδοτικότητα και ικανοποίηση από το χρήστη ή μέγιστο περιορισμό των δαπανών από την άλλη.

Οι παράγοντες όμως που συμβάλλουν στη διατήρηση της υγείας και στη διαγνωστική και θεραπευτική αντιμετώπιση της αρρώστιας συμπλέκονται σ' ένα διαρκώς ανασχηματιζόμενο σκηνικό που υπάρχει σήμερα στον κόσμο και ειδικότερα στο δυτικό κόσμο. Είναι παράγοντες που έχουν σχέση με το αυξημένο προσδόκιμο της ηλικίας. Έχουμε πληθυσμούς που γηράσκουν και έχουν αυξημένες ανάγκες. Έχουμε επίσης μια τάση εξαστισμού με συγκέντρωση πληθυσμών σε μεγάλα αστικά κέντρα με συνακόλουθη αυξημένη νοσηρότητα.

Έχουμε ακόμα μια τεχνολογική εξέλιξη που επιβάλλει αυξημένο κόστος παροχής υπηρεσιών. Έχουμε μια ζήτηση, η οποία συναρτάται και αυτή με πολλούς παράγοντες, που είναι και πραγματική αλλά και προκλητή.

Πραγματική διότι υπάρχει πράγματι αυξημένη νοσηρότητα. Και έχει αλλάξει ο υγειονομικός χάρτης στον κόσμο σήμερα, όσον αφορά τις αρρώστιες. Οι περισσότερες είναι χρόνιες. Αρκεί να σκεφτούμε ότι το τελευταίο εξάμηνο της ζωής των αρρώστων έχει κόστος περίθαλψης που ισούται με το κόστος όλης της ζωής. Όσο περισσότερο ζούμε τόσο μεγαλύτερο το κόστος για την υγεία, έστω και αν αυτό έχει τις ειδικές του πλευρές.

Υπάρχει και η προκλητή ζήτηση, η οποία είναι συναρτημένη με απαιτήσεις που έχει ο μέσος πολίτης για υπηρεσίες που θεωρούνται υπηρεσίες υγείας, αλλά στην ουσία είναι «υπηρεσίες εξασφάλισης καλύτερης ποιότητας ζωής» και απ' ετέρου με άλλους παράγοντες όπως επί παραδείγματι -και αναφέρω μόνο έναν, αλλά πάρα πολύ βασικό- το μεγάλο αριθμό των γιατρών. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στη χώρα μας. Είναι ένα τεράστιο πρόβλημα όχι μόνο δημογραφικό και δημοσιονομικό, αλλά ένα τεράστιο πρόβλημα που έχει σχέση με όλους τους δείκτες της υγείας. Όταν ξεπεράσουμε ένα κριτικό όριο αριθμού γιατρών, αναλογίας γιατρών με πληθυσμό, από εκεί και πέρα αντί να έχουμε αναβάθμιση της υγείας, της ποιότητας και των δομών της υγείας, της λειτουργικότητας των υπηρεσιών υγείας, έχουμε το αντίθετο αποτέλεσμα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτά ισχύουν εδώ. Στα νησάκια άλλη κατάσταση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Το άλλο πρόβλημα είναι η μεγάλη ανισοκατανομή. Και το είπατε, κύριε Παυλίδη. Όταν υπάρχει προκλητή ζήτηση, εκεί συσσωρεύεται ακριβώς ο πληθυσμός εκείνος ο οποίος επωφελείται από την προκλητή ζήτηση. Και φυσικά δεν πάει εκεί όπου δεν έχει την αντίστοιχη αμοιβή.

Ο τομέας της υγείας στη χώρα μας είναι ένας τομέας τεράστιος. Η μεγαλύτερη εθνική επιχείρηση, αν μπορούμε να πούμε. Ένας τομέας, ο δημόσιος τομέας -και δεν περιλαμβάνω τους άλλους παράπλευρους και προπαντός και κυρίως τον ιδιωτικό τομέα- ο οποίος απασχολεί περισσότερους από ενενήντα τρεις χιλιάδες εργαζόμενους. Η ΠΟΕΔΙΝ είναι ίσως ο μεγαλύτερος

συνδικαλιστικός φορέας εργαζομένων στη χώρα μας. Και αυτό δίνει ένα μέτρο της σημασίας την οποία έχει η διαχείριση αυτού του αγαθού που είπαμε προηγουμένως, της υγείας. Συνολικά αυτό φαίνεται και από τους προϋπολογισμούς. Το κόστος αγγίζει το 9% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και απασχολεί περίπου το 4% με 5% του συνολικού εργαζόμενου πληθυσμού.

Αντιλαμβάνεται κανένας ότι η διαχείριση αυτού του αντικείμενου είναι εξαιρετικά σημαντικό έργο. Και δεν είναι εξαρτημένη μόνο από τις χρηματοδοτικές δυνατότητες, αλλά και από πολλούς άλλους παράγοντες που συνιστούν το κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον της χώρας μας.

Τι έχει γίνει μέχρι τώρα: Τα τελευταία χρόνια πιστεύω ότι έχουν γίνει –παρά τα όσα λέγονται– στο δημόσιο τομέα υγείας σημαντικά βήματα αναγνωρίζοντας συγχρόνως την παράλληλη και θα έλεγα ενδεχόμενη τη μεγαλύτερη ποσοστιαία αύξηση του ιδιωτικού τομέα που συνεπάγεται μια συνολική αύξηση γενικά των δαπανών για την υγεία. Στο δημόσιο τομέα, παρά το γεγονός ότι υπάρχει αυτή η αύξηση του ιδιωτικού τομέα –οι λόγοι είναι πολλοί και δε νομίζω ότι επαρκεί ο χρόνος για να τους εκθέσουμε–, ότι έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια νομίζω ότι είναι πράγματι εντυπωσιακό, σε όλους τους τομείς.

Κατ' αρχάς αντανάκλαται στους δείκτες της δημόσιας υγείας. Ξέρουμε ότι ζούμε περισσότερο. Είμαστε από τις χώρες εκείνες που έχουν τον υψηλότερο δείκτη του προσδόκιμου επιβίωσης. Ξέρουμε ότι τα παιδιά μας γεννιούνται και έχουν τις περισσότερες πιθανότητες να ενηλικιωθούν σήμερα παρά ποτέ προηγουμένως. Η περιγεννητική θνησιμότητα έχει σημαντικά ελαττωθεί. Έχουμε εξαιρετικά καλούς δείκτες σε όλους τους άλλους τομείς της δημόσιας υγείας. Έχουμε και αρνητικούς βέβαια δείκτες σε τομείς που εξαρτώνται όμως από τη συμπεριφορά μας. Φερ' ειπείν είμαστε πρώτοι στο κάπνισμα, είμαστε από τους πρώτους στα τροχαία ατυχήματα. Υπάρχει μια ανοδική πορεία στη χρήση των ναρκωτικών και του αλκοόλ.

Παρά ταύτα έχουν γίνει σημαντικές βελτιώσεις. Όλοι, όταν αναφέρονται στο θέμα της υγείας, αναφέρονται βασικά στη μεταρρύθμιση της υγείας, όπως αυτή νομοθετήθηκε και άρχισε να υλοποιείται με το ν. 2889, που εισήγαγε ο προκάτοχος στο Υπουργείο Υγείας, ο κ. Αλέκος Παπαδόπουλος. Κάθε αναφορά στα επιτεύγματα ή στις αδυναμίες του συστήματος συσχετίζεται με αυτόν ακριβώς το νόμο.

Εκείνο το οποίο έχω να πω είναι ότι με αυτόν το νόμο και με αυτήν τη μεταρρύθμιση έχουν επιτευχθεί πολλά και σημαντικά. Πρώτα-πρώτα έχει επιτευχθεί η αποκέντρωση του συστήματος. Η αποκέντρωση, όπως επανειλημμένα έχω πει, δεν ήταν μία επιλογή, ήταν μία αναγκαιότητα. Και νομίζω ότι σε αυτό συμφωνούμε όλοι. Ίσως να υπάρχουν διαφοροποιήσεις απόψεων σχετικά με τον αριθμό των ΠΕΣΥ, σχετικά με το ρόλο τους, σχετικά με τη σχέση των ΠΕΣΥ με τα νοσοκομεία, σχετικά με το νομικό καθεστώς των νοσοκομείων. Το βέβαιο όμως είναι ότι με το νόμο αυτό καθιερώθηκε η ανάγκη της αποκέντρωσης και τα θετικά στοιχεία που προέκυψαν από την αποκέντρωση είναι εμφανή σε πάρα πολλούς τομείς.

Ο χρόνος δεν νομίζω ότι μου επιτρέπει να αναφερθώ με λεπτομέρεια στο τι έχει επιτευχθεί σε αυτό το διάστημα. Κατ' αρχάς δεν θα ήθελα εγώ να είμαι ο αποτιμητής τη στιγμή που βρίσκομαι στο Υπουργείο για μικρό χρονικό διάστημα. Είναι όμως κάτι το οποίο οφείλω να κάνω, αποδίδοντας τιμή προς εκείνους που εργάστηκαν, ώστε να επιτευχθούν όσα επιτεύχθηκαν. Στον προκάτοχο Υπουργό, τον κ. Παπαδόπουλο, και στους συνεργάτες του που είναι και σημερινοί μου συνεργάτες, στους Υφυπουργούς, τον κ. Νασίωκα, την κ. Τσουρή και τον κ. Θάνο.

Ένα σημαντικό βήμα το οποίο έχει γίνει στη διάρκεια αυτών των ετών είναι η ανασυγκρότηση και η λειτουργία πολλών νοσοκομείων. Δεν χρειάζεται να τα αναφέρω. Η λίστα είναι πολύ μακριά και μόνο για να τα αναφέρω, νομίζω ότι θα εξαντλήσω το διαθέσιμο χρόνο. Εκείνο μόνο που έχω να πω στο θέμα των νοσοκομείων είναι ότι αυτές τις ημέρες παραδίδονται αρκετά νοσοκομεία, μεταξύ των οποίων κάποια πολύ σημαντικά, όπως το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Αλεξανδρούπολης, το Αττικό Νοσοκομείο της δυτικής Αττικής, το Νοσοκομείο των Σερ-

ρών και πολλά άλλα που βρίσκονται σε εξέλιξη ολοκλήρωσης.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με πόση καθυστέρηση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Ο χρόνος κυλάει και δεν μπορώ να αναφερθώ σε νούμερα. Αλλά θα έχουμε την ευκαιρία όταν θα συζητήσουμε την επερώτηση που έχετε κάνει, κύριε Κακλαμάνη, να αναφερθούμε συγκεκριμένα και με αριθμούς.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ελπίζω να συζητηθεί κάποια στιγμή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ να μη γράφονται οι διακοπές.

Κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Βέβαιο είναι ότι και τα δύο αυτά νοσοκομεία όχι μόνο θα συμβάλουν στην αναβάθμιση της περίθαλψης των κατοίκων των αντιστοιχών περιοχών, αλλά θα έχουν μεγάλη επίπτωση στην αποσυμφόρηση των νοσηλευτικών κέντρων της Θεσσαλονίκης και Αθήνας. Θα συμβάλουν επίσης –το ελπίζω– και στο αναπτυξιακό πρόγραμμα των ιατρικών σχολών και της ιατρικής εκπαίδευσης γενικότερα.

Υπάρχουν και άλλοι σημαντικοί δείκτες βελτίωσης στον τομέα της νοσοκομειακής περίθαλψης και θα αναφέρω ενδεικτικά τις μονάδες εντατικής θεραπείας.

Φέτος έχουν προστεθεί περισσότερες από εξήντα νέες μονάδες εντατικής θεραπείας και μέσα στο 2003 θα προστεθούν άλλες εβδομήντα. Τότε φυσικά θα βρισκόμαστε σε μια θέση που δεν θα υπολείπεται τουλάχιστον του μέσου όρου του αριθμού κλινών στην Ευρώπη.

Μέσα στις αρχές του 2003 αρχίζει η λειτουργία των μονάδων των επειγόντων περιστατικών, που θα παίξει ένα σημαντικότατο ρόλο και στη διαχείριση των επειγόντων περιστατικών και συγχρόνως στη σημαντική μείωση αυτού του φαινομένου των ράντζων και των αναμονών που παρατηρείται στα νοσοκομεία τις ημέρες των εφημεριών.

Ο αριθμός των μονάδων τεχνητού νεφρού αυξάνεται συνεχώς –πάνω από χίλιες εκατό– και δεν νομίζω ότι υπολείπεται αναλογικά των άλλων χωρών.

Γενικώς με τη λειτουργία αυτών των νέων μονάδων και με την επέκταση των παλαιών νομίζω ότι η νοσοκομειακή περίθαλψη στην Ελλάδα θα βρίσκεται σε μια πάρα πολύ καλή κατάσταση με προοπτική συνεχούς αναβάθμισης.

Ξέρω ότι ο κ. Κακλαμάνης θα αναφερθεί στον υγειονομικό χάρτη. Τον διαβεβαιώνω ότι αυτός προχωράει και θα ολοκληρωθεί μέσα στο 2003.

Εν πάση περιπτώσει με την επικράτηση των χρονίων νοσημάτων υπάρχει η ανάγκη –και πρέπει εκεί να επιστήσουμε την προσοχή μας– ίδρυσης μονάδων για χρόνιες παθήσεις είτε αυτές συνδέονται με το νοσοκομείο είτε όχι. Επίσης υπάρχει η ανάγκη δημιουργίας μονάδων μερικής νοσηλείας, ώστε οι άρρωστοι να μην καταλαμβάνουν κρεβάτια στα μεγάλα νοσοκομεία. Βέβαια αποτελεί γεγονός ότι ο Έλληνας άρρωστος έχει συνηθίσει να αξιολογεί το νοσοκομειακό κρεβάτι έτσι που αν δεν το καταλάβει το κρεβάτι δεν αισθάνεται ότι του έχει παρασχεθεί η περίθαλψη την οποία χρειάζεται.

Για να λειτουργήσουν, όμως, όλα αυτά, χρειάζεται προσωπικό. Ο αριθμός των προσλαμβανόμενων και κατά τον επόμενο χρόνο θα υπερβεί οποιονδήποτε προηγούμενο.

Δεν προλαβαίνω να αναφερθώ στα επιχειρησιακά προγράμματα. Εκείνο το οποίο έχω να πω είναι ότι το επιχειρησιακό πρόγραμμα για την υγεία προχωράει κατά τρόπο ικανοποιητικό και είναι βέβαιο ότι θα ολοκληρώσουμε όλες τις προδιαγραφές μέσα σ' αυτό το έτος αντίστοιχα με τις απαιτήσεις που βάζει αυτό το πρόγραμμα για κάθε έτος. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να διαβεβαιώσω την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι θα αξιοποιήσουμε πλήρως τους πόρους του Γ' ΚΠΣ παρά την χαμηλή μέχρι τούδε απορροφητικότητα.

Στην προ νοσοκομειακή επείγουσα περίθαλψη, δηλαδή στο ΕΚΑΒ, έχουν επιτευχθεί σημαντικές πρόοδοι. Ήδη θα δημοπρατηθούν τα διακόσια εβδομήντα νέα ασθενοφόρα και άλλες ειδικές μονάδες, όπως θα ενισχυθεί το προσωπικό με τετρακόσια πενήντα ακόμα μέλη πληρώματος. Ο χρόνος δεν επαρκεί να

εξάρω το συντελούμενο έργο στον τομέα της Πρόνοιας. Θα συζητήσουμε επ' αυτού εκτενέστερα με την κατάθεση του σχετικού νομοσχεδίου. Εκείνο που θα ήθελα να τονίσω τελικά είναι ότι θα συνεχίσουμε οι συνεργάτες μου κι εγώ στο Υπουργείο να εργαζόμαστε με επιμονή και συνέπεια, βαδίζοντας σ' ένα δύσκολο και πολυδαίδαλο τοπίο συντεταγμένα και με σχέδιο. Με όραμα και στόχο τη διασφάλιση της υγείας του πολίτη και της αξιοπρέπειας του Έλληνα ασθενή στο δημόσιο σύστημα υγείας. Με επίγνωση των δομικών περιορισμών, που είναι πολλοί και πολύπλοκοι, και δεν είναι μόνο οικονομικοί, ούτε μόνο οικονομικοδιαχειριστικοί, αλλά έχουν να κάνουν με ένα ευρύ πλέγμα παραγόντων. Με πρόθεση να αφομοιώσουμε στον ευαίσθητο αυτό χώρο της υγείας θετικά κάθε εποικοδομητική σύσταση και κριτική και σταθερή επιδίωξη τη συναίνεση, αλλά και με αποφασιστικότητα και ετοιμότητα να αντισταθούμε σε κάθε αστήρικτη και προπαντός σκόπιμη και μηδενιστική προσπάθεια απαξίωσης του ΕΣΥ, ενός θεσμού που δεν είναι τέλειος, αλλά είναι εκείνος που εγγυάται τη φροντίδα υγείας σε όλους και όχι σε μερικούς. Είναι εκείνος που καταγράφει ως η μεγάλη λαϊκή κατάκτηση, είναι εκείνος που προσδίδει νόημα και ουσία στην έννοια του κοινωνικού κράτους.

Δεν θα προχωρήσω σε ρητορικούς εγκωμιασμούς ούτε θα περιφρονήσω την πραγματικότητα των ελλειμμάτων και της κατάχρησης των δυνατοτήτων από κάποιους διαχειριστές του συστήματος. Ούτε θα ευχολογήσω. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διασφαλίσουμε τα κεκτημένα και να βελτιώσουμε την αποδοτικότητα του συστήματος. Με επίγνωση του καθήκοντος απέναντι στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στους πολίτες θ' ανταποκριθούμε στην ανάγκη της ενημέρωσης αποφεύγοντας τον πειρασμό να την κάνουμε αυτοσκοπό. Το επικοινωνιακό μας οξυγόνο να είναι η προσπάθεια μας για την επίτευξη των στόχων και όχι αυτό που έρχεται από τα εικονικά παράθυρα.

Ο φετινός Προϋπολογισμός για την υγεία-πρόνοια δεν θα μας κάνει αείζωνους ούτε θα αποτρέψει την αρρώστια ούτε θα εγγυάται ότι εμείς και οι δικοί μας αν αρρωστήσουν, όλοι θα γίνουν καλά. Ούτε ακόμα ότι ο πολίτης δεν θα συναντήσει ανεπάρκειες, και –το χειρότερο– συμπεριφορές που θίγουν την αξιοπρέπεια του. Όμως ο Προϋπολογισμός αυτός, είναι Προϋπολογισμός που σε ένα κλίμα γενικότερου στον κόσμο –αλλά κυρίως στην Ευρώπη– περιορισμού των πόρων για την υγεία και το κοινωνικό κράτος, μας παρέχει την ευκαιρία να δοκιμαστούμε ως Κυβέρνηση και ως Υπουργείο, με τις ιδέες και τις πρακτικές μας, στις ικανότητές μας να μειώσουμε το χάσμα ανάμεσα στις χρηματοδοτικές δυνατότητες που μας δίνει, και την αποδοτικότητά μας στη χρηστική του αποδοτικότητα.

Ο Προϋπολογισμός είναι δεδομένος. Το ερώτημα, παραφράζοντας κάποιο γνωστό πολιτικό στις αρχές του '60, δεν είναι τι δίνει ο προϋπολογισμός σε εμάς αλλά τι θα κάνουμε εμείς για να τον αξιοποιήσουμε. Νομίζουμε ότι μας παρέχει την ευκαιρία αν εργαστούμε καλά, να τον δικαιώσουμε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Με αιφνιδιάσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Μόνο εσείς θα μας αιφνιδιάζετε με τις διακοπές;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αγαπητοί συνάδελφοι, προχθές ο εισηγητής της Πλειοψηφίας αναφέρθηκε στην επιτυχία των θεμάτων της Κύπρου. Χρησιμοποίησε άρθρο της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», στο οποίο η εφημερίδα ισχυρίζεται ότι την υπόθεση της Κύπρου πρέπει να την πιστώσουμε στην Κυβέρνηση. Νομί-

ζω ότι είναι ένα κορυφαίο γεγονός και δεν μπορούμε να είμαστε μικρόψυχοι. Αναμφισβήτητη είναι μία επιτυχία διπλωματική, ανήκει στο σύνολο των πολιτικών δυνάμεων και αν σε κάποιους μπορούμε να απονείμουμε εύσημα αυτοί είναι ο Πρόεδρος της Βουλής που ήρθε στο ύψος του πολιτειακού παράγοντα και στον Κώστα Καραμανλή, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που και οριοθέτησαν και περιχαράκωσαν τις κινήσεις του Πρωθυπουργού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο μεν Πρόεδρος της Βουλής λέγοντας ότι η Βουλή δεν ψηφίζει καμία διεύρυνση αν δεν περιλαμβάνεται η Κύπρος. Ποιος από εμάς θα τολμούσε να ψηφίσει;

Και από την άλλη μεριά ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είπε: «Συμφωνώ, προέχει κατά κύριο λόγο η διεύρυνση». Αν, λοιπόν, σε κάποιους πρέπει να αποδώσουμε εύσημα είναι αυτοί οι δύο. Αλλά ας αφήσουμε τα εύσημα και ας δούμε τη συνέχεια, γιατί κάποτε οφείλουμε να είμαστε και μεγαλόψυχοι. Δυστυχώς η μεγαλοψυχία λείπει από την κυβερνητική παράταξη.

Προσέξτε δεν υπάρχει ούτε μία μεγάλη επιχείρηση οποιασδήποτε μορφής που να έχει σχέση με το δημόσιο τομέα και να προσέλαβε στέλεχος όχι πρώτης βαθμίδας, αλλά δεύτερης και τρίτης και να μην είναι επώνυμος υπηρέτης της κολακείας και της συντροφιάς του Μαξίμου. Εκεί καταντήσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Όχι, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Πείτε μου έναν που να διορίστηκε σε επιχείρηση του ιδιωτικού τομέα και δεν είναι υπηρέτης του περιβάλλοντος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεχίστε. Δεν μπορείτε να κάνετε χαρακτηρισμούς. Να πείτε ελεύθερα τη γνώμη σας...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τη λέω ελεύθερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : ...αλλά δεν μπορείτε να κάνετε χαρακτηρισμούς.

Συνεχίστε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εγώ, όπως ξέρετε, μιλώ πάντοτε με στοιχεία. Ποτέ χωρίς στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεχίστε όχι με χαρακτηρισμούς. Οι χαρακτηρισμοί εξασθενίζουν τα επιχειρήματα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν εξασθενίζουν τίποτα. Ο ελληνικός λαός οφείλει να καταλάβει πού βρισκόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεχίστε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, έχετε κάνει μια πρόοδο. Υπάρχει κανάλι τηλεόρασης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεχίστε παρακαλώ. Μην αδικείτε τον εαυτό σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Συνεχίζω. Δεν αδικώ κανέναν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Τον εαυτό σας πρώτα-πρώτα αδικείτε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αποδίδω τα του Καίσαρος τω Καίσαρι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είχα να πω άλλα πράγματα, αλλά η κατάσταση με οδηγεί να προσαρμοστώ στα όσα ελέχθηκαν ως τώρα. Τι προσδιορίζει την κατάσταση της οικονομίας; Το ισοζύγιο πληρωμών. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά. Είναι του Αυγούστου για της τρέχουσας χρονιάς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδίκογλου καταθέτει για τα Πρακτικά το ισοζύγιο πληρωμών, το οποίο έχει ως εξής:

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Και προπαντός πρέπει να δούμε το ισοζύγιο των γεωργικών προϊόντων Ιανουαρίου, Οκτωβρίου του 2002. Το έλλειμμα είναι 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Το καταθέτω στα Πρακτικά, όπως και τα αντίστοιχα των ετών 2000 και 2001 για να δούμε τη διαφορά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδίκογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα ισοζύγια γεωργικών προϊόντων, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερο στοιχείο προσδιοριστικού παράγοντα της οικονομίας είναι η σελίδα 7 του Προϋπολογισμού η οποία λέει: έξοδα 69.929.000.000 ευρώ και δανεικά τα 30%. Για να ανταποκριθούμε στα έξοδά μας δανειζόμαστε το 30% αυτών. Αυτή είναι η ισχυρά οικονομία της Κυβέρνησης του εντιμοτάτου Πρωθυπουργού. Λυπάμαι αν σας στεναχώρησα, Πρόεδρέ μου.

Τι άλλο προσδιορίζει την κατάσταση της χώρας, αγαπητοί συνάδελφοι; Η κατάσταση του ιδιωτικού τομέα. Παίρνω ένα μεγάλο φορέα του ιδιωτικού τομέα όπως τον θέλει η Κυβέρνηση και που τον κατευθύνει όπως είναι για παράδειγμα η Εθνική Τράπεζα. Ο ενοποιημένος ισολογισμός της Εθνικής Τράπεζας τι μας λέει; Σε μια χώρα που έχει ανάγκη πόρων, χρημάτων η τράπεζα λέει ότι «έχω δανείσει σε άλλες τράπεζες που κυρίως είναι της Ευρώπης και της Αμερικής 2.569.000.000.000 δραχμές. Έχω δανειστεί και εγώ για να είμαι μέσα στην αγορά ένα». Έδινε 1,5ι τρισεκατομμύριο δραχμές στις 31 Δεκεμβρίου η Ελλάδα που έχει ανάγκη από ανάπτυξη δανεικά, από ανικανότητα της Κυβέρνησης, σε άλλες τράπεζες του εξωτερικού. Και βεβαίως καλά έκανε, διότι οφείλει να έχει κέρδη για να ανταποκριθεί στους καταθέτες της και στο μεγάλο πλήθος των υπαλλήλων. Νομίζω ότι έχει κάπου δεκαέξι χιλιάδες υπαλλήλους. Και έρχονται στους διαδρόμους οι κύριοι να μας πουν, «τι να κάνουμε, ο ιδιωτικός τομέας δεν δουλεύει, οι τράπεζες δεν βοηθούν, κολοσσοί τράπεζες ασχολούνται με δάνεια στεγαστικά και καταναλωτικά».

Δείτε τα στοιχεία να δείτε τι γίνεται. Μόνο το 33% είναι υγιή δάνεια της Εθνικής Τράπεζας. Όλα τα άλλα είναι δανεικά σε ξένες τράπεζες και στο ελληνικό δημόσιο. Περί ποιας ισχυρής οικονομίας και περί ποιας ικανότητας μιλάει ο Υπουργός Οικονομίας; Για να συνεννοηθούμε κάποτε.

Δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, ο χρόνος είναι μικρός, αλλά ουκ εν τω πολλώ το ευ, γιατί κάνατε πολλά για τη Βουλή και οφείλω να σας τα πω και θετικά και αρνητικά.

Όσον αφορά τον Προϋπολογισμό, έτσι όπως τον παρουσιάζει η Κυβέρνηση, δεν υπάρχει άλλη εικόνα καλύτερης ωριοποίησης. Αν σε κάτι θα δώσω εύσημα στο φίλτατο κ. Χριστοδουλάκη –και κατά πάντα ικανό και συμπαθή, αλλά τι να κάνει είναι ότι παρουσιάζει ωριοποιημένη την εικόνα. Λέει ότι συγκλίνουμε με την Ευρώπη. Τον διαψεύδει ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας. Θα καταθέσω όλα τα στοιχεία σελίδα προς σελίδα!

Σύμφωνα με τον κ. Χριστοδουλάκη, ξεκινήσαμε από το 70%

και φτάσαμε στο 80%, ενώ σύμφωνα με τον κ. Παπαδήμα ήμασταν στο 64% και φτάσαμε στο 68%. Μόλις και μετά βίας καλύπτουμε μισή ποσοστιαία μονάδα κάθε χρόνο και αν συνεχίσουμε με τους ίδιους ρυθμούς για να φτάσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα χρειαστούμε τριάντα τρία χρόνια. Οι αριθμοί το λένε ξεκάθαρα.

Κύριε Πρόεδρε, θα πω και κάτι άλλο που έχει ενδιαφέρον. Μίλησε ο Υπουργός Οικονομίας για περιφερειακή ανάπτυξη. Ταμπέρισε. Άλλο οικονομική μεγέθυνση και άλλο περιφερειακή ανάπτυξη. Βέβαια, η παρούσα Κυβέρνηση δεν έχουν καμία σχέση με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αν είχαν, θα ήξεραν ότι η περιφερειακή ανάπτυξη δεν είναι οικονομική μεγέθυνση, αλλά είναι η ανάπτυξη των περιφερειών, έτσι ώστε να προσφέρουν εργασία σε όλους τους κατοίκους με αίσθημα μονιμότητας και ταυτόχρονα οι περιφέρειες να προσφέρουν κοινωνικές και πολιτιστικές παροχές.

Προ ολίγου μίλησε ο κ. Στεφανής. Όσοι ξέρουμε να διαβάζουμε με υπογεγραμμένες, σημειώσαμε καλά τα όσα είπε. Πόσοι γιατροί υπάρχουν ανά χίλιους κατοίκους στην περιφέρεια; Πόσοι είναι στο κέντρο; Πόσοι είναι στην Ήπειρο, πόσοι εδώ και πόσοι εκεί;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στα νησιά!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Πόσοι επιστήμονες είναι στην Κάρυστο; Αναφέρομαι στην Κάρυστο, γιατί οι Καρυστινοί αγαπούν τον τόπο τους πάρα πολύ οι Καρυστινοί. Ποιος Καρυστινός έχει δυνατότητα να εργαστεί στην πατρίδα του; Για ποια περιφερειακή ανάπτυξη μιλάτε; Αυτό που υπάρχει είναι μία μικρή οικονομική μεγέθυνση.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι η Κυβέρνηση επιφέρει για τη μείωση των καταναλωτικών δαπανών. Υπάρχει όμως και ένα κονδύλιο που αυξάνεται. Ξέρετε ποιο είναι; Απόρροητες δαπάνες! Εάν, λοιπόν, σας πει κάποιος ότι είστε εργαστήριο παραγωγής χαφιέδων, θα κάνει λάθος; Οι απόρροητες δαπάνες αυξήθηκαν από 40 εκατομμύρια σε 44 εκατομμύρια. Τι άλλο να πω εγώ; Τα λένε όλα τα νούμερά σας, η δική σας έκθεση. Δεν τα λέω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, είπατε ουκ εν τω πολλώ το ευ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα καταθέσω όλα τα στοιχεία για να περιληφθούν στο φάκελο των Πρακτικών. Προέρχονται όλα από τη EUROSTAT κτλ.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου δοθεί μία εξήγηση σχετικά με το γιατί θα πρέπει να κοστίζει 9,5 δισεκατομμύρια δραχμές ή 28 εκατομμύρια ευρώ η Προεδρία; Δεν το κατάλαβα. Γιατί αναφέρονται μόνο δαπάνες κατά κωδικό αριθμό του 2003 και όχι και οι προηγούμενοι για να μπορούμε να κάνουμε συγκρίσεις; Χρειάζονται 9,5 δισεκατομμύρια για την Προεδρία; Ε, όχι, κύριε Πρόεδρε, για μία χώρα υπερχρεωμένη!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδίκογλου, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Κεδίκογλου, όλα αυτά θα τα δούμε στον απολογισμό της Προεδρίας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Επίσης, κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τα ΠΕΠ της Στερεάς Ελλάδας, θα ήθελα από τους συναδέλφους Βουλευτές και τον παριστάμενο Υπουργό να μου πουν ένα έργο στο ΠΕΠ Στερεάς Ελλάδας που να είναι παραγωγικό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεδίκογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο κ. Κατσιλιέρης.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Γιατί το κάνετε αυτό;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Γιατί είπα αλήθειες, γι' αυτό το κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Κουλούρη, σας παρακαλώ πολύ, ησυχία!

Ορίστε, κύριε Κατσιλιέρη, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Παυλόπουλε, τι θα γίνει με τους Πελοποννησίους εδώ πέρα;

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Οι Πελοποννήσιοι δεν σας αφήνουν. Μεσσήνιοι! Πελοποννησιότεροι των Πελοποννησίων!

ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός ως κορυφαίο θεσμικό εργαλείο άσκησης πολιτικής, ενσωματώνει θεμελιώδεις πολιτικές και κοινωνικές επιλογές, διαχειρίζεται επιμέρους συμφέροντα, ιεραρχεί προτεραιότητες, αιτήματα και επιδιώξεις και τελικά εκφράζει στόχους και προανατολισμούς για την πορεία της κοινωνίας μας προς το αύριο.

Για όλους αυτούς τους λόγους η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό οφείλει να διεξάγεται μέσα σε ένα κλίμα ανάλογο της κρίσιμης σημασίας του για το παρόν και το μέλλον της χώρας. Το αν και σε ποιο βαθμό το καταφέρνουμε, το αφήνω στην κρίση των πολιτών που μας παρακολουθούν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί προϋπόθεση στοιχειώδους πολιτικής συνέπειας η αποτίμηση και η αξιολόγηση ενός προϋπολογισμού, άρα και του Προϋπολογισμού του 2003, να μη γίνεται κατά τρόπο αποσπασματικό και στατικό αλλά κατά τρόπο δυναμικό και διαχρονικό. Κοιτάζοντας λοιπόν κάθε καλόπιστος κριτής από αυτήν την οπτική γωνία τον Προϋπολογισμό του 2003, οφείλει να αναγνωρίσει κατ' αρχάς ότι αποτελεί οργανική συνέχεια όλων των προϋπολογισμών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ από το 1994 και μετά. Και οφείλει κατά δεύτερον να αποδεχθεί πως είναι ένας προϋπολογισμός συνέπειας και προοπτικής. Γιατί όλοι οι προϋπολογισμοί της περιόδου αυτής με τις εύστοχες στρατηγικές επιλογές και την αποτελεσματικότητα στην εφαρμογή τους, αποτέλεσαν τη βάση των μεγάλων οικονομικών αλλά και πολιτικών επιτευγμάτων της Ελλάδας κατά τα τελευταία οκτώ χρόνια. Χάρη σε αυτούς σταμάτησε η δημοσιονομική κατάρρευση της χώρας. Χάρη σε αυτούς ξεκολλήσαμε από το αναπτυξιακό τέλμα της περιόδου 1990-1993 με τους μηδενικούς αλλά και αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Χάρη σε αυτούς η Ελλάδα μετατρέπεται σε μια χώρα με ισχυρή οικονομία και ρυθμούς ανάπτυξης διπλάσιους από το μέσο όρο των χωρών της Ευρωζώνης. Χάρη σε αυτούς αναβαθμίστηκε η θέση της Ελλάδας στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο, στον ευρύτερο δηλαδή γεωοικονομικό της χώρο. Χάρη σε αυτούς τους προϋπολογισμούς, προπάντων, έγινε πράξη ο εθνικός στόχος της ένταξης στην ΟΝΕ.

Αυτή είναι η απάντησή μας, η απάντηση του ΠΑΣΟΚ στο κρίσιμο ερώτημα που τίθεται στον πολίτη, εάν δηλαδή ο Προϋπολογισμός είναι αξιόπιστος ή όχι, εάν είναι πλαστός ή αληθινός, αν είναι αναπτυξιακός ή αναπτυσστικός. Οι μόνοι που έμειναν στο χθες, τη μιζέρια, την καταστροφολογία, το μηδενισμό,

είναι εκείνοι που επέλεξαν να κινούνται πολιτικά στη σκιά και όχι στο φως. Σκιώδης Κυβέρνηση, σκιώδης Προεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σκιαμαχίες στον Προϋπολογισμό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, για να κριθεί ορθά και να αποτιμηθεί πολιτικά ο Προϋπολογισμός του 2003 θεωρώ πως είναι αναγκαίο να εξετάσουμε τις προβλέψεις του, απαντώντας σε τέσσερα ερωτήματα:

Πρώτον, ποιοι επιβαρύνονται. Δεύτερον, ποιοι ωφελούνται. Τρίτον, συμβάλλει ο Προϋπολογισμός στη δικαιότερη ανακατανομή του πλούτου; Τέταρτον, συμβάλλει ο Προϋπολογισμός στην ενίσχυση του κοινωνικού κράτους; Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να έχουμε μία ξεκάθαρη βάση συζήτησης που θα έχει ουσία και κυρίως σημασία για τον Έλληνα πολίτη.

Ας δούμε, λοιπόν, τον Προϋπολογισμό του 2003 κάτω από αυτό το πρίσμα.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Πληροφορικών Συστημάτων για το έτος 2002 από τα τέσσερα εκατομμύρια εννιακόσιες χιλιάδες φορολογούμενων τα δύομισι εκατομμύρια φορολογούμενων, δηλαδή το 51%, δεν πλήρωσαν ούτε ένα ευρώ, αφού τα εισοδήματά τους είναι χαμηλότερα από τα αφορολόγητα όρια που επέβαλε το πρόσφατο φορολογικό νομοσχέδιο.

Για το έτος 2003 τέσσερα εκατομμύρια εκατό χιλιάδες (4.100.000) φορολογούμενοι, δηλαδή το 74% δεν θα πληρώσουν φόρους ούτε ένα ευρώ, αφού τα εισοδήματά τους είναι χαμηλότερα από τα αφορολόγητα όρια που επέβαλε το πρόσφατο φορολογικό νομοσχέδιο.

Υπάρχει άραγε κανείς που να μην αναγνωρίζει ότι σ' αυτό το 74% των φορολογουμένων ανήκει η συντριπτική πλειοψηφία των αγροτών, των μισθωτών, των συνταξιούχων, των μικρομεσαίων επαγγελματιών και των πολύτεκνων;

Αυτό είναι το αποτέλεσμα της πρόσφατης φορολογικής μεταρρύθμισης της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που ενσωματώνεται στον Προϋπολογισμό του 2003. Αυτό ακριβώς το στοιχείο οριοθετεί και χαρακτηρίζει το φιλολαϊκό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού, ο οποίος αποτυπώνει και εκφράζει την κοινωνική πολιτική του ΠΑΣΟΚ για τους αδύναμους, τους μη ευνοούμενους, τις χαμηλά εισοδηματικά τάξεις.

Στην αφελή ερώτηση «και πώς γίνονται όλες αυτές οι παροχές, αφού τα φορολογικά έσοδα του Κράτους αυξάνονται κάθε χρόνο;» την απάντηση θα τη βρείτε στο πολύ απλό γεγονός της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης. Το 1992 ο αριθμός των φορολογουμένων ήταν δύο εκατομμύρια εξακόσιες πενήντα πέντε χιλιάδες. Το 2002 ανήλθε στα πέντε εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες. Υπερδιπλασιάστηκε δηλαδή η φορολογική βάση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν χρειάζονται μαγικά ραβδάκια. Κοινός νους χρειάζεται.

Ας εξετάσουμε τώρα το σκέλος των δαπανών, για να δούμε πού διανέμονται τα έσοδα του Προϋπολογισμού, πού δηλαδή πηγαίνουν τα χρήματα των φορολογουμένων. Το 50% των εσόδων διατίθεται για μισθούς και συντάξεις. Το 30% στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, δηλαδή για τις υποδομές και την προοπτική της χώρας. Το υπόλοιπο 20% διατίθεται στους άλλους τομείς.

Τη «ραχοκοκαλιά» αυτών των άλλων τομέων αποτελούν οι δαπάνες για κοινωνική πολιτική. Αυτών το σκοπό υπηρετούν οι πόροι για τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, που έχει ενσωματωθεί στον Προϋπολογισμό. Μόνο για την επιχορήγηση του Ι.Κ.Α. προβλέπονται δαπάνες 460 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Αυτών το σκοπό υπηρετούν οι αυξημένες δαπάνες στο χώρο της υγείας για τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη στελέχωση σύγχρονων νοσοκομείων σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, στην Αλεξανδρούπολη, στο Χαϊδάρη, στο Άργος, στην Καλαμάτα, στις Σέρρες, στα Γρεβενά, στο Βόλο, στον Πύργο, στα Τρίκαλα, στην Κέρκυρα, στην Κατερίνη, παντού.

Αυτών το σκοπό υπηρετούν οι αυξημένες δαπάνες στο χώρο της παιδείας για ενισχυτική διδασκαλία και πρόσθετη διδακτική στήριξη στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, για στήριξη των τεσσερισήμισι χιλιάδων ολοήμερων σχολείων που ενισχύουν πολλαπλά τους εργαζόμενους γονείς.

Αυτόν το σκοπό υπηρετούν οι αυξημένες δαπάνες του Προϋπολογισμού για το Ε.Κ.Α.Σ., για τα προγράμματα βοήθειας στο σπίτι σε πεντακόσιους δήμους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, διαφωνίες και αντιρρήσεις πάνω στη φιλοσοφία του Προϋπολογισμού είναι μέσα σε μια δημοκρατία και θεμιτές και αναγκαίες. Αρκεί να βασίζονται σε πολιτικά επιχειρήματα και σε καθαρές θέσεις, οι οποίες να συνοδεύονται και από συγκεκριμένες προτάσεις.

Δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία, στερούμενη προγραμματικών θέσεων και συγκεκριμένων προτάσεων, έχει επιλέξει τον άχαρο ρόλο μιας μονότονης και επαναλαμβανόμενης καταστροφολογίας.

Η Νέα Δημοκρατία αρνούμενη το δημιουργικό έργο που συντελείται τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, δεν θίγει το ΠΑΣΟΚ –άλλωστε αποδείχθηκε και το 1996 και το 2000 στις εθνικές εκλογές – αλλά τη νοημοσύνη του Έλληνα πολίτη, ενώ ταυτόχρονα υποτιμά και ακυρώνει την προσπάθεια και τις θυσίες του, που χάρη σε αυτές η στρατηγική επιλογή του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Σημίτη και της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για μια Ελλάδα ανάπτυξης και αλληλεγγύης, ισχυρής στην Ευρώπη και πρωταγωνίστριας στο γεωοικονομικό της περίγυρο γίνεται χρόνο με το χρόνο πράξη.

Η υπερψήφισή του Προϋπολογισμού δεν αποτελεί κομματικό καθήκον, αλλά χρέος ευθύνης απέναντι στην προοπτική του λαού και του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο τώρα έχει ο κ. Παπανικολάου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγο ακούσαμε τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας κ. Στεφανή, αλλά, δυστυχώς, τίποτα δεν ακούσαμε για Προϋπολογισμό. Ο τύπος του καθηγητού νίκησε τον πολιτικό. Ακούσαμε μια καθαρά ακαδημαϊκή διάλεξη.

Όμως, συγκράτησα κάτι, το οποίο είναι πολύ σωστό και το επικροτούμε. Εμείς ήδη έχουμε φέρει πρόταση νόμου, η οποία έχει απορριφθεί από την Κυβέρνηση μετ' επαίνων. Ανεφέρθη στον υγειονομικό χάρτη. Είναι εκ των ων ουκ άνευ για ένα σωστό και οργανωμένο εθνικό σύστημα υγείας. Δεν μας είπε τίποτα για τη διάλυση του κοινωνικού κράτους ο κ. Στεφανής. Θα τα πω, όμως, εγώ αργότερα.

Σήμερα συζητούμε τον τελευταίο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης Σημίτη και μάλιστα υπό τη σκιά των καταγγελιών της ευρωστατιστικής υπηρεσίας, που έχει τρώσει καίρια την αξιοπιστία και το κύρος της Κυβέρνησεως. Από το 1996 η EUROSTAT αποκάλυψε ότι οι προϋπολογισμοί ήταν πλαστοί και παρουσίαζαν τα ελλείμματα ως πλεονάσματα, πολιτική απάτη που η Νέα Δημοκρατία και ο Αρχηγός της Κώστας Καραμανλής είχαν αποδείξει με συγκεκριμένα στοιχεία.

Έτσι η Κυβέρνηση, υπό το βάρος των ελέγχων της EUROSTAT και του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναγκάστηκε να παραδεχτεί τη λογιστική λαθροχειρία της, ότι τα πλεονάσματα του προϋπολογισμού ήταν ψεύτικα και ότι το δημόσιο χρέος είναι υψηλότερο, αποτελώντας το 108% του ΑΕΠ έναντι 40% το 1981. Να θυμόμαστε και αυτά τα νούμερα και τις ημερομηνίες.

Δημιουργείται έτσι τεράστιο οικονομικό, πολιτικό και ηθικό ζήτημα, αφού επιβεβαιώθηκαν πλήρως οι καταγγελίες της Νέας Δημοκρατίας ότι η Κυβέρνηση κρατούσε διπλά βιβλία για την οικονομία και συστηματικά παραπλανούσε την Βουλή και τον ελληνικό λαό. Είναι να απορεί κανείς πώς ο πρωθυπουργός των λογιστικών λαθροχειριών κ. Χριστοδουλάκης δεν ζήτησε ακόμη συγγνώμη εδώ στο Κοινοβούλιο για την πολιτική απάτη που διέπραξε. Αυτό βέβαια ήταν αναμενόμενο, αφού ούτε πέρσι ζήτησε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, όταν αποκαλύψαμε εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο ότι έπαιζε στο χρηματιστήριο και κέρδιζε εκατοντάδες εκατομμυρίων εις βάρος του ελληνικού λαού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Αυτό είναι ψεύδος!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Σαφώς ο Προϋπολογισμός είναι αντιαναπτυξιακός, αφού περιορίζει τις δαπάνες για την εκτέλεση έργων υποδομής. Η σπατάλη στον αδηφάγο δημόσιο

τομέα καλά κρατεί και διογκώνεται αντί να συρρικνώνεται. Η διαφάνεια στη δημοσιονομική διαχείριση, παρά τις επισημάνσεις της EUROSTAT και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, δεν έχει αποκατασταθεί, κλονίζοντας καίρια την αξιοπιστία, τη φερεγγυότητα και τη σοβαρότητα της Κυβερνήσεως Σημίτη. Η διαφάνεια, η διαφθορά και η διαπλοκή εξαπλώνονται σε όλα τα επίπεδα της οικονομικής και της πολιτικής μας ζωής, δημιουργώντας μία αποπνικτική ατμόσφαιρα που απειλεί την κοινωνική συνοχή της πατρίδας μας και αφυδατώνει κάθε ικμάδα ηθικής που έχει απομείνει. Η Κυβέρνηση έχει μετατραπεί σ' ένα οικονομικό κατεστημένο κεφάλαιο, που διαπλέκεται με οικονομικά συμφέροντα, καταπνίγοντας και ακυρώνοντας κάθε υγιή και ορθολογική επιστημονική επιχειρηματική δράση.

Ο Εισαγγελέας κ. Κρουσταλάκης εκφέρει κραυγή αγωνίας και ζητάει βοήθεια, για να βρει τα πιράνχας. Εμείς ως Νέα Δημοκρατία επανειλημμένα με προτάσεις νόμων βοηθάμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Η Κυβέρνηση όμως θα βοηθήσει;

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση Σημίτη epαίρεται γι' αυτήν τη διαχείριση, όπου πρυτανεύει η ασυδοσία, η κατασπατάληση και η καταλήστευση του δημοσίου χρήματος και των κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Δεν θα βρεθεί ένας πολιτικός από το ΠΑΣΟΚ να απολογηθεί για το ποσό-μαμούθ των 163 δισεκατομμυρίων που διαχειρίστηκαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όλα αυτά τα χρόνια; Και αναφέρομαι στα ευρωπαϊκά πακέτα και στις φορολογικές επιδρομές που έχει εξαπολύσει. Ήδη χθες ακούσαμε και το άλλο νέο ότι θα καθιερώσει και το «σκυλόσημο»! Για όνομα του Θεού! Για όσο καιρό θα είστε ακόμη στην εξουσία, τι άλλο θα ακούσουμε;

Οι ακάλυπτες επιταγές και οι διαμαρτυρημένες συναλλαγματικές έχουν αυξηθεί πάνω από 184% και οι πτωχεύσεις κατά 300% από πέρσι μέχρι φέτος. Η ελληνική οικονομία οδεύει προς στάσιμο πληθωρισμό. Επιπλέον ο μύθος του Σημίτη, που προβαλλόταν ως ο ιδανικός διαχειριστής, κατέπεσε και συμπαραμαρτούντων των κομματικών αγκυλώσεων και των διαπλεκόμενων εξαρτήσεων οι κυβερνώντες δεν μπόρεσαν να επιταχύνουν την περίφημη σύγκλιση με τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, η οποία με τους ρυθμούς Σημίτη θα χρειαζόταν ογδόντα χρόνια.

Έτσι, η χώρα μας είναι σήμερα πρωταθλητής ανεργίας –με 10%-, του πληθωρισμού –με 3,9%-, του δημοσίου χρέους –πάνω από 50 τρισεκατομμύρια- και της φτώχειας. Δυόμισι εκατομμύρια συμπατριωτών μας ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και ένα μεγάλο ποσοστό των ελληνικών οικογενειών στα όρια της υπερχρεώσεως. Ταυτοχρόνως η Ελλάδα φιγουράρει στις τελευταίες θέσεις της ανταγωνιστικότητας –στην τριακοστή έκτη θέση- με αύξηση των εισαγωγών και μείωση των εξαγωγών. Τέσσερα προς ένα είναι η αναλογία! Και προκαλώ τους συντρόφους του ΠΑΣΟΚ να κάνουν μία βόλτα τις λαϊκές αγορές, που κάποτε ήταν το επιθυμητό σπορ, για να δουν τι γίνεται, ποια είναι τα εισαγόμενα και πώς διαμορφώνονται οι τιμές!

Τελευταίο στην παραγωγικότητα, στις επενδύσεις, στις δαπάνες για υγεία, παιδεία και νέες τεχνολογίες οι περιφερειακές ανισότητες διευρύνονται. Η ύπαιθρος πεθαίνει και ο αγρότης έχει εγκαταλειφθεί στην τύχη του. Δυστυχώς όμως η Κυβέρνηση Σημίτη είναι ανίκανη να διαχειριστεί τους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και προσπαθεί με επικοινωνιακά τεχνάσματα να αποκρύψει τη δραματική κατάσταση της εξελίξεως του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που ήδη διανύει τον τρίτο χρόνο της υλοποίησής του.

Συγκεκριμένα: Η απορρόφηση των κοινωνικών προγραμμάτων μέχρι το τέλος Γ' τριμήνου είναι μόλις 12,85% του συνόλου, ενώ των περιφερειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων στο 5,46% του συνόλου. Είναι δυνατόν με τέτοιες επιδόσεις της Κυβερνήσεως Σημίτη να ξεκολλήσει η χώρα μας από τη θέση του ουραγού των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να δώσει λύσεις στα αδιέξοδα, να περιορίσει τις περιφερειακές ανισότητες και να ζήσει η ύπαιθρος; Το αποκορύφωμα της ανικανότητας, αλλά και της αναληθσίας της Κυβερνήσεως Σημίτη είναι ότι η απορροφητικότητα στον ευαϊσθητό χώρο της υγείας και πρόνοιας, είναι 1,76% καίτοι είμαστε στα χαμηλότερα επίπεδα δαπανών στις υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας στην Ευρω-

παϊκή Ένωση. Τα χρέη των νοσοκομείων θυμίζουν τον πίθο των Δαναϊδων. Πέρσι ήταν 355 δισεκατομμύρια διεγράφησαν και φέτος ξεπερνούν τα 220 δισεκατομμύρια. Ποιος φταίει; Είναι καθαρά έλλειμμα χρηστής διαχείρισης.

Και επειδή ο κ. Στεφανής είναι εδώ, δεν είδαμε, καίτοι νομοθετήσαμε πέρσι και έχουμε το αντίστοιχο ΣΔΟΕ το «ράμπο» στον ιατρικό χώρο, ένα πιράνχας να πάει στον εισαγγελέα. Παρά ταύτα, η Κυβέρνηση Σημίτη, προχώρησε προκλητικά στη διάλυση του κοινωνικού κράτους κατόπιν περικοπών κοινωνικών κονδυλίων. Έτσι, από 440 εκατομμύρια ευρώ για τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, δίνει τελικώς 132 εκατομμύρια ευρώ. Για τα άτομα με ειδικές ανάγκες από 14,86 εκατ. ευρώ, περικόπτονται 4,4 εκατ. ευρώ και η Κυβέρνηση θυμάται τα άτομα αυτά στις ιορτές, και στις πανηγύρεις και τα αποκαλεί άτομα με ειδικές ικανότητες. Από τα 10 εκατομμύρια ευρώ που προεβλέποντο για λειτουργικότητα των νοσοκομείων, περικόπτονται 7 εκατομμύρια ευρώ ενώ για τον εξοπλισμό 3,5 εκατομμύρια ευρώ από τα 5 εκατομμύρια ευρώ που είχαν προγραμματιστεί.

Για το AIDS: Η Κυβέρνηση Σημίτη από το μεγάλο ποσό που διαθέτει του 1 εκατομμύριο ευρώ, το μειώνει κατά 300.000 ευρώ –έλεος κύριοι!- τη στιγμή που δίνετε δεκάδες δισεκατομμυρίων σε ποδοσφαιρικές ομάδες. Είναι τέτοια η αναληψία της Κυβερνήσεως που έφτασε σε σημείο να μειώσει τις δαπάνες λειτουργίας του ΕΚΑΒ στα 4 εκατομμύρια ευρώ από τα 6 εκατομμύρια ευρώ που είχαν προβλεφθεί.

Καθημερινά δημοσιεύματα, αλλά και πρόσφατη έρευνα του Επιτρόπου διοικήσεως περιγράφουν με τα μελανότερα των χρωμάτων τις ατέλειες και τις ελλείψεις που παρουσιάζει το ΕΚΑΒ, και ήθελε ενίσχυση και όχι αφαίρεση της οικονομικής βοήθειας που πρέπει να δοθεί. Από τα 7 εκατομμύρια ευρώ ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ψεύδεσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Φθάνει, κύριε Παπανικολάου, πολλά είπατε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, σε λίγο ολοκληρώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ωραία ήταν, αλλά είπατε πολλά. Τι να κάνουμε; Δεν γίνεται.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Το πλήρωμα του χρόνου ήλθε για την Κυβέρνηση για να απαλλαγεί ο τόπος από μια κακή και γερασμένη Κυβέρνηση που ζει στον κόσμο της. Είστε σε αναντιστοιχία με τον ελληνικό λαό και δεν σας σώζουν ούτε η πυραμίδα της Σοφοκλέους, αλλά ούτε και οι παράνομες ελληνοποιήσεις. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρό - νοιας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω μια παρέμβαση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρό - νοιας): Ο κ. Παπανικολάου αναφέρθηκε στην ομιλία μου υπονώντας προσπάθεια αποφυγής σχολιασμού του προϋπολογισμού. Θα ήθελα να τον ρωτήσω: Όλες αυτές οι τρεις χιλιάδες προσλήψεις προσωπικού στον καινούριο χρόνο, οι τετρακόσιοι πενήντα στο ΕΚΑΒ, τα καινούρια ασθενοφόρα, η ολοκλήρωση των νοσοκομείων, όλες αυτές οι δράσεις στον τομέα της κοινωνικής πρόνοιας με τη βοήθεια στο σπίτι που θα φθάσει τις χίλιες μονάδες, από πού θα προέλθουν; Δηλαδή δεν θα τα πληρώνει ο Προϋπολογισμός;

Θα ήθελα να αναφερθώ και στα χρέη. Συνδέει τα χρέη με τη διαφθορά. Ξέρει πολύ καλά ότι περίπου τα χρέη είναι ισόποσα με τις οφειλές από τα διάφορα ταμεία και κυρίως από τον ΟΓΑ. Φυσικά πληρώνει το κράτος και για τους αδυνάτους, φυσικά πληρώνει και για τα αντιρετροϊκά φάρμακα, φυσικά και πληρώνει παραπάνω το ΚΕΕΛ και αυτά είναι τα χρέη.

Τα χρέη δεν είναι των νοσοκομείων, είναι τα χρέη του κράτους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Τα υπόγεια των νοσοκομείων είναι γεμάτα μηχανήματα και σκουριάζουν αλλά οι μίζες καλά κρατούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρό - νοιας): Αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Πως χρειάζεται μία ανανέωση του εξοπλισμού, χρειάζεται.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ:(Δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μη διακόπτετε, κύριε Παπανικολάου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρό - νοιας): Και το τελευταίο, επειδή δεν με αφήνετε να μιλήσω και δεν θα ήθελα να εξαντλήσω το χρόνο.

Όσον αφορά τον υγειονομικό χάρτη υγείας: Χρειάζεται οπωσδήποτε νόμος για να καταρτίσει κανείς ένα χάρτη υγείας; Νομίζω ότι προχωρούμε αρκετά ικανοποιητικά. Καταρτίζεται και το τεχνικό δελτίο, ούτως ώστε να το συνδέσουμε και με την κοινωνία της πληροφορίας, για να έχουμε μέσα στο 2003 ένα ικανοποιητικό υγειονομικό χάρτη της χώρας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Σας είχαμε φέρει πέρσι πρόταση νόμου και την απορρίψατε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (Υπουργός Υγείας και Πρό - νοιας): Μα, δεν χρειάζεται νόμος για στοιχειώδη μέτρα. Δεν θα κάνουμε την καθημερινότητα νόμο! Τα μέτρα δεν θα τα κάνουμε όλα νόμους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κίρκος έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια και ο λόγος είναι περί της υγείας, πραγματικά και εγώ την πρώτη μέρα της συζήτησης του Προϋπολογισμού, ακούγοντας τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να αναφέρεται στο κεφάλαιο «Δημόσια Υγεία» και -παρά λίγο με δάκρυα στα μάτια- να μιλάει για την κατάσταση της, για το χάλι της -κατά τη γνώμη του- έφτασα να πιστέψω ότι υπήρχε πραγματικό ενδιαφέρον. Αλλά, δυστυχώς, διαψεύτηκε μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα, γιατί αμέσως ο κύριος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας προσέτρεξε να δώσει τα διαπιστευτήριά του στον ιδιωτικό τομέα της υγείας, ο οποίος πάει πάρα πολύ καλά...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Για τα ράντζα δεν μας είπατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Εσείς, κύριε Παπανικολάου, είπατε για τα ράντζα;

Αν το είπατε εσείς, κύριε Παπανικολάου, επειδή είμαστε και οι δύο γιατροί, ξέρουμε τι σημαίνουν τα ράντζα και πόσο εύκολα «παίζει» το ράντζο στο νοσοκομείο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δεν το είπα εγώ, αλλά το προσυπογράφω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι στιγμή ευθύνης η συζήτηση στη Βουλή για το κορυφαίο νομοθέτημα που είναι ο Προϋπολογισμός. Από το 1993 μέχρι και σήμερα με πολύ μικρές παραλλαγές οι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, με άκρατο και πολλές φορές πολιτικά άκομφο καταγγελτικό λόγο, με σπάνιο το πολιτικό επιχείρημα ή την πρόταση, καταφεύγουν με νεολογισμούς και εύκολους χαρακτηρισμούς για τον εκάστοτε προϋπολογισμό, όπως αναποτελεσματικός, μη αναπτυξιακός, άτολμος, αδιαφανής, ανεφάρμοστος και ουκ έστιν αριθμός χαρακτηρισμών.

Αν χρειαζόταν να κάνει κανείς μια διαπίστωση -να διαπιστώσει μία διαφορά στην αντιμετώπιση του Προϋπολογισμού του 2003 από την Αντιπολίτευση- αυτή είναι πως το περίσσευμα της ρητορείας και η έλλειψη της ανάλυσης χαρακτηρίζουν την τοποθέτησή τους: η ισοπέδωση των πάντων. Ιστορικά όμως ο πολιτικός λόγος επιβεβαιώνεται ή διαψεύδεται από την πραγματικότητα που βιώνει ο ελληνικός λαός τη στιγμή της ετυμηγορίας του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λένε οι διεθνείς και οι ευρωπαϊκοί οργανισμοί -ο ΟΟΣΑ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κλπ- δεν το λέει μόνο η Κυβέρνηση, δεν το λέμε μόνο εμείς. Η οικονομία πάει καλά. Βεβαίως κάθε οικονομία έχει τα προβλήματά της. Έτσι και η δική μας οικονομία έχει τα δικά της.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 διαμορφώνεται μέσα σε μία συγκεκριμένη διεθνή και εσωτερική οικονομική πραγματικότητα. Κινείται μέσα στη ζώνη του ευρώ, στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης με προσπάθεια πραγματικής σύγκλισης και ισχυροποίησης της οικονομίας, στον παγκόσμιο ανταγωνισμό. Και αυτό με δεδομένο ότι το 2003 κληρονομεί τις

αβεβαιότητες και τις αστάθειες του 2001 και του 2002. Ο αναμενόμενος ρυθμός ανάπτυξης του 3,8% -συγκριτικά μεγαλύτερος της Ευρωζώνης- εξυπηρετεί ρυθμούς ανάπτυξης ταχύτατους και απαραίτητους για τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρκετοί ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας μέχρι τώρα έχουν αναφερθεί, σε εκτίμησή τους, ότι η Ελλάδα μετά από ογδόντα χρόνια -και δεν ξέρω γιατί όχι εβδομήντα ή ενενήντα- θα είναι στο 100% του βιοτικού επιπέδου των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα, η χώρα βαδίζει στο 71% με διαπιστωμένη την ανοδική τάση, σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωστατιστικής Υπηρεσίας, της γνωστής ως EUROSTAT, την οποία συχνά-πυκνά επικαλείται η Αντιπολίτευση τελευταία. Με το «ογδόντα χρόνια» τι υπονοείτε και δεν το εξηγείτε; Έχετε κανένα μαγικό ραβδί να τα μειώσετε τα χρόνια, εάν όντως είναι ογδόντα; Κύριοι συνάδελφοι, δεν ξεγελιέται κανείς μας πλέον και κανείς από τον ελληνικό λαό δεν ξεγελιέται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός προβλέπει τη δημοσιονομική σταθερότητα, καθώς και την εξοικονόμηση των απαραίτητων πόρων για την προώθηση της κοινωνικής συνοχής. Η μεταρρύθμιση και οι διαρθρωτικές αλλαγές που έγιναν -και θα συνεχίσουν παντού να γίνονται- έχουν συμβάλει στο ρυθμό ανάπτυξης, μαζί βεβαίως με τις εισροές από τα Κοινωνικά Πλαίσια Στήριξης, κατά το 1/3 όμως κι όχι όπως γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί ότι εξ ολοκλήρου ο ρυθμός οφείλεται στο Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Η προσπάθεια για μια ανατροφοδοτούμενη ανάπτυξη πρέπει να είναι συνεχής και πρέπει να είναι με συνδυαστικές πολιτικές, που αξιοποιούν τα πλεονεκτήματα και τις ευκαιρίες του σήμερα για μια προοπτική πιο αυτοδύναμη του αύριο.

Η έμφαση του Προϋπολογισμού στην περιφερειακή ανάπτυξη με πολιτικές και έργα εθνικής, περιφερειακής και τοπικής χρησιμότητας, συμβάλλουν αποφασιστικά, σε συνδυασμό με τις άλλες οικονομικές δραστηριότητες, στην ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη. Ίσως είναι μεγάλη ευκαιρία το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης, παρά το ότι έχει σχεδιαστεί κι έχουν αποτυπωθεί οι προτεραιότητές του, να μειώσει ανισότητες στην εφαρμογή του, να προσαρμοστούν, να προσανατολιστούν δράσεις και ενέργειες σε μικρότερης κλίμακας υπάρχουσες ανισότητες, όπως στον ίδιο το νομό και σε αρκετές περιπτώσεις σε μια μικρότερη περιοχή. Διότι είναι χρήσιμα τα μεγέθη στατιστικών και δεδομένων, αλλά παραδείγματος χάρι για κάθε περιφέρεια ή για κάθε νομό υπάρχουν και ενδονομαρχιακές ανισότητες που δεν τις αποτυπώνουν.

Στην ελληνική περιφέρεια είναι ορατή η βελτίωση. Έχουν αλλάξει πολλά. Υπάρχει προοπτική βελτίωσης. Σήμερα, ίσως περισσότερο από κάθε άλλη φορά, είναι υπαρκτή η δυνατότητα για περισσότερη ενδυνάμωση της ελληνικής περιφέρειας, για να βρεθεί στην πρώτη γραμμή της αναπτυξιακής πορείας της χώρας. Η τοπική ανάπτυξη θέλει πολύτιμη και κυρίως το νέο άνθρωπο ικανοποιημένο, για να μείνει στη δουλειά του και στην περιφέρεια. Οι προοπτικές του σχεδίου αγροτικής πολιτικής με έμφαση στην πολιτική ολοκληρωμένης ανάπτυξης της υπαίθρου, στην αποκατάσταση της κοινωνικής ισορροπίας σε συνθήκες πολυλειτουργικότητας για όλους τους κατοίκους της υπαίθρου, στην κοινωνική συνοχή για όλο τον αγροτικό πληθυσμό καλά τι στόχοι φιλόδοξοι μιν, απαραίτητοι δε, που κατάλληλες πολιτικές και μέτρα πρέπει να τους υλοποιήσουν. Βεβαίως υπάρχουν υστερήσεις στον αγροτικό τομέα. Βεβαίως έχουν προβλήματα οι αγρότες, αλλά οι αποσπασματικές προσεγγίσεις με έντονη τη δημαγωγία της Νέας Δημοκρατίας οδηγούν σε αποπροσανατολισμό. Οι αγρότες, οι κάτοικοι της υπαίθρου ζουν και βιώνουν την πραγματικότητα και καταλαβαίνουν πολύ καλά τι υποκρύπτουν οι ανέξοδες υποσχέσεις. Οι κάτοικοι της υπαίθρου δεν ζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κρεματούς κήπους. Βεβαίως, ζητούν από μας να γίνουμε καλύτεροι στην αντιμετώπιση των προβλημάτων τους, πιο αποτελεσματικοί. Για το ΠΑΣΟΚ, η ανάπτυξη της υπαίθρου και η παραμονή του πληθυσμού σε αυτήν ήταν και είναι πρωταρχικό του μέλημα.

Το 2003 ο Προϋπολογισμός δίνει έμφαση σε μια σημαντική

συνιστώσα της οικονομικής δραστηριότητας, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τις μικρές και πολύ μικρές. Είναι αλήθεια ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις σήμερα στη χώρα μας βρίσκονται σε κρίση, όπως και διεθνώς. Αντιμετωπίζουν προβλήματα, κυρίως προσαρμογής στα νέα, γνωστά δεδομένα της εποχής. Η πρόσφατη ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις και η δυνατότητα ανάπτυξής τους μέσα στις δράσεις του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης δεν αρκούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις στην πλειονότητά τους, κύριε Υπουργέ, θέλουν ουσιαστική διευκόλυνση για την αποτελεσματική συμμετοχή στις ευκαιρίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, αφού έτσι επιτάσσει ο αδυσώπητος χρόνος, θέλω να πω ότι δεν πιστεύω να πιστεύει κανείς σ' αυτήν την Αίθουσα ότι στ' αλήθεια η Ελλάδα στην Κοπεγχάγη ήταν αυτή που περιγράφει η Νέα Δημοκρατία όλες αυτές τις ημέρες. Είναι δυνατόν να το πιστεύει κανείς; Οι ανέξοδες ρητορείες δεν εγγυώνται, δυστυχώς, σε κανέναν τίποτε, κύριοι συνάδελφοι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα μιλήσει τώρα, κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Μπέζας και στη συνέχεια ο κ. Βούγιας, ο κ. Ανδρεουλιάκος, ο κ. Κουλούρης και μετά ο Υφυπουργός κ. Πάχτας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Δεν μπορώ να πάρω το λόγο όποτε θέλω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Βέβαια, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Έχω ζητήσει το λόγο εδώ και μισή ώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εντάξει, κύριε Υπουργέ, αλλά ενδιάμεσα δίνουμε το λόγο και σε ορισμένους συναδέλφους. Άλλωστε σεις είστε άνθρωπος που θέλετε να ακούτε και τους Βουλευτές.

Ο κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώ απαντώντας κατά κάποιον τρόπο στον προηγούμενο ομιλητή με μία διαπίστωση που έχει ειπωθεί και από άλλους βέβαια σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά που νομίζω ότι απεικονίζει πλήρως τα χαρακτηριστικά του Προϋπολογισμού που συζητούμε σήμερα.

Ο Προϋπολογισμός αυτός παρά τα μεγάλα λόγια και τα οράματα δεν είναι αναπτυξιακός και δεν προωθεί την κοινωνική και την περιφερειακή σύγκλιση. Είναι βέβαια γεγονός ότι η κρίση που μας στίζει την παγκόσμια οικονομία είναι μία κρίση μεγάλη. Αυτή η κρίση όμως στη χώρα μας συγκαλύπτεται και συγκαλύπτεται για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Συγκαλύπτεται από την εισροή ευρωπαϊκών πόρων στα πλαίσια του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, συγκαλύπτεται από τις δαπάνες για τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων, συγκαλύπτεται από τα λογιστικά τεχνάσματα της Κυβέρνησης και τέλος συγκαλύπτεται και για έναν άλλο εξ ίσου σημαντικό, κατά τη γνώμη μου λόγο. Μεγάλο μέρος του κόστους που το κράτος θα έπρεπε να καλύπτει για τους τομείς της υγείας, της παιδείας και της πρόνοιας μεταφέρεται στις πλάτες των Ελλήνων πολιτών, μεταφέρεται στις ελληνικές οικογένειες, αφού οι αντίστοιχες δημόσιες υπηρεσίες που καλύπτουν αυτούς τους τομείς έχουν πλήρως απαξιωθεί.

Οι ελληνικές οικογένειες για παράδειγμα δαπανούν τρεις φορές μεγαλύτερο ποσό απ' ό,τι μια μέση ευρωπαϊκή οικογένεια για τη μόρφωση των παιδιών τους. Ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, του 2003 που δεν πείθει κανέναν για την ειλικρίνειά του δεν δίνει διέξοδο σ' αυτήν την κρίση που χτυπάει την πόρτα μας, μια κρίση που ήδη έχει αρχίσει να δίνει τα πρώτα συμπτώματα με την αποδυνάμωση της ανάπτυξης και με την ακρίβεια. Μία κρίση που θα ξεσπάσει σίγουρα μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες και μετά τη λήξη των πόρων του Γ' Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης.

Η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ισχυρίζεται στην εισηγητική της έκθεση ότι η ενδυνάμωση της ελληνικής περιφέρειας είναι μια πραγματικότητα. Η πραγματικότητα όμως είναι εντελώς διαφορετική. Με την άνοδο του επιπέδου της οικονομικής ανάπτυξης το υπαρκτό περιφερειακό πρόβλημα, έφερε στην επιφάνεια νέες μορφές και νέα ζητήματα, όπως είναι για παράδειγμα το ζήτημα της βιώσιμης ανάπτυξης, το ζήτημα της διαχείρισης της άναρχης ανάπτυξης των περιφερειακών αστικών κέντρων, όπως είναι τα ζητήματα της πολιτιστικής ανάπτυξης.

Η αντιμετώπιση επομένως αυτού του νέου περιφερειακού προβλήματος θέλει μια εξειδικευμένη προσέγγιση και θέλει συγκεκριμένες και διαφορετικές πολιτικές για κάθε περιφέρεια της χώρας. Η πραγματικότητα, λοιπόν, είναι ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ απέτυχαν να αντιμετωπίσουν αυτό το νέο περιφερειακό πρόβλημα της χώρας. Η πραγματικότητα είναι ότι οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν έγκαιρα και αποτελεσματικά τα τεράστια ποσά των ευρωπαϊκών πόρων και τους μηχανισμούς περιφερειακής πολιτικής που είχαν στη διάθεσή τους, όπως είναι τα περιφερειακά και νομαρχιακά προγράμματα έργων ή τα κίνητρα για τις ιδιωτικές επενδύσεις. Το ενδιαφέρον σας, κύριοι της Κυβέρνησης για την ελληνική περιφέρεια ήταν αποσπασματικό, ήταν ένα ενδιαφέρον επιφανειακό, ήταν ένα ενδιαφέρον προσαρμοσμένο στις περισσότερες περιπτώσεις σε λογικές κομματικής εκμετάλλευσης.

Ούτε αυτό το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο για την ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας δεν έχετε φέρει ακόμα. Πώς θα αναπτυχθεί η ελληνική περιφέρεια, όταν ακόμα δεν έχει ρυθμιστεί το ιδιοκτησιακό καθεστώς των βοσκοτόπων ή όταν κάθε έκταση που έχει την υποψία δασικής μορφής ανήκει κατά τεκμήριο στο δημόσιο;

Ο παριστάμενος Υπουργός, ο κ. Πάχτας, έφερε πρόσφατα ως παράδειγμα περιφερειακής σύγκλισης την περιφέρεια της Ηπείρου και ισχυρίστηκε ότι η απόστασή της από την προτελευταία περιφέρεια έχει πλέον ελαχιστοποιηθεί. Κι εδώ όμως η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Η Ήπειρος με βάση τα στοιχεία του 2001 κατατάσσεται τελευταία ως προς το κατά κεφαλή ΑΕΠ μ' ένα ποσοστό ίσο με το 75% του μέσου όρου της χώρας, ενώ η περιφέρεια της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης είναι στην προτελευταία θέση με ποσοστό 78%.

Όμως η Ήπειρος βελτίωσε το κατά κεφαλή ΑΕΠ από το 68% που είχε το 2000, γιατί είχαμε μια σημαντική μείωση του πληθυσμού. Ο πληθυσμός της Ηπείρου διπλομειώθηκε. Το συνολικό ΑΕΠ -το ΑΕΠ σε απόλυτους αριθμούς- δεν έχει σχεδόν καμία μεταβολή. Από την άλλη μεριά η περιφέρεια της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης υποχώρησε από το 82% ως προς ΑΕΠ το έτος 2000, λόγω της σημαντικής αύξησης του πληθυσμού. Εάν δηλαδή δεν είχαμε τα πραγματικά στοιχεία του πληθυσμού, έτσι όπως προέκυψαν από την απογραφή του 2001, αλλά του πληθυσμού που εκτιμάται κατ' έτος, η διαφορά της Ηπείρου από την προτελευταία Περιφέρεια δεν θα ήταν μόνο τρεις ποσοστιαίες μονάδες, αλλά θα ήταν δεκατέσσερις ολόκληρες ποσοστιαίες μονάδες.

Όταν ο Υφυπουργός, ο κ. Πάχτας, έφερε για παράδειγμα την Ήπειρο, δεν είπε ότι από το 80% του μέσου όρου της χώρας που ήταν το 1992 το κατά κεφαλή ΑΕΠ στην Ήπειρο φθάσαμε το 2001 στο 75%. Δεν μας είπε ότι η καταγεγραμμένη ανεργία -και όχι η πραγματική που είναι ακόμα μεγαλύτερη- στην Ήπειρο αυξήθηκε κατά 0,8 ποσοστιαίες μονάδες το 2001.

Δεν μας είπε ότι στην Ήπειρο μειώθηκε ο αριθμός των δημοτικών σχολείων -από τετρακόσιες είκοσι, που ήταν το 1992, σε τριακόσιες δέκα εννέα. Το 2001 αυτό είναι φυσιολογικό, αφού οι ορεινές και παραμεθόριες περιοχές της Ηπείρου, όπως είναι οι ορεινές περιοχές του Σουλίου και της Μουργκάνας στη Θεσπρωτία, έχουν μεταβληθεί, κύριοι της Κυβέρνησης, σε κοινώνιες γερόντων.

Τέλος, ο κύριος Υφυπουργός δεν ανέφερε ότι η αποβιομηχάνιση της ελληνικής περιφέρειας προχωρά με γρήγορους ρυθμούς κι ότι νομοί όπως η Θεσπρωτία δεν έχουν ούτε σήμερα μια μεγάλη βιομηχανική μονάδα. Όλα αυτά βέβαια δεν είναι κινδυ-

νολογίες ούτε αποτελούν άρνηση. Όλα αυτά είναι η πραγματικότητα, την οποία βιώνουμε στην «άλλη Ελλάδα». Κι όποιος δεν γνωρίζει την πραγματικότητα, δεν μπορεί να σχεδιάζει για το μέλλον.

Κρίσιμα μεγέθη για την ανάπτυξη και για τη σύγκλιση των περιφερειών είναι πάλι δυσμενή στον Προϋπολογισμό του 2003. Οι συνολικές δαπάνες για τα εγγειοβελτιωτικά έργα είναι μεν αυξημένες έναντι του 2002, παραμένουν όμως στα επίπεδα των πιστώσεων του 2000 και του 1999.

Ο Υπουργός, ο κύριος Χριστοδουλάκης, σ' αυτήν την Αίθουσα χθες έκανε λόγο για νέο συμβόλαιο μεταξύ της Κυβέρνησης και των αγροτών. Παρά όμως τις μεγάλες ζημιές που συνεχίζει να υφίσταται η αγροτική παραγωγή από τα δυσμενή καιρικά φαινόμενα, το κονδύλιο που προβλέπεται στον Προϋπολογισμό για τον ΕΛΓΑ είναι πάρα πολύ μικρό σε σχέση με τις ανάγκες που εκτιμούμε ότι θα υπάρχουν.

Το πρόγραμμα «Ανταγωνιστικότητα» του Υπουργείου Ανάπτυξης για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι αποτελούν τη βάση για την οικονομική ανάπτυξη της περιφέρειας, έχει τη χαμηλότερη απορροφητικότητα, ενώ τα αντίστοιχα μέτρα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις στα περιφερειακά προγράμματα, βρίσκονται κυριολεκτικά στον αέρα.

Από την άλλη μεριά, η ρύθμιση της συνάφειας που δεν προβλεπόταν στον προϋπολογισμό του 2002, αλλά και η περαιώση των ανέλεγκτων κρίσεων κυριολεκτικά γονάτισαν τις επιχειρήσεις στην ελληνική περιφέρεια. Αυτή η άνευ προηγουμένου φοροεισπρακτική σας επιδρομή θα αποτελέσει ίσως το τελευταίο κύτπημα για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις της περιφέρειας. Αυτό αποτελεί δική σας αποκλειστική ευθύνη!

Τέλος για το 2003 προβλέπεται ότι οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων θα αυξηθούν στα επίπεδα που είχαν προβλεφθεί για το 2002. Όμως αυτή η αύξηση κατά πάσα πιθανότητα δεν θα είναι επαρκής. Το λέω αυτό, διότι το 2003 θα πρέπει να ολοκληρωθεί το σύνολο σχεδόν των ολυμπιακών έργων. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η περιφέρεια θα στερηθεί πόρους που είναι απαραίτητοι για την ολοκλήρωση των υποδομών της. Όμως, το μεγάλο βέβαια στοιχείο, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είναι η απορρόφηση των πόρων. Το μεγάλο στοιχείο είναι να υλοποιήσουμε τους στόχους, που έχουμε θέσει.

Για παράδειγμα, το μεγάλο σήμερα πρόβλημα της Ηπείρου είναι η συγκοινωνιακή της απομόνωση, που αποτελεί τροχοπέδη για την ανάπτυξη. Τα είπα και στον προϋπολογισμό του 2001 και στον προϋπολογισμό του 2002 και το επαναλαμβάνω και σήμερα. Παρά τους πόρους που υποτίθεται ότι απορροφήσατε από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης κανένα -μα, κανένα- μεγάλο έργο συγκοινωνιακής υποδομής δεν έχει ολοκληρωθεί στην Ήπειρο.

Αλλά και στα μικρότερα έργα υποδομής η κατάσταση είναι δραματική. «Το σύνδρομο του Κηφισού» θα είναι μέρος της κληρονομιάς που θα μας αφήσετε, όταν εγκαταλείψετε την εξουσία.

Ανικανότητα στη σχεδίαση, αργοί ρυθμοί εκτέλεσης, υπερβάσεις προϋπολογισμών, κάκιστος κρατικός μηχανισμός, διαφθορά και γραφειοκρατία. Μετά το Κτηματολόγιο, μετά την Ολυμπιακή, το νέο Κτηματολόγιο θα αφορά στην ΕΡΓΟΣΕ όπου ήδη οι πιστώσεις έχουν σταματήσει από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο και το Ταμείο Συνοχής.

Ολοκληρώνοντας, κύριοι της Κυβέρνησης, θέλω να τονίσω ότι δυστυχώς για τη χώρα έχετε χάσει τη μάχη της αντιμετώπισης των προβλημάτων της καθημερινότητας. Έχετε χάσει τη μάχη της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας. Έχετε χάσει τη μάχη της κοινωνικής ευαισθησίας. Ο Προϋπολογισμός αυτός καθρεφτίζει για ακόμα μία φορά τις παθογένειες και τα αδιέξοδα της κυβερνητικής σας πρακτικής και της πολιτικής σας παρουσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Βούγιας έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεφύλισα αρκετά τα στοιχεία του Προϋπολογισμού, έψαξα τα νούμερα, τους στατιστικούς πίνακες για να μπορέσω να στοιχειο-

θετήσω τρία ερωτήματα που κανονικά για το δικό μου τρόπο προσέγγισης, θα έπρεπε να απαντηθούν για να καταλήξουμε στο συμπέρασμα αν αυτός ο Προϋπολογισμός είναι θετικός, δημιουργικός, παραγωγικός, αναπτυξιακός, ρεαλιστικός ή όχι.

Γι' αυτό το λόγο με εκπλήσσει η σταθερά αρνητική τοποθέτηση όλων των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης –κυρίως της Αξιωματικής- που δεν βρίσκουν ούτε ένα θετικό σημείο σε όλα αυτά τα στοιχεία που παραθέτει ο Προϋπολογισμός, λες και δεν κινούμαστε σε μια πολύ δύσκολη παγκόσμια οικονομική πραγματικότητα, λες και δεν υπάρχει ούτε ένα θετικό στίγμα ούτε ένα ίχνος θετικής προσέγγισης στην πορεία της ελληνικής οικονομίας. Και γι' αυτό το λόγο αυτός ο πολιτικός λόγος είναι αυτο-υπονομευμένος γιατί ακριβώς δεν πείθει ότι μπορεί να είναι ειλικρινής και ρεαλιστικός στα θετικά, ώστε να μπορέσει κανείς να τον παρακολουθήσει στις άλλες κριτικές τοποθετήσεις.

Τα ερωτήματα που ήθελα να απαντήσω είναι πρώτα αν υπάρχει αύξηση του εθνικού προϊόντος –αν μεγαλώνει, για να το πω απλά, η πίτα- πράγμα που σημαίνει ικανότητα στη διαχείριση και αποτελεσματικότητα. Είναι ένα θετικό στοιχείο που κάθε προϋπολογισμός πρέπει να έχει, κάθε κυβέρνηση προσπαθεί να αναπτύξει: η αποτελεσματικότητα στην αύξηση του εθνικού προϊόντος. Αν έχουμε να μοιράσουμε περισσότερα πράγματα, τότε έχουμε πετύχει κατ' αρχάς τον πρώτο μας στόχο. Αυτό όμως θεωρητικά θα μπορούσε να το ικανοποιήσει η οποιαδήποτε κυβέρνηση, αν ήταν ικανή διαχειριστικά, πέρα από το πολιτικό περιεχόμενο αυτής της δράσης, πέρα από την κοινωνική ευαισθησία, την πολιτική διαφοροποίηση που ένα κόμμα σαν το ΠΑΣΟΚ έχει σήμερα από τη Νέα Δημοκρατία κινούμενο πάντοτε με την κοινωνική ευαισθησία μιας Αριστεράς, η οποία είναι μεταρρυθμιστική, έχει πάντοτε σταθερούς στόχους και χρησιμοποιεί –επιτρέψτε μου να πω- μια ακροβατική σχέση ανάμεσα στις πολιτικές θέσεις του κινήματος και στην ανάγκη να παραμένει κυβέρνηση, γιατί και δικαιότερη είναι και διαχειρίζεται καλύτερα τα πράγματα της χώρας. Χρησιμοποιεί για να το πω απλά, ένα τέχνασμα με την ομηρική έννοια του όρου, ώστε να μπορεί ταυτόχρονα να χειρίζεται τη διοίκηση, την κυβέρνηση της χώρας, να μην την εγκαταλείπει στα χέρια μιας παράταξης, η οποία δεν μπορεί κατά τεκμήριο να κυβερνήσει ούτε τόσο αποτελεσματικά ούτε τόσο δίκαια κοινωνικά και ταυτόχρονα να μην απέχει πολύ από τις βασικές πολιτικές και ιδεολογικές της θέσεις.

Το δεύτερο, λοιπόν, ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί και απαντάται με αυτόν τον Προϋπολογισμό είναι αν αυτό το αυξημένο εθνικό προϊόν μοιράζεται δικαιότερα. Αν, δηλαδή, υπάρχει μια δικαιότερη κατανομή του εθνικού προϊόντος που αναπτύσσεται και αυξάνει χρόνο με το χρόνο. Υπάρχουν δείκτες μέσα στα στοιχεία του Προϋπολογισμού που το αποδεικνύουν αυτό, δείκτες αρκετοί και πάρα πολύ πειστικοί από τη συνεχόμενη αύξηση των δαπανών κοινωνικής προστασίας ως ποσοστό του ΑΕΠ από το 1993 μέχρι φέτος, τη χρονιά που μας έρχεται. Τα τελευταία δέκα χρόνια από το 22% περάσαμε φέτος στο 27% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και βέβαια δίκαιο είναι να αμβλύνουμε και τις ανισότητες ανάμεσα στο κέντρο και στην περιφέρεια. Συζητιέται συχνά –και δικαιολογημένα- ότι περιφέρεια είναι ολόκληρη σχεδόν η Ελλάδα εκτός από την Αθήνα. Και εγώ που προέρχομαι από τη Θεσσαλονίκη μ' ένα δίκαιο πάρονο μιας πόλης και μιας περιοχής που μαστίζεται από πολλά προβλήματα πραγματικών καθυστερήσεων, υψηλής ανεργίας σε σχέση με άλλες περιοχές της χώρας, αισθάνομαι ταυτόχρονα πως η ίδια η πόλη της Θεσσαλονίκης ως κέντρο μιας μικρότερης περιφέρειας στην ουσία λειτουργεί κεντροβαρικά και αυτή, αλλά στην ουσία προσπαθούμε –και το δείχνει ο Προϋπολογισμός αυτός- να αμβλύνουμε τη σχέση ανάμεσα στο κέντρο και στην περιφέρεια.

Χαρακτηριστικά θα μπορούσα να σας πω –άλλωστε το γνωρίζετε- ότι η κατανομή του συνολικού Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης μεταξύ κέντρου και περιφέρειας είναι δύο προς ένα, δηλαδή τα επόμενα χρόνια θα διοχετευθούν διπλάσια χρήματα προς την περιφέρεια σε σχέση με την Αττική, στην οποία διαμένει ο μισός ελληνικός πληθυσμός.

Βέβαια σε σχέση με κάθε περιφέρεια η κατανομή του περι-

φερειακού Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ευνοεί περιοχές ακριτικές και απομακρυσμένες, όπως το βόρειο Αιγαίο, η δυτική Μακεδονία, η Ήπειρος, τα Ιόνια, η Στερεά, η Πελοπόννησος, η ανατολική Μακεδονία και η Θράκη.

Θα ήθελα πάλι να δω για την κεντρική Μακεδονία και τη Θεσσαλονίκη υψηλότερη κατανομή περιφερειακού Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή, ίσως γιατί η Θεσσαλονίκη πρέπει να πάρει και αυτή τη σειρά της με ορίζοντα και άξονα το 2008, για να μπορέσει να απορροφήσει κονδύλια.

Τα ποσοστά ανεργίας είναι χαρακτηριστικά. Ενώ έχουν κατέβει σε μονοψήφιο νούμερο κατά μέσο όρο σε ολόκληρη την Ελλάδα –και αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο επίτευγμα- θα σας έλεγα πως είναι κρίμα, γιατί σε κρίσιμες περιοχές, όπως η δυτική Μακεδονία, η ανατολική Μακεδονία, η Θράκη, αλλά και η κεντρική Μακεδονία και η περιοχή της Θεσσαλονίκης, έχουν ακόμη διψήφια νούμερα.

Μάλιστα το 11,8% της κεντρικής Μακεδονίας που μαστίζει τη Θεσσαλονίκη είναι πολύ υψηλότερο σε σχέση με το μέσο όρο που έχουμε καταφέρει τα τελευταία χρόνια που είναι, όπως σας είπα, μονοψήφιος και κινείται γύρω στο 9% κατά μέσο όρο πανελλαδικά.

Το τρίτο ερώτημα στο οποίο θα ήθελα να απαντήσω, για να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας είναι αυτό που ονομάζουμε ποιότητα της καθημερινής ζωής. Αυξάνοντας το εθνικό προϊόν και μοιράζοντάς το καλύτερα και δικαιότερα στις κοινωνικές ομάδες και τάξεις, έχουμε καταφέρει να δίνουμε καλύτερες υπηρεσίες και καλύτερη ποιότητα ζωής στους πολίτες. Είναι το ερώτημα της τελικής αποτελεσματικότητας του παραγόμενου έργου που προκύπτει από την κατανομή δαπανών που, όπως προέρχονται από τα έσοδα, μοιράζονται και απευθύνονται στον πολίτη.

Είναι η πρώτη φορά που η Κυβέρνηση έθεσε τόσο ψηλά έναν πήχυ, ο οποίος είναι σχεδόν τόσο απόλυτος και απραγματοποίητος που δεν μπορεί ποτέ καμία κυβέρνηση στην ουσία να τον ικανοποιήσει.

Τι σημαίνει ποιότητα της καθημερινής ζωής των πολιτών, κύριοι συνάδελφοι; Σημαίνει περίπου τα πάντα. Σημαίνει ότι προσπαθούμε να πλησιάσουμε έναν ορίζοντα, ο οποίος συνεχώς απομακρύνεται. Μοιάζει με τη γραμμή του ορίζοντα που όπως ταξιδεύει κανείς και τη βλέπει, καθώς την πλησιάζει, αυτή απομακρύνεται.

Αυτή η ποιότητα της καθημερινής ζωής, αυτό το πρόβλημα της καθημερινότητας –που λέγεται πως μπορεί να κοστίζει στο κυβερνών κόμμα τις επόμενες εκλογές- είναι ένας στόχος, τον οποίο θεωρούν σήμερα οι Έλληνες ως στόχο αυτονόητο εξαιτίας ακριβώς του έργου της ίδιας της Κυβέρνησης, γιατί διεκδικούν τα πάντα στην υψηλότερη δυνατή ποιότητα στην καθημερινή τους ζωή, σε όλες τις λειτουργίες της πόλης και της κοινωνίας από τη στιγμή που βγαίνουν από το σπίτι τους μέχρι να επιστρέψουν το βράδυ σ' αυτό.

Αυτή η ποιότητα που μόνο αυτή η Κυβέρνηση με τον ίδιο τον Πρωθυπουργό έθεσε ως στόχο, ότι δηλαδή θα βελτιωθεί και θα αυξηθεί η ποιότητα παροχής υπηρεσιών στην καθημερινή ζωή του πολίτη, είναι ένας στόχος που μπαίνει για πρώτη φορά. Γι' αυτό το λόγο, οι αυξανόμενες προσδοκίες και οι πολύ υψηλές απαιτήσεις του Έλληνα πολίτη θα απαντηθούν –και νομίζω πειστικά- μέχρι τις επόμενες εκλογές.

Η καθημερινότητα του πολίτη είναι τα πάντα: Από την ασχόληση και το δικαίωμα στην εργασία, από τη Δημόσια Διοίκηση –στην οποία βάλλεται και κυπιέται για πρώτη φορά η διαπλοκή και η διαφθορά- από την αξιοπρεπή περιθαλψή και την υγεία, για την οποία σας μίλησε προηγουμένως ο Υπουργός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η καθημερινότητα περιλαμβάνει την ποιοτική παιδεία σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης με τον έναν υπολογιστή ανά δέκα μαθητές –που είναι πρωτοφανής δείκτης αναλογίας στα σχολεία της χώρας μας ή στα εργαστήρια, 13,4 εργαστήρια ανά 100 μαθητές- την αξιοπιστία των μαζικών μεταφορών, για τις οποίες έχουν γίνει πάρα πολλά πράγματα, κυρίως πάλι στο

Λεκανοπέδιο εξαιτίας των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα, με θεσμικές παρεμβάσεις σε νομοσχέδια για τα ταξί, τα ΚΤΕΛ και τις άλλες μαζικές μεταφορές σε όλα τα επίπεδα.

Καθημερινότητα είναι τα ολοκληρωμένα δίκτυα και οι υποδομές που προχωρούν σε όλη την Ελλάδα σε άξονες οριζόντιους και κάθετους, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, η Εγνατία και ο άξονας βορρά – νότου, κυρίως ο σιδηρόδρομος που είχε μείνει πάρα πολύ πίσω και προχωρά. Αν προσέξετε, μάλιστα, τον Προϋπολογισμό, τα περισσότερα έξοδα σε συγκοινωνιακές υποδομές είναι αφιερωμένα στον σιδηρόδρομο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, θα μιλούσα για το καθαρό περιβάλλον και το πράσινο, για την αισθητική της πόλης, για τα ελεύθερα πεζοδρόμια και για την προσπελασιμότητα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Ακόμη και οι σύγχρονες πολιτικές για τα ναρκωτικά, οι νέες τεχνολογίες και οι τηλεπικοινωνίες δίνουν μια διαφορετική εικόνα που αυτός ο Προϋπολογισμός βοηθά, ώστε να πάει ένα βήμα μπροστά, κύριοι συνάδελφοι.

Έχουμε βάλει σαν στόχο τη μακρινή γραμμή των οριζόντων, το πλοίο είναι γερό, ο καπετάνιος είναι ο καλύτερος, ο ικανότερος και ο πιο έμπειρος που υπάρχει και είμαι βέβαιος ότι η πυξίδα, ο μπουσουλός -ο φετινός Προϋπολογισμός- μας οδηγεί προς τη σωστή κατεύθυνση. Γι' αυτό και σας ζητώ να τον ψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Ανδρεουλός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές παρακολουθώντας κανείς τη συζήτηση επί του Προϋπολογισμού και ακούγοντας τους μεν απολογητές του κυβερνητικού έργου να δηλώνουν ευτυχείς για την ενεστώσα κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα της Ελλάδος, τους δε αγορητές της Αντιπολιτεύσεως να διεκτραγωδούν την κατάσταση, θα νόμιζε ότι μια από τις δύο πλευρές είναι εκτός πραγματικότητας. Και όμως και οι δύο πλευρές είναι μέσα στα πράγματα. Οι μεν εκφράζουν και συνηγορούν υπέρ της Ελλάδος των εχόντων και κατεχόντων, των μεσαζόντων, των διαπλεκομένων και των διεφθαρμένων, οι δε αγωνιούν για την Ελλάδα των σκληρά αγωνιζομένων για να τα βγάλουν πέρα, των νεοπτώχων, των ανέργων, των δυσβάσταχτα φορολογουμένων μισθωτών και συνταξιούχων, για την Ελλάδα των μεγάλων κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων, της δραματικής υπογεννητικότητας, του σμπαρτιασμένου παραγωγικού ιστού και των χαμηλών επιδόσεων.

Δεν μας εξήγησαν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ ούτε και ο μόνος κατελθών του Βήματος, πώς από την προ διετίας κραυγή απελπισίας εδώ σε αυτήν την Αίθουσα του μεγάλου τιμονιέρη, του κυρίου Πρωθυπουργού «αυτή είναι η Ελλάδα» φθάσαμε σήμερα στην Ελλάδα που με τόσα κολακευτικά λόγια εξυμνείτε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα χάνει τη μάχη της ανταγωνιστικότητας. Υποχώρησε φέτος στην τριακοστή όγδοη θέση από την τριακοστή έβδομη που ήταν πέρυσι. Η Εσθονία, η Σλοβενία και η Ουγγαρία είναι ανταγωνιστικότερες της Ελλάδος που ακόμα δεν έχουν ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η υποχώρηση των εξαγωγών συνεχίζεται και φέτος. Το πρώτο τρίμηνο είχαμε μείωση της τάξεως του 12,2%. Το ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι ότι οι εξαγωγές μας χάνουν έδαφος στις ποιοτικές αγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πρώτο τρίμηνο υποχώρησαν κατά 27,5%, ενώ η περσινή μείωση ήταν της τάξεως του 9%. Συνέπεια των εξελίξεων αυτών είναι η αύξηση του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου κατά 5,4%.

Η τουριστική βιομηχανία μας αρχίζει να καρκινοβατεί, διότι είναι λιγότερο ανταγωνιστική απέναντι στους βασικούς μας ανταγωνιστές της Μεσογείου. Η ελληνική αγορά κατακλύζεται από αγροτικά προϊόντα, τα οποία εκτοπίζουν τα ελληνικά, διότι πλέον τα ελληνικά μέσα στον τόπο τους δεν είναι ανταγωνιστικά.

Τα δεδομένα αυτά διαψεύδουν την Κυβέρνηση που λέει ότι έχουμε αύξηση της παραγωγικότητας και ισχυρή και αναπτυσσόμενη οικονομία. Η οικονομία μας, δυστυχώς, στηρίζεται στα δεκαάνια των εισροών του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και μόνο.

Είναι ολοφάνερο ότι η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης παραπαίει ανάμεσα στη Σκύλλα των διαπλεκομένων μεγαλοοικονομικών συμφερόντων και τη Χάρυβδη της κομματικής νοменκλατούρας. Παραπαίει άτολη, μοιραία και δειλή.

Ακούσαμε τον Υπουργό των Οικονομικών να ομιλεί για φορολογικές ελαφρύνσεις. Πράγματι οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ εισηγήθηκαν πολλά φορολογικά νομοσχέδια, τα οποία είχαν στον τίτλο τους, μεταξύ των άλλων, και τις απατηλές λέξεις «φορολογικές ελαφρύνσεις». Στην πραγματικότητα όμως, κύριοι συνάδελφοι, ήταν φορομπηχτικά. Διότι πώς αλλιώς να εξηγηθεί το γεγονός ότι, ενώ όλα τα νομοσχέδια επιτλοφορούντο ως φοροελαφρυντικά, το σύνολο όμως της φορολογίας από 13.338 εκατομμύρια ευρώ το 1993, αυξήθηκε σταδιακά και φέτος φθάσαμε στα 35.615 εκατομμύρια ευρώ, ήτοι αύξηση 167%. Σε ποσοστό δε επί του ΑΕΠ η συνολική επιβάρυνση το 1993 ήταν 21,2% και φέτος εκτινάχθηκε στο 25,4%, ήτοι αύξηση 20%. Αυτά είναι στοιχεία της εισηγητικής έκθεσης, σελίδα 19.

Δυστυχώς η δημοσιονομική εξυγίανση επιδιώχθηκε, όχι στη βάση του περιορισμού των δημοσίων δαπανών, αλλά στη βάση της γιγάντωσης των φορολογικών εσόδων. Πρόκειται περί νοσηράς εξυγίανσης και αυτό αντανακλά σε όλα τα μεγέθη της οικονομίας.

Η Ελλάδα με κατά κεφαλήν ΑΕΠ ίσον με το 67% του μέσου κοινοτικού όρου είναι ουραγός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τους σημερινούς ρυθμούς ανάπτυξης, η πραγματική σύγκλιση θα απαιτήσει αρκετές δεκαετίες. Το 22% των νοικοκυριών ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Μόνο το 1% των νοικοκυριών εξφεύγει από τη φτώχεια, λόγω των κοινωνικών παροχών, ενώ στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση το αντίστοιχο ποσοστό είναι οκταπλάσιο.

Στα χρόνια διακυβερνήσεως Σημίτη έχουμε διεύρυνση τόσο των κοινωνικών όσο και των περιφερειακών ανισοτήτων. Έχουμε στρατιά νεοπτώχων και παράλληλα λεγόμενες νεόπτωτων. Στις επτά πτωχότερες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι τρεις είναι ελληνικές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Η μεγάλη κομπίνα του χρηματιστηρίου, την οποία ευλόγησε η Κυβέρνηση, ξεπουπούλιασε εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων χάριν διακοσίων-τριακοσίων αετονύχηδων, που ενεθλάκωσαν 30 δισεκατομμύρια δραχμές και στέγνωσαν την αγορά.

Όσοι αποταμιευτές δεν έπεσαν θύματα του χρηματιστηρίου τους αφήσατε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, στο έλεος του ολιγοπωλιακού τραπεζικού κεφαλαίου με τα γλίσχρα επιτόκια καταθέσεων. Μόλις δε το τραπεζικό σύστημα έδειξε τα δόντια του στον κ. Χριστοδουλάκη, η Κυβέρνηση έντρομη εγκατέλειψε κάθε σκέψη για έκδοση αφορολόγητων κρατικών ομολόγων με επιτόκιο 4%-4,5%, που θα ανακούφιζε τους αποταμιευτές.

Μεγάλες διαστάσεις παίρνει και το φαινόμενο της υπερχρέωσης των νοικοκυριών. Τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις χρωστούν στις τράπεζες περίπου έξι φορές περισσότερα απ' ό,τι πριν από έξι χρόνια. Σύμφωνα με την έρευνα του Ινστιτούτου Καταναλωτών έξι στους δέκα Έλληνες αναγκάζονται να προσφεύγουν στο δανεισμό για τις καθημερινές τους δαπάνες. Παρατηρείται ραγδαία αύξηση του δανεισμού σε σχέση με πέρυσι, ενώ το σύνολο των δανείων των εμπορικών τραπεζών σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις υπερβαίνει τα 82 δισεκατομμύρια ευρώ, ήτοι το 57% του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος. Έτσι από την υπερχρέωση του κράτους φθάσαμε στην υπερχρέωση και των νοικοκυριών. Αυτά είναι τα επιτεύγματά σας.

Η ανεργία παραμένει υψηλή στο 10% περίπου. Έχουμε θλιβερή πρωτιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά την Κυβέρνηση η ανεργία μειώνεται, έστω και οριακά, ενώ παράλληλα μειώνεται και η απασχόληση. Είναι ένα από τα θαύματα, που επιτελεί η Κυβέρνηση.

Άκουσα τον κ. Μαντέλη να λέει ότι «δεν μετράτε καλά την απασχόληση, διότι αποκρύπτετε τους λαθρομετανάστες που διαφεύγουν των μετρήσεων». Δηλαδή του ΠΑΣΟΚ άσκησε πολιτική απασχόλησης των λαθρομεταναστών και έστειλε τους Έλληνες στο ταμείο ανεργίας.

Είμαστε οι σημαιοφόροι της διαφθοράς στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά και παγκοσμίως, σύμφωνα με διεθνή έκθεση, η χώρα υποβιβάστηκε στην τεσσαρακοστή δεύτερη θέση από την εικοστή όγδοη που κατείχε το 1996. Άρα την τελευταία εξαετία διακυβερνήσεως Σημίτη φούντωσε η διαφθορά.

Το πρόβλημα δεν έχει να κάνει μόνο με τη νομιμότητα και την ηθική. Είναι πρωτίστως κοινωνικο-οικονομικό. Επηρεάζει και μολύνει τα πάντα. Επηρεάζει την οικονομική ζωή, ματαιώνει, επιβραδύνει ή απλώς επιβαρύνει τις επενδύσεις. Πρόσφατη μελέτη του Ελληνικού Κέντρου Επενδύσεων εντοπίζει την πολυνομία, την γραφειοκρατία και τη διαφθορά ως αιτίες, που διαμορφώνουν τα αρνητικό επενδυτικό κλίμα.

Ακόμη και Έλληνες επιχειρηματίες αποφεύγουν να αξιοποιήσουν τη δυνατότητα που προσφέρουν τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι αρνούνται να μπουν στο λούκι των μεσαζόντων και των διεφθαρμένων κρατικών λειτουργών, αφού το μεγαλύτερο όφελος θα κατέληγε στις τσέπες αυτών, ενώ σε ότι είναι θα έμεινε η αγωνία, η ανυποληψία, η ψυχική ταλαιπωρία και η απώλεια πολύτιμων εργατοωρών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η διαφθορά συνιστά, επίσης, έμμεση φορολογία υπέρ των διεφθαρμένων κρατικών λειτουργών, η οποία πλήττει από τον πιο φτωχό έως τον πιο οικονομικά ισχυρό και νοθεύει τον ανταγωνισμό. Η διαφθορά καθιστά ακόμα και τον Προϋπολογισμό αναξιόπιστο, αφού προεξοφλείται ότι ένα κομμάτι των προβλεπόμενων δαπανών για προμήθειες και δημόσια έργα καταλήγει στις τσέπες των διεφθαρμένων κρατικών λειτουργών και αξιωματούχων.

Σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι υπερβολικό να λεχθεί ότι ο Έλληνας διαθέτει το μεγαλύτερο τμήμα του εισοδήματός του για τη φορολογία και για να εξασφαλίσει τις υπηρεσίες που κάποτε τις είχε δωρεάν, όπως είναι η παιδεία, η υγεία, αλλά και άλλες, ακόμα και τις υπηρεσίες της πολεοδομίας. Τα πάντα σήμερα αγοράζονται.

Η Ελλάδα της διαφθοράς, της υπερχρέωσης, της υπερφορολόγησης, της αποδιοργάνωσης του κράτους και του παραγωγικού ιστού είναι δικό σας έργο, κύριοι του ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Ανδρεουλάκο, τελειώνετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δεν μπορώ να ψηφίσω έναν προϋπολογισμό οι αριθμοί του οποίου σκιαγραφούν αυτήν την Ελλάδα.

Ακούγοντάς σας στην Αίθουσα αυτή είναι σαν να ακούω εκείνον, που πέφτοντας από τον τεσσαρακοστό τέταρτο όροφο και ενώ βρίσκεται στον πρώτο λέει «ως εδώ πάω καλά». Βεβαίως, ως εδώ πάτε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Ανδρεουλάκο, παρακαλώ τελειώνετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Αλλά όταν θα προσκρούσετε στο έδαφος του παγκοσμιοποιημένου διεθνούς περιβάλλοντος και στο πεδίο της προσεχούς εκλογικής αναμετρήσεως θα τα αντιληφθείτε και την πλάνη σας και την τραγικότητα της καταστάσεως, αλλά τότε θα είναι αργά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Κουλούρης.

ΚΙΜΩΝ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μετά από το χείμαρρο των υπερβολών που ακούστηκαν από τον κ. Ανδρεουλάκο, θα ήθελα με ψυχραιμία να προσεγγίσω τον Προϋπολογισμό, χωρίς υπερβολές, χωρίς ωραιοποιήσεις, αλλά και χωρίς μηδενισμούς, που αυτές τις μέρες από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης περιόσουςαν.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 έρχεται σε μία ιδιαίτερη συγκυρία για τη χώρα μας και κάτω από αυτό το πρίσμα οφείλουμε να

τον αξιολογήσουμε. Η συγκυρία αυτή καθορίζεται κυρίως από το ευρωπαϊκό περιβάλλον. Σε μία εποχή δύσκολη για τη διεθνή και ιδιαίτερα για την ευρωπαϊκή οικονομία, αναμφισβήτητη η ελληνική οικονομία αποδείχθηκε ανθεκτική και ικανή να παρακολουθεί και να μετέχει αποτελεσματικά σε μία νέα Ευρώπη που διαμορφώνεται, η οποία αλλάζει πρόσωπο, ανανεώνεται και ανανεώνει τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν και οι λαοί και οι κυβερνήσεις της Ευρώπης.

Στη νέα Ευρωπαϊκή Ένωση της προσέγγισης των είκοσι πέντε κοινωνιών και οικονομιών, η Ελλάδα πλέον, αν και στο σκληρό πυρήνα είναι ένα παλιό μέλος, αλλά και μέρος της Ευρωζώνης, δεν πρέπει να επαναπαυτεί σ' αυτό. Οφείλει όχι μόνο να διατηρήσει τη θέση της, αλλά και να βελτιώσει αυτήν τη θέση, δεδομένου του διευρυμένου πλέον ανταγωνισμού.

Η συγκριτική βελτίωση της οικονομίας μας προϋποθέτει υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, δημοσιονομική πειθαρχία και σταθερότητα των τιμών. Συγχρόνως θα πρέπει να φροντίσουμε για τη βελτίωση των συνθηκών στην αγορά εργασίας και στο κοινωνικό επίπεδο. Ο προϋπολογισμός, λοιπόν, δεδομένων μάλιστα των πρόσφατων πολιτικών εξελίξεων στην Ενωμένη Ευρώπη, μπορεί σταδιακά να απελευθερώνει πόρους, που μπορούν να στραφούν στην ενίσχυση των εισοδημάτων των κοινωνικά και οικονομικά αδύναμων ομάδων.

Κύριοι Υπουργοί, κύριε Χριστοδουλάκη –το τόνισατε κι εσείς χθες– ο πληθωρισμός προβάλλει ως ένα ιδιαίτερα αδύνατο σημείο της οικονομίας μας. Αν και δεν έχουμε τον υψηλότερο Προϋπολογισμό στη ζώνη της Ενωμένης Ευρώπης, είναι και παραμένει ένα μεγάλο πρόβλημα.

Τοποθετώντας τα πράγματα στις σωστές τους αναλογίες, θα πρέπει να θυμόμαστε ότι έχουμε κάνει τη μεγαλύτερη πρόοδο στην Ενωμένη Ευρώπη ως προς τη μείωση του πληθωρισμού και αυτό είναι αναμφισβήτητο. Επίσης είναι αναμφισβήτητο ότι βρισκόμαστε στο πεδίο του 3,5%, που πριν από κάποια χρόνια φάνταζε εξωπραγματικό.

Όμως, θα πρέπει να πω ότι δικαιολογούμαστε ως ένα βαθμό να έχουμε αυτόν τον υψηλό πληθωρισμό σε σχέση με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, γιατί αναμφισβήτητη έχουμε τον υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης.

Είναι, λοιπόν, χρέος της Κυβέρνησης –και είναι το πρώτο που θέλω να υπογραμμίσω– να επιταχύνει τις διαδικασίες ενίσχυσης του ανταγωνισμού, της διαφάνειας στις αγορές και της καταπολέμησης της ακρίβειας, ώστε ο πληθωρισμός να μειωθεί κάτω από τα σημερινά επίπεδα. Ανάλογη υπευθυνότητα πρέπει ασφαλώς να επιδείξουμε όλοι, και η Αντιπολίτευση, αλλά και οι παραγωγοί, οι έμποροι και οι καταναλωτές.

Εκεί που πράγματι πιστεύω ότι μπορούμε να πάμε καλύτερα είναι στο μέτωπο της ανεργίας. Αν και έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος από το 1999, η καταπολέμηση της ανεργίας πρέπει να γίνει επιτέλους «σημαία» αυτής της μεγάλης προοδευτικής παράταξης.

Η καταπολέμηση της ανεργίας σημαίνει για μένα συντονισμένες και σταθερές μακροοικονομικές πολιτικές. Σημαίνει ανάπτυξη και έργα, όπου εκεί οι προοπτικές αναμφισβήτητη είναι και παραμένουν πολύ καλές. Κύριε Υπουργέ, σημαίνει και αλλαγές στις κλαδικές πολιτικές και ιδιαίτερα στην αγροτική και στη βιομηχανική πολιτική, καθώς και επιμέρους διαρθρωτικά μέτρα στο σύστημα ασφάλισης.

Δεν έχουμε προχωρήσει αρκετά και στο ζήτημα της αγοράς εργασίας. Οι απαιτούμενες αλλαγές προχωρούν, αλλά προχωρούν με βραδείς ρυθμούς.

Ενώ ο Προϋπολογισμός προσφέρει τις βάσεις για τη μείωση της ανεργίας, θα πρέπει το κυβερνητικό έργο να στραφεί πολύ πιο συγκροτημένα, πολύ πιο εντατικά στην εφαρμογή των κατάλληλων πολιτικών, όχι απλά ως θέμα εσωτερικών ισορροπιών, αλλά ως ένα κοινωνικό πρόβλημα ύψιστης πολιτικής σημασίας και ουσίας, ιδιαίτερα γι' αυτήν την προοδευτική παράταξη.

Στο κοινωνικό πεδίο έχει αναμφισβήτητη σημειωθεί μια σημαντική πρόοδος και διευρύνεται με τον τρέχοντα Προϋπολογισμό που αφιερώνει σημαντικούς πόρους. Γεγονός όμως συγχρόνως είναι ότι σε θέματα κοινωνικής προστασίας βρισκόμαστε ακόμα

πίσω από τους περισσότερους εταίρους μας μολονότι έχουμε σημειώσει πρόοδο, ιδιαίτερα αν αναλογιστεί κανείς ότι το κοινωνικό κράτος στην υπόλοιπη Ευρώπη συρρικνώνεται και μάλιστα με ταχύτατους ρυθμούς. Αυτή η πολιτική δηλαδή να πάμε με γρηγορότερους ρυθμούς στο κοινωνικό πεδίο όχι μόνο είναι αναγκαία αλλά την οφείλουμε σε αυτούς τους πολίτες που μας στήριξαν και μας στηρίζουν.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι το περιβάλλον μας πλέον είναι η Ευρώπη. Είναι η Ευρώπη των είκοσι πέντε και μάλιστα με τη συμμετοχή της Κύπρου και τη σταδιακή διευθέτηση των προβλημάτων με τη γείτονά μας χώρα λύνονται αρκετά πολιτικά προβλήματα και διευκολύνεται η δικιά μας μελλοντική πορεία.

Έχοντας στα χέρια μας μια οικονομία που ευνοείται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και τα ολυμπιακά έργα που βρίσκονται στο σωστό δημοσιονομικό μονοπάτι και που τα μεγέθη της πλέον είναι συγκρίσιμα και αυτά των νυν εταίρων μας και καλύτερα των μελλοντικών μας εταίρων, πρέπει να βάλουμε τον πήχη πιο ψηλά. Πρέπει να θέσουμε ως στόχο την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας μας που είναι ο μεγάλος μας εφιάλτης, την καταπολέμηση της ανεργίας, την παραπέρα ανάπτυξη του κοινωνικού κράτους, την ανάπτυξη των υποδομών και των ανθρώπινου δυναμικού.

Ο Προϋπολογισμός είναι πολιτική δήλωση και συγχρόνως ένα μεγάλο δημοσιονομικό πρόβλημα. Η πρόκληση που αντιμετωπίζουμε ως Κυβέρνηση και ως κόμμα είναι ευρύτερη. Πρέπει να αρθρώσουμε ένα ριζοσπαστικό λόγο, να χαράξουμε ένα ρηξικέλευθο πρόγραμμα που να ανασυγκροτεί τις υγιείς παραγωγικές δυνάμεις του τόπου, μέσα σ' ένα ανήσυχο ευρωπαϊκό και διεθνές τοπίο. Μόνο έτσι θα αντιμετωπίσουμε με τη δική μας δυναμική το φάσμα μιας ευρωπαϊκής ύφεσης. Μόνο έτσι θα δώσουμε ουσιαστική απάντηση σε μια νεοφιλελεύθερη που έχει εμφανώς φθάσει στα όριά της, αφού στα πλαίσιά της ευδοκίμουν εύκολες λύσεις μόνο εκεί που υπήρχαν τα εύκολα κέρδη. Ένα τέτοιο φιλελεύθερο πλέγμα συμπεριόντων δεν δύναται να ικανοποιήσει την ανάγκη του λαού και δεν πρέπει αυτό να μας εμπνέει.

Έχουμε χάσει πολύτιμο χρόνο, έχουμε χάσει πολλές ευκαιρίες για τις αναγκαίες μεγάλες ρήξεις με στερεότυπα και αγκυλώσεις του παρελθόντος, με δομές και νοοτροπίες που αντιμάχονται το μέλλον.

Για να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί, κύριοι συνάδελφοι και κύριοι της Κυβέρνησης, οφείλουμε να γίνουμε πιο τολμηροί. Θα στηρίξω αυτόν τον Προϋπολογισμό γιατί πιστεύω ότι απέναντι σε μια παράταξη που μόνο καταγγέλλει και λαϊκίζει συνεχώς έχουμε μια κατεύθυνση που αν ληφθούν υπόψη όλες αυτές οι αναγκαίες προτάσεις, που εγώ πιστεύω ότι πρέπει να γίνουν, μπορούμε να πάμε καλύτερα στο μέλλον. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Υφυπουργός κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του κράτους αποτελεί κορυφαία στιγμή της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Το περιεχόμενο της συζήτησης για τον Προϋπολογισμό πρέπει να αποτελεί ταυτόχρονα κορυφαία έκφραση της προσπάθειας για εθνική αυτογνωσία. Γιατί κατά τη διάρκεια της συζήτησης αυτής καλούμεθα ουσιαστικά να συνειδητοποιήσουμε ως εκπρόσωποι του ελληνικού λαού πού ήμασταν, πού βρίσκμαστε, πού πάμε. Άλλωστε αυτό νομίζω είναι και το νόημα της ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, που είναι η ψήφος έγκρισης του Προϋπολογισμού.

Η Κυβέρνηση προσέρχεται σ' αυτήν την Αίθουσα για ακόμη μια φορά με το αίσθημα της πεποίθησης για τα πολλά και σημαντικά που πετύχαμε ως χώρα τα τελευταία χρόνια, με το αίσθημα της σιγουριάς ότι η Ελλάδα μας βαδίζει προς τη σωστή κατεύθυνση, με το αίσθημα της αυτογνωσίας για το πού βρίσκμαστε σήμερα αλλά και το δρόμο που πρέπει ακόμα να διανύσουμε.

Προσέρχεται σε αυτήν την Αίθουσα και με το αίσθημα της βάσιμης αισιοδοξίας για τα χρόνια που έρχονται.

Ο Προϋπολογισμός δεν είναι απλώς ένα σύνολο οικονομικών

μεγεθών. Ενσωματώνει τους στόχους, τις πολιτικές, αλλά και τις προτεραιότητες της χώρας. Ταυτόχρονα ενσωματώνει και τις προοπτικές ανάπτυξης και ευημερίας. Με αυτήν την έννοια δεν μπορεί να εξετάζεται αποκομμένα ούτε από την ιστορία, αλλά ούτε από τις ευρύτερες εξελίξεις.

Το ΠΑΣΟΚ κυβερνά τον τόπο είκοσι σχεδόν χρόνια. Η Αντιπολίτευση προβάλλει το γεγονός αυτό ως κύριο αρνητικό στοιχείο. Αλλά ξεχνά να πει ότι δεν αποτελεί τυχαίο γεγονός ή ατύχημα η παρατεταμένη διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑΣΟΚ. Αυτό επέλεξε ο ελληνικός λαός, γιατί είχε τους λόγους του. Δεν αμφιβάλω ότι στο διάστημα αυτό χάθηκαν ενδεχομένως ευκαιρίες, υπήρξαν καθυστερήσεις, δεν πραγματοποιήθηκε στο σύνολό του το όραμά μας για τη χώρα, όπως επίσης δεν αμφισβητείται ότι παρά τα όσα ήδη έχουμε κάνει, αυτά που έχουμε να κάνουμε ακόμα είναι πολλά. Η πολιτική μας στη διακυβέρνηση του τόπου είναι και πρέπει να μείνει μία ανοικτή προσδοκία για τον ελληνικό λαό. Θα έχουμε ολοκληρώσει την αποστολή μας μόνο όταν και αν ο ελληνικός λαός δεν θα έχει τίποτα να προσδοκά από τη διακυβέρνησή μας.

Διεκδικούμε την εμπιστοσύνη του, όχι μόνο γιατί είμαστε καλύτεροι, αποτελεσματικότεροι και σοβαρότεροι, αλλά και γιατί είμαστε αυτοί που έστω και αν μερικές φορές τον έχουμε κουράσει ή και απογοητεύσει, εξακολουθούμε να του ανοίγουμε προοπτικές και ελπίδες, να του αποδίδουμε τους κόπους του, να του αναβαθμίζουμε τη ζωή, να τον κάνουμε να αισθάνεται πιο περήφανος για τη χώρα του, πιο σίγουρος για το μέλλον του. Είναι αλήθεια ότι αυτός ο λαός διακατέχεται από αισθήματα αγωνίας σε ό,τι αφορά την προσωπική του ευημερία στη σημερινή εποχή. Πρόκειται για ένα λαό με υγιή αντανακλαστικά και εύλογες ανησυχίες. Όσο όμως περισσότερο προχωρά τόσο περισσότερο αποστρέφεται μία εποχή που θεωρεί ότι ανήκει ανεπιστρεπτί στο παρελθόν. Και ενώ έχει να αντιμετωπίσει πραγματικά προβλήματα, ταυτόχρονα κατακλύζεται από τις πλασματικές εικόνες μιας καλλιεργημένης κομματικής μιζέριας που εμπορεύεται φοβίες και ανησυχίες.

Βασικός εμπνευστής και πρωταγωνιστής των σεναρίων της καταστροφολογίας είναι η Νέα Δημοκρατία, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που αντί να συμβάλλει ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη στην τόνωση της εθνικής αυτοπεποίθησης, όπως κάνει κάθε υπεύθυνη πολιτική δύναμη σε όλα τα σύγχρονα κράτη, έχει μετατραπεί σε μίζερο αναπαραγωγό των απεχθέστερων εικόνων της Ελλάδος, σε σταθερό μαχητή κατά της ανάδειξης των επιτυχιών της χώρας μας σαν να ευχόταν αυτές οι επιτυχίες να μην υπήρχαν προκειμένου να μπορέσει έτσι να αρθρώσει αντιπολιτευτικό λόγο.

Πρόκειται για τη γνωστή αντιπολιτευτική πολιτική της «κατσαρίδας». Σύμφωνα με αυτήν αναζητούμε μανιώς την ύπαρξη της «κατσαρίδας» σ' ένα νοσοκομείο και αγνοούμε τα δεκαπέντε νέα νοσοκομεία που κτίστηκαν σε όλη την Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Είναι η ίδια πολιτική που αναμένει την επόμενη φυσική καταστροφή, πυρκαγιά, καταίγιδα, σεισμό, εκτροχιασμό, πλημμύρα, προκειμένου να γνωρίσει επιτέλους έξαρση ο αντιπολιτευτικός οίστρος. Πρόκειται για μια ελληνική πρωτοτυπία που δεν τιμά το πολιτικό μας σύστημα. Και άλλες χώρες αντιμετωπίζουν παρόμοια φαινόμενα με την ίδια έξαρση και συχνά πολλαπλές επιπτώσεις, χωρίς ωστόσο να δίνουν έδαφος σε άναρθρες αντιπολιτευτικές κραυγές.

Γνωρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι μόνο την τελευταία τετραετία έχουν κατατεθεί στο ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πάνω από εκατό ερωτήσεις των Ελλήνων Ευρωβουλευτών για το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και τα συναφή θέματα, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων προέρχεται από Ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Το περιεχόμενο των ερωτήσεων των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας σχεδόν πάντα καταγγελλικό κατά της Ελλάδος. Και βέβαια, δεν υπάρχει κανένα προηγούμενο από κανέναν άλλον Ευρωβουλευτή κανενός άλλου κράτους μέλους με την ίδια πρακτική. Αναζητούν εναγωνίως να αναδείξουν ή να πληροφορηθούν για δήθεν σκάνδαλα, αποτυχίες, ατασθαλίες, παρανομίες, φαινόμενα κακοδιοίκησης της χώρας μας. Αποτελεί μοναδικό και θλιβερό φαινόμενο στην Ευρώπη. Και ειλικρινά

αναρωτιέμαι ποια είναι η λέξη που ταιριάζει σε μια τέτοια πρακτική.

Κάποια παραδείγματα έστω για να αποκτήσετε μια εικόνα και εσείς και ο ελληνικός λαός.

«Χατζηδάκης. Οκτώβριος του 1999. «Κακοτεχνίες στην κατασκευή των οδικών αξόνων που χρηματοδοτούνται από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στην Ελλάδα»».

«Χατζηδάκης –ένα χρόνο αργότερα- «κακοτεχνίες στην κατασκευή των οδικών αξόνων που χρηματοδοτούνται από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης»».

Ένα χρόνο αργότερα, «Χατζηδάκης: Κακοτεχνίες στα έργα που συγχρηματοδοτούνται από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και πώς αντιμετωπίζεται από τις ελληνικές αρχές». Τρακατέλγες: «Παραβιάσεις του Κοινοτικού Δικαίου σχετικά με τη σύνταξη δημοσίων συμβάσεων στην Ελλάδα». Χατζηδάκης: «Κακοτεχνίες στην κατασκευή των δημοσίων έργων που χρηματοδοτούνται από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης». Ξαρχάκος: «Κίνδυνος απώλειας πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στην Ελλάδα». Το Σεπτέμβριο 2001, είκοσι επτά μήνες πριν εκπνεύσει η καταληκτική ημερομηνία. Τον Ιούλιο του 2001, Μαρίνος: «Μη απορροφώμενα κονδύλια των διαρθρωτικών ταμείων». Δύομιση χρόνια πριν από την καταληκτική ημερομηνία, για να αξιολογηθεί αν πράγματι υπάρχει τέτοιο πρόβλημα. Χατζηδάκης: «Προβλήματα διαχείρισης στην κατασκευή των σιδηροδρομικών έργων στην Ελλάδα στα πλαίσια του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης». Μια μέρα νωρίτερα, ο Φόλιας: «Προβλήματα διαχείρισης στην κατασκευή των σιδηροδρομικών έργων στην Ελλάδα στα πλαίσια του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης». Ένα χρόνο αργότερα, Χατζηδάκης: «Να γίνει έλεγχος για την εκτέλεση των σιδηροδρομικών έργων στην Ελλάδα». Ιούνιος του 2001, Χατζηδάκης: «Να γίνουν έλεγχοι στα συγχρηματοδοτούμενα έργα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στην Ελλάδα». Χατζηδάκης: «Σκάνδαλα στη διαχείριση του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στην Ελλάδα». Σεπτέμβριος 2000, Χατζηδάκης: «Αδιαφάνεια στους διαγωνισμούς για τα ολυμπιακά έργα στην Ελλάδα». Οι αθεόφοβοι ούτε τους Ολυμπιακούς Αγώνες δεν άφησαν στην άκρη, παρ' ότι δεν συγχρηματοδοτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση τα ολυμπιακά έργα.

Τι πρέπει, λοιπόν, να πιστέψει η Ολυμπιακή Επιτροπή για μια χώρα και μάλιστα τη μοναδική από την οποία λαμβάνει μέσω των εκλεγμένων εκπροσώπων τέτοιες αναφορές; Πώς είναι δυνατόν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να ταυτίζουν το κομματικό τους καθήκον με τη δυσφήμιση της χώρας τους; Δεν έχουν κουραστεί οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας να καταστροφολογούν και να διαψεύδονται, να ποντάρουν στη μη απορρόφηση του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και να σιωπούν με την πλήρη απορρόφησή του.

Να θυμίσω τα λόγια του κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή λίγους μήνες πριν, εδώ στη Βουλή: «Κινδυνεύουν να χαθούν περισσότερα από 500 δισεκατομμύρια δραχμές. Κονδύλια χάνονται και η απορρόφηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης είναι στον αέρα». Αυτά τα είπε ο κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας.

Να προβλέπουν μικρό ως ανύπαρκτο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και η χώρα να πετυχαίνει στο Βερολίνο το μεγαλύτερο αναπτυξιακό πρόγραμμα όλων των εποχών και τη μεγαλύτερη μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανά κάτοικο ενίσχυση από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Να διαδίδουν ότι δεν θα επιτευχθεί η ΟΝΕ και να μένουν άφωνοι με την επίτευξή της. Να στοιχηματίζουν ότι το νέο αεροδρόμιο των Σπάτων δεν θα λειτουργήσει και να μοιάζουν απογοητευμένοι που τελικά λειτουργεί αποτελεσματικά και έχει χαρακτηριστεί ως ένα από τα καλύτερα της Ευρώπης. Δεν έχουν κουραστεί να ισχυρίζονται ότι καταρρέει η ελληνική οικονομία τη στιγμή που έχει το υψηλότερο ρυθμό ανάπτυξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αναβαθμίζεται διαρκώς, όπως πρόσφατα από τον όκο «Μούτις» για δεύτερη φορά μέσα στον τελευταίο χρόνο. Να καταγγέλλουν συνεχώς επί χρόνια ότι οι κοινοτικοί πόροι δεν απορροφώνται και ταυτόχρονα να ισχυρίζονται ότι οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης οφείλονται σχεδόν αποκλειστικά στους κοινοτικούς πόρους που δόθηκαν δεν εισέρεαν μέχρι προχθές, δηλαδή σ' αυτούς που

κατήγγειλαν ότι δεν απορροφώνται. Να αμφισβητούν την προετοιμασία της χώρας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και σήμερα να σιωπούν, γιατί δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία, αλλά ευτυχώς για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό όλα δείχνουν πώς η διοργάνωση των Αγώνων θα είναι άρτια.

Δυστυχώς, δεν κουράζονται. Και ξέρετε γιατί δεν κουράζονται, αγαπητοί συνάδελφοι; Γιατί δεν έχουν άλλη λύση, για να επιβιώσουν, παρά να ποντάρουν στην αποτυχία. Γιατί σε αντίθεση με όλα τα μεγάλα ευρωπαϊκά κόμματα η Νέα Δημοκρατία στερείται άποψης, θέσης, πρότασης και οράματος.

Φαίνεται ότι δεν μπορούν να απαλλαγούν από τα σύνδρομα των κακομαθημένων παιδιών αυτής της χώρας. Όσο τα έβρισκαν όλα έτοιμα τα έβρισκαν όλα δικά τους. Γι' αυτό δεν μοιράστηκαν τίποτα ποτέ με κανέναν. Να είναι το κράτος δικό τους και κανένας άλλος μέσα σ' αυτό. Έστω και αν επρόκειτο να φάει ένα κομμάτι ψωμί, έπρεπε να έχει πιστοποιητικό κοινωνικών φρονιμάτων. Η οικονομία δικιά τους. Το σχέδιο Μάρσαλ δικό τους και το μοίρασαν ανάλογα. Γι' αυτό το μπερδεύουν με τη διαχείριση των κοινοτικών πλαισίων στήριξης στην πατρίδα μας. Η εξουσία δικιά τους κληρονομικά δικαίω. Γι' αυτό πάντα δυσκολεύτηκαν να την κατακτήσουν σε ομαλές πολιτικές περιόδους. Γι' αυτό και, όταν την είχαν, κάπως αλλιώς την ασκούσαν, κάπως αλλιώς τη διαχειρίζονταν. Γι' αυτό και τώρα περιμένουν να τους ξαναπέσει στα χέρια ως ώριμο φρούτο και όχι ως επιβεβαίωση μιας εναλλακτικής πολιτικής πρότασης προς τον ελληνικό λαό.

Γι' αυτό και δεν έχουν προτάσεις. Ούτε καν μπαίνουν στον κόπο να σκεφθούν. Η αντιπολίτευσή τους είναι η αποθέωση της μιζέριας και γραφικότητας ενός απίστευτου λαϊκισμού, όπως τον ζούμε αυτές τις ημέρες στο Ευρωκοινοβούλιο, ενός επικίνδυνου όμως λαϊκισμού, ενός λαϊκισμού που υποτιμά τη νοημοσύνη των πολιτών και κυρίως υπονομεύει τα κεκτημένα τους.

Ποια είναι τα κεκτημένα του ελληνικού λαού; Αυτά που θέλει να τα κρύψει η Νέα Δημοκρατία και που αυτός κατέκτησε μέσα σε λίγα χρόνια καλύπτοντας τεράστιες αποστάσεις και χαρίζοντας στη χώρα επιδόσεις που την έχουν κάνει αγνώριστη, αυτά που από πολιτική μικροψυχία δεν θέλει η Νέα Δημοκρατία να ανασυρθούν πάνω από μία δύσκολη καθημερινότητα στα θολά νερά της οποίας ψαρεύει.

Αυτή, όμως, η καθημερινότητα μερικές φορές δίνει νόημα ακόμα και στην ταλαιπωρία που αναμφίβολα περιέχει. Ναι, έως ότου κατασκευαστεί ένας νέος δρόμος ταλαιπωρούνται προσωρινά οι χρήστες του. Ναι, πολλές φορές η ταλαιπωρία είναι μεγαλύτερη απ' όσο θα έπρεπε και διαρκεί περισσότερο απ' όσο δικαιολογείται. Ποιος μπορεί, όμως, να αρνηθεί ότι το έργο εκτελείται και ότι το αποτέλεσμα του είναι ωφέλιμο;

Δεν είναι αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης έχουμε θέσει πραγματικά φιλόδοξους στόχους, στόχους κρίσιμους για την πραγματική σύγκλιση μέσα στην επόμενη δεκαετία, την ισόρροπη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας ζωής;

Δεν είναι αλήθεια ότι είναι κρίσιμο στο 70% των ανέργων να έχει προσφερθεί μία ευκαιρία για κατάρτιση ή απασχόληση, να καταρτιστούν ή να τοποθετηθούν σε θέσεις εργασίας εβδομήντα χιλιάδες άτομα που απειλούνται από κοινωνικό αποκλεισμό;

Δεν είναι κρίσιμο να μειωθεί το ποσοστό της σχολικής διαρροής στο 6% από το 11% που είναι σήμερα, να επιμορφωθούν τριακόσιες χιλιάδες εκπαιδευτικοί, είκοσι χιλιάδες εργαζόμενοι σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και εκατόν είκοσι χιλιάδες αυτοαπασχολούμενοι;

Δεν είναι κρίσιμο να ολοκληρωθούν οι μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι πρώτης προτεραιότητας, να μειωθεί σημαντικά η χρονοαπόσταση Πάτρας – Αθήνας – Θεσσαλονίκης κατά ενενήντα περίπου λεπτά, Ηγουμενίτσας – Αλεξανδρούπολης κατά εκατόν ογδόντα περίπου λεπτά;

Δεν είναι κρίσιμος στόχος η ουσιαστική βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης της μικρομεσαίας επιχείρησης, της τεχνολογικής αναβάθμισης;

Δεν είναι κρίσιμο το να ενισχύουμε το 14% των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, να στοχεύουμε σε δεκατέσσερις χιλιάδες ωφελομένους νέους γεωργούς; Δεν είναι κρίσιμο ότι ενισχύο-

νται χίλιες νέες επενδύσεις στη μεταποίηση και εμπορία των αγροτικών προϊόντων;

Δεν είναι κρίσιμο να έχουμε πενήντα χρήστες στο INTERNET ανά εκατό κατοίκους από πέντε που είναι σήμερα, να έχουμε έναν υπολογιστή ανά δέκα μαθητές από πενήντα ένα που είναι σήμερα, το 100% των σχολείων και των κέντρων υγείας να είναι συνδεδεμένα με το δίκτυο;

Αυτοί είναι οι στόχοι που υλοποιούμε με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Πού βρίσκεται σήμερα το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης; Γιατί ακούσαμε και γι' αυτό πάρα πολλά.

Καταφέραμε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε περίπου δεκαπέντε μήνες πραγματικής και επίσημης λειτουργίας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης να αξιολογήσουμε και να εντάξουμε στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης πάνω από οκτώ χιλιάδες έργα με προϋπολογισμό που καλύπτει το 50% του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Για να έχουμε μία αίσθηση των μεγεθών πρόκειται για το 80% περίπου του προϋπολογισμού του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Στο τέλος του 2003 θα έχουν ενταχθεί έργα και δράσεις που θα καλύψουν το σύνολο περίπου του Προϋπολογισμού του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το 2003 ουσιαστικά κλειδώνει οριστικά το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης τρία χρόνια πριν από το τέλος της προγραμματικής περιόδου.

Όλα αυτά δεν ήταν ούτε αυτονόητα ούτε δεδομένα. Ελάχιστα πίστευαν πριν από ένα χρόνο πως θα μπορούσαμε να πετύχουμε ένα τέτοιο αποτέλεσμα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Αυτό σημαίνει πως το αποκεντρωμένο σύστημα διαχείρισης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης λειτούργησε αποτελεσματικά και έχει τεράστια δυναμική.

Δεν είναι μόνο το πρωτοφανές μέγεθος των έργων που έχουν δρομολογηθεί μέχρι σήμερα. Τα περίπου 5 τρισεκατομμύρια δραχμές αφορούν ονοματισμένα έργα με πρωτοφανή ποιοτικά χαρακτηριστικά που δημιουργούν ασφάλεια για το που πάμε, έργα που έχουν πλήρη επωνυμία, ταυτότητα, στόχευση, χρονοδιάγραμμα και προϋπολογισμό, με ανοικτές και διαφανείς διαδικασίες, με τη δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων και την ενεργό συμμετοχή και ενημέρωση των κοινωνικών εταίρων.

Με τις μέχρι σήμερα επιδόσεις μας έχουμε προσεγγίσει το 18% της απορροφητικότητας των κοινοτικών κονδυλίων. Στο τέλος του 2002 στην Ελλάδα θα έχει εισρεύσει το 18% των διαθέσιμων, για τη χώρα, πόρων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και η Ελλάδα είναι σε μία πολύ ικανοποιητική θέση σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως προκύπτει από τις πρόσφατες εκθέσεις της Ένωσης.

Η Ελλάδα είναι από τις λίγες χώρες που δεν αντιμετωπίζει πρόβλημα απώλειας πόρων λόγω χαμηλής απορρόφησης. Η Ελλάδα με τις επιδόσεις της έχει αποφυγεί οριστικά τον κίνδυνο απώλειας πόρων λόγω μη απορροφητικότητας και αυτό ισχύει για μας, δεν ισχύει για άλλες χώρες. Πολλά κράτη-μέλη μεγάλα και μικρά στο τέλος του 2002 θα χάσουν πόρους. Για την Ελλάδα αυτό δεν ισχύει διαψεύδοντας για μια ακόμη φορά με τις επιδόσεις μας, τις Κασσάνδρες της Νέας Δημοκρατίας.

Το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης πλέον έχει αποκτήσει τη δυναμική που εγγυάται την ασφαλή αξιοποίηση των πόρων και το μέγιστο δυνατό αναπτυξιακό και κοινωνικό αποτέλεσμα για τη χώρα μας. Το 2003 θα είναι έτος μεγάλης συγκομιδής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ποιος αρνείται ότι ο δρόμος που ανοίξαμε και στον οποίο βαδίζουμε με επιταχυνόμενο βήμα τα τελευταία χρόνια, είναι ο δρόμος που οδηγεί στο μέλλον, ότι είναι ο δρόμος που οδηγεί τη χώρα σε μια άλλη εποχή; Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι σήμερα διαθέτουμε μια από τις πληρέστερες και ασφαλέστερες δημοκρατίες; Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι το αυταρχικό κράτος της Δεξιάς αποτελεί ένα τόσο μακρινό παρελθόν, ώστε οι νέες γενιές να μην αντιλαμβάνονται καν τι μπορεί να σημαίνει περιορισμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Ποιος ταυτίστηκε με όλες τις μεγάλες πολιτικές πρωτοβουλίες και τομές στην κοινωνία, στον Καποδίστρια, την εκλεγμένη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, την περιφερειακή συγκρότηση της χώρας μας, το Εθνικό Σύστημα Υγείας; Ποια παράταξη στήριξε τον αγρότη και την αγρότισσα;

Ο Γέρος της δημοκρατίας θεσμοθέτησε το θεσμό της σύνταξης στον Έλληνα αγρότη. Ο Ανδρέας Παπανδρέου το 1982 έδωσε τη σύνταξη και στην Ελληνίδα αγρότισσα. Το 1987 και πάλι το ΠΑΣΟΚ καθιέρωσε την πρόσθετη ασφάλιση των αγροτών. Το 1997 η κυβέρνηση και πάλι του ΠΑΣΟΚ με τον Κώστα Σημίτη αυτήν τη φορά έδωσε τη ριζική λύση στο πρόβλημα της ασφάλισης των αγροτών, μετατρέποντας τον ΟΓΑ σε οργανισμό κύριας ασφάλισης.

Με το ΠΑΣΟΚ οι αγρότες μας έγιναν ισότιμοι πολίτες στη χώρα μας. Απέκτησαν τον οργανισμό κύριας ασφάλισης όπως όλοι οι εργαζόμενοι στην πατρίδα μας. Εάν κανείς ανιχνεύσει σε όλην αυτή την ιστορική διαδρομή τη Νέα Δημοκρατία δεν θα την ανακαλύψει πουθενά. Το 1981 η σύνταξη για ένα ζευγάρι αγροτών ήταν 3.000 δραχμές. Αυτά παραλάβαμε. Σήμερα είναι 120.000 δραχμές για το ζευγάρι και αν έχει υπαχθεί στο καθεστώς της πρόωρης σύνταξης και της κύριας ασφάλισης η σύνταξη κυμαίνεται από 170.000 έως 250.000 δραχμές το μήνα για το ζευγάρι.

Ποιος αγαπητοί συνάδελφοι μπορεί να αρνηθεί την ταυτόχρονη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του κρατικού μηχανισμού, ώστε παρά τις προφανείς ελλείψεις του να μπορεί να καταπολεμά φαινόμενα όπως η τρομοκρατία που ταλάνισαν τη χώρα και να υλοποιεί πρωτοφανούς μεγέθους προγράμματα, όπως αυτά που συγχρηματοδοτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και γεφυρώνουν τις διαφορές μας από τη Δυτική Ευρώπη. Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι η χώρα μας διαχειρίζεται από μόνη της περισσότερους κοινοτικούς πόρους απ' αυτούς που διατέθηκαν στην Κοπεγχάγη για το σύνολο των νέων μελών της διεύρυνσης μέχρι το 2008; Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι η ανακατανομή του εισοδήματος και η διάχυση της κοινωνικής ευημερίας, μετέτρεψε την ελληνική κοινωνία σε μια καταναλωτική κοινωνία με ισχυρή οικονομία, αυξημένη παραγωγικότητα και υψηλό επίπεδο ζωής, άγνωστο ακόμη και στις πιο εύπορες οικογένειες της δεκαετίας του 1960 και του 1970, πως αυτή η μεταμόρφωση συντελέστηκε σε λιγότερο από μια γενιά πως από βαλκανική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίναμε ευρωπαϊκή χώρα των Βαλκανίων; Ποιος δεν συνειδητοποιεί πως σήμερα το εθνικό εισόδημα της Ελλάδος των δέκα εκατομμυρίων κατοίκων είναι διπλάσιο του συνολικού εισοδήματος των τριάντα πέντε εκατομμυρίων κατοίκων των γειτονικών χωρών, Αλβανία, FYROM, Βουλγαρία και Ρουμανία ταυτόχρονα αθροιστικά; Ποιος μπορεί να αρνηθεί τη σημασία της ένταξης της χώρας μας στη λίσχη των ισχυρότερων κρατών της γης; Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, το κατεξοχήν αναπτυξιακό εργαλείο μας, μέσα σε μια οκταετία υπερτετραπλασιάστηκε και σήμερα αποτελεί το 6% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος της χώρας μας; Επίσης, ότι το μεγαλύτερο μέρος των πόρων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τα 2/3 είναι εθνικοί πόροι του Έλληνα φορολογούμενου που μπορούμε, όμως, και διαθέτουμε για την ανάπτυξη, την ενίσχυση κοινωνικών πολιτικών και μεταρρυθμίσεων; Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι παρά τις δυσκολίες προσαρμογής στα νέα διεθνή δεδομένα, η ελληνική ύπαιθρος έχει μετατραπεί από σημείο φυγής σε πόλη έλξης παραγωγικών πρωτοβουλιών νέων ανθρώπων και ξένων τουριστών; Ποιος δεν βλέπει πως η σημερινή Θράκη είναι μια Θράκη τελείως διαφορετική με αυτήν που είχαμε πριν από δέκα χρόνια;

Ποιος δεν συνειδητοποιεί ότι η αυριανή Ήπειρος με την Εγγατία, το δυτικό άξονα, τον άξονα της κεντρικής Ελλάδος, το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, θα είναι μια διαφορετική περιφέρεια από τη σημερινή Ήπειρο, πως η Ήπειρος σήμερα είναι η πρώτη ελληνική περιφέρεια σε ρυθμό ανάπτυξης και τα Γιάννενα ο πρώτος νομός αντίστοιχα; Σήμερα η Ήπειρος έχει από τις καλύτερες υπηρεσίες στη χώρα στον τομέα της παιδείας και της υγείας.

Ποιος μπορεί να αρνηθεί πως όλες οι ελληνικές περιφέρειες συγκλίνουν σταθερά και με γοργά βήματα από το 1995 και μετά; Ποιος μπορεί να αρνηθεί τη σημασία του γεγονότος ότι η χώρα για την οποία αποτελούσε κινηματογραφικό γεγονός η εμπειρία των Ολυμπιακών Αγώνων, η χώρα των δέκα εκατομμυρίων κατοίκων, ούτε καν το 3% του σημερινού πληθυσμού της

Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα είναι η διοργανώτρια σε ενάμιση χρόνο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι η χώρα που μεγάλο μέρος του πληθυσμού της που είναι σήμερα άνω των πενήντα ετών έζησε στα νεανικά του χρόνια την εμπειρία της διανομής της βοήθειας της UMRA οργανώνει σήμερα την ανασυγκρότηση των Βαλκανίων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κλείνω, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μία φράση για το Ελσίνκι και την Κοπεγχάγη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Πάχτα. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσετε. Θα καλέσω τον επόμενο ομιλητή. Κάντε μου τη χάρη να κλείσετε με μία φράση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Με μία φράση, κυρία Πρόεδρε, κλείνω αμέσως.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να αναποδογυρίσει το είδωλο της πραγματικότητας, μιας πραγματικότητας, όμως, που θα είναι στο άμεσο μέλλον ακόμα μεγαλύτερη πηγή αισιοδοξίας για τον ελληνικό λαό, γιατί ξέρει ότι όλα αυτά δεν συνέβησαν τυχαία, δεν επιτεύχθηκαν με μαγικό ραβδί, δεν χαρίστηκαν. Αποτέλεσαν το προϊόν μιας κυβερνητικής πρωτοβουλίας και μιας κοινωνικής συναίνεσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πάχτα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ανέστης Αγγελής.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Θα περίμενε κανείς, ακούγοντας τον Υφυπουργό προηγουμένως να είχε επιλέξει τη σιωπή αντί να μετατρέπεται σε κατήγορο προς τη Νέα Δημοκρατία. Κι αυτό το λέμε, αν και δεν συνηθίζουμε να κρίνουμε συναδέλφους από το Βήμα της Βουλής, με το δεδομένο ότι διαχειρίζεται το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Γνωρίζουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η απορροφητικότητα είναι μόνο 10,67% και δεν χρειάζεται τόσο δογματικός λόγος. Δεν χρειάζεται με το δεδομένο ότι ζούμε, σύμφωνα με τις θέσεις της Κυβέρνησης, σε μια εκσυγχρονιστική -εντός εισαγωγικών βέβαια- εποχή.

Συνηθίζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό να αναφερόμαστε σε αριθμούς και μέσω αυτών να αποτυπώνουμε ή καλύτερα να προσδιορίζουμε την κρατούσα κατάσταση και τις προσδοκίες ή τις ανησυχίες για το μέλλον. Εκ των πραγμάτων αποδέκτες όλων αυτών είναι οι πολίτες, οι οποίοι, όμως, βιώνουν τα πράγματα, έχουν άποψη και αγανακτούν ή υπομειδιούν με τις υπερβολές απ' όπου και αν αυτές προέρχονται.

Οι βιωματικές καταστάσεις, λοιπόν, κάτω από τον προσδιορισμό όρο της καθημερινότητας έχουν την πρωταρχική σημασία και εκεί αποτυπώνεται επί της ουσίας η δυναμική, ο προσορισμός, η σημασία των αριθμών και -επί του προκειμένου- του Προϋπολογισμού.

Εάν οι κυβερνώντες του σοσιαλιστικού ΠΑ.ΣΟ.Κ. κάνουν μια καλόκαρδη, καλοπροαίρετη περιήγηση στις εργατικές συνοικίες, στην περιφέρεια, στην ύπαιθρο, στην αγορά, στα νοσοκομεία, στα πανεπιστήμια, στη Δημόσια Διοίκηση, θα συναντήσουν αντίστοιχα την ανεργία, την ερήμωση, την απελπισία, την έλλειψη χρήματος, την εκμετάλλευση, το αβέβαιο μέλλον, τη διαφθορά. Εάν καλέσουμε τους κυβερνώντες σε αυτοκριτική, θα διαπιστώσουμε ότι και οι δικαιολογίες στέρεψαν για το χρηματιστήριο, τα πανωτόκια, την ανισότητα, τη φορολογία, την ακρίβεια, τη φτώχεια των δύομισι εκατομμυρίων περίπου συμπολιτών μας.

Συμπερασματικά, η Κυβέρνηση τίθεται απέναντι σε μια ζώσα πραγματικότητα. Αντί, λοιπόν, να σχεδιάσει και να πει την αλήθεια, επιστρατεύει την αλαζονεία και τους προπαγανδιστικούς μηχανισμούς για να δημιουργήσει την εικονική -εντός εισαγωγικών- πραγματικότητα. Εάν παρακολουθήσει κανείς καλοπροαίρετα τις διαφημίσεις των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, θα δει να «βομβαρδίζονται» οι πολίτες με προγράμματα των περιφε-

ρειών και των Υπουργείων λες και πρόκειται για καταναλωτικά προϊόντα προς πώληση μέσω διαφήμισης αντί μιας αυτονότητος, προγραμματισμένης διαδικασίας, η οποία βέβαια έπρεπε να έχει τεθεί σε λειτουργία εδώ και δύο χρόνια.

Στο Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης η απορροφητικότητα είναι της τάξης του 10,67%. Στο επιχειρησιακό πρόγραμμα για την αλιεία η απορροφητικότητα είναι 1,3%.

Στα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα η απορροφητικότητα κινείται μεταξύ 2% και 5%. Εάν λάβουμε δε υπόψη μας ότι η ανεργία παραμένει στο 10%, ότι το 22% των νοικοκυριών ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και ότι το κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν είναι ίσο με το 69,1% του μέσου κοινοτικού και ότι το επίσημο χρέος για το 2000 είναι 105,3% του ΑΕΠ, μας επιβεβαιώνεται για άλλη μια φορά ότι η Κυβέρνηση απέτυχε.

Η άποψη που εκφράστηκε στην Αίθουσα αυτή από τον κ. Πάγκαλο ότι η Ευρώπη φαίνεται να εξήντησε τους μεγάλους στόχους της, δεν ισχύει για την Ελλάδα, αφού με την κυβέρνηση της ΠΑΣΟΚ στους οικονομικούς δείκτες η Ελλάδα συνεχίζει να υστερεί τραγικά.

Κατά 27,8% αυξήθηκαν οι ακάλυπτες επιταγές από τον Ιανουάριο μέχρι το Νοέμβριο. Στην ουσία ο Προϋπολογισμός στερείται αναπτυξιακού οράματος, ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τον πρωτογενή τομέα και το εμπόριο.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις κλείνουν η μία μετά την άλλη κάτω από το βάρος της έλλειψης ρευστότητας, των φόρων, των υψηλών φορολογικών συντελεστών, των ανεξέλεγκτων χρήσεων.

Στον πρωτογενή τομέα, στη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία ειδικότερα, μετά τη διεύρυνση της Ευρώπης απαιτούνται διορθωτικές παρεμβάσεις που δεν γίνονται.

Δεν είναι δυνατόν εδώ και χρόνια να έχουμε διαπιστώσει την ανάγκη ανάπτυξης της κτηνοτροφίας και προς την κατεύθυνση αυτή με το δεδομένο ότι εισάγουμε πεντακόσια δισεκατομμύρια σε ζωικά προϊόντα, να μη γίνεται τίποτα.

Είναι απαράδεκτο να μην έχουμε εγγυηθεί την ποιότητα των ελληνικών προϊόντων προς τον καταναλωτή και να δεχόμαστε συνεχώς παρατηρήσεις από τα ελεγκτικά κοινοτικά όργανα για την αναποτελεσματικότητα του ΕΦΕΤ.

Η βαθιά κρίση στο αγροτικό ζήτημα απαιτεί τομές και ρήξεις, απαιτεί προτάσεις που θα μειώσουν το κόστος παραγωγής, θα αυξήσουν την παραγωγικότητα, θα προσδώσουν μέσω της μεταποίησης θετική αξία στα προϊόντα, θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα και εκ των πραγμάτων θα ξαναζωντανεύσουν την περιφέρεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περιφέρεια ερημώνει. Αν κάτι κυριαρχεί είναι η ανασφάλεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι μόνο στο Νομό Καστοριάς, που έχω την τιμή να εκπροσωπώ, πάνω από τρεις χιλιάδες νοικοκυριά, το _ δηλαδή των κατοίκων του νομού, ζει με εισόδημα μέχρι ένα εκατομμύριο το χρόνο. Τόσες ήταν οι αιτήσεις για το επίδομα των τριακοσίων ευρώ που κατατέθηκαν στα πλαίσια του αποκαλούμενου δικτύου κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Η γεωγραφική απομόνωση συνεχίζεται μια και ο κάθετος άξονας της παρενγατίας καθυστερεί και το τμήμα που έγινε, κατεστράφη λίγους μήνες μετά τα εγκαίνια.

Η κρίση στη γουνοποιία συνεχίζεται. Η έλλειψη εναλλακτικών μορφών απασχόλησης οδηγεί έναν ολόκληρο νομό στη μετανάστευση. Ο νομός μετατρέπεται σε περιοχή συνταξιούχων μια και οι νέοι με αφορμή την ανεργία αναζητούν την τύχη τους αλλού.

Το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας εξαγγέλθηκε με προοπτική, όμως, ανάπτυξης το 2010, ενώ στα ΤΕΙ Κοζάνης παράρτημα Καστοριάς αυτά που συμβαίνουν με τη στέγαση θα τα χαρακτηρίζα επεικώς παράξενα.

Δύο σημαντικές εταιρείες λαϊκής βάσης η «ΕΔΗΚΑ Α.Ε.» και η ΓΕΟΚ υφίστανται φορολογική επιδρομή. Οι αγρότες δεν εισπράττουν τις συντάξεις του ΟΓΑ, δεν εισπράττουν τις πρόωρες συντάξεις. Τα χρέη είναι δυσβάσταχτα.

Για άλλη μια φορά εδώ από το Βήμα της Βουλής και με αφορ-

μή τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, επισημαίνουμε την ανάγκη της ανάπτυξης για την περιφέρεια.

Εάν κάτι προκύπτει από τα σημερινά δεδομένα, είναι ότι η Κυβέρνηση απομυθοποιήθηκε στη συνείδηση των πολιτών. Είχε όλα τα περιθώρια να αποδείξει ότι μπορεί και απέτυχε. Εκ των πραγμάτων έρχεται το νέο με πίστη στο αύριο, έτοιμο για ρήξεις, τομές, δράσεις πρωτοβουλίες ανάλογες με αυτές που απαιτούν οι πολίτες και ειδικότερα η νέα γενιά.

Και επειδή, κύριοι του ΠΑΣΟΚ νομίζετε ότι αυτά λέγονται από αντιπολιτευτική διάθεση, πρέπει να σας θυμίσουμε εδώ και τώρα τις δηλώσεις του προέδρου της ΓΣΕΕ, ο οποίος σωστά αναφέρει ότι το 20% του πλουσιότερου πληθυσμού έχει εισόδημα εξήμισι φορές περισσότερο του 20% των φτωχών. Ο αντιπρόεδρος της ΑΔΕΔΥ δηλώνει ότι ο Προϋπολογισμός είναι Προϋπολογισμός λιτότητας. Η ΓΣΕΒΕ αναφέρει ότι ο Προϋπολογισμός δεν εισαγάγει τομή στη δίκαιη ανακατανομή του εισοδήματος.

Δεν δίνει ισχυρή αναπτυξιακή πνοή. Η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου αναφέρει ότι εισερχόμαστε σε πρωτοφανή κύκλο ελλειμματικού Προϋπολογισμού. Η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων Ελλάδος διά του Προέδρου της σημειώνει ότι ο Προϋπολογισμός αδιαφορεί πλήρως για τον αναπτυξιακό μοχλό, που είναι η ιδιωτική επιχείρηση. Τέλος η ΠΑΣΕΓΕΣ σημειώνει ότι η συμβολή της γεωργίας στο ΑΕΠ μειώθηκε την τελευταία δεκαετία κατά 50%.

Η κοινωνία αποδεικνύει ότι απορρίπτει την πολιτική του ΠΑΣΟΚ και όταν συμβαίνει αυτό, οι κυβερνήσεις αλλάζουν. Όπου συγκρούονται οι συντεχνίες με την κοινωνία, κερδισμένη στο τέλος είναι η κοινωνία, που σήμερα εκφράζει η Νέα Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Δημήτριος Πιπεργιάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθούμε αυτές τις μέρες τη δεινότητα των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας στο θέατρο του παραλόγου. Με άκρατη συνθηματολογία προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τη σοβαρή προσπάθεια που καταβάλλεται από την Κυβέρνηση, για τη δημοσιονομική εξυγίανση και την ανάπτυξη. Παραβλέπουν το γεγονός ότι με τον Προϋπολογισμό του 2003 οι μακροοικονομικοί δείκτες παρουσιάζουν βελτίωση και επικεντρώνουν την κριτική τους σε αλλότρια ζητήματα. Παραβλέπουν το γεγονός ότι το ΑΕΠ αυξήθηκε κατά 3,8%, ποσοστό διπλάσιο από το μέσο ευρωπαϊκό όρο, ότι αναμένεται να αυξηθεί κατά το ίδιο ποσοστό το 2003, ότι η ανεργία μειώνεται, ότι για πρώτη φορά μετά την ψήφιση και εφαρμογή της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης καλύπτονται τα ελλείμματα του ασφαλιστικού συστήματος, ότι συνεχίζεται η εξυγίανση και ανάπτυξη των δημοσίων επιχειρήσεων και επικεντρώνουν την κριτική τους στο δήθεν μεγάλο κράτος.

Κατηγορούν την Κυβέρνηση ότι είναι σπάταλη παρά το γεγονός ότι γνωρίζουν πολύ καλά την ανελαστικότητα των δαπανών. Υιοθετούν άκριτα τα αιτήματα όπως προχθές που η Βουλή ήταν υπό πολιορκία και το ακούσαμε από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας. Ταυτόχρονα, όμως, υποστηρίζουν τη μείωση της φορολογίας. Ειλικρινά δεν κατανοώ πώς μπορεί να υλοποιηθούν όλες αυτές οι υποσχέσεις. Πώς θα τα καταφέρουν; Με απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων; Με συρρίκνωση των μισθών; Με μείωση των συντάξεων; Με αποδυνάμωση των επενδύσεων; 'Η με κατάργηση της ενίσχυσης του ασφαλιστικού συστήματος; Την υποκριτική τους δεινότητα θα ζήλευαν πράγματι οι μεγαλύτεροι ηθοποιοί.

Ο ελληνικός λαός, όμως, γνωρίζει πολύ καλά πως πέρα από τις κραυγές υπάρχουν ιδεολογίες, υπάρχουν θέσεις και προγράμματα που ευτυχώς πέρα από τούτη εδώ την Αίθουσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας κυρίως στο διαδίκτυο και πως η εφαρμογή των προτάσεων της Νέας Δημοκρατίας, με λιγότερο κράτος σε περικοπές των κοινωνικών δαπανών θα οδηγούσε, σε όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων, όπως και σε πολλαπλά κοινωνικά και πολιτικά αδιέξοδα. Αγκυλωμένοι στις νεοφιλελεύ-

θερες δοξασίες τους δεν κατανοούν πως μετά το τρομοκρατικό κτύπημα στο Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου, συντηρητικές κυβερνήσεις με πρώτη αυτή των ΗΠΑ ανακάλυψαν τον Κέυνς. Αύξησαν τις δαπάνες προκειμένου να αναθερμανθεί η οικονομία. Έτσι, παρουσιάζονται πέρα από ηθοποιοί και κακοί μαθητές, είναι ανεπίδεκτοι μαθήσεως. Προσαρμόζουν το λόγο τους στις ανθρώπινες ανάγκες. Ταυτόχρονα αφήνουν τα πάντα στους μηχανισμούς της αγοράς. Όμως, οι ανθρώπινες ανάγκες δεν καλύπτονται με τη θεοποίηση των μηχανισμών της αγοράς, αλλά με την ολόπλευρη ανάπτυξη του τόπου.

Η ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και η κυκλοφορία του ευρώ θωράκισε την οικονομία μας από τους νομισματικούς κινδύνους.

Η οικονομία λειτουργεί σ' ένα νέο νομισματικό περιβάλλον που διασφαλίζει υψηλό βαθμό σταθερότητας και προάγει την οικονομική ανάπτυξη. Το ύψος πλέον των επιτοκίων δεν καθορίζεται από την Κυβέρνηση, αλλά από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Η Κυβέρνηση δεν μπορεί ούτε να αυξομειώσει τα επιτόκια ούτε να καθορίσει τις ισοτιμίες του νομίσματος. Γι' αυτό και πρέπει να αναλάβουμε πρωτοβουλίες σε διεθνές επίπεδο, για τη θέσπιση κανόνων που να περιορίζουν αποτελεσματικά τις αρνητικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης. Τέτοιες πρωτοβουλίες για παράδειγμα θα ήταν η εφαρμογή της πρότασης Τόμπιν που μιλά για έναν ειδικό φόρο στις νομισματικές συναλλαγές, όπως επίσης η κατοχύρωση και επέκταση του κοινοτικού κοινωνικού κεκτημένου σε παγκόσμιο επίπεδο. Και αυτό, διότι όταν ο ανταγωνισμός εντείνεται σε υπερεθνικό επίπεδο, είναι λογικό οι κοινωνικές κατακτήσεις να συνθλίβονται.

Ταυτόχρονα, πρέπει να επιταχυνθούν οι αλλαγές στο επίπεδο των παραγωγικών μονάδων και δραστηριοτήτων, με οργανωτικές μεταβολές και με τεχνολογικό εξοπλισμό. Έτσι, θα αντιμετωπίσουμε με βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων, το μεγάλο πρόβλημα του πληθωρισμού. Παρά το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια είχαμε βελτίωση της παραγωγικότητας της εργασίας, πρέπει να κινηθούμε με εντονότερους ρυθμούς. Έτσι θα υπάρξουν οι προϋποθέσεις τόσο για την αύξηση των θέσεων απασχόλησης, όσο και για τη μείωση του χρόνου εργασίας με στόχο το τριανταπεντάωρο. Η διεύρυνση της απασχόλησης, θα συμβάλει ταυτόχρονα στη βελτίωση της σχέσης εργαζομένων και συνταξιούχων που είναι αναγκαία συνθήκη για τη μεσομακροπρόθεσμη αύξηση των εσόδων του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Βέβαια η ασφαλιστική μεταρρύθμιση αντιμετώπισε θετικά και με κοινωνική ευαισθησία το ασφαλιστικό πρόβλημα. Κατάργησε τις ακρότητες και τις ανισότητες του ν.2084 της Νέας Δημοκρατίας και αντιμετώπισε τα ελλείμματα με γενναία χρηματοδότηση που καταγράφεται στον Προϋπολογισμό με αύξηση των σχετικών κονδυλίων κατά 18,9%.

Η προσπάθειά μας για σύγκλιση όλων των περιφερειών της χώρας όπως και για την αντιμετώπιση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων πρέπει να ενταθεί. Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα όλων των περιοχών της χώρας, πρέπει να αξιοποιηθούν και με τη συμβολή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ώστε να πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση. Οι καθυστερήσεις στην παραγωγή των μελετών, αλλά και των κατασκευών των αναγκαίων έργων υποδομής, επιβάλλεται να αντιμετωπιστούν άμεσα. Να υπερβούμε τις δυσλειτουργίες, τις δυσκαμψίες και τις συντεχνιακές νοοτροπίες. Να τολμήσουμε να κάνουμε τις αναγκαίες τομές όχι μόνο για την απορρόφηση των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά κυρίως για τη μετά το 2006 εποχή, οπότε η χώρα μας θα κληθεί με τις δικές της δυνάμεις να προχωρήσει σ' ένα ολοένα και περισσότερο διεθνοποιούμενο περιβάλλον. Έτσι θα κερδίσουμε την κρίσιμη μάχη στο μέλλον.

Και επειδή τη μάχη του μέλλοντος θα την κερδίσουμε κυρίως με τη νέα γενιά, πρέπει να χαιρετίσουμε την πρόοδο που συντελέστηκε με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, παρ'ότι ακόμα δεν έχουν τεθεί σε εφαρμογή όλες οι διατάξεις που αφορούν κύρια την ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Αυτή η ποιοτική αναβάθμιση πρέπει να συντελεστεί σε όλα τα επίπεδα. Με δημόσια παιδεία υποβαθμισμένη, δεν θα πετύχουμε κοινω-

νική συνοχή αφού τα παιδιά των ασθενέστερων εισοδηματικά τάξεων δεν θα έχουν αύριο ίσες ευκαιρίες και θα αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο του κοινωνικού αποκλεισμού.

Αυτές τις ημέρες, είχαμε καινούρια κύματα λαθρομεταναστών στην ιδιαίτερη πατρίδα μου την Εύβοια. Κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει τις μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών που συντελούνται σήμερα προς τις χώρες της δύσης, όπως επίσης και τις μετακινήσεις του πολυεθνικού κεφαλαίου προς τις χώρες με μικρότερο εργατικό κόστος. Τα προβλήματα σήμερα ξεπερνάνε τα σύνορα. Δημιουργούνται νέες συνθήκες σε ανεξέλεγκτο πολλές φορές από τις κυβερνήσεις περιβάλλον. Στα πλαίσια αυτών των συνθηκών, αγωνιζόμαστε για να ανασυγκροτήσουμε και να εντάξουμε την Εύβοια σε πορεία σύγκλισης με την υπόλοιπη Ελλάδα. Δυστυχώς, ο χωροταξικός σχεδιασμός που προωθείται από την περιφέρεια Στερεάς και ο ισχύων αναπτυξιακός νόμος, δεν λειτουργούν υπέρ των αναγκαίων αναδιορθώσεων.

Η έλλειψη βασικών υποδομών δυσχεραίνει την προσπάθειά μας. Γι' αυτό, σε απόλυτη προτεραιότητα πρέπει να τεθούν τα αναγκαία έργα υποδομής. Να ξεπεραστούν τα όποια εμπόδια καθυστερούν την υλοποίηση των εξαγγελιών του Πρωθυπουργού για το βασικό οδικό δίκτυο, το νέο νοσοκομείο, και το ενεργειακό κέντρο Αλιβερίου που συνθλίβεται από τις εξελίξεις στην αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΛΙΚΟΓΛΟΥ: Δημήτρη, χαιρετίσματα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Πιπεργιά, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Με την απελευθέρωση είχαμε άναρχη ανάπτυξη των αιολικών πάρκων στην Εύβοια. Όμως, ούτε ουσιαστική ανάπτυξη είχαμε ούτε αντιμετώπιση της ανεργίας. Αντίθετα, είχαμε επιβάρυνση του περιβάλλοντος. Εάν ο ΑΗΣ Αλιβερίου τεθεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο νομοσχέδιο για την τροποποίηση του ν. 2773/99 σε ψυχρή εφεδρία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Πιπεργιά, σας ευχαριστώ πάρα πολύ, αλλά ο χρόνος σας τελειώνει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

...τότε οι δυνάμεις της αγοράς που επιδιώκουν μάλιστα ειδικό καθεστώς προστασίας για να προχωρήσουν σε επενδύσεις στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, θα δημιουργήσουν μία άλλη γκρίζα περιοχή, όπως αυτή του Μαντουδιού στο νότιο της Εύβοιας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για ένα θετικό Προϋπολογισμό σύμφωνα με όλα τα στοιχεία και γι' αυτό και τον υπερψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κύριος Κωστόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να πω στον κ. Πιπεργιά ότι η Νέα Δημοκρατία έχει ένα πρόγραμμα, το φιλελεύθερο πρόγραμμά της με κοινωνικό πρόσωπο, το οποίο όπου εφαρμόστηκε σε Ανατολή και Δύση –και το επαναλαμβάνω και σε Ανατολή– δίνει λύση στα χρόνια προβλήματα των κοινωνιών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε, εσείς γιατί το αλλάζετε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το αλλάζουμε εμείς. Το προσαρμόζουμε. Πάντοτε τα προγράμματα είναι δυναμικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Θα το αλλάζετε για πολλά χρόνια ακόμα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα το υλοποιήσουμε μετά από λίγους μήνες. Ήρθε η ώρα μας!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Το κάνετε λαϊκίστικο!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η περίοδος την οποία διανύουμε έπρεπε να είναι η καλύτερη περίοδος της σύγχρονης Ελλάδας, γιατί έχουμε ήδη απορροφήσει δυόμισι Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, έχουμε ένα από τα ισχυρότερα νομίσματα στον κόσμο και η χώρα μας είναι πλήρες μέλος της ΟΝΕ.

Παρ' όλα αυτά, το βιοτικό μας επίπεδο είναι μικρότερο από ότι ήταν το 1980. Το 1980 το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων ήταν στο 71% σε σχέση με τα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη που απαρτίζουν σήμερα την ΟΝΕ, ενώ σήμερα είναι κάτω από 70% του

μέσου ευρωπαϊκού.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή τους περισσότερους συναδέλφους. Άκουσα τον εισηγητή σας, άκουσα το δικό μας εισηγητή, και πρέπει να πω –γιατί απόψε άκουσα κάποια παράπονα, δηλαδή ότι εμείς λέμε συνήθως υπερβολές– ότι κατά την άποψή μου δεν ελέγχθη καμία υπερβολή, διότι πέρα από το ποσοστό του ΑΕΠ που πράγματι είναι σωστό ότι είναι 3,8 και είναι μεγαλύτερο, και διπλάσιο ίσως, από το μέσο ευρωπαϊκό κανένας άλλος δείκτης δεν είναι θετικός. Ακόμη και αυτό το ποσοστό του ΑΕΠ προέρχεται μόνο και μόνο από τους κοινοτικούς πόρους, τα δανεικά για τη συμμετοχή μας στα Ολυμπιακά και τα άλλα έργα υποδομής και από τις καταναλωτικές δαπάνες. Τάδε έφη Χριστοδουλάκης πέρυσι τέτοια εποχή στον Προϋπολογισμό.

Οι υπόλοιποι δείκτες. Πληθωρισμός. Καταστροφή! Είναι διπλάσιο από το μέσο ευρωπαϊκό. Τι κάνει; Κατατρώει τα εισοδήματα των Ελλήνων και καθιστά τη χώρας μας μη ανταγωνιστική. Είμαστε οι τελευταίοι σε ανταγωνιστικότητα και μάλιστα σε σχέση με τις άλλες χώρες είμαστε τριακοστοί έβδομοι. Προ μηνός πήραμε και προαγωγή κατά μία μονάδα, από τριακοστοί έκτοι σε τριακοστοί έβδομοι.

Έχουμε 10% καταγεγραμμένο ποσοστό ανεργίας. Τα παιδιά μας είναι άνεργα και δεν υπάρχει καμία προοπτική να τους δώσουμε δουλειά. Έχουμε φτώχεια. Το 22% των ελληνικών νοικοκυριών είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Κυρίως, όμως, –και αυτό είναι το απαράδεκτο– έχουμε πρωτιά και σε άλλους τομείς, όπως είναι ο τομέας της διαφθοράς. Είμαστε έμπλεοι διαφθοράς και την ευθύνη τη φέρνει ο Κυβερνήτης και οι κυβερνώντες. Λένε ότι «το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι».

Ένας άλλος δείκτης που είναι αρκετά αρνητικός είναι το χρηματιστήριο. Ξέρετε όλοι σας και γνωρίζουμε και όλοι μας, ότι το χρηματιστήριο αποτελεί μοχλό ανάπτυξης. Αυτό το λέει το πρόγραμμά μας, το έχουμε υιοθετήσει και τώρα τελευταία το υιοθέτησε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ, η imitation φιλελεύθερη παράταξη.

Το χρηματιστήριο πάει από το κακό στο χειρότερο.

Πρέπει να θυμίσω, κύριοι Υπουργοί, ότι μας λέγατε κάποτε ότι το χρηματιστήριο αποτελεί τον καθρέφτη της ελληνικής οικονομίας. Το πιστεύετε και σήμερα αυτό; Γιατί εμείς το πιστεύουμε. Εάν το πιστεύετε, βλέπετε ποια είναι τα χάλια του και κατ' επέκταση απεικονίζει την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Το ελληνικό χρηματιστήριο το φθάσατε εδώ, κύριοι Υπουργοί και κύριοι συνάδελφοι του Πλειοψηφούντος κόμματος, εσείς με τις παρεμβάσεις σας για λόγους καθαρά πολιτικούς και κυρίως προεκλογικούς, με τις παρεμβάσεις για υπερθέρμανση του χρηματιστηρίου, με τα λεχθέντα από τον Πρωθυπουργό παραμονές εκλογών ότι το χρηματιστήριο είναι υποτιμημένο, με τα λεχθέντα από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, ότι το χρηματιστήριο σταματά τις διακυμάνσεις την 9η Απριλίου όταν θα κερδίσει το ΠΑΣΟΚ, με την παρέμβαση της ΔΕΚΑ, η οποία μόνο το προεκλογικό εικοσαήμερο «επένδυσε» στο χρηματιστήριο μερικές εκατοντάδες δισεκατομμύρια κυρίως σε μετοχές, οι οποίες απαρτίζουν βασικά κατά 36% το δείκτη της Εθνικής, Εμπορικής, ΕΛΠΕ και του ΟΤΕ και καταφέρατε να κρατήσετε πράγματι σε ψηλά επίπεδα το χρηματιστήριο και να μην αφήσετε τον κόσμο να φύγει και να δημιουργηθεί μια ροή καταστροφική για την εποχή εκείνη. Μετά τις παρεμβάσεις σας την επομένη των εκλογών και μέσα σε επτά συνεδριάσεις το χρηματιστήριο έχασε παρά κάτι 20%.

Αυτά αποτελούν παρελθόν, και έχετε την απόλυτη ευθύνη. Να δούμε τι γίνεται σήμερα.

Άκουσα τον Υπουργό προχθές που είπε ότι την υπόθεση της ΔΕΚΑ την έβαλε ο εισαγγελέας στο αρχείο.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν την έβαλε ο εισαγγελέας στο αρχείο διότι δεν υπήρχαν ποινικά αδικήματα και αξιόποινες πράξεις, αλλά την έβαλε διότι συμπαρασύρονται μαζί με τους Υπουργούς και οι αυτουργοί. Και αφού δεν δώσατε το δικαίωμα να συσταθεί εξεταστική επιτροπή –και σ' αυτό έχετε ιστορική ευθύνη– υποχρεώθηκε ο εισαγγελέας να τη βάλει στο αρχείο.

Για να δούμε, λοιπόν, που είναι σήμερα το χρηματιστήριο και τι δυνατότητες έχει για να δώσει προώθηση στην ελληνική οικονομία.

Στον περσινό προϋπολογισμό, νομίζω ότι είχατε προβλέψει γύρω στα 80 δισεκατομμύρια δραχμές εισπράξεις από συναλλαγές. Ο Θεός να τις κάνει να είναι 15 δισεκατομμύρια, φέτος.

Μάλιστα δεν τολμήσατε, κύριε Υπουργέ, στο φετινό Προϋπολογισμό σας, να βάλετε ποσοστά μείωσης, αλλά είπατε ότι η μείωση θα είναι συντριπτική. Αυτά λέτε στο βιβλίο του Προϋπολογισμού. Γιατί αυτό; Διότι οι επιχειρήσεις οι ελληνικές έχουν ζημιές. Και όσες δεν έχουν ζημιές, έχουν μειωμένα κέρδη. Τι να φορολογήσετε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι και τι συναλλαγές να γίνουν στο Χρηματιστήριο; Κύριε Υπουργέ, ευτυχώς που είσα-
στε εδώ, για να απαντήσετε.

Δεύτερον, ο δείκτης δανεισμού των επιχειρήσεων καθίσταται κάθε μέρα και χειρότερος. Οι επιχειρήσεις δανείζονται συνεχώς από τις τράπεζες και ο δείκτης δανεισμού ανεβαίνει.

Τρίτον, τα χρήματα τα οποία αντλήθηκαν από το χρηματιστήριο δεν επενδύθηκαν, αλλά πήγαν σε αλλότριους σκοπούς, διότι δεν υπήρξε δυνατότητα ελέγχου. Δεν έχετε ελεγκτικούς μηχανισμούς, κύριε Υπουργέ. Η εφαρμογή των λογιστικών προτύπων, τα οποία όταν θα εφαρμοστούν –και νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι δώσατε περαιτέρω παράταση εφαρμογής– θα φέρουν στην επιφάνεια την πραγματική κατάσταση των επιχειρήσεων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Συμφωνείτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα λογιστικά; Μα τα ψήφισα. Απλώς τρέξατε να πείτε ότι θα τα εφαρμόσετε από την 1.1.2003 και σας είχα πει τότε ότι είναι πολύ νωρίς. Εξαναγκάστηκατε μέσα σ' ένα μήνα από την ισχύ του νόμου να τα πάτε ένα χρόνο πίσω. Ας ελπίσουμε ότι θα εφαρμοστούν στο νέο χρόνο εφαρμογής τους.

Οι χρηματιστηριακές επιχειρήσεις κάθε μέρα πάνε και αυτές από το κακό στο χειρότερο, με αποτέλεσμα να έχουν απολύσει ήδη επτά χιλιάδες άτομα. Ακόμη και το αποθετήριο απολύει και το κερδοφόρο αποθετήριο των 40 δισεκατομμυρίων δραχμών έγινε ζημιόγONO.

Κύριε Υπουργέ, εξακολουθούν και παίζονται παιχνίδια στο χρηματιστήριο όπως και στο παρελθόν. Ο ελεγκτικός σας μηχανισμός δεν είναι επαρκής. Αγοράζονται μετοχές στα χαμηλά και όταν γίνονται ανακινήσεις μετοχοποιήσεων των κρατικών επιχειρήσεων, πωλούνται σε μεγάλες ποσότητες οι μετοχές τους με αποτέλεσμα να πέφτουν οι μετοχές αυτές και να πέφτει και το χρηματιστήριο. Έτσι αγοράζουν ξανά στα χαμηλά και εισπράττουν μερικοί σε βάρος των πολλών. Για άλλη μια φορά γίνεται μετατόπιση και αναδιανομή πλούτου στην Ελλάδα.

Κύριε Υπουργέ, μην αφήσετε να συνεχισθεί αυτό. Είπατε ότι θα βάλετε κάποια ελεγκτική αρχή. Γιατί την ξεχάσατε;

Πάλι θα πρέπει να χάσουν οι Έλληνες τα χρήματα που τους έμειναν; Δεν αρκεί ότι φαγώθηκαν τα χρήματα μιας ολόκληρης γενιάς, όλων των Ελλήνων; Πρέπει να συνεχιστεί αυτό το παιχνίδι.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύουμε ότι, αν θέλουμε να φύγουμε από το αδιέξοδο, που βρίσκεται η χώρα μας σήμερα, πρέπει να δημιουργήσετε θετικό οικονομικό κλίμα και να φύγετε από το παρόν μείγμα και μοντέλο της οικονομικής σας πολιτικής. Κοιτάξτε στο χρονικό διάστημα που σας μένει να δημιουργήσετε ένα καινούριο φορολογικό σύστημα, να φέρετε ένα καινούριο αναπτυξιακό νόμο, να καταργήσετε τα αντικίνητρα και τις γραφειοκρατίες, αν θέλετε να προσφέρετε κάτι στον τόπο. Αλλιώς θα αφήσετε κακή ιστορία και θα την πληρώσουν τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κοσσυβάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού του 2003 γίνεται φέτος σε μια περίοδο ιστορική για την Ελλάδα και τον Ελληνισμό. Η Κύπρος είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο εσωτερικό τη χρονιά που πέρασε επετεύχθη εξάρθρωση της τρομοκρατίας, ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της περιόδου της Μεταπολίτευσης με τεράστιες συνέπειες για την εικόνα της χώρας μας, το κύρος της και τη διαπραγματευτική της θέση

στη διεθνή κοινότητα.

Η Ελλάδα σήμερα είναι ο ισχυρότερος παράγων σταθερότητας, ειρήνης και συνεργασίας στην περιοχή της Βαλκανικής και της Νοτιανατολικής Ευρώπης, διασφαλίζοντας με οργανωμένη και συστηματική προσπάθεια την ισχυρή συμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα θέματα της εξωτερικής πολιτικής. Παράλληλα, έχουμε πρωταγωνιστικό ρόλο στην εδραίωση της ειρήνης και στην προώθηση της ανασυγκρότησης των γειτόνων της Βαλκανικής Χερσονήσου στον ευρωπαϊκό τους προσανατολισμό και βηματισμό. Είναι –θεωρώ– μείζον θέμα για τη χώρα μας για πολιτικούς και οικονομικούς λόγους, γιατί αποτελούν το φυσικό οικονομικό μας περιβάλλον με τεράστιες δυνατότητες και προοπτικές για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και την ευημερία του ελληνικού λαού.

Η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού απαιτεί απ' όλους μας υπεύθυνη, σοβαρή και ειλικρινή στάση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, τις πολιτικές επιτυχίες που γίνονται και τις πολιτικές που υπάρχουν. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση κυνηγά την εξουσία σαν θήραμα και σα λάφυρο επί σειρά ετών, βεβαίως, καταστροφολογώντας και κατασκευάζοντας τη δική της εικονική πραγματικότητα, ασκώντας ανέξοδη κριτική για τις θεομηνίες, για τους σεισμούς, για τις πλημμύρες και τις καταστροφές και αγνοώντας το τεράστιο έργο που γίνεται τις τελευταίες δεκαετίες για τη θωράκιση της χώρας με σύγχρονες υποδομές ευρωπαϊκού επιπέδου. Αυτή η τακτική είναι αδιέξοδη και σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να συγκινήσει τους πολίτες ούτε, βεβαίως, θα οδηγήσει στον επιδιωκόμενο στόχο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Είναι χαρακτηριστική η ευκολία με την οποία η Νέα Δημοκρατία το τελευταίο διάστημα έγινε οπισθοφυλακή των συμφερόντων του τέως μονάρχη ενάντια στη βούληση της συντηρητικής πλειοψηφίας του λαού μας και, ασφαλώς, ενάντια στα συμφέροντα της χώρας.

Κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται για τη χώρα από επιτυχίες, προοπτικές, έργο αλλά και προβλήματα απαιτεί απ' όλους μας υπεύθυνες θέσεις και απαντήσεις για το μέλλον.

Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε νομίζω ότι δίνει την προοπτική για τη σταθερή πορεία της οικονομίας, την ουσιαστική σύγκλιση με τις χώρες της Ευρώπης, την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Οι ρυθμοί ανάπτυξης της οικονομίας μας σ' ένα παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από αστάθεια και ύφεση είναι οι υψηλότεροι στην Ευρώπη. Η σταθερή πορεία της οικονομίας –χαμηλά επιτόκια, χαμηλός πληθωρισμός, αύξηση επενδύσεων, στήριξη των εισοδημάτων– δημιουργούν στη χώρα ένα νέο οικονομικό περιβάλλον που δεν έχει καμία σχέση με το πολύ πρόσφατο παρελθόν.

Ο αναδιανεμητικός και κοινωνικός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού είναι υπαρκτός και ισχυρός με πολύ συγκεκριμένες πολιτικές: Αύξηση των πόρων για τη στήριξη του συστήματος ασφάλισης. Ενίσχυση των χαμηλοσυνταξιούχων. Αύξηση αφορολογήτων ορίων. Αυξήσεις δαπανών στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην κοινωνική πρόνοια.

Το έτος 2002 ήταν το έτος με τους περισσότερους διορισμούς εκπαιδευτικών στο σύστημα της δημόσιας εκπαίδευσης. Έγιναν περίπου είκοσι χιλιάδες διορισμοί.

Ήταν η πρώτη χρονιά που άνοιξαν το Σεπτέμβριο τα σχολεία χωρίς προβλήματα σε εκπαιδευτικούς και βιβλία. Ήταν η χρονιά που αναπτύχθηκαν εκατοντάδες ολοήμερα νηπιαγωγεία και δημοτικά σε όλη τη χώρα, ανακουφίζοντας τα προβλήματα εργαζόμενων γονέων.

Ήταν χρονιά σταθμός για την ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας σε όλη την χώρα, με ουσιαστική προώθηση της στελέχωσης, ανάπτυξη νέων νοσοκομείων, νέων μονάδων και νέων τμημάτων σε όλη την χώρα, παράλληλα βέβαια με την αναδιάρθρωση των συστημάτων διοίκησης και την προώθηση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης.

Ήταν η χρονιά που προωθήθηκαν νέοι πρωτοπόροι θεσμοί και μηχανισμοί προστασίας, όπως για παράδειγμα το πρόγραμμα βοήθειας στο σπίτι, το οποίο υλοποιούν σήμερα εκατοντά-

δες δήμοι σε όλη τη χώρα, προσφέροντας σύγχρονες υπηρεσίες σε χρόνια πάσχοντες, υπερήλικες, ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, σε δυσπρόσιτες περιοχές.

Όλα αυτά βεβαίως δεν σημαίνουν ότι λύθηκαν όλα τα προβλήματα. Έχουμε ακόμη δρόμο. Θα τον περπατήσουμε και την επόμενη χρονιά και με νέα λαϊκή εντολή. Σημαίνουν, όμως, ότι είμαστε σε μία πορεία οικοδόμησης με πολιτική και σχέδιο, με πόρους που προέρχονται από αναπτυξιακά πλεονάσματα –και όχι ανακυκλώνοντας ελλείμματα– ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους με δομές που ανταποκρίνονται στις ανάγκες των πολιτών. Νομίζω ότι όλα αυτά αποτελούν τον πυρήνα του θέματος που συζητάμε συχνά τελευταία, τον πυρήνα της καθημερινότητας του πολίτη.

Υπάρχουν βεβαίως προβλήματα και καθυστερήσεις. Το 2003 είναι το κρίσιμο έτος για την απογείωση της αναπτυξιακής διαδικασίας, με προτεραιότητα –θεωρώ– τη μάχη της περιφερειακής ανάπτυξης και της περιφερειακής σύγκλισης. Είναι το μεγάλο στοίχημα για τη χώρα και την Κυβέρνηση. Η μέχρι σήμερα πορεία αξιοποίησης και απορρόφησης των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ικανοποιητική, όμως, το 2003 μπορεί και πρέπει να είναι έτος απογείωσης, ειδικά στην περιφέρεια, που διαθέτει αναξιοποίητους φυσικούς και ανθρώπινους πόρους, των οποίων η ενεργοποίηση μπορεί να εγγυηθεί υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, που θα οδηγήσουν στην πραγματική σύγκλιση με τις οικονομίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι μόνο ο κίνδυνος απώλειας πόρων, κύριε Υπουργέ, είναι και ο ανταγωνισμός με το χρόνο στα πλαίσια της τετραετίας που διανύουμε.

Βασικό εργαλείο αποτελούν και οι θεσμοί της περιφέρειας και κυρίως η αυτοδιοίκηση των δύο βαθμών, που έχει όλες τις δυνατότητες να συντονίζει την ενεργοποίηση των παραγωγικών δυνάμεων του κάθε νομού και του κάθε δήμου για την τοπική οικονομική ανάπτυξη και την οικονομική ανασυγκρότηση.

Γίνεται τελευταία πολύς λόγος για τα προβλήματα της υπαίθρου και του αγροτικού χώρου. Με συστηματική προσπάθεια και μεγάλη υποκρισία τα μεγάλα αυτά προβλήματα περιορίζονται είτε στο λάδι είτε στο βαμβάκι, στους κοινοτικούς κανονισμούς και τις κοινοτικές ενισχύσεις. Σοβαρά θέματα βεβαίως, που απασχολούν εκατοντάδες χιλιάδες αγρότες σε όλη τη χώρα, αλλά όχι ο πυρήνας του αγροτικού ζητήματος της χώρας.

Το μέλλον της υπαίθρου και της αγροτικής οικονομίας απαιτεί ολοκληρωμένες πολιτικές ανάπτυξης. Την χρονιά που πέρασε προέκυψαν πρωτόγνωρες φυσικές καταστροφές. Με μεγάλη και πρωτοφανή –για τα δεδομένα της χώρας– αποτελεσματικότητα και μεγάλο όγκο πόρων, η Κυβέρνηση προχώρησε και προχωράει στη αποζημίωση των αγροτών και στη διασφάλιση των εισοδημάτων τους.

Το μέλλον της υπαίθρου θα κριθεί από την προώθηση μεγάλων υποδομών σε αρδευτικά και εγγειοβελτιωτικά έργα, στη μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Οι ολοκληρωμένες παρεμβάσεις για την ανάπτυξη του αγροτικού χώρου, που εξελίσσονται μέσα στο 2003, η παράλληλη ανάπτυξη του αγροτουρισμού σε περιοχές με σχετικά πλεονεκτήματα, η ανανέωση του αγροτικού πληθυσμού, ο εκσυγχρονισμός των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, τα δίκτυα κοινωνικής προστασίας, η εξυγίανση των συνεταιριστικών επιχειρήσεων και συνεταιριστικών οργανώσεων, η οργάνωση των αγορών, τα δίκτυα εμπορίας, η ρύθμιση χρεών των αγροτών είναι οι πολιτικές που απαντάνε στα προβλήματα του αγροτικού χώρου, που απαντάνε στις προοπτικές ανάπτυξης και στις σύγχρονες ανάγκες των αγροτών μας, με τους οποίους το Κόμμα μας έχει ακατάλυτους δεσμούς και των οποίων τις προσδοκίες θα εξακολουθεί να εκπράττει και στο μέλλον.

Κύριοι συνάδελφοι, οι αγρότες της χώρας, οι εργαζόμενοι, η πλειοψηφία του δημοκρατικού κόσμου της πατρίδας μας απαιτεί από μας –κυρίως από εμάς, την προοδευτική παράταξη– να οριοθετήσουμε με επίκαιρους και διακριτούς όρους τις ισορροπίες ανάμεσα στην πολιτική και την οικονομία, σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας και της αγοράς.

Και νομίζω ότι με τις πολιτικές που θα εφαρμοστούν στα

πλαίσια υλοποίησης αυτού του προϋπολογισμού και με τη γενικότερη πολιτική του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης, τις προσδοκίες των Ελλήνων πολιτών θα τις δικαιώσουμε. Γι' αυτό υπερψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λιάσκος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας το συνάδελφο κ. Βούγια προηγούμενα να λέει ότι στο επίπεδο των κοινωνικών παροχών έχετε βάλει τον πήχυ ψηλά και ότι, εν πάση περιπτώσει, κυνηγάτε το στόχο, κατάλαβα τι σημαίνει σοσιαλισμός, αλλά ΠΑΣΟΚ. Είναι κάτι σαν την ελπίδα, σαν το άπιαστο όνειρο που το κυνηγάς συνέχεια και δεν το φθάνεις ποτέ. Αυτό πουλάτε στον ελληνικό λαό. Είκοσι και πλέον τώρα χρόνια του πουλάτε ελπίδα, περιφέρετε τα οράματά σας, αλλά για αποτελέσματα θα μιλήσουμε κάποια στιγμή; Γιατί όταν θέλετε να μιλήσετε για αποτελέσματα και να κάνετε συγκρίσεις –το έκανε προχθές και ο Πρωθυπουργός σας– τότε συγκρίνετε τη σημερινή εποχή με την εποχή του Θεοδωράκη Κολοκοτρώνη, του Καραϊσκάκη, του Καποδίστρια, για να δείξετε ότι υφίσταται έργο. Και βέβαια, να πω εδώ ότι με τη σφραγίδα και τη βούλα της EUROSTAT και του Ελεγκτικού Συνεδρίου ο Προϋπολογισμός σας είναι πλασματικός και ψευδεπίγραφος. Αυτό το γνωρίζει ολόκληρος ο ελληνικός λαός. Εσείς κάνετε πως δεν το καταλαβαίνετε. Οι «πλεονασματικοί» σας προϋπολογισμοί κατέρρευσαν, ο βασιλιάς είναι γυμνός. Και βέβαια η ελληνική κοινωνία γνωρίζει πολύ καλά ότι ούτε η ανάπτυξη προωθείται, ούτε ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα και αν θέλετε είναι κοινωνικά εντελώς ανάληγτος. Δυστυχώς, δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα της ανεργίας, της ακρίβειας και της φτώχειας.

Είπε προχθές ο κ. Σημίτης στη συνέντευξη ανταποκριτών ξένου τύπου ότι δεν ζει σε άλλο πλανήτη. Περιγράφοντας, όμως, τον τόπο που κυβερνά, περιγράφει μία άλλη χώρα, μια χώρα παράδεισο, για την οποία μας ρωτάει και ο περιπετρός της γειτονιάς μας που βρίσκεται για να πάει να ζήσει κι εκείνος. Και ξέρετε κάτι; Έχετε πείσει τον εαυτό σας ότι το κουκούλι που ζείτε είναι ο κόσμος. Επειδή εσείς είστε ευχαριστημένοι, θεωρείτε ότι το ίδιο ισχύει και για την ελληνική κοινωνία. Η αλήθεια, όμως, είναι άλλη. Πού είναι η καταπληκτική σύνταξη των 152.000 δραχμών που υποσχέθηκε ο Πρωθυπουργός; Πού είναι τα μέτρα για τους πολύτεκνους που, αν θέλετε, το δημογραφικό αποτελεί βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας μας; Πού είναι τα μέτρα για τον αγρότη, για τον μικρομεσαίο που φορολογείται άγρια με τις συνάψεις και τα λοιπά φορολογικά σας μέτρα και έχει γίνει το υποζύγιο, που σηκώνει το βάρος του κομματικού σας στρατού; Αυτή η ραχοκοκαλιά της ελληνικής κοινωνίας δεν σας αντέχει πλέον. Αν βγείτε στην αγορά, θα το διαπιστώσετε.

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από το ΠΑΣΟΚ): Εκεί είμαστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Μια και είπατε ότι εκεί είστε, δεν το πιστεύα όταν μου είπαν ότι φορολογείτε τα σκυλιά και τις γάτες, γιατί δεν το είχα ακούσει. Πολύ σωστά είπατε προηγούμενα κάποιος συνάδελφος στην Αίθουσα πως ό,τι κινείται θα φορολογείται πλέον απ' αυτήν την Κυβέρνηση.

Και επειδή μιλήσαμε για ανεργία, θέλω να πω δύο λόγια για την πατρίδα μου, την Εύβοια και την ανεργία που τη μαστίζει. Το 1981, όταν ρίχνατε την «επάρατο» Δεξιά, εμείς στην πατρίδα μου κάναμε εισαγωγή εργαζομένων. Σήμερα, αφού ερημώθηκαν ολόκληρες περιοχές –γιατί ακούστηκε πριν ότι μειώνεται η ανεργία– και αφού βρέθηκε στην πιο απελπιστική κατάσταση που μπορεί να βρεθεί ο συμπολίτης από την Εύβοια, περιμένοντας την απεγκλώβισή του από την ανεργία και την αποβιομηχάνιση, ακούει τον Πρωθυπουργό της χώρας να εξαγγέλλει αορίστως έργα υποδομής, τα οποία ουδέποτε γίνονται. Κι επειδή άκουσα τον καλό μου συνάδελφο προηγούμενα να ζητά να αρθούν τα εμπόδια για να υλοποιηθούν οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Η Πάτρα...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Για την Εύβοια, κύριε Υπουργέ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Ο κ. Χριστοδουλάκης είπε ότι θα δημοπρατηθεί το έργο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Σας άκουσα προσεκτικά, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, ο κ. Σημίτης έρχεται στην παραλία της Χαλκίδας κάθε προεκλογικό αγώνα και εξαγγέλλει ένα κατεβατό έργα.

Πρέπει να ξέρετε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ότι το μοναδικό εμπόδιο για να γίνουν αυτά τα έργα είναι ο ίδιος ο κακός εαυτός του κ. Σημίτη, ο οποίος τα εξαγγέλλει και μετά τα ξεχνάει. Και να σας πω ότι το έργο σας, το οποίο έργο υπάρχει, είναι αυτό που το παρασέρνει η πρώτη βροχούλα, την οποία εσείς - ως λεξιπλάστες που είστε - την ονομάζετε «ακραία καιρικά φαινόμενα».

Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα έβρεχε και χιόνιζε και παλιότερα. Δεν υπάρχει βροχή και χιόνι μόνο σήμερα. Η απορροφητικότητα είναι μηδενική. Οι εισαγωγές είναι τριπλάσιες από τις εξαγωγές. Η διαφθορά βασιλεύει. Το κράτος είναι ένα γραφειοκρατικό τέρας, που για να λειτουργήσει η μηχανή του χρειάζεται μόνιμα λάδωμα. Ο παραγωγικός ιστός της χώρας μας κατέρρευσε. Τα παντώκρια εξόντωσαν οποιαδήποτε δραστηριότητα του Έλληνα πολίτη.

Ο τουρισμός έχει αφεθεί στην τύχη του και βουλιάζει, παρ' ότι είναι ο πλέον δυναμικός κλάδος της οικονομίας μας. Αν συγκρίνουμε διαχρονικά τον τουρισμό με τους άλλους κλάδους της οικονομίας, θα διαπιστώσουμε ότι ενώ όλοι οι άλλοι φθίνουν ή έχουν σταθεροποιηθεί, ο κλάδος αυτός έχει τεράστια συνεισφορά στο ΑΕΠ, παρά το καθολικό έλλειμμα κυβερνητικής πολιτικής και στρατηγικού πλάνου.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι οι μεγάλες προοπτικές με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που παρουσιάζει ο τουρισμός σε σχέση με τις ανταγωνίστριες χώρες, τα οποία δυστυχώς δεν αξιοποιούνται, με αποτέλεσμα τη σημερινή πρωτοφανή κρίση και τη μείωση των αφίξεων για πρώτη φορά.

Εξαιτίας της κυβερνητικής αδιαφορίας έχουμε συνεχή πτώση της ποιότητας και της ανταγωνιστικότητας του τουριστικού προϊόντος, έχουμε την απουσία της οργάνωσης και της ανάδειξης των ειδικών και των εναλλακτικών μορφών τουρισμού, τη μείωση του χρόνου της τουριστικής εκμετάλλευσης με έντονη εποχικότητα, την αδυναμία διείσδυσης του προϊόντος σε νέες αγορές και βέβαια τη διαρκή υποχώρησή του στις ήδη υπάρχουσες.

Επιπλέον, η αξιοποίηση της τεράστιας περιουσίας του ΕΟΤ εξελίσσεται σε πρόχειρο ξεπούλημα από την ΕΤΑ, με στόχο την κάλυψη ελλειμμάτων -με τα προμέτοχα, τα προέσοδα- και βέβαια θολές και αδιαφανείς διαδικασίες, που έχουν οδηγήσει σε επεμβάσεις εισαγγελών, όπως το καζίνο της Πάρνηθας και στις πλαζ, που καταρρακώνουν το κύρος της χώρας μας.

Η συμμετοχή του ελληνικού τουρισμού είναι πολύ μικρή για τις δυνατότητες της χώρας. Ο Προϋπολογισμός του 2003 σε σύγκριση με του 2002 είναι αυξημένος περίπου 11%, ποσοστό που δεν θεωρείται ικανό να καλύψει αξιόλογο επενδυτικό πρόβλημα. Για να εκτιμηθεί η συνεισφορά του, αναφέρω ότι στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, το εμπορικό ισοζύγιο συγκριτικά με το 2001, αλλά και με τα προηγούμενα έτη, παρουσιάζει συνεχώς διευρυμένο έλλειμμα, το οποίο καλύπτεται από το ισοζύγιο υπηρεσιών που είναι αυξημένο κατά 49% από τις υπηρεσίες του τουρισμού. Αυτό και μόνο δείχνει τη συνεισφορά του.

Από την άλλη μεριά, ενώ γίνεται περιγραφή στην εισηγητική έκθεση για την ανάπτυξη και τη σύγκλιση σε διάσπαρτες θέσεις -ενώ θα έπρεπε να είναι ξεχωριστό κεφάλαιο- δεν δίνεται η σημασία που του πρέπει για τη σύγκλιση.

Κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι ταυτισμένη με τα φαινόμενα της διαφθοράς και της διαπλοκής και η ανεπάρκειά της φωτογραφίζεται στην καθημερινότητα του Έλληνα πολίτη. Μία μόνο ενέργεια έχετε να κάνετε: Να φύγετε όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αθανασιάδης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό στη Βουλή παρέχει την ετήσια πολιτική ευκαιρία για μία συνολική

αποτίμηση της οικονομίας, δίνει ταυτόχρονα και την ετήσια αφορμή στην Αξιωματική Αντιπολίτευση για ένα ξέσπασμα μηδενικής κριτικής, ένα μηδενισμό των πάντων, ωσάν να μην γίνεται τίποτα σε αυτήν τη χώρα, ωσάν να είμαστε μία χώρα που παραπαίει.

Κάθε χρόνο βέβαια τέτοια εποχή η Νέα Δημοκρατία έχει τα ίδια επιχειρήματα, την ίδια χαρακτηριστική απουσία εφαρμόσιμων προτάσεων και βέβαια, τις ίδιες μίζερες προβλέψεις -προβλέψεις που ποτέ ευτυχώς δεν επαληθεύονται- για μια χώρα που δήθεν παραπαίει, για μια οικονομία που εμφανίζει τραγική εικόνα και για έναν Προϋπολογισμό που εμφανίζει και εξαφανίζει κρυφούς λογαριασμούς. Και όλα αυτά τα λέει βέβαια η Νέα Δημοκρατία, για να αποσπάσει την προσοχή από τη μεγάλη επιτυχία της εξωτερικής πολιτικής στην Κοπεγχάγη και όχι μόνον.

Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι: Ο Προϋπολογισμός του 2003 είναι ένας ακόμα Προϋπολογισμός δημοσιονομικής προσαρμογής. Αν η ταξινόμηση των δημοσιονομικών δεδομένων γύρω από ένα κοινό πρότυπο, σε συμφωνία πάντα βέβαια με την EUROSTAT, ερμηνεύεται από κάποιους στην Αντιπολίτευση με όρους εξαπάτησης, τότε απλά αποδεικνύουν ότι είτε δεν γνωρίζουν βασικά πράγματα είτε ότι προσποιούνται ότι δεν τα γνωρίζουν. Μερικά πράγματα βέβαια δυστυχώς δεν αλλάζουν. Κάποια άλλα πάλι ευτυχώς αλλάζουν. Και αυτό που έχει αλλάξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δραστικά προς το καλύτερο είναι η ελληνική οικονομία και η αναπτυξιακή της προοπτική.

Τα τελευταία έξι χρόνια συντελέστηκε ένα μικρό θαύμα στην οικονομία. Στο διάστημα αυτό, με σωστή δημοσιονομική πολιτική και με τη συνδρομή και των προϋπολογισμών αυτής της Κυβέρνησης, η χώρα πήρε το τρένο της ανάπτυξης και σε αυτές τις προοπτικές της θα ήθελα να αναφερθώ κυρίως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία της Κομισιόν δείχνουν μια σαφή πορεία σύγκλισης, που βασίζεται σε πρωτόγνωρους για την Ελλάδα ρυθμούς ανάπτυξης. Και θα αναφέρω τα εξής: Το 2001 η Ελλάδα ήταν η δεύτερη ταχύτερα αναπτυσσόμενη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το 2002 ήταν η πρώτη. Το 2003 θα έπεται μόνο της Ιρλανδίας σε ρυθμούς ανάπτυξης.

Θα ήθελα πραγματικά να γνωρίζω αν μία τέτοια τροχιά θα μπορούσε ποτέ να είναι αποτέλεσμα μιας αλυσίδας φαύλων προϋπολογισμών, για να θυμηθώ έναν από τους πιο πρόσφατους ισχυρισμούς της Αντιπολίτευσης. Η απάντηση είναι «όχι». Χρειάζονται προϋπολογισμοί με αναπτυξιακή δυναμική, για να εξελιχθεί ένα τέτοιο σενάριο.

Ο Προϋπολογισμός για το 2003 είναι ισορροπημένος και ρεαλιστικός και εξασφαλίζει τη συνέχιση της αναπτυξιακής πορείας της χώρας, διατηρώντας τις κοινωνικές ευαισθησίες για τα οικονομικά ασθενέστερα στρώματα. Είναι ένας Προϋπολογισμός που πριμοδοτεί την ανάπτυξη και έμμεσα, μειώνοντας το φορολογικό βάρος στην οικονομία γενικότερα και στους μισθοσυντηρητικούς ειδικότερα. Και το κάνει αυτό σ' ένα έντονα υφεσιακό περιβάλλον και ας μη φοβόμαστε τις λέξεις.

Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού προκύπτει από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, τις παρεμβάσεις του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, τις προτεραιότητές του για την περιφερειακή πολιτική, τα προγράμματα για την ανάπτυξη της υπαίθρου και για την ενίσχυση του κορμού της ελληνικής οικονομίας, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ο βασικός μοχλός ανάπτυξης της οικονομίας, σημειώνει αύξηση κατά 13% αντανάκλασης τη δημιουργία σύγχρονων υποδομών που αναπροσανατολίζουν την ανάπτυξη. Αντιπροσωπεύει πιστώσεις 8,9 δισεκατομμύρια ευρώ για κοινωνικά δίκτυα σε στεριά, αέρα, θάλασσα, περιφερειακά και νομαρχιακά έργα, ολυμπιακά έργα, επενδύσεις σε εκπαίδευση και κατάρτιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο στοίχημα για την Κυβέρνηση είναι η περιφερειακή ανάπτυξη. Εκεί μετατοπίζεται το κέντρο βάρους στην ενιαία Ευρώπη. Είναι, λοιπόν, ανάγκη να τις ενισχύσουμε και να τις κάνουμε αυτόρκες φορείς ανάπτυξης. Και ο Προϋπολογισμός μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπει εντατικοποίηση δημιουργίας υποδομών σε όλες τις ελληνικές επαρχίες. Για το 2003 το 18,4% του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ή, πιο απλά, 1,65

δισεκατομμύρια ευρώ θα πάει σε περιφερειακά προγράμματα και νομαρχιακά έργα ανάπτυξης.

Για να μιλήσω για το νομό μου σ' αυτό το ζήτημα έχουν γίνει πολλά όπως η Εγνατία οδός η οποία βγάζει το Νομό Κοζάνης και την περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας από την απομόνωση. Έχουν ξεκινήσει και ολοκληρώνονται οι κάθετοι άξονες και βέβαια αξίζει τον κόπο να επισκεφθεί κανείς το κομμάτι του δρόμου από τη Βέροια μέχρι το Πολύμηλο για να δει ότι εκεί συντελείται ένα έργο που όμοιο του δεν έχει γίνει στην Ευρώπη. Γίνονται τα φράγματα που αρδεύουν ποιοτικές γεωργικές καλλιέργειες διότι εκεί οδηγούμεθα. Μένουν, όμως, να γίνουν ακόμη περισσότερα.

Ως Βουλευτής περιφέρειας ψάχνω πάντοτε να δω τι φέρνει ο Προϋπολογισμός και η πολιτική της Κυβέρνησης στην περιφέρειά μου και δεν παραitoίμαι του δικαίωματος να ασκήσω αυστηρή κριτική στην ίδια την Κυβέρνηση του Κόμματός μου, αν χρειαστεί. Είναι πολύ ενθαρρυντικό ότι ο Προϋπολογισμός - το τόνισε αυτό ήδη και ο Υπουργός κ.Χριστοδουλάκης- μεταξύ των στόχων που θέτει είναι η ενίσχυση του αγροτικού εισοδήματος και παραγωγής αλλά και η περιφερειακή σύγκλιση. Είναι ανάγκη να κτυπήσουμε τις κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες όπου υπάρχουν.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 θα εκτελεστεί μ' ένα νέο φορολογικό σύστημα, ένα σύστημα με φόρο μειωμένο πάνω από το 1/3 για οικογένειες με ετήσιο εισόδημα μέχρι 30 χιλιάδες ευρώ και ελάφρυνση πάνω από 500 εκατομμύρια ευρώ για μισθωτούς και συνταξιούχους. Με τις νέες φορολογικές ελαφρύνσεις ένας στους δύο φορολογούμενους δεν θα πληρώνει φόρο. Η ανάπτυξη ενισχύεται λοιπόν άμεσα με τη μείωση της επιβάρυνσης, τη διευκόλυνση των επιχειρήσεων και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας την απλοποίηση του φορολογικού τοπίου αλλά και έμμεσα αφού η σχετική ελάφρυνση του φορολογικού βάρους στο σύνολο της οικονομίας θα τονώσει τη ζήτηση.

Όσοτο δεν μπορούμε να μιλάμε για συνολική ανάπτυξη στην οικονομία αν δεν συμπεριλάβουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτές αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας. Τα 2/3 των νέων θέσεων εργασίας δημιουργούνται στη μικρομεσαία επιχείρηση. Αυτές θα εισπράξουν 530 εκατομμύρια ευρώ από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η συμμετοχή των τραπεζών στη διαδικασία ενισχύσεων θα απλοποιήσει σημαντικά τις διαδικασίες. Πάνω απ' όλα, όμως, οι νέοι και μικροί επιχειρηματίες πρέπει να βρουν το όραμα για κάποιο στόχο και την όρεξη για σκληρή δουλειά. Τους προτείνω, λοιπόν, σαν ένας άνθρωπος της εφάρμοστης οικονομίας να ενημερωθούν, να δουν τι γίνεται στον ανταγωνισμό και να δικτυωθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και επειδή πολύς λόγος γίνεται για τη μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες εποχή και την παύση της ανάπτυξης -το άκουσα σε αυτήν την Αίθουσα από συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας- θα ήθελα να πω ότι είναι στο χέρι μας να ετοιμαστούμε τώρα για τις προκλήσεις και να αξιοποιήσουμε τα χαρακτηριστικά και τα πλεονεκτήματα που θα έχει η ελληνική οικονομία τη δεδομένη στιγμή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο τουρισμός -τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- θα αναβαπτιστεί από την Ολυμπιάδα και θα κάνει μια καινούργια αρχή. Η σωρευτική αύξηση των επενδύσεων των τελευταίων χρόνων έχει μεταμορφώσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Αθανασιάδη, σας παρακαλώ...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. ...το παραγωγικό και αναπτυξιακό δυναμικό της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής):δεν μπορώ να σας δώσω άλλο χρόνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Με απλά λόγια η Ελλάδα του 2004 θα είναι σε θέση να γεννάει μια καλύτερη γκάμα αγαθών και επιχειρήσεων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Αθανασιάδη, σας παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι, θα αναφερθώ σ' αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός κλείνοντας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Αθανασιάδη!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Ταλιαδούρος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία βρίσκεται σήμερα σε ένα πραγματικά οριακό σημείο. Η διεθνής της ανταγωνιστικότητα επιδεινώνεται διαρκώς. Η συγκριτική της θέση σε σχέση προς τους εταίρους της στην Ευρωπαϊκή Ένωση αντί να βελτιώνεται χειροτερεύει. Σύμφωνα με την ετήσια παγκόσμια έκθεση ανταγωνιστικότητας του 2002 του institute for management development η Ελλάδα κατατάσσεται στην 36^η θέση από άποψη ανταγωνιστικότητας μεταξύ των σαράντα εννέα χωρών που αξιολογούνται σε αυτήν, όταν πριν από λίγα χρόνια είχε την 30^η. Σύμφωνα με τα στοιχεία της EUROSTAT οι ελληνικές εξαγωγές κατά 24% το 2001 σηματοδοτώντας τον περιορισμό της συμμετοχής των εξαγωγών στη διαμόρφωση του ΑΕΠ μόλις στο 8%.

Εξίσου, όμως, αρνητική εικονογραφείται η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας σε σύγκριση με τις οικονομίες των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα είναι η χώρα με το δεύτερο μεγαλύτερο δείκτη ανεργίας. Η χώρα με τις μεγαλύτερες κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες. Η χώρα με το χαμηλότερο δείκτη παραγωγικότητας, αλλά και η χώρα που βρίσκεται μεταξύ εκείνων των κρατών με το υψηλότερο δημόσιο χρέος, τον υψηλότερο ρυθμό αύξησης του πληθωρισμού και τη μεγαλύτερη απόκλιση του κατά κεφαλή εισοδήματος των πολιτών της σε σχέση με το μέσο όρο των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτή είναι, κύριοι συνάδελφοι, η σκληρή πραγματικότητα στην Ελλάδα του 2002 και όχι κάποια εν πολλοίς παραποιημένα νούμερα. Με δεδομένες αυτές τις διαπιστώσεις η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό θα μπορούσε να αποτελέσει μια πολύ καλή ευκαιρία για να εξετάσουμε την ουσία του οικονομικού προβλήματος της χώρας, να προχωρήσουμε δηλαδή στην υιοθέτηση ενός νέου μείγματος οικονομικής πολιτικής, που να συνδυάζει από τη μια πλευρά την απελευθέρωση των αγορών και την πραγματοποίηση των αναγκών διαρθρωτικών και από την άλλη την ενσωμάτωση πολιτικών ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής και της εμπέδωσης της κοινωνικής αλληλεγγύης, για να δοθεί μια νέα αναπτυξιακή ώθηση στην ελληνική οικονομία.

Όμως, δυστυχώς, τα περιθώρια για μια τέτοια συζήτηση τα αποκλείουν και οι ίδιες οι κυβερνητικές επιλογές, όπως αυτές αποτυπώνονται στον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό, επιλογές που είναι αναντίστοιχες προς τις αναπτυξιακές απαιτήσεις της χώρας και κυρίως προς τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες της. Γιατί σε τελευταία ανάλυση αυτό που έχει σημασία δεν είναι ποιος επικαλείται φραστικά την κοινωνική ευαισθησία, αλλά ποιος μπορεί να την εγγυηθεί πολιτικά.

Κύριοι συνάδελφοι, θα σταθώ σε δυο τομείς κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής, που όλοι συνομολογούμε λεκτικά τη σημασία τους για την προοπτική του τόπου, αλλά που δυστυχώς έμπρακτα η Κυβέρνηση μέσα από τις πρόνοιες αυτού του Προϋπολογισμού υποβαθμίζει και καταδικάζει σε στασιμότητα.

Ο πρώτος τομέας που θα ήθελα να σταθώ είναι ο τομέας της αγροτικής οικονομίας με την κοινή αποδεκτή και καθοριστική του σημασία για την ίδια την εθνική μας προοπτική. Γι' αυτόν, λοιπόν, τον καίριας σημασίας τομέα ο Προϋπολογισμός του Υπουργείου Γεωργίας για το 2003 προβλέπει συνολικές δαπάνες ύψους 798 εκατομμυρίων ευρώ, όταν -σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία- το πρώτο εννεάμηνο του 2002 πραγματοποιήθηκαν δαπάνες ύψους 782 εκατομμυρίων ευρώ.

Συνυπολογισμένου του πληθωρισμού προκύπτει ότι οι προβλεπόμενες δαπάνες για το 2003 υπολείπονται αυτών του πρώτου εννεαμήνου του 2002 κατά 15 εκατομμύρια ευρώ. Αλλά και για το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων για το 2003 προβλέπεται οι πόροι να είναι μειωμένοι. Είναι σε απόλυτα μεγέθη

μειωμένοι κατά 164 εκατομμύρια ευρώ έναντι όσων διατέθηκαν το πρώτο εννεάμηνο του 2002.

Αλήθεια, κύριοι συνάδελφοι, αυτοί οι πόροι αποτυπώνουν την προτεραιότητα που η Κυβέρνηση όφειλε να αποδίδει στην αγροτική μας οικονομία; Αποτυπώνουν την πραγματική της βούληση για την ενίσχυση του Έλληνα αγρότη και την αναβάθμιση της ελληνικής γεωργίας, ώστε να εκσυγχρονιστεί και να καταστεί διεθνώς ανταγωνιστική; Πιστεύει η Κυβέρνηση πως επαρκούν; Φοβούμαι, κύριοι Υπουργοί, πως αυταπατάτε και εμπαίζετε τους Έλληνες αγρότες μ' αυτές τις επιλογές σας!

Κύριοι συνάδελφοι, ο δεύτερος τομέας, που θα ήθελα να αναφερθώ για λίγο, είναι ο τομέας της παιδείας, τον οποίο επίσης η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί σε κάθε περίπτωση για εύκολες μεταληγορίες και δήθεν εκσυγχρονιστικές κορώνες. Όμως, δυστυχώς, η εφαρμοσμένη πολιτική της, όπως αποτυπώνεται σ' επιλογές του Προϋπολογισμού, είναι εντελώς αναντίστοιχη προς τις διακηρύξεις της.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι δαπάνες για την παιδεία ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι καθελωμένες. Το 1999 το ποσοστό ήταν 3,54%. Το 2001 ήταν 3,45% και μέχρι σήμερα παραμένει σ' αυτό το σημείο, όταν ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 5,5%.

Η καθήλωση αυτή των δαπανών δεν δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια ουσιαστική βελτίωση της δημόσιας εκπαίδευσης και αναίρεται έτσι στην πράξη η αρχή ότι όλοι οι νέοι πρέπει να έχουν ίσες ευκαιρίες προόδου και ίσους όρους εκπαίδευσης. Δεν εδραιώνεται έτσι κράτος δικαίου και πρόνοιας. Η κοινωνική δικαιοσύνη αναίρεται στην πράξη.

Ειδικότερα οι επιχορηγήσεις προς τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ δεν καλύπτουν τις αυξημένες ανάγκες των ιδρυμάτων που έχουν προκύψει κυρίως από την αύξηση του αριθμού των φοιτητών, χωρίς να προβλέπεται ουσιαστική αύξηση στις επιχορηγήσεις τους. Ομοίως δεν καλύπτουν τις αυξημένες ανάγκες για αγορά σύγχρονου τεχνολογικού εξοπλισμού και τις αυξημένες δαπάνες για πληρωμή προσωπικού. Το μέσο ολικό κόστος ανά φοιτητή βγαίνει μειούμενο αντί να αυξάνει. Η ίδια πτωτική πορεία συνεχίζεται για όλα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της πατρίδας μας.

Το ίδιο αρνητική διαγράφεται η κατάσταση και στον τομέα της στέγασης των πανεπιστημιακών τμημάτων. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του Τμήματος Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ένα μέρος στεγάζεται στη Σταδίου και ένα άλλο στην οδό Καλαμώτου. Άστεγο είναι το Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης του ίδιου πανεπιστημίου. Μετακινείται εδώ και εκεί.

Αλλά και στον τομέα της φοιτητικής μέριμνας δεν είναι λιγότερο αρνητικές οι επιπτώσεις από την υποχρηματοδότηση της παιδείας. Σήμερα υπάρχουν τριτοκοσμικές συνθήκες στις φοιτητικές εστίες και το ποσό για σίτιση ανέρχεται στις 640 δραχμές ανά φοιτητή. Τι τρώνε άραγε οι φοιτητές με αυτό το ποσό, κύριοι Υπουργοί;

Ομοίως υποχρηματοδοτούνται τα μεταπτυχιακά τμήματα που οφείλουν να αποτελέσουν πεδία αιχμής για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου και έχουν διαρκώς αυξανόμενη ζήτηση.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2003 είναι ένας Προϋπολογισμός αναντίστοιχος προς τις ανάγκες και τις απαιτήσεις της ελληνικής κοινωνίας. Είναι ένας Προϋπολογισμός μειωμένων προσδοκιών. Αποτελεί χρέος μας απέναντι στον ελληνικό λαό η καταψήφισή του. Αποτελεί χρέος σας απέναντι στους Έλληνες πολίτες ή να αλλάξετε πολιτική ή να παραμερίσετε. Φοβάμαι ότι είστε εμπόδιο για το μέλλον του τόπου μας. (Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Υγείας και Πρόνοιας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Δικαιοσύνης, Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης κατέθεσαν σχέδιο νόμου «Αναδιοργάνωση του Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας και άλλες διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο κ. Παναγιώτης Κρητικός έχει το λόγο, για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ : Κύριοι Βουλευτές, ο Προϋπολογισμός είναι η κορυφαία πράξη της Κυβέρνησης και η κορυφαία διαδικασία της Βουλής.

Κάθε χρόνο εδώ σε αυτήν την Αίθουσα παρακολουθώ από τη μια πλευρά την πορεία των τριών μάγων εποχούμενων επί καμήλας να προσκομίζουν σμύρνα, λίβανον και χρυσόν εις το νεογέννητο και από την άλλη ηρώδαιο διάθεση. Αντιπαρτιθέμενος στην ηρώδαιο διάθεση θα παρακολουθήσω πεζοπόρος τους μάγους, για να ασκήσω καλόπιστη κριτική στο χρόνο που μου προσφέρει ο Κανονισμός και βεβαίως η απόφαση της Βουλής, η οποία στασιάζει κατά πόσο μπορεί να τροποποιεί Κανονισμό.

Καταρχάς ο Προϋπολογισμός είναι ειλικρινής στα μεγέθη του. Θα τον περίμενα, όμως, τολμηρότερο στην κοινωνική του διάσταση, γενναιότερο στην αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων και ουσιαστικότερο στην αντιμετώπιση των μικρομεσαίων, των μισθοσυντήρητων, των ανέργων, των αγροτών. Δεν διακρίνεται από αυτήν τη μεγαλοψυχία. Έχει τις καινοτομίες του και τις προτιμήσεις του. Όμως, όχι στο βαθμό που πρέπει και στο βαθμό που οι ανάγκες απαιτούν. Η αντιστοίχιση των οικονομικών μεγεθών δεν είναι ανάλογη με τις ανάγκες της κοινωνίας μας, δεν είναι ανάλογη με τις ανάγκες του λαού μας. Και η αντιστοίχιση επίσης, σε γεωγραφικό επίπεδο των μεγεθών δεν είναι ανάλογη με τις ανάγκες των περιφερειών, όπως συμβαίνει να υπάρχουν πάρα πολλές περιφέρειες οι οποίες, ενώ υστερούν σε ανάπτυξη, έχουν μικρή μερίδα ανταπόκρισης από την πολιτεία.

Θα περίμενα το κοινωνικό κράτος να είναι περισσότερο αποτελεσματικό, περισσότερο πλήρες, περισσότερο ουσιαστικό. Το κοινωνικό κράτος, η κοινωνική πολιτική είναι σταθερό οικονομικό μέγεθος, το οποίο ούτε συρρικνώνεται ούτε φαλκιδεύεται. Αυτό το οικονομικό μέγεθος πρέπει να βρίσκεται σε αντιστοιχία με όλα τα άλλα οικονομικά μεγέθη και να λειτουργεί υπέρ της κοινωνικής ισορροπίας. Με το νου προωθεί την οικονομική ανάπτυξη και την αύξηση του εθνικού εισοδήματος και με την καρδιά προωθεί τη δίκαιη διανομή του.

Η φιλελεύθερη οικονομία - η οικονομία της αγοράς - όταν αφεθεί απόλυτα ασύδοτη, δεν μπορεί να είναι και να λειτουργεί υπέρ του κοινωνικού συνόλου και το εισόδημά της να κατανέμεται οικειοθελώς από τους ισχυρούς της οικονομικής εξουσίας υπέρ των ασθενεστερών τάξεων. Πρέπει να υπάρξουν κανόνες στην αγορά και στη λειτουργία της οικονομίας. Η οικονομική εξουσία, όταν γίνεται ανέλεγκτη, επικυριαρχεί και το οικονομικό κυριαρχεί πάνω στο κοινωνικό, το αυταρχικό πάνω στο δημοκρατικό και το ατομικό πάνω στο συλλογικό. Από εκεί μπορεί να εκπορευτεί ο κίνδυνος για τη δημοκρατία και τους θεσμούς.

Κύριοι Βουλευτές, δεν υπάρχει ο χρόνος για να αναπτύξω περισσότερο τις σκέψεις μου πάνω σ' αυτό το κοινωνικό μέγεθος και να μιλήσω για την ανάγκη μίας κοινωνικότερης πολιτικής. Θα επικεντρώσω το ενδιαφέρον μου σε ένα μείζον θέμα που για μένα είναι το υπ' αριθμόν ένα εθνικό πρόβλημα, το δημογραφικό. Βλέπω εδώ τα επιδόματα, τα οποία σε σχέση με την περσινή χρονιά δεν είναι στο ανάλογο επίπεδο, αλλά είναι ολίγον μικρότερα.

Όμως, η αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος, κύριε Υπουργέ, δεν είναι θέμα επιδοματικής πολιτικής, αλλά μακροπρόθεσμης άσκησης πολιτικής δημογραφικού ενδιαφέροντος, γιατί το πρόβλημα είναι τεράστιο. Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια έχουμε αύξηση των θανάτων και μείωση των γεννήσεων. Τούτο σημαίνει βαθμιαία μείωση του πληθυσμού. Για πρώτη φορά έχουμε πέσει και κάτω από το μέσο όρο των γεννήσεων στην Ελλάδα.

Θα έλεγα ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνο πληθυσμιακό ή κοινωνικό, αλλά είναι και οικονομικό. Πρέπει να αντιμετωπιστεί σε μακροπρόθεσμη βάση και θα περίμενα η δική μας Κυβέρνηση - για να μην πω ότι έπρεπε να το έχουν σκεφτεί όλες οι κυβερνήσεις από το 1950 και μετά - να έχει σκεφτεί την άσκηση δημογραφικής πολιτικής, με συγκεκριμένο κυβερνητικό φορέα.

Είναι ανάγκη να υπάρξει Υπουργείο δημογραφίας και πληθυσμιακής αποσυγκέντρωσης, μπορούμε να προσθέσουμε ακόμα και μετανάστευσης. Αυτό σημαίνει δικό του προϋπολογισμό ενισχυόμενο κάθε χρόνο και δικές του διοικητικές δομές αναπτυσσόμενες κάθε χρόνο. Αυτό σημαίνει πρόγραμμα δικό του, το οποίο θα επιμεληθεί κατά περιφέρειες και με κίνητρα. Έτσι θα αντιμετωπιστεί το δημογραφικό πρόβλημα. Με ειδικό πρόγραμμα θα μπορούσε να αντιμετωπίσει το δημογραφικό πρόβλημα π.χ. στην Ήπειρο, με άλλα προγράμματα διαφορετικά στα νησιά, με άλλα προγράμματα σε άλλες παραμεθόριες περιοχές, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες.

Τρία οικονομικά πακέτα ήλθαν στη χώρα όλα αυτά τα χρόνια από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αν υπήρχε Υπουργείο δημογραφίας, θα είχε απορροφήσει ένα μεγάλο μέρος, για να αντιμετωπίσει το πληθυσμιακό, το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Τι να το κάνω το Υπουργείο Άμυνας –το οποίο είναι απαραίτητο αν στερείται του κύριου συστατικού του, του πληθυσμιακού και ανθρώπινου στοιχείου; Τι να το κάνω το Υπουργείο Οικονομίας –είναι βεβαίως απαραίτητο- αν η οικονομία στερείται τη συμμετοχή των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας; Τι να το κάνω το Υπουργείο Πολιτισμού, αν δεν έχει νέους, για να αναπτύξουν πολιτισμό;

Πρέπει να δώσετε στους νέους ανθρώπους την τεχνολογία της πληροφορίας, γιατί είναι οι καταλλήλότεροι απ' όλους και οι πιο αποτελεσματικοί. Πρέπει να το σκεφτεί η Κυβέρνηση κατά πόσο μπορεί να αναπτύξει αυτόν τον τομέα της πληροφορίας με τους νέους ανθρώπους. Ας τους εμπιστευτούμε επιτέλους κάποιον τομέα, επειδή οι ικανότητές τους είναι δεδομένες. Εμείς δεν γνωρίζουμε από την τεχνολογία της πληροφορικής, ενώ εκείνοι γνωρίζουν.

Το δημογραφικό πρόβλημα είναι ένα από τα τεράστια προβλήματα, τα οποία απασχολούν τον τόπο και έπρεπε να το έχουμε αντιμετωπίσει σε μακροπρόθεσμη βάση.

Προτείνω, επαναλαμβάνοντας τη σκέψη μου ότι είναι ανάγκη να υπάρξει Υπουργείο Δημογραφίας, Πληθυσμιακής Αποκέντρωσης και Μετανάστευσης.

Θα κλείσω με ένα γράμμα που έλαβα από έναν πολίτη της πρώτης δεκαετίας του περασμένου αιώνα. Είναι γραμμένο στην καθαρεύουσα. Δεν θα το μεταφέρω στη δημοτική γιατί θα το αδικήσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

Θα διαπιστώσετε όμως ότι πολλά από τα στοιχεία στα οποία αναφέρεται έχουν σχέση και με τη σημερινή πραγματικότητα.

Λέει: «Ποθεί ο λαός, όπως η θρησκεία μας υψωθεί εις τον εμπρέποντα ιερών προορισμόν της.» -αυτό αφορά βέβαια την Εκκλησία- «όπως η διοίκησης της χώρας καταστεί χρηστή και έντιμος.» -αυτό αφορά την Πολιτεία- «όπως η δικαιοσύνη απονέμεται ταχέως μετ' αμεροληψίας και ισότητος προς άπαντας εν γένει τους πολίτας αδιακρίτως τάξεως, όπως η Εκπαίδευσις του λαού καταστή λυσιτελής διά τον πρακτικόν βίον και τας στρατιωτικές ανάγκας της χώρας, όπως η ζωή, η τιμή και η περιουσία των πολιτών εξασφαλισθώσιν, και τέλος, όπως τα οικονομικά ανορθωθώσιν, λαμβανομένων των απαιτούμενων μέτρων προς λελογισμένην διαρρύθμισιν των εσόδων και εξόδων του κράτους, ώστε αφ' ενός μεν ο σχεδόν πενόμενος ελληνικός λαός ανακουφισθή εκ των επαχθών φόρων, ους ήδη καταβάλλει και οτίνες ασπλάχνως κατασιταλύνται προς διατήρησιν πολυτελών και περιττών υπηρεσιών και υπαλλήλων χάριν της απαισίας συναλλαγής, αφ' ετέρου δε καθορισθώσιν θετικώς τα όρια εντός των οποίων δύνανται ν' αυξηθώσιν αι δαπάναι διά την στρατιωτικήν της χώρας παρασκευήν και διά την συντήρησιν του στρατού και του στόλου εν ειρήνῃ». Όλα αυτά αφορούν την πολιτεία. Δεν είναι σημερινό το γράμμα όπως σας είπα. Έχει όμως πολλές ομοιότητες και με το σημερινό. Και είναι από τη διακήρυξη του Στρατιωτικού Συνδέσμου του 1902. (Από τα απομνημονεύματα Νικολάου Ζορμπά 1925.).

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς, κύριε Κρη-

τικέ. Πάντα ποιητικός και από της Έδρας και από του Βήματος.

Ο κ. Τσίπρας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πλησιάζει η ώρα των βρυκολάκων. Τώρα καλούμεθα για να εκπληρώσουμε την τυπική διαδικασία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δηλαδή, λέτε ότι είσθε βρυκόλακας;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Όχι, αλλά τέτοιες ώρες συνήθως ξυπνούν βρυκόλακες. Αυτό έλεγα πάντοτε στα ποινικά ακροατήρια, όταν πέντε και έξι η ώρα μου εδίδετο ο λόγος για να υπερασπισθώ κατηγορούμενο. Αυτήν την έννοια έχει.

Είπε ο προηγούμενος ομιλητής, ο κ. Κρητικός, ότι η συζήτηση του Προϋπολογισμού, αποτελεί την κορυφαία πράξη του Κοινοβουλίου. Συμφωνώ απόλυτα υπό μία προϋπόθεση. Υπό την προϋπόθεση ότι η συζήτηση αυτή θα είχε ουσιαστική σημασία, θα αποτελούσε διάλογο, θα αποτελούσε θέση, αντίθεση και σύνθεση.

Εδώ, όμως, καλούμεθα να υμνολογήσουμε τους τόμους που έφερε η Κυβέρνηση, τον Προϋπολογισμό και τον Απολογισμό ή να αποκηρύξουμε αυτόν. Τρίτη λύση δεν υπάρχει. Προσθήκη μιας λέξεως ή μιας φράσεως δεν είναι δυνατή κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής. Απλώς διαβάζουμε, ακούμε, κρίνουμε, δοκιμάζουμε ή αποδοκιμάζουμε. Αυτή είναι η έννοια.

Και βέβαια, ποια θα ήταν η σημασία της συζήτησεως του Προϋπολογισμού; Θα σας θυμίσω ότι με την Αναθεώρηση του Συντάγματος επιβλήθηκε η κατάθεση του Προϋπολογισμού κατά μήνα Οκτώβριο στην επιτροπή. Το προσέδω εκείνο, όπως εμφανίστηκε τον Οκτώβριο, έχει τεράστιες διαφορές με τον Προϋπολογισμό, τον οποίο σήμερα καλούμεθα να ψηφίσουμε. Ο ρυθμός ανάπτυξης προβλέπονταν τότε 4,1% και κατέπεσε τώρα περίπου στο 3%. Υπάρχουν και άλλες πολλές και σημαντικές διαφορές που σημαίνει ότι ο διάλογος που έγινε τότε, στη διάρκεια της επιτροπής, είχε το αποτέλεσμα του. Να, λοιπόν, γιατί κρίνω ότι η σημασία της συζήτησης της κορυφαίας πράξης αυτής του Κοινοβουλίου είναι τυπική και όχι ουσιαστική.

Ασφαλώς, θα έλεγε κανείς ότι η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη από το Σύνταγμα, άρθρο 79 παράγραφος 2 να αποτυπώνει στον Προϋπολογισμό όλα τα μεγέθη με ακρίβεια και ειλικρίνεια, ώστε και την ταυτότητά της να αποκαλύπτει και την εντιμότητά της να αποκαλύπτει και ο λαός να μπορεί να κρίνει την πορεία της οικονομίας, την οποία προγραμματίζει η Κυβέρνησή του.

Από τα στοιχεία, που προέκυψαν και ακούστηκαν, δεν είμαι βεβαίως υπέρ των αριθμών και δεν πρόκειται να καθίσω να αναλύσω τους αριθμούς που εκτίθενται στους διαφόρους τόμους. Άλλωστε, αυτό θα απαιτούσε χρόνο, ίσως όσες ήταν οι νύχτες της Σεχραζάτ. Είναι κάτι το αδιανόητο αυτό. Το μόνο, που θα κάνω, είναι να σταχυολογήσω συμπεράσματα, τα οποία προκύπτουν, για να καταθέσω τις απόψεις μου.

Το Κοινοβούλιο θα έπρεπε πρώτα να κρίνει τον προϋπολογισμό των προηγούμενων ετών, ο οποίος ως Απολογισμός συζητείται σήμερα και κρίνεται. Θα έπρεπε δηλαδή να κρίνει πρώτα τον Απολογισμό, τον τρόπο εφαρμογής του προηγούμενου προϋπολογισμού και ύστερα να αποφασίζει αν θα ψηφίσει ή θα καταψηφίσει αυτόν, έστω και αν εμείς εδώ καλούμεθα χωρίς βούληση να ψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε. Ως μέλη του Κοινοβουλίου έχουμε πρώτα υποχρέωση να κρίνουμε τον απολογισμό.

Πέρυσι το ίδιο βράδυ, την ίδια μέρα και εγώ και άλλοι συνάδελφοι αποκηρύσσαμε τον Προϋπολογισμό υποστηρίζοντας ότι είναι εικονικός, ότι έχει εικονικά παράθυρα, όπως άκουσα απόψε -και θα επανέλθω επ' αυτού- από το δικό σας Υπουργό, τον εντιμότατο Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας. Έχει εικονικά παράθυρα.

Τότε η Κυβέρνηση τα αποκέρυσσε μετά βδελυγμίας. Αναγκάστηκε, όμως, ύστερα από την επέμβαση της EUROSTAT, της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, να παραδεχθεί ότι ήταν πράγματι εικονικός εκείνος ο προϋπολογισμός. Αναγκάστηκε να διαλάβει στο δημόσιο χρέος έσοδα, κονδύλια τα οποία τότε τοποθετούσε στο τμήμα των εσόδων. Ένα παράδειγμα

είναι η τιτλοποίηση εσόδων του ελληνικού δημοσίου από προεξόφληση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Αυτό είναι δανεισμός, κύριοι συνάδελφοι. Αυτό εκτείνεται από το 2001 έως το 2007 και αποτελεί δανεισμό.

Συνεπώς, ανεντίμως η Κυβέρνηση τότε το έθετε στο κονδύλιο των εσόδων. Αναγκάστηκε σήμερα μετά την επέμβαση της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας να παραδεχθεί ότι αποτελεί δανεισμό, έξοδο, δημόσιο χρέος.

Θα μιλήσω, επίσης, για τα προμέτοχα που εκτείνονται από το 2001 έως το 2004. Αποτελούν και αυτά προεξόφληση χρημάτων, δανεισμό ο οποίος ποτέ δεν μπορεί να τοποθετηθεί ως έσοδο, αλλά αποτελεί έξοδο και δημόσιο χρέος το οποίο βαρύνει εμάς, τα παιδιά μας, τις γενεές των επιγόνων. Αυτή είναι η αλήθεια, την οποία τελικά αναγκάστηκε να αποδεχθεί η Κυβέρνηση.

Δεν αρκεί μόνον αυτό. Ήρθε το Ελεγκτικό Συνέδριο, το δικό μας αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο για τον έλεγχο των οικονομικών του κράτους. Το Ελεγκτικό Συνέδριο αποκάλυψε κρυφά κονδύλια 1,5 τρισεκατομμυρίων.

Η αντίδραση της Κυβέρνησεως ήταν εκρηκτική. Με όλα τα μέσα καταφέρθηκε -άκουσα ακόμα και ιερή αγανάκτηση από τα έδρανα των Υπουργών- εναντίον του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δυστυχώς, αυτό αποτελεί προσφιλή τακτική της Κυβερνήσεως, να εναντιώνεται και να υβρίζει την ελληνική δικαιοσύνη, όταν εκείνη κρίνει παράνομες πράξεις της ίδιας. Θα συνοψίσω, γιατί δεν μπορώ να επεκταθώ περισσότερο σε αυτό.

Ερχόμαστε σ' ένα άλλο βασικό θέμα, για το οποίο δεν βλέπω να γίνεται τίποτα και δεν μπορεί να γίνει με τον Προϋπολογισμό.

Η διαφθορά του δημοσίου βίου, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί κανόνα τον οποίο αποδέχεται η ίδια η Κυβέρνηση. Πώς αντιμετωπίζει τη διαφθορά, την κλοπή, την απόσπαση χρημάτων από τις τσέπες του ελληνικού λαού; Πώς το αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση; Με τη δημιουργία άλλων διοικητικών αρχών, ηγεμόνων της Δημοσίας Διοικήσεως, επιθεωρητών του Υπουργείου Εξωτερικών, επιθεωρητών της Δημοσίας Διοικήσεως, επιθεωρητών της εφορίας, επιθεωρητών του Λιμενικού Σώματος. Πρόκειται για ηγεμόνες, οι οποίοι τίποτε απολύτως δεν προσφέρουν. Με αυτόν τον τρόπο, με τη δημιουργία θεωρητικά οργάνων, τα οποία θα ερευνήσουν τη διαφθορά, δεν είναι δυνατόν να καταλήξουμε ποτέ σε θετικό αποτέλεσμα, τέτοιο αποτέλεσμα το οποίο ο ελληνικός λαός αναμένει.

Η σημερινή Κυβέρνηση δεν έχει δικαίωμα να επικαλείται ελαφρυντικές περιστάσεις. Δεν είναι η κυβέρνηση του 1950, ούτε παρέλαβε τάφους και ερείπια από τις διάφορες πολεμικές συρράξεις που είχαν γίνει στην Ελλάδα. Είναι η Κυβέρνηση που εισπράττει πακτωλούς χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση και δυστυχώς αποδεικνύεται ανίκανη να απορροφήσει τα κονδύλια αυτά και εξαπατά τον ελληνικό λαό, όταν του λέει ότι η απορρόφηση έφθασε στο ποσοστό του 77%, ενώ δεν υπερβαίνει το 11%. Εξαπατά τον ελληνικό λαό όταν του λέει ότι τα κονδύλια αυτά τα διαθέτει για την περιφέρεια.

Είμαι Βουλευτής περιφέρειας, η οποία έχει το προνόμιο να είναι η φτωχότερη. Είναι η Ευρυτανία, που είναι η ωραιότερα περιοχή, αλλά και η φτωχότερα. Δεν μνημονεύεται καν ούτε ως φτωχότερα από μέλος της Κυβερνήσεως. Διαβάζω στην σελίδα 81 της εισηγητικής εκθέσεως: «Μεταξύ των ωφεληθέντων είναι και οι τουριστικές επιχειρήσεις». Πενήντα πέντε μικρές τουριστικές επιχειρήσεις υπάρχουν στην Ευρυτανία. Ούτε μία δε δύναται να υπαχθεί στο χρηματοδοτικό πρόγραμμα για την επέκταση αυτών των επιχειρήσεων και δεν μπορεί, γιατί οι προθέσεις και οι προϋποθέσεις οι οποίες τίθενται είναι τέτοιες που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και δεν μπορούν να υπαχθούν στο πρόγραμμα αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι ήλθε και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στις 19 Μαΐου στην Ευρυτανία και επαγγέλλη τη γη της επαγγελίας, σύρραγες, δρόμους για τα Άγραφα και το δρόμο του Χαριλάου Τρικούπη από την Καρδίτσα στη Αιτωλο-καρνανία. Του ζήτησα με ερώτησή μου προ ημερών να μου απα- πτήσει τι έχει γίνει από το τέλος του Ιουνίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Τσί-

πρα. Δεν μπορώ να σας δώσω περισσότερο χρόνο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Τι επιτέλους έχει αρχίσει από αυτά τα έργα; Τώρα, το Δεκέμβριο, δεν έχω δει να έχει γίνει τίποτα. Ασφαλώς, η απάντηση είναι ότι μελετάται η Ευρυτανία. Μένουμε μόνο στη μελέτη και στις καλές ενδές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κουρουμπλής έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η απραξία της απαισιοδοξίας γεννά παθητικότητα, μιζέρια και μοιρολατρία. Η δύναμη της αισιοδοξίας γεννά ανησυχία, αγωνία, διεκδίκηση και κατάκτηση.

Επιχειρώντας μία ιστορική και όχι ιστορικοφανή αδρομερή ανασκόπηση της τελευταίας τριακονταετίας, πιστοποιεί κανείς με εύληπτο και ευκρινή τρόπο ότι ο ελληνικός λαός, η Ελλάδα, επέτυχε ένα γιγαντιαίο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό διασκελισμό, μία προσπάθεια που την έφερε σήμερα στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη δεκαετία του 1970 εξασφαλίστηκε η αποκατάσταση της δημοκρατίας και η ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ από τις κυβερνήσεις του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Στη δεκαετία του 1980 εξασφαλίστηκε η πολιτική και κοινωνική δημοκρατία, θεμελιώθηκε το κοινωνικό κράτος, απελευθερώθηκαν πολιτικές δυνάμεις και ήλθαν από το παρασκήνιο στο προσκήνιο. Έργο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου.

Στη δεκαετία του 1990 η Ελλάδα πέτυχε το μεγάλο στοίχημα με τις προσπάθειες της Κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Σημίτη και του ΠΑΣΟΚ. Κατόρθωσε να εξασφαλίσει όλους εκείνους τους δείκτες για να μπει με το σπαθί της στο χώρο της Ευρωζώνης και για να χρησιμοποιεί σήμερα ο ελληνικός λαός, όπως και οι υπόλοιπες δεκατέσσερις χώρες, ένα σκληρό, ισχυρό παγκόσμιο νόμισμα, το ευρώ.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ο εκμηδενισμός και ο εξωραϊσμός είναι δύο όψεις του αυτού νομισματός που χειραγωγούν την πολιτική σκέψη, οδηγώντας σε λαθεμένα συμπεράσματα. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιχειρεί με απαξιωτικό και ισοπεδωτικό λόγο να εμφανίσει ότι δεν έχει γίνει τίποτα.

Φοβάμαι ότι χάνει την αξιοπιστία της και δεν πείθει τουλάχιστον τους κεντρικούς ψηφοφόρους στους οποίους θέλει να απευθυνθεί προκειμένου να εξασφαλίσει πλειοψηφία.

Αλλά ωστόσο πρέπει να παραδεχθεί κανείς ότι τα τελευταία χρόνια έχει γίνει ένα γιγαντιαίο έργο. Πώς μπορεί να μην υπάρχει αυτό το γιγαντιαίο έργο και η χώρα σήμερα να είναι μέσα στις δεκαπέντε της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Πώς μπορεί μια μικρή χώρα των δέκα εκατομμυρίων να μπορεί να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες για πρώτη φορά;

Ωστόσο, κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ως Βουλευτής της κυβερνητικής παράταξης ότι όλο αυτό το μεγάλο έργο της τελευταίας εικοσαετίας είναι ένα έργο αυτονόητο από μια σοσιαλιστική κυβέρνηση που η αγωνία της και η ανησυχία της είναι να υπηρετεί τον ελληνικό λαό και να αναβαθμίζει την ποιότητα της ζωής του. Γι' αυτό θεωρώ ως Βουλευτής ότι οφείλω εδώ να μεταφέρω και να καταθέτω την αγωνία και την ανησυχία της κοινωνίας επισημαίνοντας και τις αδυναμίες και τις ανησυχίες που υπάρχουν από τα φαινόμενα που εισβάλλουν στη ζωή μας και τα οποία βιώνουμε.

Βιώνουμε, κύριοι συνάδελφοι, στην εποχή μας τα φαινόμενα του αποκλεισμού, του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, της ανεργίας, της διεύρυνσης της κοινωνικής ανισότητας, της αντίληψης να ιδιωτικοποιούνται τα κέρδη και να κοινωνικοποιείται το κόστος, φαινόμενα που γεννά η εισβάλλουσα στη ζωή μας παγκοσμιοποίηση της οικονομίας, η λεγόμενη φιλελεύθερη οικονομία, οι λεγόμενοι νόμοι της αγίας αγοράς της οικονομίας.

Απέναντι, λοιπόν, σ' αυτά τα φαινόμενα που απειλούν να επιχωματώσουν σημαντικά τμήματα της κοινωνίας οφείλουμε να δημιουργήσουμε στην Ελλάδα και την Ευρώπη μια κοινωνική Κοπεγχάγη.

Πρόσφατα ο ελληνικός λαός αλλά και οι ευρωπαϊκοί λαοί ένωσαν μια ιστορική περηφάνια. Γιατί για πρώτη φορά οι

Ευρωπαίοι τα τελευταία χρόνια τόλμησαν να πουν όχι στους Αμερικάνους και για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα μιλά για τα εθνικά της θέματα από θέση ισχύος. Είναι μια προσπάθεια που ξεκίνησε το 1994 στην Κέρκυρα από τον Ανδρέα Παπανδρέου, από τον Θεόδωρο Πάγκαλο και τον Κάρολο Παπούλια και ολοκληρώθηκε με σχεδιασμό, με αποφασιστικότητα και αποτελεσματικότητα από τον Κωνσταντίνο Σημίτη και τον Γιώργο Παπανδρέου.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτά τα φαινόμενα που απειλούν να ρηγματώσουν την κοινωνία μας πρέπει να προχωρήσουμε σε αυτό που προανέφερα, στην κοινωνική Κοπεγχάγη στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Γι' αυτό θεωρώ ώριμες τις συνθήκες να υλοποιήσουμε την επιταγή του άρθρου 25 του Συντάγματος που καθιερώνει το κοινωνικό κράτος σε μια περίοδο που πραγματικά το περιβάλλον πολεμά με κάθε τρόπο την προοπτική του κοινωνικού κράτους. Να δημιουργήσουμε δηλαδή θεσμούς, όπως ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που θα απαντά στα φαινόμενα που απειλούν σημαντικά τμήματα της κοινωνίας, τις αδύνατες κοινωνικά ομάδες. Πρόσφατα μια έκθεση του Εθνικού Κέντρου Ερευνών διαπιστώνει ότι έχουμε άνοδο της ευημερίας αλλά παράλληλα υπάρχει πρόβλημα στις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού. Μέτρα, λοιπόν, για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, μια γενναία κοινωνική επιδοματική πολιτική, πόλεμος κατά των κοινωνικών διακρίσεων, συμμετοχή τους στα κέντρα λήψης αποφάσεων που τους αφορούν και δυνατότητα αγωγίμων δικαιωμάτων σε κάθε άτομο προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Παράλληλα να ενισχυθούν ακόμα περισσότερο οι χαμηλοσυνταξιούχοι και να αντιμετωπιστεί με γενναιότητα το μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα καθώς και τα ανασφάλιστα άτομα.

Απέναντι, λοιπόν, σ' αυτά τα φαινόμενα με πολιτικές που θα απαντούν και θα τα αγγίζουν μπορούμε πραγματικά να υπερασπιστούμε μια κοινωνία που θα αντιστέκεται στα φαινόμενα, που θα σπρώχνουν χιλιάδες ανθρώπους έξω από τα λεγόμενα φυσιολογικά τείχη δημιουργώντας έναν αντίκρυσμα της απελπισίας και της μιζέριας, έναν κόσμο, που, όπως έλεγε ο Ρενέ Ρενουάρ, ο καλός φτωχός γίνεται κακός φτωχός, γίνεται εγκληματίας.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ανοίξουμε ένα μεγάλο διάλογο στην Ελλάδα και την Ευρώπη για την οικονομική δικαιοσύνη, για να δημιουργήσουμε θεσμούς διήθησης των μεγάλων φαινομένων που απειλούν τη συνοχή της κοινωνίας μας, θεσμούς λειτουργικούς για να μπορούμε πραγματικά να αντιμετωπίσουμε αυτά τα φαινόμενα οικοδομώντας μια κοινωνία ισχυρή και όχι μια κοινωνία ισχυρών που θα διευρύνουν την ανισότητα, θα απολαμβάνουν τους καρπούς της εργασίας των πολλών, που θα μοιράζουν τη δυστυχία και τη φτώχεια στους πολλούς. Να προχωρήσουμε και να ανοίξουμε τη συζήτηση για την οικονομική δημοκρατία για να μπορέσουμε ακριβώς να δημιουργήσουμε συνθήκες μιας κοινωνίας βιοκεντρικής, χωρίς ρατσισμούς και αποκλεισμούς.

Να ψηλαφίσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μεγάλα ζητήματα της κοινωνίας της γνώσης και της εκμάθησης για να παρέξουμε εξοπλισμό στον κάθε Έλληνα απέναντι στα φαινόμενα αυτά, εξοπλισμό απαραίτητο για να μπορεί να είναι ένας ενεργός πολίτης μιας κοινωνίας πολιτών και όχι μιας κοινωνίας υπηκόων υποτακτικών, παθητικών αποδεκτών ρύθμισης της τύχης τους.

Να μιλήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την υπεραγωγική της εξειδικευμένης εργασίας και την αύξηση της υπεραξίας του παραγόμενου προϊόντος για να δημιουργήσουμε μια πιο γενναία αναδιανεμητική πολιτική, υπερασπίζοντας όλες εκείνες τις κοινωνικές ομάδες που πρέπει να λειτουργούν ως ισότιμοι πολίτες μέσα στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι όλα αυτά τα μέτρα πρέπει να έρθουν να συμπληρώσουν τις μεγάλες προσπάθειες που έκανε ο ελληνικός λαός και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, για να μπορέσουμε ακριβώς να διαμορφώσουμε ένα όραμα, για να ποτίσουμε την ελπίδα, για να μη σκοτώσουμε την προοπτική, για να φτιάξουμε μια κοινωνία ανθρώπων και όχι μια κοινωνία υπανθρώπων, για να φτιάξουμε μια κοινωνία όπου οι ανθρώπινες σχέσεις, η αλληλεγγύη θα κυριαρχούν, ανθρώπινες σχέσεις

με αίσθημα και συναίσθημα, ένα συναίσθημα που αποτελεί την πιο ακαταμάχητη μελωδία της ανθρώπινης ύπαρξης. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς εγώ θα ήθελα να ευχαριστήσω τους δυο συναδέλφους του Κ.Κ.Ε. οι οποίοι, αν και δεν είναι ομιλητές τουλάχιστον για απόψε, είναι παρόντες, τους δυο συναδέλφους από το ΠΑΣΟΚ και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας -τον κύριο Υπουργό δεν μπορώ να τον ευχαριστήσω γιατί εκ των πραγμάτων πρέπει να είναι παρών γιατί αλλιώς δεν θα μπορούσε να γίνει η συζήτηση- και το συνομιλητή και συνάδελφό μου κ. Γρηγόρακο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και ο Προεδρεύων, διότι εκ των πραγμάτων πρέπει να είναι στην Έδρα για να διεξαχθεί η συζήτηση.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Επειδή είχα την τύχη να ακούσω τον κ. Πάχτα, θα ξεκινήσω απ' αυτόν λέγοντάς του ότι χαίρομαι που συνειδητοποίησε ότι αποτελεί μέλος μιας απερχόμενης κυβέρνησης, γι' αυτό και με περισσή ευχέρεια κάνατε αναδρομή την οποία φθάσατε στην εποχή του αιμνήστου Προέδρου Τρούμαν και το σχέδιο Μάρσαλ.

Εκεί, όμως, που είμαι υποχρεωμένος πολιτικά να σας ανακαλέσω στην τάξη είναι ότι αναφερθήκατε πλειστάκις σε τρεις συναδέλφους ευρωβουλευτές της Νέας Δημοκρατίας παρουσιάζοντάς τους ως αναξιόπιστους, αποκρύπτοντας όμως αυτό το οποίο γνωρίζετε ότι τα όσα έδωσαν στη δημοσιότητα δεν ήταν προσωπικές τους απόψεις αλλά ήταν επίσημες απαντήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε ερωτήσεις που είχαν υποβάλει τόσο σε ό,τι αφορά την απορροφητικότητα του Γ' Κοινωνικού Πλαίσιο Στήριξης, όσο και ό,τι αφορά τις κακοτεχνίες των έργων.

Εάν, λοιπόν, έχετε αντίρρηση, αντί όταν πηγαίνετε στις Βρυξέλλες να βρίσκεστε σε οσφυοκαμψία ως Κυβέρνηση, να πάτε να τα πείτε στον κ. Μπαρνιέ και στους άλλους αρμόδιους επιτρόπους αυτά.

Το δεύτερο που θέλω να πω. Δυστυχώς δεν είναι εδώ ο κ. Νεονάκης. Όμως επειδή στην παρθενική του ομιλία, σε Προϋπολογισμό τουλάχιστον, έσκισε τα ρούχα του για όσα ακούστηκαν από τη Νέα Δημοκρατία, για αδιαφάνεια, διαπλοκή και διαφθορά, αν ήταν εδώ θα του αφιέρωνα το εξής. Δεν γνωρίζει ο κ. Νεονάκης, έστω και νέος Βουλευτής, την έκθεση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη διαφθορά στην Ελλάδα -όπου κατά τραγική ειρωνεία, κύριοι συνάδελφοι, αυτή η έκθεση έχει και το κωδικό όνομα «Γκρέκο» που μας κατατάσσει εις περίοπτον θέση και όπου τα δυο κύρια σημεία της διαφθοράς τα εντοπίζει στις εφορίες και δυστυχώς δια τους παρευρισκόμενους γιατρούς, αλλά και μη γιατρούς -δεν είναι εδώ ο κ. Στεφανής να τα ακούσει- και στα δημόσια νοσοκομεία;

Είναι τα δύο κυρίαρχα θέματα. Διερωτώμαι, λοιπόν, γιατί ο κ. Νεονάκης, έσκισε τα ρούχα του για τις συκοφαντίες που ακούστηκαν εκ μέρους, όπως λέει, της Νέας Δημοκρατίας. Δεν κατηγορεί η Νέα Δημοκρατία. Το Συμβούλιο της Ευρώπης τα λέει. Πρόκειται για έκθεση που κρατήθηκε μυστική μέχρι το Νοέμβριο, ενώ είχε βγει από το Μάρτιο. Με απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναγκαστήκατε να τη δώσετε στη δημοσιότητα.

Τρίτον ψάχνοντας τον Προϋπολογισμό για να δω τις δαπάνες για την Προεδρία, κύριοι συνάδελφοι, διαπίστωσα ότι οι δαπάνες για την Προεδρία ανέρχονται στο ποσό των 17,3 εκατομμύρια ευρώ. Μπαίνω στο site της Δανέζικης Προεδρίας κι εκεί βλέπω ότι η Δανέζικη Προεδρία η οποία ήταν οικονομικότερη όπως διαγράφεται απ' όλες τις προηγούμενες, ξόδεψε 143 εκατομμύρια ευρώ.

Άρχισα, λοιπόν, από το πρωί να ψάχνω από Υπουργείο σε Υπουργείο, μίλησα με επτά ανεύθυνο-υπεύθυνους για να καταλήξω σ' έναν υπάλληλό σας, κύριε Πάχτα, τον οποίο συγκαίρω και δημοσίως και να του δώσετε κι εσείς ειδική αμοιβή, τον κ. Κουσουλάκο, ο οποίος ήταν και ο μόνος που ευαισθητοποιήθη-

κε και έψαξε να βρει στοιχεία, γιατί κανείς δεν ήξερε να μου πει πώς είναι δυνατόν να κάνουμε Προεδρία με 17 εκατομμύρια ευρώ.

Τελικά αυτό που είναι περασμένο στον Προϋπολογισμό –όχι ότι τόσο θα κοστίσει η Προεδρία– είναι, κύριοι συνάδελφοι, 17,3 εκατομμύρια ευρώ προϋπολογισμός στη γραμμή 790 του Υπουργείου Εξωτερικών και 7,7 εκατ. ευρώ για έξοδα Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, που είναι περασμένα, και αυτά συνολικά κάνουν 25 εκατομμύρια ευρώ. Επίσης μου είπε να υπολογίσω και άλλα 10 εκατομμύρια ευρώ που θα δοθούν από διάφορες γραμμές των Υπουργείων –δεν μου είπε από πού– συνολικά 35 εκατομμύρια ευρώ. Όταν του είπα, πώς θα κάνουμε την Προεδρία, μου έδωσε βέβαια την καινοφανή απάντηση ότι είμαστε νοικοκυραίοι, θα την κάνουμε με λιγότερα έξοδα και ότι έχουμε και σπόνσορες. Είπα, οι σπόνσορες ποιοι είναι; Απάντησε, δεν είναι σημαντικοί, κάτι γεύματα μας καλύπτουν.

Αντιλαμβάνεσθε, έχουν αποκρυφτεί στοιχεία από τον Προϋπολογισμό –θα ξεδευτούν χρήματα για την Ελληνική Προεδρία και ορθώς, γιατί πρέπει να είναι επιτυχημένη– για να φαίνεται λιγότερο το έλλειμμα στον Προϋπολογισμό.

Ο κ. Στεφανής –λείπει βέβαια– μίλησε είκοσι λεπτά και αφιέρωσε ένα λεπτό στην εισαγωγή του και ένα λεπτό στο κλείσιμο για τον Προϋπολογισμό –βέβαια δεν θα χρειαζόταν να μιλήσω, αλλά θα επαναλάβω ότι είπε ο κ. Στεφανής– ξεκινώντας και κλείνοντας, για τις δαπάνες υγείας. Τα υπόλοιπα δεκαοκτώ λεπτά ήταν μία πολύ ωραία ακαδημαϊκή ομιλία, γενικά περί οικονομίας της υγείας που δεν είχε, όμως, καμία σχέση με τον Προϋπολογισμό. Τι να πει ο άνθρωπος για τον Προϋπολογισμό; Είπε βέβαια ότι πρέπει να είμαστε υπερήφανοι για το επίπεδο της δημόσιας υγείας και ανέφερε διάφορους δείκτες. Ανέφερε παραδείγματος χάρι –και είναι αλήθεια– την πολύ μικρή θνησιμότητα στα νεογέννητα. Εκείνο, όμως, που απέκρυψε ο κ. Στεφανής είναι ότι οκτώ στις δέκα επιτόκους γεννάνε στα ιδιωτικά μαιευτήρια και όχι ο’ αυτά του δημόσιου τομέα, δυστυχώς. Εάν, λοιπόν, γι’ αυτό επιλέγεται, έπρεπε να το πει ολόκληρο και όχι μισό.

Είπε ότι από άποψη δαπανών για την υγεία βρισκόμαστε περίπου στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν τον είχαν ενημερώσει σωστά. Είμαστε πρώτοι συνολικά σε δαπάνες με 9,1%. Εκείνο το οποίο δεν είπε βέβαια ο κ. Στεφανής όσον αφορά τις δημόσιες δαπάνες είναι ότι φέτος έπεσαν στο 54%, το μικρότερο ποσοστό σε ολόκληρη την Ευρώπη, ξεπεράσαμε και την Πορτογαλία προς τα κάτω βέβαια, ενώ οι ιδιωτικές δαπάνες έφθασαν στο 46%, το υψηλότερο ποσοστό σε ολόκληρη την Ευρώπη. Δηλαδή η Ελλάς είναι πλουσιότερη από τη Γερμανία, την Αγγλία, τη Γαλλία κι απ’ όλα τα υπόλοιπα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δεν το είπε. Είπε βεβαίως ότι θα υπάρχουν και άλλοι πόροι που δεν γράφονται στον Προϋπολογισμό και αναφέρεται στο Γ’ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αλλά δεν διαβάζει ούτε ο κ. Στεφανής ούτε ο Υφυπουργός του τις απαντήσεις που μου δίνουν όταν κάνω ερώτηση για το Γ’ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Προφανώς δεν διάβασε καλά την επιστολή που του έστειλε η κ. Άννα Διαμαντοπούλου –και αυτό συνιστά απάντηση σε σας, κύριε Πάχτα, ειδικά για το Υπουργείο Υγείας, όχι συνολικά, γιατί συνολικά δεν έχω άποψη– όπου ομιλεί για 0,75% απορροφητικότητα μέχρι στιγμής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Το κοινοτικό ταμείο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μάλιστα. Πόσο έπρεπε να ήταν; Γράφει μέσα το site του Υπουργείου Υγείας 182 εκατομμύρια ευρώ, κύριε Πάχτα. Κάποιοι κοροϊδεύει κάποιον. Δεν ξέρω αν η κ. Διαμαντοπούλου υπονομεύει την Κυβέρνησή σας. Αν είναι έτσι να βγείτε και να την καταγγείτε ή αν λέει αλήθεια να εγκალέσετε στην τάξη αυτού που γράφουν γι’ αυτά τα πράγματα στο Υπουργείο Υγείας.

Και βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος είναι λίγος και δεν φθάνει να πούμε τα υπόλοιπα. Μίλησε για προσλήψεις ο κ. Στεφανής κάποια στιγμή στη δευτερολογία του. Ποιες προσλήψεις; Μίλησε επίσης για ασθενοφόρα του ΕΚΑΒ. Προχθές στην Επιτροπή Αξιολόγησης ήλθαν οι εκπρόσωποι του ΕΚΑΒ και μας είπαν από τα διακόσια εβδομήντα πέφτουμε στα διακόσια, από

τις τριάντα πέντε κινητές μονάδες στις είκοσι. Όχι μόνο δεν παίρνουμε τα επιπλέον τρία ελικόπτερα αλλά μας είπαν ότι πρόθεση της νέας διοίκησης του ΕΚΑΒ είναι να παραδώσει όλο το στόλο των ελικόπτερων στον ιδιωτικό τομέα. Αυτά τα είπαν επίσημα οι εκπρόσωποι του ΕΚΑΒ, δεν σας τα λένε οι κακόπιστοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης.

Και βεβαίως πώς να αιτιολογήσει τις προσλήψεις όταν σε όλα τα κονδύλια, σε σχέση με αυτά που ζήτησε το Υπουργείο Γεωργίας είναι περικομμένες οι δαπάνες για την υγεία και την πρόνοια από 30% έως 70%.

Και βέβαια προφανώς για να κάνει σώου την Κυριακή το βράδυ ο κύριος Πρωθυπουργός, σας ενημερώνω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το νομοσχέδιο που κατετέθει είναι το θρυλούμενο εδώ και ενάμιση χρόνο νομοσχέδιο για την πρόνοια και κατετέθη κατά σύμπτωση απόψε. Τα συμπεράσματα δικά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Πάχτας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πολύ σύντομα να ενημερώσω τον αγαπητό συνάδελφο κ. Κακλαμάνη και διά μέσου του κ. Κακλαμάνη όλους τους συναδέλφους ότι αυτό το οποίο κατέθεσα αγαπητέ συνάδελφε στη Βουλή προηγουμένως δεν είναι απαντήσεις των αρμοδίων επιτρόπων. Ήταν οι τίτλοι των ερωτήσεων που υπέβαλαν οι αγαπητοί συνάδελφοί σας στο Ευρωκοινοβούλιο. Θέλω, λοιπόν, να σας δώσω κάποια στοιχεία. Όλοι οι ευρωβουλευτές στο Ευρωκοινοβούλιο καταθέτουν ερωτήσεις για μία σειρά από θέματα προς τους αρμόδιους επιτρόπους. Υπάρχει ένα εξαιρετικό φαινόμενο, πως σε ό,τι αφορά τα διαρθρωτικά ταμεία, το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έχουμε περίπου εκατόν είκοσι ερωτήσεις που έχουν κατατεθεί και κατά τύχη από το σύνολο των Ευρωβουλευτών που έχουν καταθέσει αυτές τις ερωτήσεις περίπου οι εκατόν δέκα είναι των Ελλήνων Ευρωβουλευτών της Αντιπολίτευσης εκ των οποίων περίπου οι εκατό είναι της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευτυχώς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Οι ερωτήσεις των ευρωβουλευτών των άλλων κρατών μελών για τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης έχουν να κάνουν με την ανάδειξη της αγωνίας τους και πως θα μπορούσε η επιτροπή να βοηθήσει τη χώρα τους να προχωρήσουν περισσότερο οι δράσεις και οι ενέργειες στις χώρες τους. Οι ερωτήσεις των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας όλες μηδεμιάς εξαιρουμένης, βάλουν εναντίον της χώρας τους. Προσπαθούν να αναδείξουν αυτά που έχουν μέσα στο μυαλό τους ως φαντασίες για σκάνδαλα, παρατυπίες, κακοτεχνίες στην πατρίδα. Αυτοί είναι οι τίτλοι των ερωτήσεών σας.

Το κοιμητικό σας, λοιπόν, καθήκον ως Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας το έχετε ταυτίσει με τη στρέβλωση της πραγματικότητας στην πατρίδα μας.

Είναι μοναδικό και θλιβερό φαινόμενο αυτό των Ευρωβουλευτών της Νέας Δημοκρατίας μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο. Εάν θέλετε να ρωτήσετε κάτι για την πορεία μιας σειράς πραγμάτων, υπάρχει η ελληνική Βουλή για να δούμε την πορεία όλων των έργων και όλων των εξελίξεων. Ασκούν, λοιπόν, αντιπολίτευση...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Λέτε ανακρίβειες επί μονίμου βάσεως. Ποια χώρα έχει σαν το ν. 2522/97;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Στις Βρυξέλλες.

Και βεβαίως αυτοί οι Εθνικοί μας Αντιπρόσωποι δεν είναι εκεί για να δυσφημούν τη χώρα τους. Και από τους τίτλους που είπα προηγουμένως καταλάβατε κάτι. Μίλησαν για πόρους που χάσαμε, για δισεκατομμύρια που χάνονται για κακοτεχνίες των έργων και όλα αυτά γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι δεν έχουν σχέση με την πραγματικότητα. Αυτό λέγεται επί χρόνια και εδώ και στην Ευρωβουλή.

Χάσαμε 500 δισεκατομμύρια δραχμές είπε ο κ. Καραμανλής πριν από ένα χρόνο σε αυτήν την Αίθουσα. Και όμως δεν χάθηκε ούτε ένα ευρώ από το Β’ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στο Κτηματολόγιο τι έγινε, κύριε Πάχτα; Πόσα χάσατε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Μας μιλάγατε ότι χάσαμε εκατοντάδες δισεκατομμύρια.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, τι μας απαντάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Και όμως, δεν χάθηκε ούτε ένα...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε. Είναι δυνατόν να γίνει έτσι συζήτηση;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για όλη αυτήν τη σπατάλη του Κτηματολογίου τι λέει ο κ. Πάχτας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε. Σας παρακαλώ!

Να μη γράφεται καμία διακοπή στα Πρακτικά.

Ορίστε, κύριε Πάχτα, συνεχίστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Με έναν απόλυτα καταγγελτικό λόγο εναντίον της χώρας σας ασκείτε τα καθήκοντά σας, τα κομματικά και τα εθνικά στην Ευρωβουλή.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Αυτό ανέδειξα από τον κατάλογο των τίτλων των ερωτήσεων των Ευρωβουλευτών της Νέας Δημοκρατίας στις Βρυξέλλες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Λυπάμαι γι' αυτήν τη συμπεριφορά. Είσαθε μοναδικό φαινόμενο. Είστε θλιβερό φαινόμενο στην Ευρωβουλή. Δεν έχει προηγούμενο αυτή η κατάσταση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Και αυτήν τη στιγμή...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Παυλόπουλε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Βεβαίως για μια ακόμη φορά σ' αυτήν την Αίθουσα αναδεικνύεται ότι δεν μπορείτε να ακούσετε αλήθειες και δεν μπορείτε να ακούσετε πραγματικότητες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπουλε, αν είναι δυνατόν!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ. Ο διάλογος σε αυτήν την Αίθουσα εξελίσσεται με λόγο και αντίλογο. Εσείς μάθατε να θυρωβείτε από τα έδρανα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν ακούτε αυτά τα οποία σας λέει ο Υπουργός. Θέλετε με το ζόρι να πείτε τα δικά σας. Αυτά που λέτε δεν γράφονται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εκείνο, όμως, που θα ήθελα κύριε Πάχτα, είναι σας παρακαλώ να τελειώσετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Αν έχω το λόγο, θα τελειώσω.

Ήθελα, λοιπόν, ολοκληρώνοντας να πω ότι επί χρόνια σε αυτή την Αίθουσα ακούγαμε συνεχώς από τη Νέα Δημοκρατία, ότι χάθηκαν δισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Θέλω να υπενθυμίσω για μια ακόμη φορά ότι διαψευστήκατε απολύτως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Επίσης, τα τελευταία τρία χρόνια κατά κόρον ακούμε ότι χάθηκαν οι πόροι από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Για μια ακόμη φορά η ζωή σας διαψεύδει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπου-

λε, από τη στιγμή που δεν χάθηκαν στο σύνολο λεφτά, σημαίνει ότι και τα λεφτά του Κτηματολογίου πήγαν κάπου αλλού. Σας παρακαλώ πολύ λοιπόν. Με μαθηματική σκέψη αν λειτουργήσετε, αυτό θα καταλάβετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εντάξει, κύριε Παυλόπουλε.

Έχετε τίποτε άλλο να πείτε, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Αν μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχετε κάτι άλλο να πείτε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Αν μου επιτρέψει να ολοκληρώσω τη φράση μου ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τι να κάνω τώρα δηλαδή; Συνεχίστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Για μια ακόμη φορά, λοιπόν, διαψευστήκατε και φθάσατε στο σημείο σήμερα να μας...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): ...ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης της Ελλάδας ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

(Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε. Σας παρακαλώ! Θέλετε να πάρετε το λόγο; Να πάρετε αύριο το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ! Θα σας ανακαλέσω στην τάξη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλόπουλε, θα σας ανακαλέσω στην τάξη! Σας παρακαλώ, λοιπόν, σταματήστε να μιλάτε.

Παρακαλώ να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά από αυτά που είπε ο κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ποια αλήθεια, κύριε Παυλόπουλε; Έχετε μάθει συνέχεια να παρακωλύετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, έχετε να πείτε κάτι άλλο;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Να κλείσω τη φράση μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, τελειώστε τη φράση σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Και βεβαίως φθάσαμε στο σημείο από εκεί που οι πόροι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Φωνασκίες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ. Φωνασκίες. Έχετε πάψει να ξέρετε τι σημαίνει κοινοβουλευτικός λόγος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σε εσάς το λέω. Διότι επιτρέπετε, κύριε Παυλόπουλε, αφού ξέρετε τόσα χρόνια μέσα στην Αίθουσα...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θέλετε να πάρετε το λόγο; Να πάρετε το λόγο για να μιλήσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πώς δεν έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα πάρετε το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Δε μπορείτε από τα έδρανα να φωνασκείτε. Θέλετε να κάνετε τη Βουλή γήπεδο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αν είναι δυνατόν! Τη Βουλή την κάνατε γήπεδο; Αυτό θέλετε να κάνετε. Ε, δεν θα

σας αφήσουμε να κάνετε τη Βουλή γήπεδο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Θα παρακαλέσω να μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω τη φράση μετά από έξι λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας): Έλεγα, λοιπόν, ότι φτάσατε στο σημείο να υπάρχει ένας διχασμός προσηγορικότητας στη χώρα, από εκεί οι πόροι χάνονταν και δεν απορροφούνταν από την Κυβέρνηση, φθάσατε στο σημείο να λέτε ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης της πατρίδας μας οφείλονται αποκλειστικά και μόνο στους πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στα ευρωπαϊκά κονδύλια. Πρέπει, λοιπόν, να επιλέξετε: Ή οι πόροι χάνονται και δεν έχουμε ανάπτυξη ή οι ρυθμοί ανάπτυξης της πατρίδας μας οφείλονται και στους πόρους οι οποίοι εισρέουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο λαός σας κρίνει και εδώ και πάντα.

Κύριε Παυλόπουλε, θα πρέπει κάποια στιγμή να κατανοήσετε ότι η δημοκρατία πάνω απ' όλα σημαίνει να σέβεστε και τη γνώμη του άλλου και να μπορείτε να ακούτε και τη γνώμη του άλλου όσο και αν δεν σας αρέσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Βουλευτής κ. Στέφανος Μάνος ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτε-

ρικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη σημερινή συνεδρίαση.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τρίτης 10 Δεκεμβρίου 2002 και Τετάρτης 11 Δεκεμβρίου 2002 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνεται.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τρίτης 10 Δεκεμβρίου 2002 και Τετάρτης 11 Δεκεμβρίου 2002 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.05', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Σάββατο 21 Δεκεμβρίου 2002 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2003».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

